

კვირის პალიტრა

საქართველო
კვირის პალიტრა
პატარა მკითხველისათვის

№ 38 (499) ◆ 20 - 26 სექტემბერი. 2004 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

გაქვითილანის ცხრილი

გილონათ სსსალო წლის დაწვას

ჩვენი პატარა მკითხველისათვის
გაზეთში საჩუქარია

როგორ შეიძლება გაყინული პროლეტარა სახივი მოითხოვო?

„იკობა დავითაშვილის, ზვიად ძიძგურისა და რესპუბლიკელების ჩვენგან წასვლის მიზეზი მხოლოდ რაღაცით უკმაყოფილება არ ყოფილა. მათი წასვლის მიზეზი სხვა პოლიტიკოსის მიმართ სიძულვილი იყო. ჟვანას ვერატანის ფაქტორმა განსაზღვრა მათი პოლიტიკური ვექტორი და ტყუილად ნუ ლაპარაკობენ რაღაც შეცდომებზე.“

გვ.7

მაია ნადირაძე

ხალხსა დაინახა, რომ პარლამენტი ეკლავი ხედავს არ არის

„პარლამენტში მყოფი დემოკრატიული ძალების წინაშე დგას ამოცანა – საკონსტიტუციო უმრავლესობა (ერთმანეთზე გადაბმული ხელების ერთი გრძელი შლაგბაუმი) წართვას სააკაშვილის ადმინისტრაციის ხელისუფლებას.“

გვ.7 დავით ბერძენიშვილი

„არეგულბარი თავდასხმა“ საქართველოს პრეზიდენტზე(?!)

ფე-ეს-ბემ ტერაქტი გამოიგონა!..

შინ მხოლოდ მე და ჩემი პატარა შვილი-შვილი ვიყავით. ღამის თორმეტ საათზე, ის იყო, დასაძინებლად მოვემზადეთ, რომ კარზე კაკუნი გაისმა. გავაღეთ და ავტომატებით შეიარაღებული ოთხი მხიციელი შემოვარდა. ხელები აგვაწვეინეს და კედელზე აგვაყუდეს.

გვ.5

72 წლის კაცი ვარ და რომელი კაცის მკვლელები მე მნახეთ და მით უმეტეს, ჩვენს პრეზიდენტზე თავდასხმელი-მეთქი...

ეპსკლუზიური ინტერვიუ აჭყვიბანილთან:

ქართველმა ქართველს მოსკოვში სასამართლო პროცესამდე როგორ უნდა მიუყვანოს საქმე? ისედაც ამრეზით გვიყურებენ რუსები და რატომ უნდა ვათქმევინოთ, ქართველები ერთმანეთს ჭამენო.

თქვენმა საელჩომ თხოვნით მიმართა ფე-ეს-ბეს და თქვენი იზოლაცია მოითხოვაო... გაოგნებული დავრჩი. რატომ? რისთვის?

პროვოკაცია თუ არაპროფესიონალიზმი?!

500 ლარი 2000-ლარიან ბრილიანტზე?

თუ ოქრო არ შემოდის, საიდან გაჩნდა ამდენი საიუველირო მაღაზია?

ოქროს ნაკეთობის მყიდველ კაცს ორი რამისა უნდა ემხილეს: შეიძლება მას ოქროს წყალში ამოვლებული უბრალო ლითონი შეაპარონ, ან ოქროს ნაკეთობაზე ამოტვიფრული სინჯი სინამდვილეში ყალბი იყოს, რაც ასევე აუფასურებს ნაკეთობას და მყიდველს ძვირფასი ნივთის ნაცვლად, ხელთ რამდენიმე გრამი ჯვართი რჩება.

გვ.6

ქაოსი ოქროს ბიზნესში და თაღლითების პირისპირ დარჩენილი მომხმარებელი

გავევის ჯანმრთელობის ხარჯზე საათების გაზრდას არ ღაუგებთ...

თუ სკოლა ჩათვლის, რომ რელიგიის სწავლება აუცილებელია, ასწავლონ!..

ამ რეფორმით სკოლას, პედაგოგებსა და მშობლებს უპრეცედენტო ნდობას ვუცხადებთ. პედაგოგებმა მითხრეს, – არ დაგანებებთ, რომ რეფორმა ბოლომდე არ მიიყვანოთო...

გვ.11,27

მასწავლებლის ანაზღაურება დამოკიდებული იქნება 3 კომპონენტზე – გაკვეთილზე, მასწავლებლის მიერ თვითგანვითარებისთვის დახარჯულ დროსა და მოსწავლესთან ინდივიდუალურად მუშაობაზე.

„მასწავლებლის მინიმალური ხელფასი 115 ლარს ქვემოთ არ უნდა ჩამოვიდეს“

„გავეპოგავე სვანეთის უბანში სვანებს ვეკებდი“

აღამიანს არავინ ეკითხება ორ უმთავრეს რამეს – დაბადებასა და სიკვდილს!

რაც უფრო სულელთა კაცი, მით უფრო მეტი აქვს საღავო ღმერთთან...

სუსტი კაცი ყველაფერს კადრულობს, ძლიერი და ღირსეული – არა. ქეთელაურმა ზომ არ იკადრა და ხელი არ მოსჭრა მუცალს!

გვ.16

ბაბუაჩემის უფროსი ძმა რომ გარდაიცვალა, ჩრდილოეთ კავკასიიდან ცხენებით ჩამოვიდნენ მოხუცი კაცები: ჩერქეზები, ბალყარელები. ერთმა თქვა, – 40 წელი იქნება, ეს ბილიკები არ გადმოვივლიაო. რაღაცნაირი მაგარი მოხუცები იყვნენ...

გაინს „მოვასეჩი“ ასლოგლებისა და ეგოგოგების განაწყენება...

გვ.13,27

„ბეჭემოთი დავადე და გამიმართლა...“

კონგრესის პალატის თავმჯდომარე წინამორბედის გემოვნებით შერჩეული ნახაგების გარემოცვაში

თქვენ გაეგონებინანი მკითხველი ბრკანდებით!

საერთაშორეო მოვზაუროვბა

19 სექტემბერს საქართველოდან დიდი სამთავრობო მოგზაურობა დაიწყო. გამთენიისას საქართველოს პრეზიდენტი აშშ-ში გაემგზავრა. მანამდე კი მიხეილ სააკაშვილი ტელეფონით ესაუბრა რუსეთის პრეზიდენტს, პუტინს ტერორიზმთან ბრძოლის გააქტიურებისა და ორი ქვეყნის ურთიერთობის სხვა ასპექტების შესახებ. პრეზიდენტს თან ახლავს უშიშროების საბჭოს თავმჯდომარე გელა ბეჟუაშვილი და დელეგაციის სხვა წევრები, რომლებთან ერთადაც სააკაშ-ვილი გაეროს გენერალური ასამბლეის 59-ე სესიის დებატებში მიიღებს მონაწილეობას.

პირველ ოფიციალურ ვიზიტს პრეზიდენტი ჯორჯ სოროსის რეზიდენციაში გამართავს. ინტერვიუებს მისცემს ელექტრონულ და ბეჭდვით მედიას. ოთხდღიანი ვიზიტის ფარგლებში სააკაშვილი კომპანია „ედელმანისა“ და ჯეიმს თაუნის ფონდის ხელმძღვანელებსაც შეხვდება და მოლაპარაკებებს გამართავს სხვადასხვა ქვეყნის პრეზიდენტებთან. ვიზიტის დასრულებამდე ერთი დღით ადრე პრეზიდენტი სიტყვით გამოვა გენერალურ ასამბლეაზე, სადაც ისაუბრებს კონფლიქტურ ზონებში გაეროს როლის დიდ მნიშვნელობაზე. იგი ასევე დააყენებს საკითხს გაეროში საქართველოსთვის ხმის უფლების აღდგენის თაობაზე.

ორ ქვეყანას შორის სამხედრო თანამშრომლობის გაღრმავების, „წვრთნისა და აღჭურვის პროგრამის“ შემდგომი გაგრძელებისა და NATO-ში საქართველოს ინტეგრაციისთვის საჭირო რეფორმების განხორციელებაზე მსჯელობის მიზნით, საქართველოს თავდაცვის მინისტრი გიორგი ბარამიძე 20 სექტემბერს ერთკვირიანი სამუშაო ვიზიტით ამერიკის შეერთებულ შტატებში მიემგზავრება. გიორგი ბარამიძე ვაშინგტონსა და ატლანტაში გამართავს შეხვედრებს ამერიკის თავდაცვის მდივან დონალდ რამსფელდთან, ეროვნული გვარდიის სარდალ-თან, გენერალ დევიდ პოიტრესსთან, სენატორ ლუგარსა და თავდაცვის მდივნის მოადგილის თანაშემწესთან, ჯიმ მაკდუგალთან.

პრეზიდენთს ნახვალ პრევიერი

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ზურაბ ჟვანია 20 სექტემბერს ბაქოს ეწვევა და „საუკუ-ნის კონტრაქტის“ ხელმოწერის 10 წლისთავისადმი მიძღვნილ საზეიმო ღონისძიებაში მიიღებს მონაწილეობას. საზეიმო ღონისძიებას დაესწრებიან აგრეთვე უდიდესი ნავთობკომპანიების ხელმძღვანელები, რომლებიც ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის ნავთობსადენის პროექტს ახორციელებენ. ხელმოწერის ცერემონიალზე მინწეული არიან სხვადასხვა ქვეყნის პრეზიდენტები. თუმცა საქართველოდან ღონისძიებას მხოლოდ პრემიერ-მინისტრი დაესწრება, ვინაიდან საქართვე-ლოს პრეზიდენტი იმ დროისათვის ამერიკაში გაემგზავრება.

სტრატეგიულ თანაშრომელობას გათავაზოვან

საქართველოში სტუმრად მყოფი ევროკომისიის თავმჯდომარე რომანო პროდი საქართვე-ლოს პრეზიდენტს, პრემიერ-მინისტრსა და პარლამენტის თავმჯდომარეს შეხვდა. მასთან შეხვედრის შემდეგ პრემიერ-მინისტრმა ზურაბ ჟვანიძე ბრძანა, რომ საქართველოს აქვს შანსი ორ-სამ წელნიანდმი ევროკავშირის წევრი გახდეს(!).

რომანო პროდი აცხადებს, რომ ევროკომისია მზადაა, საქართველოს მოსახლეობას კონ-ფლიქტების შედგად მიეყენებული ზარალის შემსუბუქებაში დაეხმაროს. იგი საქართველოს ხელისუფლებას კონფლიქტების მშვიდობიანი მოწესრიგებისკენ მოუწოდებს და განმარტავს, რომ ევროკომისია საქართველოს ტერიტორიაზე არსებული კონფლიქტების მოგვარებაში მედიატორის როლს ვერ შეასრულებს და მათ საქართველოსთვის მხოლოდ სტრატეგიული თანამშრომლობის შეთავაზება შეუძლიათ. პროდის განცხადებით, ევროკომისია მზად არის, როგორც საქართველოს, ისე სომხეთისა და აზერბაიჯანს ევროკავშირთან მჭიდრო ურთიერ-ობის დამყარება შესთავაზოს. „თანამშრომლობა „ევროპის სამეზობლო პოლიტიკის“ ფარ-გლებში განხორციელდება, თუმცა იმისათვის, რომ საქართველო ევროკავშირის ასოცირებუ-ლი წევრი გახდეს, მას განსაზღვრული პირობების შესრულება მოუწევს“, — აღნიშნა სტუმარ-მა და განმარტა, რომ ევროკომისია საქართველოს უპირველესად რეფორმების დამქარეებას ურჩევს.

გარდა ამისა, რომანო პროდი საქართველო-რუსეთის დაძაბულ პოლიტიკურ ურთიერ-ობებსაც შეეხო და მხარეებს მეგობრული და კეთილშემობლური ურთიერთობებისკენ მოუ-წოდა.

რომანო პროდის ევროკომისიის თავმჯდომარის თანამდებობაზე ნოემბრიდან პორტუ-გალიის პრემიერ-მინისტრი ხოსე ბროსო შეცვლის.

ჟვანია კოკიოთს პესალავა?

მას შემდეგ, რაც ე. წ. სამხრეთ ოსეთის თვითმარქვია პრეზიდენტმა ედუარდ კოკოიმა საქართველოს პრემიერ-მინისტრ ზურაბ ჟვანიასთან შეხვედრის სურვილი გამოთქვა, რუსე-თის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ გაავრცელა ინფორმაცია, რომ შეხვედრა შესაძლოა სექტემბრის ბოლოს ან ოქტომბრის დასაწყისში გაიმართოს. ოსური მხარე გამოთქვაშმ მზადყოფნას დამფლიქტის ზონაში ეუთოს დამკვირვებელთა რაოდერიების 6-დან 10 კაცამდე გაზრდის შესახებ. ე. წ. სამხრეთ ოსეთი ასევე არ ეწინააღმდეგება შერეული საკონტროლო კომისიის ფარგლებში მაღალ დონეზე შეხვედრის ჩატარებას, რომელიც ეუთოს მოქმედი თავმჯდომარის, ბულგარეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ სლომონ პასის წინადადებით სოფიაში გაიმართება.

„მაღალი დონის შეხვედრის გამართვას ოსური მხარე იმ შემთხვევაში დათანხმდება, თუ საქართველო შერეული საკონტროლო კომისიის ფარგლებში მიღწეულ შეთანხმებებს შესა-რულებს“, — აცხადებს ოსური მხარე, რომელსაც დღემდე პრაქტიკულად შეთანხმების არც ერთი პირობა არ შეუსრულებია კონფლიქტის ზონაში.

მხიწვალე პკრსიას პკრკელავს

სეპარატისტები თავისას არ იშლიან და შეიარაღებული დაპირისპირების შეწყვეტის შესახ-ებ შეთანხმებას ისევ არღვევენ — 18 სექტემბერს, ღამით, მათ ცხინვალიდან დიდი ლიახვის ხეობის მიმართულებით გახსნეს ცეცხლი. სეპარატისტები ქართველების კონტროლირებად ტერიტორიას მსხვილკალბრიანი იარაღით ესროდნენ. მნიშვნელოვნად დაზიანდა ივანე მაჩა-ბლის სახლ-მუზეუმი, სადაც ამჟამად სარესტავრაციო პროშაოები მიმდინარეობს.

მოსახლეობის ვარაუდით, სეპარატისტებმა ცეცხლი პროუკაციისა და დაშინების მიზნით გახსნეს. მათთვის ცნობილი იყო, რომ 19 სექტემბერს დიდი და პატარა ლიახვის ხეობებს საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე ნინო ბურჯანაძე ეწვეოდა. სეპარატისტების გამოხ-დომების მიუხედავად, პარლამენტის თავმჯდომარე კონფლიქტის ზონაში ჩაეიდა, სადაც უს-აფრთხოების უპრეცედენტო ზომები იქნა მიღებული.

ლარსი გაიხსწავა?

საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის დაცვის სახელმწიფო დეპარტამენტისა და რუსეთის ფედერაციის ჩრდილოეთ კავკასიის რეგიონული სასაზღვრო სამმართველოს წარმომადგენლე-ბი ყაზბეგში გამართულ შეხვედრაზე შეთანხმდნენ, რომ საქართველო-რუსეთის საზღვრის ყაზბეგი-ლარსის მონაკვეთზე დაცვას გააძლიერებენ. ამ შეთანხმების შემდეგ საქართველოს სახელისუფლებო კულუარებში იმედოვნებენ, რომ რუსეთი ღარსში საკონტროლო-გამშვებ პუნქტს უახლოეს მომავალში გახსნის.

რუსების განცხადებით, ეს მონაკვეთი საიმედოდ უნდა იქნეს დაცული, რათა მოისპოს ჩეჩნები ბოვეიკების გადაადგილების სამშრორება. ამ მიზნით ჩატარდა ღარსი-ყაზბეგის მონაკვეთის ერთობლივი საჰაერო დათვალიერება. მონაკვეთი ძირითადი გადასასვლელების მიხედვით ექვს მიმართულებად დაიყო, დაზუსტდა მიმართულებათა დაცვის თანამიმდევრობა და წესი.

იტარ-ტასის ინფორმაციით, რუსეთმა საქართველოსთან საზღვრის პატრულირება უკვე გააძლიერა და ახლა დაკვირვება ვერტმფრენებიდანაც მიმდინარეობს.

ლეიპორისგავი იუპკავიან

მას შემდეგ, რაც საქართველოს „მშრომელებმა“ საქართველოს განათლებისა და მეცნიერე-ბის სამინისტროს კურსი დაგმეს და პარლამენტის წინ ქართული განათლების დასამარებაც გამოიგოვეს, საქართველოს ლეიბორისტული (შრომის) პარტია 20 სექტემბრიდან ზოგადსა-განმანათლებლო სკოლებში სასწავლო პროცესის პარალიზებით იმუქრება.

პარტიის ერთ-ერთმა ლიდერმა ჯონდი ბალატურიამ ამ საკითხს საგანგებო პრესკონფერენ-ციაც კი მიუძღვნა და განაცხადა, რომ სანამ განათლების სამინისტრო ახალგაზრდების ნორ-მალური განვითარებისათვის საჭირო სასწავლო გეგმას არ შეიმუშავებს, პარტია სკოლებში სასწავლო პროცესის ჩასაშლელად ფართომასშტაბიან საპროტესტო მოძრაობას გააგრძელებს.

ზოღელავა ასანიძეს პრ პვირისპირღავა

თბილისის ყოფილმა მერმა ვანო ზოდელავამ შესაძლოა უარი თქვას საქართველოს პარლა-მენტის მაჟორიტარულ არჩევნებში მონაწილეობაზე. კულუარული ინფორმაციით, ზოდელავამ კრწანისის რაიონში თავისი კანდიდატურა მოხსნა, რისი მიზეზიც თითქოსდა ნაციონალური მოძრაობის მიერ ოლიმპიური ჩემპიონის, გიორგი ასანიძის კანდიდატურის წამოყენება გახდა. თუმცა, ცესკოში ასანიძეს ჯერ რეგისტრაცია არ გაუვლია. როგორც ჩანს, ქალაქის ყოფილი მერი ოლიმპიურ ჩემპიონსა და თან სახელისუფლებო პარტიის წარმომადგენელთან ბრძოლას არ აპირებს. მაჟორიტარულ არჩევნებში, სავარაუდოდ, კენჭს იყრის კოკო გამსახურდიაც, რომელ-იც ჯერჯერობით ამ საკითხზე კომენტარს არ აკეთებს.

შუალედური მაჟორიტარული არჩევნები 24 ოქტომბერს გორში, ზესტაფონსა და თბილისის რაიონებში: კრწანისში, დიდუბესა და ჩუღურეთში ჩატარდება.

პეპზალავით რიისათვის, გვსერს პეპიღოვა

ხცისის პოლიგონზე ეროვნული გვარდიის რეზერვისტთა ბატალიონის მომზადების პირველი ეტაპი დაიწყო. რეზერვისტთა ბატალიონში 350-მდე რიგითი მსახურობს, მათ შორის — 10 პარლამენტარი: ირაკლი ქავთარაძე, კობა ბექაური, ალექსანდრე შალამბერიძე, გოგა ხაჩიძე, გივი თარგამაძე, გოჩა კუპრავა და სხვები.

„დაიწყო რეზერვისტთა მომზადების მნიშვნელოვანი პროცესი, რომელსაც ნებაყოფლო-ბით და ყოველგვარი ანაზღაურების გარეშე საქართველოს სხვადასხვა კუთხიდან ჩამოსული პატრიოტები უერთდებიან. ჩვენ ვვმზადებით ომისათვის იმიტომ, რომ გვსურს მშვიდობა. საქართველოს თითოეული მოქალაქე, ქვეყნის უმაღლესი მთავარსარდლის, მიხეილ სააკაშ-ვილის გადაწყვეტილების შესაბამისად, იქნება ჭეშმარიტი მებრძოლი საქართველოს ინტერ-ესების დასაცავად. სახელმწიფო უზრუნველყოფს მებრძოლებს მხოლოდ იმით, რაც საჭიროა წვრთნისათვის, ჯარისკაცებისა და ოფიცრების აღჭურვისათვის. დანარჩენი ყველა ჩვენგა-ნზეა დამოკიდებული“, — აღნიშნა მისასაღმებელ სიტყვაში თავდაცვის მინისტრმა გიორგი ბარამიძემ.

რეზერვისტთა რიგებში 20-დან 45 წლამდე ასაკის მამაკაცები მსახურობენ. სექტემბრის ბოლოსათვის ხცისის პოლიგონზე ორი სრულყოფილი ბატალიონის ჩამოყალიბება იგეგმება.

პვირავი და პოღალავივი

სოფელ ოზურგეთის სკოლას სამაჩაბლოში ქართულ-ოსური კონფლიქტის გამწვავების დროს გმირულად დაღუპული რიგითის, ზაზა დამენიას სახელი ეწოდა. საზეიმო ცერემო-ნიალს დაესწრო საქართველოს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი. ეროვნულ გმირად შერაცხული ზაზა დამენია სანგარში მტრის ჩამოგდებულ ხელყუმბარას გადაეფარა და რამდენიმე თანამებრძოლის სიცოცხლე იხსნა. ოზურგეთელები პრეზიდენტთან მიახლოებასა და გასაუბრებას ცდილობდნენ. „პრეზიდენტმა რაიონში არსებული სიტუაციის შესახებ ბევრი რამ არ იცის. მართალია, გაყინული პენსიები დაგვირიგეს, მაგრამ ამ თვისა მხოლოდ 5-5 ლარი მოგვეცეს. გვითხრეს, იმიტომ გიქვითავთ, რომ ძველი პენსიები სრულად დაგვერ-იგებინას(!). სააკაშვილმა უნდა იცოდეს რა ხდება ოზურგეთში“, — აცხადებენ პენსიონერე-ბი. თუ ეს სიმართლეა, მაშინ რა უნდა ეწოდოს მათ, ვინც პენსიონერებს სიედაც უმცირეს პენსიას ჰპარავს — ალბათ, მოღალატეები.

ბრავიკული სეპეპავი

შემადრწუნებელი ტრაგედია დატრიალდა ზუგდიდის რაიონის სოფელ სინწარში. მაჭა-ვარიანების ოჯახმა, რომელსაც 1993 წლის 25 სექტემბერს სოხუმის აეროპორტთან სამგა-ვრო თვითმფრინავის აფეთქების დროს ორი ვაჟი დაეღუპა, 2004 წლის 17 სექტემბერს კივად ერთი ვაჟი, 7 წლის რეზო მაჭავარიანი დაკარგა. ბავშვის სიცოცხლე საცხოვრებელი სახლის ეზოში ადიდებელი მდინარისგან შემოტანილ თვითნაკეთ საფეთქებელ მონწილეობას შეენირა. იგი, სავარაუდოდ, ხელში აუფეთქა რეზო მაჭავარიანს, რომლის გადარჩენაც საავადმყოფოში გადაყვანის მიუხედავად ვერ მოხერხდა. სინწარის მკვიდრთა განცხადებით, მათ არაერთხელ აღმოუჩენიათ მდინარე სინწის ნაპირზე გამორიყული ნაღმები, რის შესახ-ებაც რეგულარულად ატყობინებდნენ გამნალმველთა საერთაშორისო ორგანიზაცია „ჰე-ლუტრანსის“ რეგონში მოქმედ მისიას. საერთაშორისო და ადგილობრივი გამწვლმავი ორგანიზაციების განცხადებით, უბედურებისგან თავდაცვის ერთადერთ შანსად რჩება მოსახ-ლეობის მაქსიმალური სიფრთხილე.

თავღასგვა სეალხიწვი

ნაციონალთა რიგები შესაძლოა ერთი კაცით შემცირდეს. ახალციხის ნაციონალური მოძრაობის ლიდერმა გოჩა კურტიანიძემ რესტორან „ტბასთან“ მაკაროვის სისტემის პისტო-ლეტით ერთი გასროლით სახის არეში დაჭრა ადგილობრივი ბიზნესმენი ჭიჭიკო გელაშ-ვილი. იგი ამჟამად რაიონულ საავადმყოფოშია და ექიმების თქმით, მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობა მძიმეა. გოჩა კურტიანიძე დროებითი დაკავების იზოლატორშია მოთავსებული. მას ბრალი განზრახ მკვლელობის მცდელობაში ედება და 15-წლიანი პატიმრობა ეცის.

„ეგალონის“ პრეწეგავითა პვირავი

16 სექტემბერს მერიაში ტელეკომპანია „მზისა“ და ჟურნალ „რეიტინგის“ ერთობლივი პროექტის, „ეტალონის“ პრეზენტაცია შედგა. პროექტის მხარდაჭერა ოფიციალურად გამოხ-ატეს მერიისა და საკრებულოს წარმომადგენლებმა. „ყველა ბავშვმა, რომელიც მონაწილეობას მიიღებს პროექტში, მიიწაა გააცნობიეროს, რომ ცხოვრებაში ყველანაირი წარმატების ნიგნზეა დამოკიდებული“, — განაცხადა თბილისის მერმა ზურაბ ჭიაბერაშვილმა. განათლების მინის-ტრის მოადგილის, გიგი თევზაძის თქმით, მოსწავლეებს, რომლებიც კარგად სწავლობენ, „ეტალონი“ სტიმული მისცემს. „ალბათ ყველას აქვს იმის სურვილი, რომ წლის განმავლო-ბაში ყოველთვიურად 50 ლარი მიიღოს საჩუქრად“, — განაცხადა თევზაძემ. პროექტი საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ლოცვა-კურთხევით განხორციელდება. პროექტის მხარდაჭერის გამოსახატავად პრეზენტაციას მამა გიორგი ზვიდაძე და მეუფე თეოდორე დაესწრნენ. „ეტალონი“, „მზის“ ეთერში ყოველ კვირა დღეს გავა.

თვილის მთავროვა პვიისო

თბილისის მთავრობაში ნარკოლოგიური შემონმების შემდეგ გათავისუფლებული ვაკან-ტური ადგილების შევსება დაიწყო. ქალაქის ადმინისტრაციაში ახალი კადრები წარმოადგ-ინეს. ქალაქის ვიცე-პრემიერის თანამდებობას, რომელიც უკვე 2 თვეა, ვაკანტურია, გა-ნათლების საქალაქო სამსახურის ხელმძღვანელი ირაკლი თოდუა დაიკავებს. როგორც ამბობენ, იგი პრემიერ-მინისტრ ჟვანიას კადრი და ქალაქის მთავრობისთვის მისაღები კანდიდატურაა. განათლების საქალაქო სამსახურს კი განათლების საქალაქო სამსახურის უფროსის მოადგილე ნინო ჩაჩავა უხელმძღვანელებს.

დანარჩენი სამსახურების ხელმძღვანელების ადგილები ასე გადანაწილდება: ქონების მართვის საქალაქო სამსახურს — ლევან ალაფიძე, ეკონომიკური პოლიტიკის საქალაქო სამსახურს — უჩა გელაშვილი, ადმინისტრაციულ ინსპექციას — ბესო ჯებაშვილი, ჯან-დაცვის საქალაქო სამსახურს კი ზაზა გორაოზია უხელმძღვანელებს.

ღაჯიღოვაა გკიელღვაა

ათენის ოლიმპიადის საქართველოს ოქროსმედალოსნები სამშობლოს წინაშე დამსახ-ურებისათვის ჯილდოების მიღებას განაგრძობენ. ამჯერად კომპანია „ყაზბეგის“ პრეზიდენტმა გოგი თოფაძემ 2004 წლის ათენის ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონები გიორგი ასანიძე და ზვიად ზვიდაური 2004 წლის გამომშვების ავტომანქანებით — „მოცუფიში პაჯეროებით“ დააჯილდოვა. გიორგი ასანიძის თქმით, „ყაზბეგის“ წვლილი ქართული სპორტის წინსვლაში უდიდესია და მისგან არც საჩუქრებია მოულოდნელი.

მისი თქმით, ჯერჯერობით ნაადრევია იმაზე ლაპარაკი, მოეშადება თუ არა იგი პეკინის 2008 წლის ოლიმპიადისთვის. „დღეს ვერ გადავწყვეტ, მოვეშადება თუ არა პეკინის ოლიმ-პიადისთვის, ეს მომავალზეა დამოკიდებული და დრო მჭირდება, რადგან ტრავმები ჯერ კიდევ მანუხებს“, — განაცხადა ასანიძემ, რომელიც მომავალი ტურნირების შესახებ საბ-ოლოო გადაწყვეტილებას, სავარაუდოდ, ოქტომბრის ბოლოსთვის მიიღებს.

„ურანისსა“ და „აივანს“ „ქანამ“ დაეაბა

აშშ-ის სანაპიროებთან დამანგრეველი ქარიშხლების, „ფრენსისისა“ და „აივანის“ შემდეგ ამერიკას ტროპიკული შტორმი „ჟანა“ უახლოვდება, რომელმაც დომინიკელთა რესპუბლიკაში უკვე შეინირა შვიდი მოქალა-ქის სიცოცხლე. აშშ-ში „აივანის“ მსხვერპლთა რიცხვი კი 40 კაცამდე გაიზარდა. დაღუპულთა უმრავლესობა ფლორიდელია. „აივანის“ დარტყმა პირველად ამ შტატმა იწვნია. ფლორიდაში ორ მილიონზე მეტი კაცი კვლავაც უშუქოდ ცხოვრობს. უბედურების ზონაში ბევრ რაიონს ბუნებრივი აირი და წყალი არ მიეწოდება. ბევრი ხიდი და გზა დანგრეულია. მაშველები ცალკეულ რაიონში მისვლას მხოლოდ ვერტმფრენებით ახერხებენ. ქარიშხლისაგან მიყენებულმა ზარალმა წინასწარი გაანგარიშებით შეიძლება 25 მილიარდი დოლარი შეადგინოს.

აშშ-ის პრეზიდენტმა ჯორჯ ბუშმა კონგრესს დაზარალებული რაიონების აღსადგენად დამატებითი თანხების გამოყოფის თხოვნით მიმართა.

პოსკოვოი უავიჯვი პოპოქროვს

მოსკოვში ფაშიშმის აშკარა გამოვლინებას აქვს ადგილი. კავკასიელებისთვის უკვე ქუჩაში გავლაც კი უკიდურესად საშიში გახდა.

სულ ახლახან მეტროს ერთ-ერთ სადგურში სომხებსა და აზერბაიჯანელებს დაესხნენ თავს და სასტიკად სცემეს. მეტროსადგურში დამონტაჟებულ ვიდეოკამერას თითქმის ზედმიწევნით აქვს დაფიქსირებული თავგადააპარსული 30-ზე მეტი სკინჰეიდის სისასტიკე. დაზარალებულებს დანთი მიყენებული მრავლობითი ჭრილობითი აღენიშნებათ. მედიკოსე-ბის თქმით, ერთ-ერთის ჯანმრთელობის მდგომარეობა უკიდურესად მძიმეა. როგორც ირკვევა, ისინი კავკასიელებს მოსკოვსა და ჩრდილო კავკასიაში განხორციელებული ტერ-აქტების გამო დაუპირისპირდნენ — ესეც თქვენ ტერორის გამო, ყვიროდნენ თურმე თავდამსხმელები.

მოსკოველმა სამართალდამცველებმა ჯერაც ვერ მიაკვლიეს დამნაშავეებს!

ერთი შეხედვით არაფრის მომტანი დსთ-ის სამიტის არც ისეთი უსახური გამოდგა, როგორც ელოდნენ. „ყველაზე ახალგაზრდა“ და „ყველაზე ერთი თავით მაღალმა“ საქართველოს პრეზიდენტმა სამიტის შაბლონური ჩარჩოები დაარღვია და ამგვარი შეხვედრებისათვის უკვე ტრადიციად ქცეული ტონი (რუსეთის მიმართ მაიმუბლური და მოკრძალებული) შეცვალა. პუტინთან გამართული „პოლიტიკური პინგ-პონგი“ სამიტის ნამდვილი მოულოდნელობა იყო, რამაც ზოგიერთი ძველებურად მოაზროვნე გააღიზიანა, ზოგიც კი — სააკაშვილის მიმართ კეთილად განაწყი.

რუსეთის პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილის არგუმენტებს ურცხვად გაექცა და უხერხულ კითხვებზე პასუხს ერთი თვის შემდეგ დაჰპირდა. ამ შემთხვევაში პუტინისთვის დახანება და დროის გაჯიანურება ერთობ მომგებიანი იყო, რადგან ოქტომბრის დასაწყისში, უკრაინის საპრეზიდენტო არჩევნების შემდეგ, შავი ზღვის აუზში ძალთა ახალი განლაგების პერსპექტივა ჩნდება და პუტინი ამას უცდის. მომავალი თვის ბოლოს მას უკვე ეცოდინება, როგორ ელაპარაკოს საქართველოს პრეზიდენტს...

იმ დროს, როდესაც პრეზიდენტი სააკაშვილი პუტინს ეპაექრებოდა, გაეროში საქართველოსთვის ხმის ჩამორთმევის გადაწყვეტილება მიიღეს(!) იქ პრეზიდენტს კიდევ ერთხელ მოუწევს ქართველი ჩინოსნების (რომელთაც დროულად ვერ გადახიხადეს სანევრო) შეცდომის გამოსწორება...

ამას ნინთა უკვე მონატრებული საპარლამენტო დებატების მოწმენიც გაუხიდა, რამაც სააკაშვილის მორჩილი პარლამენტის მითი წარსულს ჩააბარა. რაკი ეს მოხდა, კარგია, ე.ი. წინ ნელა, მაგრამ მაინც მივდივართო, — ამბობენ ექსპერტები... ქართული პოლიტიკის საშინაო და საგარეო ასპექტებსა და გასული კვირის სხვა მნიშვნელოვან მოვლენებზე პოლიტოლოგ **პაატა ზაძეარიშვილი** ვესაუბრეთ:

— ასტანის სამიტმა დაადასტურა აქტუალურობა კითხვებისა: საჭიროა თუ არა ჩვენი ყოფნა დსთ-ში და რას გვაძლევს ის ჩვენ? ვინც თვალყურს ადევნებდა სამიტის მუშაობას, უთუოდ გაიფიქრებდა, სააკაშვილი პენსიონერთა კლუბში ან ძველ პოლიტიკურში მოხვედრილათ. გული დამწყდა და შემეცოდა პრეზიდენტი, რომელიც ცდილობდა, ამ გარემოში თავზაიან და ღირსეული დარჩენილიყო. აქ ცხადად გამოჩნდა, რომ საქართველოსა და დსთ-ის დანარჩენ ქვეყნებს სხვადასხვა ვექტორი აქვთ. ასტანის სამიტმა კიდევ ერთხელ მაფიქრებინა — რა გვინდა აქ ჩვენ-მეთქი. თუმცა ეს იმას არ ნიშნავს, რომ დსთ-ის კარი გამოვიჯახუროთ და წამოვიდეთ. საჭიროა გავიმზომიერი სტრატეგია იქიდან გამოსასვლელად. ეს არის თავკიშბალა ორგანიზაცია, რომლის თავი არის რუსეთი, დანარჩენები კი კუდში არიან მოქცეული და რუსეთიც, საითაც უნდა, იქით იქნეს ამ კუდს.

ასტანის სამიტმა კვლავ დაადასტურა, რომ აფხაზეთის საკითხს საქართველო და რუსეთი სხვადასხვანაირად უყურებენ.

საინტერესო და მნიშვნელოვანი იყო სააკაშვილისა და პუტინის პაექრობა პრესკონფერენციაზე. მან ქართულ-რუსული ურთიერთობების სახე დაგვანახა და დაგვარწმუნა, რომ რუსეთი არ შეცვლილა.

რუსეთთან ურთიერთობა დსთ-ის გარეშე უნდა გვექონდეს, იმიტომ, რომ ის ვერასოდეს ივარგებს ჩვენ შორის შუამავლად და კრიტიკულ მომენტში ყოველთვის რუსეთს ამოუდგება გვერდში. მიუხედავად იმისა, რომ დიპლომატიურ ენაზე მიდიოდა, სააკაშვილი და პუტინი მაინც სხვადასხვა ენაზე ლაპარაკობდნენ. გამაღიზიანებელი იყო პუტინის ცინიკური განცხადება — რკინიგზა კანონიერად აღდგაო.

რუსეთში დღეს ავტორიტარული რეჟიმი ყალიბდება, პუტინი არც კი ფიქრობს ჩვენთან

სააკაშვილს საკუთარი კი არა, საქვეყნო საქმის ერთგული ადამიანები უნდა ამოუდგნენ გვერდში. გასულ კვირას პარლამენტში განვითარებულ მოვლენებში საგულისხმო რამ დავინახე: როდესაც გიორგი არველაძემ ივლიანე ხაინდრაგას უთხრა, — მრცხენია პარლამენტში შენთან ერთად ყოფნაო, ველოდი, რომ ნაციონალებიდან გააპროგნოსკებდა ვინმე მის ნათქვამს. როდესაც ელდარ შენგელაიაც კი გაჩუმდა, მივხვდი, სახელისუფლებო გუნდში ისეთი მკაცრი სამხედრო დისციპლინა ყოფილა, არველაძესაც ვერ უბედავენ შეპასუხებას-მეთქი.

ურთიერთობის გადაფასება და აშკარა ზენოლის პოლიტიკას აგრძელებს. რუსეთი არც საქართველოს მიმართ შეცვლის დამოკიდებულებას — ასტანები და ყაზანები უსასრულოდ გაგრძელდება, რომელსაც რეალური შედეგები არ მოჰყვება. რუსეთს ძალიან ეშინია დემოკრატიული პროცესებისა. ასეთი ფართო ფორმალის შესვედრა რომ არ ყოფილიყო, პუტინი გაცხილებით რბილი იქნებოდა სააკაშვილთან საუბრისას. სხვების დასაჩაბად დაგვტუქსა — ნახეთ, რა მაგარი ბიჭი ვარო. კარგია, რომ სააკაშვილმა უკან არ დაიხია და შეეპასუხა. თუმცა შეიძლება უფრო პრინციპულიც ყოფილიყო. პუტინმა დსთ-ის სხვა ქვეყნების პრეზიდენტებს აჩვენა, მერე რა, რომ სააკაშვილმა რევოლუცია მოახდინა. ის მაინც ჩემს ხელშია და მე ვკარნახობ პირობებსო. ქართული ანდაზისა არ იყოს, მულო, შენ გეუბნები და რძალო, შენ გაიგონეო — პუტინი საქართველოს ტუქსავდა და უკრაინასაც გულისხმობდა, სადაც ოქტომბერში საპრეზიდენტო არჩევნები ტარდება. ეს საქართველოსთვისაც უმნიშვნელოვანესი, სტრატეგიული არჩევნებია. კუმას წასვლის შემდეგ ხელისუფლებაში ან პროდასავლური ძალები მოვლენ ვექტორ იუმენკოს სახით ან პრორუსული. თუ დასავლურ-დემოკრატიულმა ძალებმა გაიმარჯვეს, ეს რუსეთისათვის სიგნალი იქნება — დსთ-ში ძვრები დაიწყო და

მას მხარი უნდა აჭუბაო და იძულებული გახდება, სტრატეგია შეცვალოს. საქართველოსთან ერთად უკრაინის დემოკრატიზაციას მთელი შავი ზღვის ნატოს ზღვად ქცევა მოჰყვება (რუმინეთი, ბულგარეთი და თურქეთი ნატოს წევრები არიან) და კავკასიის დაკარგვის საფრთხე გაჩნდება. ასეთი ვითარება რუსეთს აიძულებს, უფრო დემოკრატიული პოლიტიკა წარმართოს — საქართველოსა და უკრაინას მათრახით და ბატონივით კი არა, პარტნიორივით ელაპარაკოს. ხოლო თუ უკრაინაში პრორუსულმა ძალებმა გაიმარჯვეს, საქართველო მარტო აღმოჩნდება რუსეთის პირისპირ. რუსეთი უკრაინის სახით მოკავშირეს გაინადღებს და დსთ-ის დანარჩენ ქვეყნებს ეტყვის — ჩემს ხელში ხართ, საქართველოს კი როგორმე გაუუსწორლებო. ამის შემდეგ უკვე მოსალოდნელია საქართველოზე ეკონომიკური, პოლიტიკური ზეწოლა და სება-რატისტული რეგიონების — სამაჩაბლოსა და აფხაზეთის გააქტიურება. ასე რომ, ოქტომბრის პირველ ნახევარში ბევრი რამ გაირკვევა.

ბოლო ხანებში საქართველო რომანტიკული

„ჩვენი გზააი სულსაჟოგაა“

მისი გარემოცვა, უკეთეს შემთხვევაში, საკუთარ საქმეს აკეთებს, უარეს შემთხვევაში კი – მის სახელს იყენებს. ვერ ვიტყვი, რომ ისინი პრეზიდენტის ერთგულები არიან, ვიცი, მურგს უკან დასცინიან კიდეც. გული მწყდება, რომ სააკაშვილი უფრო ფართო ფენებს არ ეყრდნობა.

სააკაშვილისთვის ყველაზე დიდი პრობლემა ისაა, რომ არა აქვს გრძელი სათადარიგო სკამი

ეტაპიდან თანდათან რეალისტურზე გადადის. სააკაშვილს თავლობის თვე უკვე გასდის და ანი აუცილებელია ხელი გამოიღოს. მხოლოდ ამ შემთხვევაში ამოგვიდგებიან გვერდში ევროპა და ამერიკა, თუ არა და, რუსეთის ხასაში აღმოჩნდებით. ამიტომ დიდი მნიშვნელობა აქვს არა ჩვენს ურთიერთობებს რუსეთთან, ამერიკასა და ევროპასთან, არამედ იმას, თუ როგორი ურთიერთობები გვექნება ქვეყნის შიგნით და რამდენად დემოკრატიულ ქვეყანაში ვიცხოვრებთ.

— **ექსპერტების ნაწილი ფიქრობს, რუსეთი ყველაწიად ეცდება საკუთარ ტერიტორიაზე მოსალოდნელი დაპირისპირებების (თუნდაც ოსებისა და ინგუშებს შორის) ვექტორი სამართისაკენ მიმართოს და კავკასიაში დაგროვილი დამაბულობის მუსტი საქართველოს დაატქნოს თავსო.**

— არ გამოვრიცხავ, ეს აზრი ზოგიერთს თავში უტრიალებდეს, მაგრამ მას არანაირი საფუძველი არ გააჩნია. რუსეთისაგან ჩვენ კავკასიის ქედი გვიცავს და შეუძლებელია რუსეთმა ქედის ორივე მხარეს გააჩალოს საომარი მოქმედებები. უნდა ვიცოდეთ, თუ კონფლიქტი რუსეთში დაიწყება, იქვე დარჩება, აქ დანყებული კი — ჩვენ-

ელჩმა საქართველოში რჩარდ მაილსმა. ჯერ თქვა, პანკისის სეოზამი ტერორისტები არიანო, მერე კი ნათქვამი უკან წაიღო. როგორც წესი, ასეთი „შეცდომები“ დიპლომატებს არ მოსდით, სინამდვილეში რა მოხდა?

— ეს მაილსის შეცდომა კი არა, საცესებით გონივრული, დიპლომატიური ნაბიჯი იყო. ჩემი აზრით, მაილსს ჰქონდა რაღაც ინფორმაცია და მან ჩვენ, ქართველები დაგვიცვა. თავის დროზე პანკისიდან კი ნაუიდნენ ტერორისტები, მაგრამ არ გამოვრიცხავ, რომ გარკვეული ჯგუფები ან კონკრეტული პირები ისევ გადმოვიდნენ, ეს გაგებული ჰქონდათ რუსებს. ამ თემის აგორება დაიწყეს ივანოვმა და სხვებმა — საქართველოში ტერორისტები არიანო. არ გამოვრიცხავ, რომ მაილსმა ეს ინფორმაცია მიანოდა რომელიმე ჩვენს ხელმძღვანელ პირს და ვინადან ამას რეაგირება არ მოჰყვა, მაილსი იძულებული გახდა, ეს ეთქვა. ამის შემდეგ ამერიკის ელჩი დაიბარა ჟენიამ. შესაძლოა, მაილსს თავიდან სწორედ ჟენიასთვის ეთქვა ეს ამბავი. ალბათ ჟენია დაჰპირდა კიდეც

ცესები რუსეთს უფრო ახარებს, ვიდრე დასავლეთს. დღეს გვაქვს კულუარული, გაუმჭვირვალე მართვის სისტემბ, პარლამენტი არანაირად არ ერევა ქვეყნის მართვაში, რადგან მისი როლი და კომპეტენცია დაამდაბლეს. ყველაფერი პრეზიდენტის კაბინეტში წყდება. ქვეყანას, ფაქტობრივად, 4–5 კაცი მართავს, რაც, ჩემი აზრით, სარისკოა, რამდენადაც ეს მმართველობა არალეგიტიმურია, კანონმდებლობით ქვეყნის საშინაო და საგარეო პოლიტიკის განმსაზღვრელი პარლამენტი უნდა იყოს.

სააკაშვილისთვის ყველაზე დიდი პრობლემა ისაა, რომ არ აქვს გრძელი სათადარიგო სკამი. პრეზიდენტი უნდა ეცადოს, უფრო დემოკრატიული გახადოს საკუთარი მმართველობა და ხალხს დაეყრდნოს. სამწუხაროდ, აჭარის მაგალითზე დავინახეთ, რომ ხელისუფლება არ ეწრო აბაშიძის გამგდებს ხალხს და პრეიერი დაუწმნა. სააკაშვილს ხალხი ასე აღარასოდეს ეწდოდა. 97%-იანი რეიტინგი ისეთი ნდობის გამოცხადებაა, რომ მტერს არ ვუსურვებ. ეს ნდობა კი არა, გაუსაძლისი მდგომარეობაში მყოფი ხალხის მოთხოვნაა — ხვალვე მანახვე გაცემებული საქმე, წყალი და პური მოგვეცეო. დღეს პრესა ძველებურად კრიტიკული აღარ არის, გაჩუმდა. ადამიანები აღარ ამბობენ იმას, რასაც ხედავენ, ტელევიზიით ნაკლებად გვესმის ექსპერტთა აზრი (თუმცა პრესაზე ამას ნაკლებად იტყვი). შემამფოთებელი ტენდენციებია სხვა მხრივაც — შესაძლოა ძალიან ღირსეული ადამიანია კოტე კეჭულარია, მაგრამ არ შეიძლება უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარე ხელისუფალმა საკუთარი გუნდიდან დანიშნოს. ხშირად გაიგონებთ — რა დროს დემოკრატიაა, ქვეყანაა გადასარჩენიო. ეს ავტორიტარიზმის საფრთხეს ქმნის.

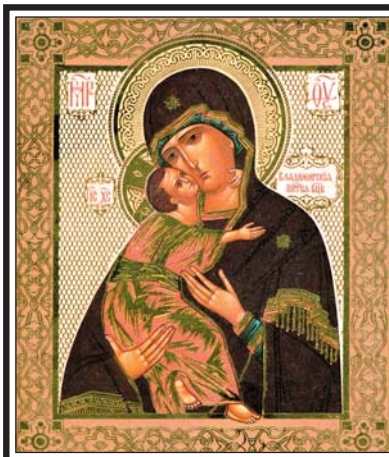
საერთოდ, ხელისუფლება ცეცხლს ჰვავს — მის გარეშე ცხოვრება შეუძლებელია, მაგრამ თუ ნებაზე მიუშვი, დაგწავს. ამიტომ ლუმელით უნდა „მოთოკო“. ასეა ხელისუფლებაც — ის დემოკრატიული საზოგადოებით (პარლამენტი, არასამთავრობო ორგანიზაციები, სასამართლოები, მედია) უნდა მოთოკო. პრეზიდენტზე ვერ ვიტყვი, არადემოკრატიულია-მეთქი, მაგრამ გხედავ, ქვეყნის გადასარჩენად სააკაშვილი ამ „ლუმელს“ ანგრევს. თავს პრეზიდენტის წრის წევრად ვთვლი და მინდა მან ყურადღება მიაქციოს ამ შემამფოთებელ სიმპტომს. ვამწნევ, რომ პრეზიდენტს კრიტიკისა ეშინია. კრიტიკა, ოპოზიციური აზრი მისთვის აუცილებელია. საჭიროა მიუთითონ, დაანახონ სუსტი მხარეები და ქება-დიდებასგან თავი შეიკავონ. შევარდნაძის დროინდელი პატრონგმური ურთიერთობები (პრეზიდენტი იგივე ბატონია, რომელიც ყოველთვის მართალია) ისევ გრძელდება, რაც ქვემო ქართლის მაგალითზე გამოჩნდა. შევარდნაძის დროს ეს რეგიონი სახელისუფლებო მუშების ბასტიონი იყო. ამ ბასტიონის დასაზგრევედ არჩევნების დროს სააკაშვილი სამჯერ ჩავიდა იქ, მაგრამ ვერ დაანგრია. აიღო და, სამწუხაროდ, კი არ გაანადგურა, თავისად აქცია. მოეწონა ჭა, საიდანაც რამდენ ხმასაც უნდა, იმდენს ამოქაჩავს. ცუდია, რომ პრეზიდენტი არც ერთხელ არ ყოფილა ახალქალაქში, სადაც სერიოზული პრობლემებია და უკვე სამჯერ იყო უკრაინაში. ვფიქრობ, უსათუოდ უნდა გადახედოს პრიორიტეტებს. სააკაშვილი სათანადოდ ვერ გარწობს ქვეყნის მდგომარეობას და შეშინია, ამან ერთპიროვნულ მმართველობამდე არ მიიყვანოს. მისი გარემოცვა, უკეთეს შემთხვევაში, საკუთარ საქმეს აკეთებს, უარეს შემთხვევაში კი — მის სახელს იყენებს. ვერ ვიტყვი, რომ ისინი პრეზიდენტის ერთგული არიან, ვიცი, ზურგს უკან დასცინიან კიდეც. გული მწყდება, რომ სააკაშვილი უფრო ფართო ფენებს არ ეყრდნობა.

— **რაკი კადრების დეფიციტი აქვს, ხომ არ არის გამოსავალი, რომ სააკაშვილმა ხელისუფლებაში პარტიული კუთვნილების კი არა, კვალიფიკაციისა და პროფესიონალიზმის ნიშნით მოიყვანოს ხალხი?**

— ჯერჯერობით, სააკაშვილი უფრთხის დამოუკიდებელ და ნიჭიერ ადამიანებს, ჩანს, ერთგულებით უფრო სჭირდება. არადა, დღეს ძალიან ბევრია ჩასაფრებული. თავის დროს უცდამ შევარდნაძის მომხრეები, იგორ გიორგაძეც, ხომ ხედავთ, გატრუნულია იმიტომ, რომ დღეს სააკაშვილის ლამძევა მომგებიანი არ არის, თუმცა როგორც კი ხალხს იმედი გაუცრუვდება (იმას ვერ მიიღებს, რასაც ელოდა), რუსეთი უშალ ამოქმედებს რებრეს გიორგაძის სახით. დღეს ახალქალაქში უკვე ლაპარაკობენ, ხომ არ სჯობდა, იგორ გიორგაძე აგვერჩია პრეზიდენტადო. ალბათ სააკაშვილმა იცის ეს და ასეთ ვითარებაში გონიერი ხალხი უნდა შემოიკრიბოს და არა — პირმოთნენი. ამ გონიერმა ხალხმა უნდა უთხრას სააკაშვილს — ასე კი არა, ისე მოიქცეო. პრეზიდენტს კრიტიკა თავის აპარატში, საკუთარ კაბინეტში სჭირდება, რათა არ მოდუნდეს და არ მოითავლოს. სააკაშვილს საკუთარი კი არა, საქვეყნო საქმის ერთგული ადამიანები უნდა ამოუდგნენ გვერდში. ვთხოვ კვირას პარლამენტში განვითარებულ მოვლენებში საგულისხმო რამ დავინახე: როდესაც გიორგი არველაძემ ივლიანე ხაინდრაგას უთხრა, — მრცხენია პარლამენტში შენთან ერთად ყოფნაო, ველოდი, რომ ნაციონალებიდან გააპროტესტებდა ვინმე მის ნათქვამს. როდესაც ელდარ შენგელაიაც კი გაჩუმდა, მივხვდი, სახელისუფლებო გუნდში ისეთი მკაცრი სამხედრო დისციპლინა ყოფილა, არველაძესაც ვერ უბედავენ შეპასუხებას-მეთქი. ქართველები ასეთ დისციპლინას ვერასოდეს ვეგუებან. ხალხი, ვისაც დღეს პირში წყალი აქვს ჩაგუბებული, უთუოდ „ამოხეთქავს“ და ამიტომ პრეზიდენტს მეტი დემოკრატიულობა მართებს. თუ საქართველო დემოკრატიულ ღირებულებებზე გადავა, ვერც რუსეთი დაგვჯანბის და ამერიკაც და ევროპაც უფრო თამამად დაიკავენ ჩვენს ღირებულებებს.

დაჩი გრძელიშვილი იზო რიკაძე

— ამაჰმად საქართველოში მიმდინარე პრო-

21 სექტემბერი — შოკა ქრისტეანთა მუკავალის დედა ღვთისმშობლისა. ღვთისმშობლის პატივსაცემის დღე. ღვთისმშობლის პატივსაცემის დღე.

სკოლის დროს მოვიდა!

ზაფხული გაილია, თბილისი ისევ უსამ-ველოდ გადატვირთული ქუჩებით შეეგება ახალ სასწავლო წელს. ბაზრობების მიმდებარე ქუჩებზე უამრავი ხალხი ირეოდა. ბავშვები და მშობლები სკოლისთვის ემზადებოდნენ. წელს ფასები ერთიორად იყო გაზრდილი — ბავშვის ქურთუკი, რომელიც ცოტა ხნის წინ 30 ლარი ეღირებოდა, ახლა 60 ლარი ღირდა, ზოგიერთ სასკოლო ბაზრობაზე კი რამდენიმეთვიანი უბრალო კალამს ლარად ან ორ ლარად ყიდდნენ.

ბევრს ჯერ სასკოლო ბაზრობაზე არც შეუვლია — ჯერ მასწავლებლებმა უნდა გამოუცხადონ მოწაფეებს, რა წიგნებით აპირებენ სწავლებას. ამიტომაც სწავლის დაწყების შემდეგაც არ მოაკლდებათ სასკოლო ბაზრობებს მყიდველები.

მოქმედების ეპიცენტრი ტანსაცმლის ბაზრობა იყო. პატარა ბიჭს ახალი ფეხსაცმელი გულში ჩაეკრა და მშობლებთან ერთად მიიკვლევდა გზას ხალხში.

— მომეცი, ფეხსაცმელს ჩანთაში ჩავიდებ, — ეუბნებოდა დედა. ბიჭი ჯიუტად აქნევდა თავს უარის ნიშნად.

— მოგწონს? — ვითხე პატარას.

— სკოლისთვის მიწადა, — მომიგო სერიოზულად და ამაყად დახედა შენაძენს, — ეს რა არის, ჯერ მოსავალი აიღოს პაპამ, ფულს გამომიგზავნის და...

ყველა სიძვირეზე წუნუნებდა. გოგონები დაკვირვებით ირჩევდნენ ჩანთებს, ტანსაცმელს... უცებ მოხუცმა ქალმა წაიფორსილა, ხელი შეაშველეს.

— მაპატიეთ, ბებია გენაცვალეთ, დავბერდი, — ჩაილაპარაკა მორიდებით და ქუჩის განაპირას შეჩერდა სულის მოსთქმელად, —

როგორ მიყვარდა პირველი სექტემბერი. სამ შვილს ვუშვებდი სკოლაში. თეთრ პერანგებსა და თეთრ წინსაფრებს რომ გავფენდი ეზოში, იფიქრებდით, თოვლი მოვიდაო. ვერაფრით შევეჩვიე ამ ჭრელჭრულებს...

ჭრელჭრულებით გახარებული ბავშვები პაჭუა ცხვირებს ხან ერთ ვიტრინას მიაჭყლდნენ, ხან მეორეს. ისმოდა გაუთავებელი „ეს მიყიდე, ის მომწონს“.

— მაგისი ფული არ მაქვს, — თითქოს დარცხვენილი ეუბნებოდა ქალბატონი 11-12 წლის გოგონას და შუბლიდან სიმწრის ოფლს იმშენებდა...

— ძვირია... 80 ლარი ჩემი ერთი თვის ხელფასია, წიგნებისთვისაც ხომ უნდა გადავინახოთ ფული... — ჩუმად ეუბნება ახალგაზრდა ქალი ბავშვებს...

— წიგნებისთვის 10 ლარს მომცემენ, ხომ თქვენს...

— არ გვეყოფა, შენი წიგნები 64 ლარი ჯდება...

— მე ეს შარვალი მომწონს! — ჯიუტობდა ბიჭი...

სწავლის დაწყება განსაკუთრებით პირველკლასელებს უხაროდათ. ჩვენი ჩანთები და წიგნები უკვე სკოლაშია, პრეზიდენტმა გვაჩუქაო...

თბილისი ჩვეულ რიტმს უბრუნდებოდა. სკოლების გასწვრივ სპეციალური ბარიერები გაკეთდა, რომ მანქანებმა სვლა შეაჩერონ. სიფრთხილეს თავი არ სტყვია, ხომ შეიძლება რომელიმე ცელქი ბიჭი გადმოხტეს სამანქანო გზაზე, მძღოლმა დაამუხრუჭებდა უნდა მოასწროს... „ფრთხილად, ბავშვები!“ — მხოლოდ საგზაო ნიშანი როდია, მას სხვა, უფრო მნიშვნელოვანი დატვირთვა აქვს. ...

ლელა ჯიყაშვილი

შურნალი თქვენთვის

სად ქრება თავსახურები

ამას წინათ რედაქციაში აღმოვაჩინეთ და სასონარკვეთილი მოქალაქე მოვიდა. მისი ახლობელი ზოოპარკის წინ საკომუნიკაციო, ანუ სანი-ალერე ქაში ჩაყარდნოდა. ხელ-ფეხი დამტვრეულია, ოჯახს კი სამკურნალო ფული არ ჰქონია... ამ ამბავმა თავი უსუსურად ადამიანად მაგრმონინა, — როდემდე შეიძლება საკუთარ სახელმწიფოში ყოველ ფეხის ნაბიჯზე საფრთხეს ელოდე?

როგორც წესი, მოპარული ლიუკები ჯარ-თის ჩამბარებელ პუნქტებში შედის და გამო-რიცხული არ არის, აქ მომუშავე ხალხიც აღ-მოჩნდეს პირდაპირი ქვების მსგავსად, მა-გრამ ეს ხომ ჯერ არ მომხდარა (საბედნიეროდ)! თანაც არც მოქალაქეობრივი და არც ადამი-ანური მოვალეობა არ უშლით ხელს სხვისი უბედურების ხარჯზე მოპოვებული გრძნობები ოჯახ-ებში შეიტანონ. დახელოვნებული მაძებარიც რომ იყო, ჯარითების ჩამბარებელ პუნქტებში ლიუკ-ებს ვერ მიაგნებ, მაგრამ სიტუაციაში გასარკვე-ვად ერთ-ერთ ასეთ შპს-ში მაინც წავედი. საბურ-თალოზე, ტროლინგების ცენტრალურ სადგომ-ში დახვებული ჯარითის რაოდენობამ გამო-გნა. სიმართლე გითხრათ, ამდენი ძვირფასი ნედლე-ულის არსებობას ქალაქის ერთი რაიონში კი არა, მთელ თბილისშიც არ მოველოდი. კითხ-ვაზე, თუ სად მიდის ქალაქიდან ქვეყნისთვის ჰაერითი საქმე პროდუქცია, ხსენებულ შპს-ში ასეთი პასუხი გამცეს:

— ჯერ ვაგონებში, ვაგონებით — ფოთში, იქიდან კი კაცმა არ იცის, სად.

— თქვენი აზრით, საქართველოში შე-გროვილი ჯარითი მტკიცედ უნდა იქნას ერთ საამქროს აამუშავეს?

— ერთს კი არა, მთელ ქარხანას აამუშავეს. ხალხიც დასაქმდება, მაგრამ მაგზე ვინ ფიქრობს, თვითონ ქარხანაც გააძრკვს და ჯართად გაყ-იდეს.

— სანიაღვრე და საკომუნიკაციო ქებიდან მოპარული ლიუკების ჩაბარება ნებისმიერ ჯარ-თის ჩამბარებელ პუნქტში შეიძლება?

— კი, მაგრამ პატრონს სიტყვას გაძლევთ, მე ლიუკებს არ ვიღებ. თუ არ გჯერათ, დაიარეთ აქაურობა და თუ სადმე ერთ ლიუკს ნახავთ, სადაც გინდათ მიჩვილეთ.

— აქ ათობით ტონა რკინაა, ამ მასაში ლიუ-კებს როგორ ვიპოვებ?

— ჩემს სიტყვას უნდა ენდოთ. ლიუკების მოპარვა და ჯართად ჩაბარება დანაშაულია. ყველა მომსვლელს პირადობის საბუთს ვიხ-ოთ. ამასთან, უბნის პოლიციის ინსპექტორიც ხშირად გვამოწმებს.

— არც უბნის ინსპექტორისთვის იქნება ად-ვილი ამ საქმეში გარკვევა. მით უმეტეს, ლიუკის დაჭრას რამდენიმე წუთში მოახერხებთ...

— ამ დანაშაულში გამოიჭერა პოლიციისთვის იოლია. თუ მოინდომეს, ლიუკს კი არა, ჟანგიან ნემსს იპოვებ.

— ქალაქში ასობით ლიუკია მოპარული, ფაქტია, რომ ვიღაც იღებს. მაინც რამდენი კი-ლოგრაფია, რას უხდიათ ლიუკებში?

— ასე 60 კილოგრამამდე იქნება. კილოგრამი 10 თეთრი ღირს(!).

რა თქმა უნდა, ამ თემაზე უბნის ინსპექ-ტორის აზრითაც დავინტერესდი. სხვათა შორის, ჯარითის მიმღებმა ხალხით მაჩვენა ახლო მდებ-არე შინაგან საქმეთა სამმართველოს ვაკე-საბურ-თალოს პოლიციის მეორე განყოფილება, სადაც ჩემსა და პოლიციელებს შორის სიტყვასიტყვით ასეთი საუბარი შედგა:

— სად შეიძლება უბნის ინსპექტორის ნახვა?

— არ არის, მოგვიანებით იქნება! რა გაინ-ტერესებთ?

— მითხრეს, რომ უბნის ჯარითის ჩამბარებელ შპს-ებს აკონტროლებს. მაინტერესებს, ხშირია თუ არა ქუჩებიდან მოპარული ლიუკების ჩაბარე-ბის შემთხვევები.

— უბნის ინსპექტორს ჯარითის შემოწმება არ ეხება.

— აბა, საკუთარი ინიციატივით დადის პუნ-ქტებში?

— არავინაც არაფერს არ ამოწმებს, ტყუილი უთქვამთ, რა პოლიციის საქმეა, ამოწმოს რამ-დენი ქუჩაა გადათხრილი?!

— ქუჩების გადათხრაზე კი არა, ქურდობა-ზე გელაპარაკებით, ეს პოლიციის საქმეა!

— რა იცით, რომ ქურდობაა? ეგებ ლიუკები თავისით დაიშტვრა და ცვლიან, ახლა იმას გვავალებთ, წავიდეთ და გავიგოთ, სად რამდენი საკანალიზაციო ჭაა თავახდელი? საჩივრის შე-მოტანის გარეშე, ეგ ამბავი ჩვენ არ გვეხება! მისამართი შეგეშალათ! — ქალაქის მერიის საგ-

ზაო სამსახურებში უნდა მიხვიდეთ...

საუბრის გაგრძელებას აზრი აღარ ჰქონდა — „განცხადების გარეშე პოლიცია უფლებამო-სილი არ არის“ და არც დასახიერებული ადამი-ანების ბედი აინტერესებს — კანონი ასეთი ყოფილა(!). მეც შევეცადე მათგან მოსწენიებული გაურკვეველი დანიშნულების საგზაო სამსახურები მეოვრა ქალაქის მერიამ და მხოლოდ ის და-ვადგინე, რომ ეს სამსახურები ქალაქის სხვა-დასხვა ადგილზეა განლაგებული და რაზან ლიუკე-ბი სხვადასხვა დანიშნულებისაა (საკანალიზაციო, სანიაღვრე, საკომუნიკაციო), მათზე პასუხისმგე-

სხვათა შორის, მოსახლეობას შეე-ჩნეული ჰყავს „რაფის“ გიპის ავტო-მანქანა, რომელსაც ჩანს, იატაკი აქვს ამოჭრილი. დადგება ნებისმიერი ჭის ზემოთ და რამდენიმე წუთში მისი სახურავი ქრება. მხოლოდ ქალაქის მარჯვენა სანაპირო მოლში 150 სან-იაღვრე ცხაურია მოპარული. საერ-თოდ, ქალაქში კი 1000-ზე მეტი.

ბლობაც სხვადასხვა ორგანიზაციას ევალება. როგორც იქნა, ვიპოვე სანიაღვრე ლიუკების მაკონტროლებლები. საბედნიეროდ, ქალაქის კეთილმოწყობის სამსახურის მთავარ ინჟინერ-თან, ბატონ **მერაბ შალვაშვილს** საუბარ-ში ვიგაჩინე, რომ ეს პრობლემა საგანგაშოდ მხოლოდ მე არ მომიწევნებია.

— ბატონო მერაბ, აღნიშნულ პრობლემას-თან დაკავშირებით თქვენს სამსახურს თუ ევა-ლება, რომ პოლიციას მიმართოს?

— არა მარტო ჩვენ, არამედ ყველას, ვინც ქუჩებში ჭებს აკონტროლებს. ჩვენ რამდენჯერმე მივმართეთ პოლიციას. ერთხელ დიდუბის რაიონ-ში გასაყიდად გატანილი 18 ცალი ასფალტის ცხაური აღმოვაჩინეთ. რა თქმა უნდა, მაშინვე შევატყობინეთ პოლიციას. შედეგი, თავდაც ხე-დავით, როგორია... არ ვიცი, ვერ იცხრენ ამ ხალხს თუ სხვა რამეშია საქმე. არადა, ერთი კაცი მაინც რომ დაესაჯათ, სხვა ვეღარ გაბედავ-და ქურდობას. სხვათა შორის, მოსახლეობას შემჩნეული ჰყავს „რაფის“ ტიპის ავტომანქანა, რომელსაც ჩანს, იატაკი აქვს ამოჭრილი. დადგება ნებისმიერი ჭის ზემოთ და რამდენიმე წუთში მისი სახურავი ქრება. მხოლოდ ქალაქის მარ-ჯვენა სანაპირო მოლში 150 სანიაღვრე ცხაუ-რია მოპარული. საერთოდ, ქალაქში კი 1000-ზე მეტი. ეს მხოლოდ სანიაღვრე ჭებია, ანუ ის, რაც ჩვენი სამსახურის კომპეტენციაში შედის. ახლა ამას დაუმატეთ საკანალიზაციო და საკომუნიკა-ციო ცხაურები! საკანალიზაციო ლიუკების ქურ-დობა უფრო საშიშია, ისინი ქუჩის ცენტრალურ ნაწილშია განლაგებული და თავდია ჭების გამო მოქალაქეთა დამავეების შემთხვევები მომრავლ-და... ახლახან თურქეთში ვიყავი, სადაც ჩასავეტი ცხაურები შემოგვთავაზეს — თითო 300 დოლა-რი ჯდება(!) ალბათ მაისიდან დავიწყებთ შემო-ტანას, სხვა გზა არ არის. ჯერჯერობით კი ცხაურებს წყალსადენის სარემონტო ქარხანაში გვიკეთებენ და რამაც ჯარითის მიმღები პუნქტე-ბი ჩამბარებლებს 6 ლარს უხდიან, ჩვენ 200 ლარს ვიხდით. აი, ასეა საქმე!

ეთერ ერადე

მკითხველის პრემია * მკითხველის პრემია

ეს თქვენი გაზეთია და რადგან ასეა, აკვირის პალიტრის“ ჟურნალისტებს თქვენ ანიჭებთ ყოველკვირულ პრემიას. შეაფასეთ ამ ნომრის მასალები, აღნიშნეთ რეიტინგის ქვეთარში თქვენი აზრით, ნომრის საუკეთესო ჟურნალისტური ნამუშევარი.

ამ მასალის ავტორს, რომელიც ყველაზე მეტ ხმას მიიღებს თქვენგან, მკითხველის სახელით, რედაქ-ცია პრემიას — **25 ლარს** გადასცემს, II ადგილზე გასულ ჟურნალისტს გადაეცემა **20 ლარი**, III ადგილის მფლობელი კი მიიღებს პრემიას — **15 ლარს**. გამარჯვებულ ჟურნალისტთა ვინაობას მომდევნო ნომერ-ში შეიტყობთ. (რეიტინგის ქვეთარი ახ. 35-ე გვერდზე).

წინა ნომრის მკითხველის პრემიის შედეგები ასეთია:

1. **გაბა გიგაშვილი** — „პიჯაკის სარჩულში „გამოკრებული“ კაცობა...“ — 89 ხმა
2. **ზვიად სენიაშვილი** — „1795 წლის 11 სექტემბრის ტრაგედიამ ათიათასობით ქართველი შეინირა“ — 42
3. **ლელა ჯიყაშვილი** — „კაცი თავის სამშობლოში უნდა ცხოვრობდეს“ — 33

მკითხველის სახელით პირველი პრემია — 25 ლარი გადაეცემა **ვახტანგ ბაგაშვილს**, მეორე პრემია — 20 ლარი — **ზვიად სენიაშვილს**, ხოლო მესამე — 15 ლარი — **ლელა ჯიყაშვილს**.

მკითხველის პრემიის მფლობელები 329 რესპონდენტმა გამოავლინა

როგორ შეიძლება გაყინული პარლამენტი სახიფათო პოლიტიკაში?

ჯერ კიდევ მცირერიცხოვანმა ოპოზიციამ საკანონმდებლო ორგანოში ხმაურის აგება მოახერხა. ცხადია, როგორც საჭიროა, ჯერ ისე ვერ ოპოზიციონერობს, მაგრამ უმრავლესობისთვის ნერვების მოშლა რომ შეძლო, ფაქტია. გასულ კვირას პარლამენტში ხელისუფლებას „უხერხული კითხვები“ დაუსვეს და პრეგენზიებიც წაუყენეს. თუმც, საპარლამენტო უმრავლესობის ლიდერს, მაია ნადირაძეს ოპოზიციის კითხვებზე პასუხი მზად აქვს:

მაია ნადირაძე: — არაფერია საგანგაშო იმაში, რომ ოპოზიციას ხელისუფლებასთან რაღაც კითხვები გაუჩნდა, მაგრამ სხვა საქმეა, რა ფორმით და რამდენად კვალიფიციურად დაისვა კითხვები. როდესაც პოლიტიკოსი ჯერ კიდევ მიმდინარე, დაუშთავრებელ პროცესზე აცხადებს — საქმე ცუდად მიდისო, — ეს თავად მის პოლიტიკურ უმწიფრობაზე მეტყველებს. პოლიტიკოსმა, რომელიც საქართველოში ცხოვრობს (სადაც სულ არის აქტუალური და გაყინული კონფლიქტები), ის მაინც უნდა მოახერხოს, რომ ენციკლოპედიამში ამოიკითხოს, რას ნიშნავს სიტყვა „კონფლიქტი“. კონფლიქტს აქვს აღმავალი და დაღმავალი, გამწვავების, მომწიფებისა და გადამწყვეტის ეტაპები და თუ ყველა ეს ეტაპი არ გაიარა, მისი დასრულება წარმოუდგენელია. ცხინვალის კონფლიქტზე სულ ვამბობდით — 10 წლის მანძილზე გაყინული კონფლიქტიაო და ასე უცებ როგორ შეიძლება მისი გადამწყვეტა. როგორ შეიძლება გაყინული პროდუქტის საცივი მოითხოვო? ჯერ უნდა გადნო მაინც, რომ საცივის მომზადება დაიწყო.

ოპოზიციის ქმედებისა და განცხადებების შემხედვარეს ისეთი განცდა გამიჩნდა, რომ რაღაცაზე გულნატკენი არიან და აქვთ აბსოლუტურად უსაფუძვლო პრეგენზია — ყველაფერში ჩაგვახედეთო. ხედავენ, რომ ქვეყანაში ბევრი რამ იცვლება, მათ კი არაფერს ეკითხება, არ აბარებს ანგარიშებს და ამის გამო გაღიზიანებული არიან. მათი გადაჭარბებული პრეგენზიულობის მიზეზი ისაა, ჰგონიათ, იმდენად „დიალები“ ვართ, აზრი უთუოდ უნდა გვკითხონო.

ოპოზიციის ქმედებისა და განცხადებების შემხედვარეს ისეთი განცდა გამიჩნდა, რომ რაღაცაზე გულნატკენი არიან და აქვთ აბსოლუტურად უსაფუძვლო პრეგენზია — ყველაფერში ჩაგვახედეთო. ხედავენ, რომ ქვეყანაში ბევრი რამ იცვლება, მათ კი არაფერს ეკითხება, არ აბარებს ანგარიშებს და ამის გამო გაღიზიანებული არიან. მათი გადაჭარბებული პრეგენზიულობის მიზეზი ისაა, ჰგონიათ, იმდენად „დიალები“ ვართ, აზრი უთუოდ უნდა გვკითხონო.

უნდა გვკითხონო. დათო გამყრელიძემ იმის თქმაც კი იკადრა — სამაჩაბლოში წასვლა მიწოდდა და ამის გამო ბუთროზე სასამართლო მომინეყესო. მაშინ ძალზე დაძაბული ვითარება იყო სამაჩაბლოში, ჩვენი ხელისუფლება ძნელად აკონტროლებდა იქ ვითარებას და უთხრეს, — ის ხალხი ნუ წავა, რომელთაც დაცვა დასჭირდებოდათ. ხომ ცხადია, რომ მაშინ იქ ჩასვლა მხოლოდ და მხოლოდ თვითრეკლამა იქნებოდა. ასეთი გაყინული კონფლიქტის შემდეგ არ შეიძლება ხელისუფლებას მოსთხოვო, ცხინვალში ყველაფერი გააკონტროლო, ისიც დიდი მიღწევაა, რაც ამ მოკლე დროში შეძლო. უკვე არის ამ საკითხის დადებითად გადაწყვეტის პერსპექტივა, როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე გარეთ, არადა, აქამდე ეს მირაჟი იყო. მაისოვს, აჭარის პრობლემის მოგვარების შემდეგ მეუბნებოდნენ — მიზამ ეს შეძლო, მაგრამ სამაჩაბლოს ვერ დაიბრუნებსო. დღეს კი უკვე მეკითხებიან — შემოდგომა გავიდა და რას შვრებით, განაფხულამდე გადადებთ ამ საკითხის მოგვარებას? ხომ ხედავთ, ხალხს რწმენა გაუჩნდა, რომ ეს საკითხი მოგვარდება.

— **ოპოზიცია შეურაცხყოფილი დარჩა, როდესაც ქვეყნის მტრები და „არაპარტიზმი“ უწოდეს, არ ფიქრობთ, რომ სახელისუფლებო გუნდი ზედმეტად კატეგორიული იყო მათ მიმართ?**

— დავით გამყრელიძეს მხოლოდ და მხოლოდ ის ვუთხარი, არ მიფიქრია, პატრიოტი რომ არ ხარ, მაგრამ შენი განცხადების შემდეგ უფლებას ვიტოვებ ჩემი შეხედულების კორექტირება მოვახდინო-მეთქი. მისთვის „მტერი“ და „მოღალატე“ ნამდვილად არ მინდობია, მიუხედავად იმისა, რომ მისი ლაპარაკი სწორედ რუსების ნისკვილზე ასხამდა წყალს.

ქვეყანაში ბევრი რამ შეიცვალა სასიკეთოდ და ნამდვილად ვერ მივაქცევ ყურადღებას ჩასაფრებული ადამიანების ლაპარაკს.

— **ამბობენ, ოპოზიციური ბანაკი თანდათან იზრდება, მალე სახელისუფლებო გუნდს სერიოზული ოპონენტები გამოუჩნდება პარლამენტში.**

— პოლიტიკოსი, რაგინდ დიდი წარმოდგენაც უნდა ჰქონდეს თავზე, უნდა შეეგუოს თანამებრძოლის თუნდაც ნაკლებინტელექტუ-

ალურ აზრს. გონიერ ადამიანს მართებს, მოისმინოს მდებარე აზრიც და ეს იქნება მისი არისტოკრატიზმის ყველაზე უტყუარი დასტური. როდესაც პოლიტიკოსი ამბობს — ჩემთან როგორ ბედავთ შეკამათებასო — ეს ყველაზე დიდი ამპარტყენებაა. კობა დავითაშვილის, ზვიად ძიძიგურისა და რესპუბლიკელების ჩვენგან წასვლის მიზეზი მხოლოდ რაღაცით უკმაყოფილება არ ყოფილა. მათი წასვლის მიზეზი სხვა პოლიტიკოსის მიმართ სიძულვილი იყო. ყვანის ვერაბანის ფაქტორმა განსაზღვრა მათი პოლიტიკური ვექტორი და ტყუილად ნუ ლაპარაკობენ რაღაც შეცდომაზე.

— **თქვენი გუნდიდან წასულები ირწმუნებიან — სააკაშვილის ქმედებებში ავტორიტარიზმის ნიშნები გაჩნდა, ნაკლებად უნდეს სხვის აზრს ანგარიშს და გვერდითაც ისინი დაიტოვა, ვინც უფრო თვინიერები არიან.**

— ეს არგუმენტი თავის გამართლების საშუალებაა, მეტი არაფერი. დაგეგმვატურებთ, რომ სააკაშვილი მართლაც არავის ჭკუაზე არ დადის, მაგრამ ის ყველას აზრს ისმენს. თუ ვილაპარაკებ ქვეყნზე, რომ პრეზიდენტი ავტორიტარულია, ეს იმიტომ, რომ ადამიანები (ოპონენტებიც და მხარდამჭერებიც) მისგან ელიან გადამწყვეტ სიტყვას და ისიც იძულებულია, მიიღოს გადაწყვეტილებები და უნდა თუ არა, ის ხდება ავტორიტეტული და არა — ავტორიტარული.

როდესაც საპარლამენტო დებატების დროს ოპონენტების აზრს ვისმენდი, შემიქმნა შთაბეჭდილება, რომ „ახლების“ პოზიცია უცოდინრობით იყო ნაკარნახევი, რესპუბლიკელები კი უბრალოდ გაბრაზებულები იყვნენ.

ზოგიერთმა პოლიტიკოსმა პროგნოზების გაკეთებისაგან თავი უნდა შეიკავოს. მაისოვს, ჩვენი ოპონენტები 2 მაისსაც საგანგაშო პროგნოზებს აკეთებდნენ, აჭარას დავკარგავთ, ხალხი დაილუბებაო, მაგრამ ხომ ნახეთ, ასე არ მოხდა. როდესაც მართალი ხარ, გვერა სიმაღლის და გამბედაობაც გყოფნის, უთუოდ გაიმარჯვებს.

— **მაგრამ ისიც სათქმელია, რომ ოპონენტებმა უკადრებლის კადრებს არ ნიშნავს, არეულობის ივლიანე ხანდრავასთვის მკვასე სიტყვები არ უნდა ეკადრებინათ.**

— შესაძლოა, ვიდეისთვის არეულობის ტონი მიუღებელი იყო, მაგრამ მას აქვს უფლება, თავისი ლექსიკა და საუბრის მანერა ჰქონდეს. თუ ის „პატარა ბავშვი“ და გამოუცდელია, გამოცდილმა და ინტელექტუალურმა ივლიანე ხანდრავამ როგორ მისცა თავს უფლება, გაემოკრებინა ბაბუარინის სიტყვები. როდესაც ის დღისა და ღამის ხელისუფლებაზე ლაპარაკობდა. ფაქტობრივად, ეს ხომ ბაბუარინის სიტყვების გამეორება იყო — ქართველები დღისით მოლაპარაკებებს გვთავაზობენ, ღამით კი საკუთარ ტერიტორიას ბომბავდნენ. ჩემი აზრით, გონიერს და ბრძენს მეტი მოეკითხება, ვიდრე „პატარასა“ და „გამოუცდელს“.

— **საინტერესოა, როგორია პრეზიდენტის განწყობა ასტანის სამიტის შემდეგ?**

— ეტყობა, პუტინს ეგონა, რომ სამიტზე საქართველოს წარმომადგენლობა შემინებული ჩავიდოდა, იქნებ როგორმე ხელი წავგაშველოთო. თუ ვინმე პუტინს ატყუებდა, ამ პოლიტიკით საქართველოს ხელისუფლებას შევაშინებო, როგორც ნახეს, სააკაშვილი სულაც არ ყოფილა შემინებული. პრეზიდენტი მეტისმეტად ფრთხილია, მას უნდა საქართველოსთვის უმნიშვნელოვანესი საკითხები მინიმალური დანაკარგით მოგვარდეს. ნახავთ, სულ მალე მოგვარდება სამაჩაბლოს პრობლემა. ეს ერთადერთი საკითხია, რომელზეც ჩვენ სულ ვკამათობთ ხოლმე, ოღონდ ჩემს პოზიციას ამ ეტაპზე არ გაგიმხელთ.

„სულაც არ მიხარია, რომ ხელისუფლება პარლამენტს ვერ ხელავს“

ხალხმა დაინახა, რომ პარლამენტი მეკლარი ცეკა არ არის

ვარაუდი, რომ ახალარჩეულ პარლამენტში იდეალური სიმშვიდე იქნებოდა და ხელისუფლებას ოპონენტები არ გამოუჩნდებოდა, არ გამართლდა. „მემარჯვენე ოპოზიციის“ წამოწყებულ დებატებს საკანონმდებლო ორგანოში ისეთი შესლა-შემოხლა და გესლიანი რეპლიკები მოჰყვა, რომ თვით მრავლისმნახველი ყურნალისტებიც კი გაფოგნდნენ. გასულ კვირას ნათელი შეიქნა, რომ სახელისუფლებო გუნდი სულაც არ არის შენიშვნების მოსამხმნად განწყობილი, ოპოზიციას კი უკვე სათქმელი ბლომად დაუგროვდა. დებატებისას კიდევ ერთი მოულოდნელობის მოწმე გავხდით — „ახლების“ ფლანგი რესპუბლიკელებმა გაამყარეს და ყოფილ თანამებრძოლებს ისეთი შემართებით შეუტყის, მემარჯვენეებსაც აჯობეს. დებატების ყველაზე შთაბეჭდიელი ეპიზოდი სწორედ რესპუბლიკელებისა და ნაციონალების პაექრობა იყო. ხელისუფლების ბანაკის შეცდომებსა და გასული კვირის დებატების შესახებ რესპუბ-

ლიკელ **დავით პარპინჯიშვილს** ვესაუბრეთ:

— აჭარაში მოპოვებულმა წარმატებამ საქართველოს ხელისუფლებას აფიქრებინა, ქართულ-ოსური პრობლემა მოწესრიგდება, თუ ოსურ მოსახლეობაში პროდუქტის შევითნით და თან თითხაც დაუქნენ — რაკი ერგენთვის ბაზრობა დავეტეთ, ახლა ჩავგებდითო. მაგრამ საქართველოს ხელისუფლებას იქაური მოსახლეობისთვის ერგენთვის ბაზრობის აკრძალვის პარალელურად, ალტერნატიული რამ უნდა შეეთავაზებინა. ჩვენ ვთავაზობდით, მიწისფარველ დაფყვანა ან საფარველ მოეხსნა საბაჟო გადასახადი იმ პროდუქტებზე, რაც ერგენთვის ბაზრობიდან შემოდიოდა. ამ გზით ქართულ-ოსური ფირმების თანამშრომლობა ლეგალური გახდებოდა და ამასთან, გადაუკეტავდით, გზას რუსული სამშვიდობო ძალებისა და კოკოთის კონტრაბანდისტთა. იმავდროულად, აუცილებელი იყო მოქალაქე ოსურ დემოკრატიულ ინსტიტუტთან. სამწუხაროდ, სამხედრო ესკალაციის შემდეგ ეს რესურსი მოიხსნა. საქართველოს ხელისუფლებამ იჩქარა — მას არ უნდა წამოეწყო ჰუმანიტარული შტურმი ოსეთში. საქართველოს ხელისუფლებას დააკლდა კვალიფიკაცია და ვერ გათვალა საპასუხო სვლები რუსეთის მხრიდან.

დღეს პუტინის ხელისუფლებისთვის ჩემური ფაქტორი პოლიტიკური პოზიტივის მომტანი აღარ არის — რაკი ჩემურ პრობლემას ვერ მოერიდა, მისი ხელისუფლების მიმართ გაღიზიანება გაიზარდა. ხელისუფლების შენარჩუნებისთვის პუტინს ახალი მტრის ხატი სჭირდება, თან მას არ აძლევს ხელს ინგუშურ-ოსური კონფლიქტის საომარ მოქმედებებში გადასვლა. ამიტომაც მას სურს ეს ნეგატიური ენერგია საქართველოს ტერიტორიაზე გადამოიტანოს. სამწუხაროდ, საქართველოს ხელისუფლება რუსეთის ამ ტაქტიკურ სახელისუფლებო ინტერესს წამოეგო.

მაისის ბოლოდან, მას შემდეგ, რაც საქართველოს აღმასრულებელი საკანონმდებლო და სასამართლო ხელისუფლება ჩამოყალიბდა, ნელ-ნელა გამოჩნდა ხელისუფლების შეცდომებიც. თანდათან მიმდინარეობს ხელისუფლების პრეზიდენტის ხელში მოქცევის პროცესი. ეტყობა, სააკაშვილს გულწრფელად სჯერა, ასეთ მიმე მდგომარეობაში მყოფ ქვეყანას ხელისუფლების ცენტრალიზაცია სჭირდება და მერე დავიწყებ დეცენტრალიზაციასო. პრეზიდენტი შიშით ფიქრობს ისეთ დროზე, როდესაც შესაძლოა მისი რეიტინგი შეიცირდეს. არადა, ასეთი ნდობის გამოცხადების შემდეგ მას არც უნდა აღუვლებდეს რეიტინგი.

— **ბატონო დავით, რას ფიქრობთ საპარლამენტო დებატებზე, რომლის მომსწრეც გასულ კვირას შევიქნით?**

— ეტყობა, პრეზიდენტს მოსწონს, რომ გიორგი არველაძე და მისნაირები ჰყავს პარლამენტში მაჩხუპარა ძაღლების ფუნქციით. თუკი რამეს გაუბედავს ივლიანე ხანდრავას, არველაძე არაფერს კარგავს (მას რეიტინგი არ აქვს), მაგრამ სამაგიეროდ იტყვიან, პოლიტიკური ზნეობისა და ინტელექტის ეტალონ ოპოზიციონერებს დახეთ, რა უხამსად ელაპარაკება „პოპონერი“ არველაძეო. სახელისუფლებო გუნდი, ფაქტობრივად, არის ერთმანეთზე გადაბმული ხელების ერთი გრძელი შლაგბაუმი, რომელთაც მხოლოდ ის იცინა, ხელი როდის ასწიონ. ამ ხალხის უმრავლესობა საპარლამენტო საქმიანობისთვის სრულიად მოუზადებელია (თუმცა, არიან იქ განათლებული და წარსულში დამსახურებების მქონე ხალხიც). შედარებით მოაზრობე უმრავლესობის წევრთა ნაწილი დღეს სერიოზულ დისკომფორტს განიცდის, ნაწილი კი ცდილობს თავი დაირწმუნოს — ახლა ასეა საჭიროო. რესპუბლიკელები არ ვაპირებთ კომფორტულ მდგომარეობაში ვაყოფოთ ის ადამიანები, რომლებიც თან წესიერ ადამიანებად ითვლებიან, თან შავრახმულ გადაწყვეტილებებს აძლევენ ხმას. დღეს ძალიან ბევრს ვითმენთ პარლამენტში.

— **ხომ არ ელით პარლამენტში ოპოზიციური ფლანგის სერიოზულ გაძლიერებას?**

— დააკვირდით, ვინ შერჩა ნაციონალურ მოძრაობას. იქ აღარ არიან ის ფიგურები, რომლებიც ძალიან ამაჯობდა სააკაშვილი, როდესაც გაოპოზიციონერდა. სააკაშვილს სურს შექმნას მორიგი სახელისუფლებო პარტია. ეს არ გამოუვიდა გამსახურდიას და ის „მრგვალი მაგიდის“ ნანგრევებში მოექცა (ამას ნიშნისმოგებით არ ვამბობ), ეს არ გამოუვიდა შევარდნაძეს და როგორც კი „მოქალაქეთა კავშირი“ დაინგრა, ნანგრევებში ჩაიყოლა შევარდნაძე, ასევე დავმართა ახლან აბაშიძეს თავის „აღორძინებასთან“ ერთად. არ ვუსურვებ სააკაშვილს, რომ მისი ნაციონალური მოძრაობა პოსტ-საბჭოთა საქართველოს კომუნისტურ პარტიად იქცეს.

როდესაც სააკაშვილთან ერთად ოპოზიციურ დიდ გაერთიანებას ექმნით, ვფიქრობ, რომ სააკაშვილის პოზიტივი იყო ბრძოლა შევარდნაძისა და აბაშიძის წინააღმდეგ. ამის შემდეგ, თუ სააკაშვილს აღმოაჩნდებოდა უნარი, თავსებადი ყოფილიყო პოლიტიკურ პლურალიზმთან, გავაგრძელებდი მათთან თანამშრომლობას, არა და ის ჩვენთვის დროებითი მოკავშირე იქნებოდა და მის გარეშე გავაგრძელებდით ბრძოლას ქვეყანაში დემოკრატიული სივრცის გასაფრთხილებლად. გასულ კვირას გამართული დებატების პოზიტივი ის არის, რომ ქართველმა ხალხმა დაინახა, მიუხედავად ასეთი უმსგავსოებისა, საქართველოს პარლამენტი არ არის მკვდარი ცეკაო. პარლამენტი ის ორგანოა, რა შედეგითაც უნდა დამთავრდეს არჩევნები, იქ უთუოდ გაჩნდება განმრავლებები, შეივსება მემარჯვენე და მემარცხენე ფლანგიც. ამ პარლამენტის პირველ სხდომაზე გაირკვა, რომ მხოლოდ ერთი კაცი — კობა დავითაშვილი იყო ოპოზიციის, მერე გამოჩნდა ორი — ძიძიგური და კუკავა, მათ მიეყვით ოთხი რესპუბლიკელი... ეს პროცესი უთუოდ გაგრძელდება პარლამენტში. აქ მყოფი დემოკრატიული ძალების წინაშე დგას ამოცანა — საკონსტიტუციო უმრავლესობა წაართვას სააკაშვილის აღმასრულებელ ხელისუფლებას.

როდესაც ჩემს დაღვანდულ პარტიონერებს ოპოზიციაში, პარლამენტში წამოაჩახებენ ხოლმე — სად იყავით რევოლუციის დროსო, მინდა ისინი დავიცვა. ზოგიერთებს გაცილებით მძიმე პოლიტიკური წარმომავლობა აქვთ. უმრავლესობის ფრაქციის ლიდერი რომელიც (ძალიან კარგი ადამიანია, მაგრამ ბოლო დროს თავისი გამოსვლებით თავის მოადგილეებს, კორკიტაძესა და ბეჟარს ემსგავსება) პარლამენტში ასლან აბაშიძის სიით შევიდა, ხელს არ უნდა იშვერდეს გამყრელიძისა და მისი ფრაქციის მისამართით. ისინი, ვინც პოლიტიკური კარიერა და ფინანსური მდგომარეობა „მოქალაქეთა კავშირში“ მოიპოვეს, დღეს ცოტა უნდა წითლდებოდნენ. როდესაც არველაძე ეუბნება ხანდრავას, ბაბუარინის და ჟირინოვსკის მაგონებო, ეთქმის რამე? მაშამისი 1992-95 წლების პარლამენტის წევრი იყო შევარდნაძესთან და პოლიტიკური თვალსაზრისით, დასაკვეხნი არაფერი აქვს, ის თბილისის ვიცე-მერიც იყო. მილიონერი ჩინოვნიკი არ არის თავსებადი წესიერებასთან, მაგრამ რაკი არველაძეს ეს ტვირთი აქვს, ამიტომაც უკადრებულს კადრულობს.

დღეს ვხედავთ, რომ სასამართლო აკმაოფილებს პროკურატურის მოთხოვნას წინასწარ პატიმრობაზე. ეს ნიშნავს იმას, რომ სასამართლო პროკურატურის ნაწილია და მისი დამოუკიდებლობის საკითხი სეფშია. აი, ეს პრობლემაა დღეს საქართველოში და მე სულაც არ მიხარია, რომ ხელისუფლება ამ პრობლემებს ვერ ხელავს.

გვერდი მოაშადა იზო რეაქცი

მოგზაურობა პანკისში... გეროლისტების საქმეზე

ჩაბნელებულ სოფელში მოგიბგიბე კოცონი შორიდანაც კარგად მოჩანს(!)

რუნდნენ, მალე უგზო-უკვლოდ დაიკარგნენ. რუსებმა საკუთარი ბავშვები არ დაინდეს და ჩვენ დაგვინდობენ?! — გვითხრა ლტოლვილმა მანდილოსანმა.

ჰუმანიტარული ტვირთის განაწილებაში აქტიურად მონაწილეობენ ბავშვები და მოზარდები, რომლებიც ფოტოაპარატის ობიექტივს თვალს არიდებენ. როგორც ადგილობრივი ქისტები გვუბნება, ჩვენმა ლტოლ-

რისთვისაც უკვე მოიძებნა მასწავლებელიც, სწავლება საკრებულოს შენობაში წარიმართება. სანამ ჩვენ გაფაციცებით ვეძებდით ხეობაში ტერორისტებს, ჩვენი მეგზური ქიტი ჯალა უღვაშებში იცინოდა — რას იპოვით, რაც არ არის. ტყუილად ბუნების ხარჯვასა და მანქანის გაფუჭებას ამ დანგრეულ გზებზე, გირჩევნიათ ხაშლა და კარგი კახური ღვინო გასინჯოთო.

ისე, ტერორისტების მაძიებელ ჟურნალისტებსაც სჭირდებათ ხანდახან დანაყრება და ჩაბნელებულ პანკისში, ეზოში გაჩაღებულ ცეცხლზე შემომდგარ ქვაბში ჩაყრილი ცხვრის სორცის მოხარშვის მოლოდინში არანაკლებ ბევრ საინტერესოს იგებ, ოღონდ ეგაა, რომ ჩაბნელებულ სოფელში მოგიბგიბე კოცონი შორიდანაც კარგად მოჩანს და სულაც არ გინდა ვინმე რუსი პილოტის სამიზნედ გახდეს. თანაც ალაგ-ალაგ მოგრუხუნე „დვიუოკების“ ხმაში ვერც გაიგებ სწრაფად მოახლოებული ბომბდამშენის ხმას.

მიუხედავად დიდი მონდომებისა, როგორც გითხარით, პანკისში ტერორისტების კვალს ვერ მივაკვლიეთ, მაგრამ ნიშნავს კი ეს იმას, რომ მოსკოვს ამ ხეობაში კიდევ არ მოუღანდება საერთაშორისო ტერორისტების ბანაკები?!

პანკისურ ვირს ამერიკული ფქვილი ჩვენმა ლტოლვილებისთვის მიაქვს

(დასაწყისი იხ. გვ. 5)

პანკისური ჩოჩორი ამერიკულ ჰუმანიტარულ დახმარებას ზღაპრით ეზიდებოდა, მის უკან კი დატვირთვის მოლოდინში სხვა ორთვალეში შემული ცხენები მოუსვენრად იქნევდნენ კუდს, ეტყობა ისინიც ღელავდნენ — ყველას შეხედებოდა თუ არა შორეული ამერიკიდან გამოგზავნილი ფქვილი.

ეს ჩვენს ლტოლვილებისთვის განკუთვნილი გაეროს წარმომადგენელთა მორიგი ჰუმანიტარული დახმარების პარტია აღმოჩნდა. ადრე აქ 7 ათას ლტოლვილზე მეტი იყო, ახლა 2 ათას კაცამდეა დარჩენილი. მათაც დაგვიდასტურეს, რომ ხეობაში შეიარაღებული ჯგუფები არ არიან.

მე დღესაც მეშინია დაბომბვის, რადგან ჩვენთვის სწორედ კომსომოლსკოეში ვცხოვრობდით, საიდანაც რუსლან გელაევი იყო. ეს სოფელი რუსულმა ავიაციამ და არტილერიამ მინასთან გაასწორა. რომ არა საქართველო, რომელმაც შეგვიფარა, ჩვენც დავიღუპებოდით. ლტოლვილებიდან ვინც ფული იშოვა, საზღვარგარეთ წავიდა, ზოგმა რუსეთში იშოვა თავმესაფარი, ხოლო ის მამაკაცები, რომლებმაც კრემლის მონოდებას დაუდგერეს და ჩვენთვის დაბ-

ვილმა ბავშვებმა ისე კარგად აითვისეს ქართული ენა, რომ მშობლებს ერთგვარ თარჯიმნებადაც ევლინებოდათ ახმეტისა თუ თელავის ბაზრებში.

ღუისის გამგებელს გადამწყვეტილი აქვს, კვირაში სამი დღე ჩვენს ლტოლვილებს ქართული ენის გაკვეთილები ჩაუტაროს,

ხადორჰისის ორივე ავრეგატი დღესვე მზად არის 24 მგვავატი ენერგიის გამოსაშვად...

სეპარატიზმი ალაშქარების გაზაფხუმი გვეუქმება

„არის საშიშროება, რომ ერგენის კონტრაბანდის გზის გადაკეტივს შემდეგ სწორედ ადამიანთა გატაცებები იქცეს მავანთათვის შემოსავლის წყაროდ“ — ეს გახლავთ ამონარიდი შინაგან საქმეთა მინისტრის, ირაკლი ოქრუაშვილის ინტერვიუდან, რომელიც „კვირის პალიტრის“ წინა ნომერში დაიბეჭდა.

სამწუხაროდ, სულ რამდენიმე დღეში გამართლდა მისი სიტყვები: — 17 სექტემბრის საღამოს, შეიარაღებულმა სეპარატისტებმა ტყვედ აიყვანეს ტყეში შემოსი საჭრელად წასული სოფელ ფლავისმანის 16 მცხოვრები. 8 ქართველმა მამიკინე მოახერხა გამოქცევა და ეს ამბავი სამართალდამცავებს შეატყობინა. მეორე დღით დანარჩენი მძევლებიც გაათავისუფლეს. ყველა მათგანი სასტიკად არის ნაცემი. ერთ-ერთი მძევლის დედა ნერვიულობის ნიადაგზე გარდაიცვალა(!).

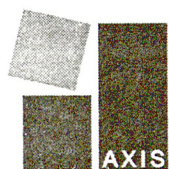
ყოველივე ეს კი იმაზე მეტყველებს, რომ კვლავ გრძელდება პატარ-პატარა პროვოკაციები ქართული მხარის გასაღიზიანებლად და გამოსაწვევად. ეს სეპარატისტების ცნობილი ტაქტიკაა — 1992 წლის 13 აგვისტოს კონფლიქტის ზონაში შერეული სამშვიდობო ძალების შეყვანიდან ერთ თვეში სეპარატისტებმა დაიჭირეს და დახვრიტეს რამდენიმე ქართველი „ცისფერ-ჩაფხუტიანი“, თუმცა დამნაშავეები დაუსჯელნი დარჩნენ.

„გაყინული“ შეიარაღებული კონფლიქტის ზონებში ადამიანის გატაცება, ცემა და მოკვლა კი, არცთუ იშვიათია. შორს რომ არ წავიდეთ, სწორედ ასეთი მეთოდებით მოქმედებენ გალის რაიონში აფხაზი სეპარატისტები და უკვე მერამდენე წელია, აწიოკებენ ენგურის მარჯვენა სანაპიროზე მცხოვრებ ქართველებს.

ყველა სოფელს იარაღიან დამცველს ვერ დაუყენებ და ვერც იარაღს დაურიგებ ყველა მსურველს — კონფლიქტის ზონაში მცხოვრები ქართველების დაცვა ორგანიზებულად და ჭკუით უნდა მოხდეს. სასურველია, თუკი ყველა სოფელში შეიქმნება ერთგვარი თავდაცვის შტაბები, რომელიც ადგილობრივ სამართალდამცავებთან ერთად, ოპერატიულ რეაგირებას მოახდენს ამა თუ იმ ინციდენტზე.

ტყეში შემოსთვის თუ სოკოს საკრეფად მიმავლებმა საქმის კურსში უნდა ჩააყენონ სოფლის თავდაცვის შტაბი. სოფლის განაპირა მცხოვრებლებთან შტაბს მუდმივი კავშირი უნდა ჰქონდეს, რათა გამოირიცხოს სოფელზე მოულოდნელი თავდასხმა.

ადამიანების გატაცება ან ამის მცდელობა კონფლიქტის ზონაში კვლავ გაგრძელდება, საძოვრებისა თუ ტყეების გადანაწილების მოტივითა თუ გამოსასყიდის ალების მიზნით, რადგან სეპარატისტების მთავარი შემოსავლის წყარო — ერგენის ბაზრობა — აღარ არსებობს.

აქსისი

ახალი მშენებარე კომპლექსი ყაზახების გამზირზე

(ეჭარი „დოქტორისთან“)

არაყიზვილის ქ. №14 ტელ: 25 34 34; 91 25 34

ოსური „გაპარდი“ — ქართული სუთჯჰრიანი ღროშის ქვეშ

12 სექტემბერს, ქარელის რაიონის ტერიტორიაზე, შინაგანი ჯარების მე-13 წლისთავის აღსანიშნავ სამხედრო აღლუმზე, ჯავშანმანქანებს შორის განსაკუთრებით ერთი იქცეოდა ყურადღებას ჯავშანზე გამოსახული თეთრი გეპარდით და ხუთჯვრიანი ქართული ღროშით.

ეს სწორედ ის ოსური ქვეითთა საბრძოლო მანქანა გახლდათ, რომელიც შინაგანი ჯარის მებრძოლებმა 19 აგვისტოს თლიჯანსთან ჩაიდგეს ხელში.

მაშინ „კვირის პალიტრა“ ამ მნიშვნელოვანი ნაღაფარის გამო წერდა. თუმცა, ბუნებრივია, არ მიგვითითებია, რომ ოსებისთვის წართმეული BMPT-2 ქართველმა სამხედროებმა ჯერ თამარაშენში ჩაიყვანეს, ხოლო შემდეგ, შემოვლითი გზით — ცხინვალის რეგიონიდან გამოიყვანეს.

სეპარატისტები გამწარებული ექებდნენ წართმეულ საბრძოლო მანქანას — მათ დაგალებული ჰქონდათ, აუცილებლად გაეზადებინათ იგი. მაგრამ ხელი მოეცა და სწორედ კომპიუტერზე თეთრად მოკიფე გეპარდითა (რომელიც შინაგანი ჯარის წარმომად-

გენლებმა სპეციალურად არ წამალეს) და ხუთჯვრიანი ქართული ღროშით წარუძღვა ნაღაფარი ჯავშანმანქანა აღლუმზე შინაგანი ჯარების ქვეითთა საბრძოლო მანქანებს. მისი დათვალიერებისას გაირკვა, რომ მთლად სახარბიელოდ არც სეპარატისტების საბრძოლო ტექნიკა გამოიყურება — გასარეზინგებული გახდა არა მარტო ძრავა, არამედ მუხლუხებიც და სხვა ნაწილებიც.

ეს კიდევ არაფერი, თურმე ოსებს ის რუსებიც ატყუებენ, რომლებიც იარაღითა და ტყვია-წამლით ამარაგებენ — დახუფულ თუთიის ყუთებში, რომლებშიც, წარწერის მიხედვით, ჯავშანგამტანი ჭურვები უნდა ყოფილიყო, მსგერვად-ფუგასური აღმოჩნდა, ანუ თუ ამ BMPT-2-დან სეპარატისტები ჯავშანგამტანი ჭურვებით ეცდებოდნენ ქართული ჯავშანტექნიკის დაზიანებას, არაფერი გამოუვიდოდათ.

სწორედ ეს საბრძოლო მანქანა წაართვეს ქართველმა მებრძოლებმა ოს სეპარატისტებს

შინაგან ჯარს 13 წლამდე ასალეს... შინაგანი ჯარების სახმელეთო ჯარებთან შერწყმას დადებითთან ერთად უარყოფითი შედეგებიც ექნება

შინაგანი ჯარების თავდაცვის სამინისტროს სახმელეთო ჯარებთან შერწყმის შესაძლებლობაზე ინფორმაცია ადრეც გვექონდა, მაგრამ არ დავასწაროთ მოვლენებს, რადგან ამ სტრუქტურული ცვლილებების აღქმა ერთმნიშვნელოვნად ძნელია.

საერთოდ, შინაგანი ჯარების ბედზე, ბოლო რამდენიმე წელია, აქტიურად მსჯელობდნენ — თავდაცვის სამინისტროს მსგავსი მის ეროვნულ გარდასთან შეერთებაზეც ფიქრობდნენ,

თუ ჯარებში გაერთიანება უარყოფითი შედეგებიც ექნება.

უპირველესად, ეს ეხება მასობრივ არეულობებსა თუ სტიქიური უბედურებების დროს მაროდვირობის საშიშროებას. სახელმწიფოს, როგორც დემოკრატიულიც არ უნდა იყოს, თავისი წეს-წყობილების შესანარჩუნებლად ზოგჯერ მაინც სჭირდება ქვეითთა და კეტებით შეიარაღებული უკმაყოფილო მოქალაქეების დაშოშმინება. დღეს პოლიციას არ გააჩნია ამის ძალა, ხოლო

ლი ძალების საბრძოლო რაზმების მოცდენა არ არის გამართლებული.

ასევე ძნელად თუ დავეთანხმებით იმ აზრს, რომ შინაგანი ჯარების სახმელეთოში ინტეგრაცია მნიშვნელოვნად შეამცირებს უზრუნველყოფის დანაყოფებს — მათსავე შინაგან ჯარს თითქმის იმდენივე მომსახურე სჭირდება დამოუკიდებლად, რამდენიც სხვათა შერწყმის შემდეგ და, საერთო ჯამში, 30-50 საშტატო ერთეულის შემცირება ვერაფერი შეცვალავს იქნება.

ექსპერტებიდან შევარდნაძეს ისე ეშინოდა გადატრიალებებისა, რომ თავდაცვის მინისტრ თევზაძეს და მის უწყებას თარგამაძის შსს-თი ანეიტრალებდა. საბედნიეროდ, პრეზიდენტ სააკაშვილს ალბათ ამის შიში არა აქვს, რადგანაც შინაგანი ჯარები თავდაცვის სამინისტროში შეჰყავს.

ცხინვალის რეგიონი და აფხაზეთი მთელ მსოფლიოში საქართველოს მიმდებარეობის პირობებშია და პარამიტარულ (ნახევრად გასამხედროებულ) ძალებს მიეღობთ მონაწილეობა და არა შეიარაღებულ ძალებს.

შინაგანი ჯარების თავდაცვისაში შერწყმას ზოგიერთი პოლიტიკოსი ასე ხსნის, — ეს საბჭოთა ტოტალიტარული რეჟიმის გადმონაშთია და

შინაგანი ჯარმა გაუქმებამდე თავდაცვის სამინისტროსგან ჯარში ჩასაბარებელი 7 ტანკი (ქვემოთ) მიიღო და საბრძოლო მზადყოფნაში მოიყვანა (ზემოთ), მაგრამ ღლი ნოემბრიდან მთელი შინაგანი ჯარი თავის ტანკებიანად თავდაცვის სამინისტროს სახმელეთო ჯარებს შეერწყება

თუმცა პირველი პოლიციელი კახა თარგამაძე ასე ადვილად არ აპირებდა დავით თევზაძისთვის მის დათმობას. თარგამაძისგან განსხვავებით, ოქრუშვილი შედარებით ადვილად შეეღია „საკუთრებას“, რაც, ძალაუფლებად ბადებს ეჭვს, რომ დღევანდელი შს მინისტრი მალე შეიძლება თავად აღმოჩნდეს იმ სამინისტროს სათავეში, ვინც დღეს შინაგან ჯარებს „იფარებს“.

შერწყმის მომხრეები ერთხმად აცხადებენ, რომ ამ მნიშვნელოვანი სტრუქტურული ცვლილებით გაიოლდება ჯარების მართვა და დიდი თანხაც დაიზოგება.

ამ მოსაზრებაში არის სიმართლის მარცვალი — ცხინვალის აგვისტოს მოვლენებმა საქართველოს უმაღლეს ხელისუფლებას ნათლად დანახვა ჯარების მართვისა და სხვადასხვა ძალოვანი სტრუქტურის კოორდინირებულ მოქმედებაში არსებული სერიოზული ხარვეზები. ერთიანი სამხედრო სტრუქტურების მართვა მართლაც გაიოლდება; ამასთან ბრიგადებში შეიქმნება ერთიანი NATO-ს სტანდარტის საშტატო განაკვეთები. ადრინდებურად აღარ იქნება, როცა ერთი და იმავე წოდებისა და ნაშასურობის ოფიცერს თავდაცვის სამინისტროში სხვა ანაზღაურება ჰქონდა, შინაგან ჯარში — სხვა.

თანაც ერთად მოიყრის თავს საქართველოს მთელი არტილერია, მძიმე ჯავშანტექნიკა და ავიაციის (მწველმფრენები) ნაწილი.

თუმცა შინაგანი ჯარების საქართველოს შეიარაღებული ძალების სახმელ-

დემონსტრაციის დასაშოშმინებლად თავდაცვის სამინისტროს რეგულარული საბრძოლო დანაყოფების გამოყვანა არავითარ შემთხვევაში არ შეიძლება, რადგან სახმელეთო ჯარების მოსამსახურეები ამისთვის მზად არ არიან. არამიზანშეწონილია თავდაცვის სამინისტროს საბრძოლო დანაყოფებით სტრატეგიული მნიშვნელობის, განსაკუთრებით კი დიდი ფართობის მქონე ობიექტების — აეროდრომების, აეროპორტების, სარკინიგზო ხაზების, გვირაბებისა და ხიდების დაცვა.

საბრძოლო დანაყოფების მიერ მონაწილეობის პოზიციების აღებისა და იერიშის გაგრძელების შემდეგ დაკავებული რაიონს აუცილებლად სჭირდება კონტროლზე აყვანა, რათა იქ მტრის დივერსიულმა ჯგუფებმა არ იმოქმედონ; საამისოდ კი კვლავ შეიარაღებუ-

თუ NATO-ში გაერთიანება გესურს, იგი თავიდან უნდა მოვიშოროთ.

ეს არგუმენტი ვერავითარ კრიტიკას ვერ უძლებს — თურქეთი თუ იტალია დიდი ხანია NATO-ს წევრები არიან, მაგრამ მათ არავინ უშლით ჰყავდეთ მრავალრიცხოვანი ჟანდარმერია თუ კარბინერები.

შინაგანი ჯარები იმ სახით, როგორითაც 13 წლის განმავლობაში არსებობდა, რა თქმა უნდა, არ შეესაბამებოდა ქვეყნის ინტერესებს, მაგრამ ვინ გვიმლიდა ხელს, შინაგანი ჯარების ბაზაზე შეგვექმნა ჟანდარმერია (შეიძლება „ჟანდარმერიის“ შესაბამისი ქართული ტერმინიც მოგვეძებნა), რომელსაც არც ტანკები ექნებოდა და არც ჰაუბიცები, მაგრამ, სამაგიეროდ, ქვეყანაში შეასრულებდა იმ „მავ“ სამუშაოს, რისთვისაც შეიარაღებული ძალების გამოყენება დაუშვებელია.

იარაღი — ფეხბურთის ბილეთი სანაცვლოდ

მარნეულისა და ბოლნისის რაიონებში დიდი რაოდენობით უკანონო იარაღი ინახება

ცოტა ხნის წინ აფრიკაში, კონგოს რესპუბლიკაში, ისტორიული ფეხბურთის მატჩი ჩატარდა, რომელზეც ადგილობრივ ნაკრებს თვით მსოფლიო ჩემპიონი — ბრაზილიის ნაკრები შეხვდა.

ადგილი წარმოსადგენია, მრავალწლიან სისხლისმღვრელ სამოქალაქო ომში ჩაბმულ კონგოელებს როგორ უნდოდათ ამ ამხანაგურ მატჩზე დასწრება, მაგრამ მათ სტადიონზე შესასვლელად ბილეთის სანაცვლოდ ფულს კი არ სთხოვდნენ, არამედ... „კალაშნიკოვის“ ავტომატისა თუ ტყვიამფრქვევის ჩაბარებას!

საფეხბურთო მატჩით კმაყოფილი დარჩა მყურებელიც და ადგილობრივი პოლიცია, რომელმაც სტადიონის ახლოს უამრავი ცეცხლსასროლი იარაღი დააგროვა.

ძნელი სათქმელია, ჩვენც უნდა მოვინვიოთ თუ არა ბრაზილიელი ფეხბურთელები, რომ საქართველოს მოსახლეობიდან ის უკანონო იარაღი ამოვიღოთ, რომელიც ნებისმიერ ჩვენგანს ემუქრება.

ამ მხრივ, განსაკუთრებით შემაშფოთებელი მდგომარეობა მარნეულისა და ბოლნისის რაიონებშია, სადაც ადგილობრივი, აზერბაიჯანული ეროვნების მოსახლეობა ბოლო ათწლეულის განმავლობაში გულმოდგინედ იარაღდებოდა. ანგარიშგასწავლია სვანეთიდან ქვემო ქართლში ჩამოსახლებული ოჯახებიც — მათ ბარში, ტრადიციულად, პირველ რიგში თან მთის აუცილებელი ატრიბუტიკა — იარაღი წამოიღეს.

საქართველოში დღეს მოქმედი კანონი იარაღის შესახებ ნებას რთავს ყველა სულიერად ჯანმრთელ მოქალაქეს, შეიძინოს და შინ შეინახოს არაავტომატური ცეცხლსასროლი იარაღი — გლუვქულიანი სანადირო თოფი, ხრახნლულიანი რევოლვერი, პისტოლეტი, კარაბინი და შაშხანა.

გაერომ 1997 წელს განსაზღვრა მსუბუქი იარაღის და მცირეკალიბრიანი შეიარაღების ცნება. მსუბუქი იარაღი არის ის, რომლის სროლა, შენახვა და ტრანსპორტირება ერთ ადამიანს შეუძლია, ხოლო მცირეკალიბრიანი შეიარაღებას ის სახეობები განეკუთვნება, რომლის ტარება ერთ ადამიანს, ცხოველს ან მანქანას შეუძლია. უფრო გასაგები რომ იყოს, მსუბუქი იარაღია — რევოლვერი, პისტოლეტი, კარაბინი, შაშხანა, ავტომატი და მცირეკალიბრიანი ტყვიამფრქვევი. მცირეკალიბრიანი შეიარაღებას განეკუთვნება: მსხვილკალიბრიანი ტყვიამფრქვევი, ხელის ყუმბარასატყორცნი, გადასატანი საზენიტო-სარაკეტო კომპლექსი, მსხვილკალიბრიანი შაშხანა, 100 მმ-ზე ნაკლებკალიბრიანი ნალმსატყორცნი და სხვა.

1990-იანი წლების დასაწყისში, ერთი ხანობა ძალზე დაიძაბა სიტუაცია ქვემო ქართლში, რომელშიც კრემლის „მარჯვე“ ხელი ერია — იგი ცდილობდა, ადგილობრივი აზერბაიჯანელები და ქართველები ერთმანეთისთვის იარაღით დაეპირისპირებინა. საბედნიეროდ, მაშინ მოსკოვს ბოლნისსა თუ მარნეულში არ გამოუვინდა ის, რაც შემდგომში, სამუშაოზე, ცხინვალის რეგიონსა და აფხაზეთში იოლად მოახერხა.

— ჩვენს სოფელში „კალაშნიკოვები“ ჯერ კიდევ იმ დროიდანაა შემონახული. ვისაც ფული გვექონდა, ან რუსი ჯარისკაცებისგან ვყიდულობდით, ან აზერბაიჯანიდან შემოგვექონდა, — გვითხრა მარნეულის რაიონის აზერბაიჯანული ეროვნების ერთ-ერთმა მცხოვრებმა.

ქვემო ქართლში მოსახლეობის უკანონო შეიარაღების მეორე ეტაპი

სარდაფებში გადამალული უკანონო იარაღი ადრე თუ გვიან გაიჭრის ამტოვებ სფოტს სახელმწიფო ის მოსახლეობისგან გამოისყიდოს...

მაშინ დაიწყო, როდესაც ყარაბაღის ომმა და, შესაბამისად, აზერბაიჯანელებისა და სომხების დაპირისპირებამ შეიტანა მიაღწია. იმ დროს არც ბაქო და არც ერევანი არ გამოირცხადნენ, რომ შეიარაღებული დაპირისპირება მოხდებოდა წითელ ხიდთან — სამხრეთ კავკასიის სამივე რესპუბლიკის საერთო საზღვართან. ამიტომაც დაინდამა წითელი ხიდის მიმდებარე საზღვარი ქვეითი და ტანკსაწინააღმდეგო ნაღმებით (ამ ნაღმებით დღემდე ზიანდება მშვიდობიანი მოსახლეობა), ხოლო სომხეთ-საქართველოს საზღვართან მცხოვრებმა საქართველოს მოქალაქე აზერბაიჯანელებმა თავიანთი არსენალი კიდევ შეიჭეს.

ის უკანონო შეიარაღება, რომელიც ქვემო ქართლის, მარნეულისა და ბოლნისის რაიონების სოფლების მოსახლეობა სარდაფებშია გადამალული, ძირითადად მსუბუქი იარაღის კატეგორიის განეკუთვნება — „მაკა-როვის“ სისტემის პისტოლეტები, სხვადასხვაკალიბრიანი „კალაშნიკოვები“ და შაშხანები. თუმცა ზოგიერთს ტყვიამფრქვევი და ყუმბარასატყორცნიც აქვს.

მოსახლეობის ხელში უკანონოდ არსებული მსუბუქი შეიარაღება და მცირეკალიბრიანი იარაღი ყოველთვის ქმნის საშიშროებას, რომ ის ერთ კრიტიკულ მომენტში შეიძლება მასობრივად ამოქმედდეს. მანამდე კი, ამ ოფიციალურად აღურეცხავ პისტოლეტებსა და ავტომატებს არცთუ იშვიათად ატრიალებენ ბანდიტური თავდასხმებისა თუ გარჩევების დროს. ასე რომ, მათი მფლობელების დადგენა შეუძლებელია, რადგან რეგისტრირებული არ არის და არც ბალისტიკური შემოწმება აქვს ჩატარებული.

მაშინ, როდესაც საქართველოში თავისუფლად იყიდება არააუტომატური და უკანონო ავტომატური გრძელქულიანი იარაღის ოჯახში შენახვა კანონმორჩილ მოქალაქეს არ უნდა აძლევდეს ხელს.

თუკი ჩვენი ხელისუფლება კონგოელი კოლეგების ექსპერიმენტს გაითვალისწინებს (არ არის აუცილებელი ბრაზილიელი მსოფლიო ჩემპიონების მოწვევა) და მოქალაქეებიდან უკანონო იარაღის ამოსაღებად ფულად კომპენსაციას (თუნდაც ერთი გამართული „კალაშნიკოვი“ 200-300 ლარად) დაანესებს, მაშინ შემცირდებოდა ასეთი იარაღის დამნაშავეების ხელში მოხვედრის საშიშროება და ქართული არმიის საწყობიც შეივსებოდა.

რუბრიკა მოამზადა ირაკლი ალადაშვილმა

ცოლქმრული იდილია

ასე ერთ სულ და ერთ ხორც შეკრული წყვილი ძნელად თუ წარმოადგინა ვინმეს. გია და ნინო (გვარ-სახელები აქ და შემდგომ შეცვლილია) შეუღლებიდან მეშვიდე წლისთავზეც ბავშვობის დროინდელი სიყვარულის ერთ-გული რჩებოდნენ. ნაცნობ-მეგობრებისა და მეზობლების ყურადღებას კიდევ იმითაც იპყრობდნენ, რომ ამ ხნის განმავლობაში მათი ბინიდან ერთი ხმაშალაღი სიტყვაც არავის გაუგონია. მართალია, ჯერჯერობით, შვილი არ ჰყავდათ, მაგრამ ახლობლების აზრით უამისოდაც არ ეშუქებოდა მათ სიყვარულს საფრთხე...

ციოდა, მაგრამ ცოლ-ქმარმა რატომღაც ახლა წამოიწყო დილაობით სეირნობა. მართალია, რამდენიმე მეზობელმა შენიშნა, რომ ნინოს მაინცდამაინც არ სიაოვნებდა დილაუთენია ყინვაში სირბილი, მაგრამ ფიქრობდნენ, ალბათ ეს გამაჯანსაღებელ-სამკურნალო კომპლექსის აუცილებელი ატრიბუტიაო და თავიანთი თბილი ბინებიდან გასცქეროდნენ ამ სანიმუშო წყვილს. არადა, ამ ყინვაში იმდენი ირბინეს, ვიდრე ნინო არ გაცივდა. თუმცა ალბათ საგანგაშოც არაფერი იყო. ბოლოს და ბოლოს, სურდო ვის არ შეჰყრია, მაგრამ...

ხანძარი

წინა დღეს გიამ მეზობელს დაუბარა — ამაღალ ჩემიანებთან მივდივარ და ხვალ საღამომდე ხანდახან იქნებ ნინოს მიაკითხო. სიცხე აღარ აქვს, მაგრამ თავს მაინც სუსტად გრძნობსო.

დილით კი ზემო სართულზე მცხოვრები შინაბერა ქალბატონის კვილმა, რასაც წინ ყრუ აფეთქების ხმა უძლოდა, მთელი სახლი შეძრა. აფეთქებამ გიასა და ნინოს ბინის ფანჯრები გამოანგრია. პირმოღებული სიცარიელედან ცეცხლის ვეებერთელა ენები იკლავებოდნენ. მართალია, სახანძრო რამდენიმე წუთში მოვიდა და ცეცხლიც მალე ჩააქრეს, მაგრამ ნინოს გადარჩენა ვეღარ მოხერხდა. დიდიც და პატარაც გიას ცოდვით ინვოდა. ისეთი უმწეო და სამოდაგი იყო, რომ შეგებრალეობდა. მაგრამ ნინოს დაკრძალვიდან რამდენიმე დღის შემდეგ ისეთი გამოცოცხლება დაუტყო, რომ ახლობლები გაოცებას ვეღარ მალავდნენ. მოგვიანებით მის გვერდით ვიღაც ტანკენარი, ქერა ქალიშვილიც შენიშნეს და გულდამწყვეტილებმა დასკვენს, ამქვეყნად მარადიული არაფერი იყო და გია მინდიაშვილის ხანძრის შემდეგ გარე-მონტებულ ბინას მზერას არიდებდნენ.

პეკები

მეზობლებმა მხოლოდ ახლა, ამდენი ხნის შემდეგ აღმოაჩინეს, რომ მინდიაშვილებთან შვიდი წლის განმავლობაში ერთხელაც არ გამოჩენილა ნინოს მამა, ქალაქში ცნობილი და პატივცემული ადამიანი, ბატონი ბეგლარი. აქამდე არც ნინოს ერთადერთი ძმა უნახავს ვინმეს. მხოლოდ დედა, ქალბატონი ნანა თუ გამოუვლიდა ხოლმე ქალიშვილს. ისიც ხანდახან, ნაუცხადევად და მაშინაც სულ საათზე იყურებოდა — შინ არ დამავიანდესო... იქნებ არც ეს გახსენებოდათ, მაგრამ იმ დღეს გიას ბინიდან ჩამოსული, შავებში ჩაცმული აუღლებული ახალგაზრდა რომ ნახეს, რომელიც აშკარად ნინოს ძმა უნდა ყოფილიყო, საბოლოოდ ირწმუნეს, რომ გიასა და ნინოს ქორწინებაში რაღაც ვერ იყო რიგზე. მხოლოდ გვიან, რამდენიმე წლის შემდეგ შეიტყვეს, რომ გია, ეს უწყინარი და თავმდაბალი, მეუღლის მოყვარული ახალგაზრდა გამოუსწორებელი ნარკომანი ყოფილა. ამის გამო მისი სახელის გაგონებაც არ უნდოდათ არც ბატონ ბეგლარს და არც ნინოს ძმას, გიას კვალსა და თანატოლ რეზოს, რომელმაც ყველაფერი იცოდა თავისი სიძის შესახებ. დედა კი, ქალბატონი ნანა, მაინც დედა იყო და ასე თუ ისე ცდილობდა ქმარ-შვილისაგან მალულად, დროდადრო მაინც მოენახულებინა მამა-მამისაგან მტოვებული ქალიშვილი. რა იცოდნენ მეზობლებმა, რომ რეზოს გამოჩენა სულაც არ ყოფილა შემთხვევითი. დის გარდაცვალებიდან რამდენიმე დღის შემდეგ სიძესთან ძველი ნაცნობი ქერათმიანი ლამაზმანის გამოჩენა ცუდად ენიშნა. ამასთან, სახანძრო ტექნიკური ექსპერტიზის დასკვნაში ისეთი რამ ამოიკითხა, რამაც თავზარი დასცა: „ხანძრის დროს გაბურქონი და გახსადნის მთავარი ოჩანები ღია მდგომარეობაში იყო. ღია იყო ბინაში არსებული ყველა კარი, გარდა შესასვლელი კარისა და ფანჯრებისა. დაშული იყო სამზარეულოდან გამავალი საფენტილაციო ხერხე-იქ“.

„დავუშვათ, გაბურქონი ოჩანები ღია დარჩა. ნინო ისეთი თავქარიანი გოგო არ იყო, საფენტილაციო ხერხედი ჩაეკეტა. ვიდრე მშობლებთან ცხოვრობდა, საძინებელში ფანჯარა ზამთარ-ზაფხულ ღია ჰქონდა. ყოველ შემთხვევაში, სარკმელი მაინც. აქ კი? ვითომ რა, ჯერ გაბურქონი გამოროთ, ცეცხლი რომ ჩაქრო და შემდეგ ისევ გააღო ოჩანები? ანდა თუნდაც დილით, გაღვიძების შემდეგ, აირის სუნი რატომ ვერ იგრძნო?.. არა, აქ რაღაც ვერაა კარგად. იმ გარეწარს უნდა ვეღაპარავო“.

საუბარი მეორე დილით შედგა:

პირველი, რაც თვალში მოხვდა ბინაში შესულ რეზოს, ის იყო, რომ ყველა სარკმელი გაღოთ. ლამაზმანი სამზარეულოში საქმიანობდა.

— რით ახსნი, რომ ამ დილით, როცა იმდღევანდელთან შედარებით ორჯერ მეტად ცივა, ყველა სარკმელი ღიაა, — ჯიქურ მიახალა გიას.

— ერთადერთი ადამიანი, ვინც მაგ კითხვაზე გიპასუხებდა, ცოცხალი აღარაა. თუმცა მეც შემოიძლია სავარაუდო პასუხის გაცემა. ნინო იმ დღეებში გაცივებული იყო, სიცხეც ჰქონდა და შესაძლოა ამის გამო ჩაეკეტა სარკმლები.

— სუნი რატომღა ვერ იგრძნო?

— იმიტომ, რომ ცხვირი... თუმცა არა, არ ვიცი. ვერაფერს გეტყვი. მაგ კითხვას ალბათ ისევ ექსპერტიზამ უნდა გასცეს პასუხი.

ამ კითხვებმა აშკარად გააღიზიანა მისი ყოფილი სიძე. რეზო გამოძიებელთან მივიდა და

ნი სიძე ნარკომანი იყო და ნარკოტიკებითაც ვაჭრობდა, — თუნდაც ტრაგედიის პირველ დღეებში. თუმცა, თქვენიც მესმის...

— არ მინდოდა ჩრდილი მიმეყენებინა ჩემი გარდაცვლილი დისთვის, მაგრამ ის წვრილმანები, რაც იკვეთება, მაფიქრებინებს, რომ აქ უბედურ შემთხვევასთან არ უნდა გვეკონდეს საქმე. თქვენი თანადგომის იმედი მაქვს.

— სიმართლე გითხრათ, თქვენმა ნაამბობმა დამაინტერესა. საქმეს სხვა გამოძიებელს გადავცემ, თქვენ კი ასე ორ-სამ დღეში გამოი-

ხანძარში ჩაუჩრდილო „სიყვარული“

კედლებზე გრძელ ღურსმანს მოჰყრა თვალი, რომელზეც ოთარს თავისივე ხელით დაწული რაღაც უსახური კალათა ჩამოეკიდა და იმავე წამს გონება გაუნათდა. კალათა გვერდზე მოისროლა, ღურსმანი ამოაძრო და კიბზე დაეშვა. სტუმრების მანქანასთან უშიშრად მიიჭრა. იცოდა, ოთხეულს ახლა მანქანისთვის არ ეცალა. ჰოდა, ერთ საბურავს ისე მიუშარჯვა ღურსმანი, რომ დაძვრისთანავე შერჭობოდა, მეორე კი ჩაფუშა. დამშვიდებული დაუბრუნდა სათვალთვალს. „მხარეებს“ ვაჭრობა დაესრულებინათ და ახლა ალბათ მალარიჩს სვამდნენ. მაგიდაზე კეისის ნაცვლად კონიკის ბოთლი და რამდენიმე ჭიქა იდგა. რეზოს ვარაუდი გამართლდა, პოლიციელებმა მართალია, დააგვიანეს, მაგრამ „სტუმრებს“ იმ დროს დაადგნენ თავს, როცა საბურავის შეცვლით იყვნენ გარეული. თუმცა ზემოთ, გიას ბინაში აღარც გია დახვდათ და აღარც ქალი. ეტყობა, მანქანასთან რომ ჩოჩილი შენიშნეს, სახურავზე ავირნენ და გვერდითა სადარბაზოდან უშველეს თავს...

ქურტები გაეხადათ და ახლა უფრო გარკვევით შეიძლება მათი შეთვალერება. მაგიდაზე კეისი გაჩნდა და რამდენიმეწუთიანი, უეჭვოდ საქმის გარჩევის შემდეგ, ერთ-ერთმა კეისი გახსნა. რეზო შიგთავსს ვერ ხედავდა, მაგრამ იმდენი კი მოახერხა, რომ გაერჩია — კეისში რაღაც ერთფეროვანი მასა ელავა. არასდროს ენახა ნარკოტიკებით სავსე კონტეინერი, მაგრამ დაახლოებით წარმოადგენა კი ჰქონდა და მიხვდა, რომ იქ, იმ ოთახში, სადაც სულ ორიოდე თვის წინ მისი ერთადერთი დის სიცოცხლე ჩაიფრფლა, ახლა გაცხოველებული ვაჭრობა მიდიოდა ნარკოტიკების დიდ პარტიზან. ტელეფონს მისწვდა და პროკურორთან დარეკა.

— ბატონო პროკურორო, ბოდიშს ვისდი ასე გვიან რომ განუხებთ, მაგრამ დაყოვნება საქმეს გააფუჭებს. ამწუთას ჩემი სიძის ბინაში მიიტანეს ნარკოტიკების დიდი პარტია..

— ერთი წუთით, ერთი წუთით... — ყურმილში ნამძინარევი მამაკაცის ხმა გაისმა, — საიდან შეიტყვეთ?

— ჩემი თვალთ ვუყურებ ვაჭრობის სცენას მოპირდაპირე ბინის ფანჯრიდან. თუ შეგიძლიათ, იჩქარეთ...

— ღმერთმა ქნას, მართალი იყოთ. ახლავ დავრეკავ სადაც საჭიროა.

— მოასწრებენ კი? არადა, უკვე ფულს ითვლიან. არა, უეჭვოდ დაგვისხლტებიან, რამე უნდა ვილონო, — აფორიაქებული რეზო საძინებლის კედლებს აწყდებოდა. უეცრად კედელზე გრძელ ღურსმანს მოჰყრა თვალი, რომელზეც ოთარს თავისივე ხელით დაწული რაღაც უსახური კალათა ჩამოეკიდა და იმავე წამს გონება გაუნათდა. კალათა გვერდზე მოისროლა, ღურსმანი ამოაძრო და კიბზე დაეშვა. სტუმრების მანქანასთან უშიშრად მიიჭრა. იცოდა, ოთხეულს ახლა მანქანისთვის არ ეცალა. ჰოდა, ერთ საბურავს ისე მიუშარჯვა ღურსმანი, რომ დაძვრისთანავე შერჭობოდა, მეორე კი ჩაფუშა. დამშვიდებული დაუბრუნდა სათვალთვალს. „მხარეებს“ ვაჭრობა დაესრულებინათ და ახლა ალბათ მალარიჩს სვამდნენ. მაგიდაზე კეისის ნაცვლად კონიკის ბოთლი და რამდენიმე ჭიქა იდგა. რეზოს ვარაუდი გამართლდა, პოლიციელებმა მართალია, დააგვიანეს, მაგრამ „სტუმრებს“ იმ დროს დაადგნენ თავს, როცა საბურავის შეცვლით იყვნენ გარეული. თუმცა ზემოთ, გიას ბინაში აღარც გია დახვდათ და აღარც ქალი. ეტყობა, მანქანასთან რომ ჩოჩილი შენიშნეს, სახურავზე ავირნენ და გვერდითა სადარბაზოდან უშველეს თავს...

მეორე დღეს პროკურორი უხალისოდ შეხვდა რეზოს.

— ოთხი კაცი დავაკვეთ, მაგრამ სამხილი არ გვაქვს. ფული კი აქვთ, მაგრამ უმტკიცე, რომ ნარკოტიკების სანაცვლოდ აიღეს. თუმცა თქვენ რას გერჩით, ჩვენი პოლიციის ბრალია ყველაფერი.

ტელეფონმა დაინკრიალა. პროკურორი ყურმილს დასწვდა.

— ბატონო პროკურორო, სახლის სახურავზე ნარკოტიკებით სავსე ჩემოდანი ვიპოვეთ. ექსპერტმა დაგვიდასტურა, რომ ჩემოდანზე დაკავებული ბოთლების თითების ანაბეჭდებია, — იტყობინებოდა სისხლის სამართლის სამმეტროს უფროსი.

— გაგახარათ ღმერთმა, ამის იმედი ნამდვილად აღარ მქონდა. როგორც ჩანს, გიამ და მისმა საყვარელმა ნივთმტკიცება მოიშორეს. ქალაქიდან გასასვლელს თვალი არ მოაშორეთ, არ უნდა გაგვეცნენ.

— გზები უკვე შევკარით. ჰო, მართლა, გუშინ ექსპერტებმა ნახანძარში ნაპოვნი ცხვირში სანვეთებელი წამლის შუშა დაგვიბრუნეს — მათი მტკიცებით, მასში გაცივების სანიაღმდეგო წამლის მაგივრად სუფთა წყალი ასხია. ვერ გამოიკა, ეს რას უნდა ნიშნავდეს?!

ამის გამგებ პროკურორი ერთხანს გაირინდა. მერე ნელ-ნელა გამოერკვა. აქამდე ძირს დაშვებული ყურმილი მაღლა ასწია და იმედიანად ჩაილაპარაკა, — ახლა თითქმის გასაგებია ყველაფერი.

— რა არის გასაგები, ბატონო პროკურორო?

— გაისმა ყურმილში.

— ის, რომ ხანძარი უბედური შემთხვევა კი არა, წინასწარ განზრახული დანაშაული იყო.

ეპილოგი

მეორე დღეს პოლიციის უფროსის ჩიტ-ირვეია მოადგილე ტელევიზორის ეკრანიდან ტრაპაზობდა, რომ მათი ოპერატიულობის შედეგად დააკვეს ნარკოგამასაღებლების ოთხეც-ცინი ჯგუფი, რაშიც ნაწილობრივ დაეხმარათ, ჯერჯერობით მიმალვები გია მინდიაშვილის ცოლისძმა, რეზო უნგიაძე. პროკურორს თავზარი დეცა.

— ასე ღამე სასიკვდილოდ განირთე ადამიანი, ამაზე აღარ ფიქრობთ?

— რა ვუყო, ბატონო პროკურორო, ახალგაზრდაა, გამოუცდელი, — მოადგილის მაგივრად თავს იმართლებდა თვითონაც ახალგაზრდა პოლიციის უფროსი.

— ვიდრე ეგ გამოიცდება, კაცმა არ იცის, რამდენ ადამიანს განირავს უნგიაძის მსგავსად. დღეიდან მეთვალყურეობა დაიწესეთ რეზო უნგიაძის სადარბაზოსთან. თქვენი უფერგილობის გამო თქვენი დამუშავებული შედეგები მან გამოასწორა და ამისათვის საფრთხის ქვეშ აღმოჩნდა.

P.S. გია მინდიაშვილის მიერ დაქირავებული-მა კილერმა ერთი კვირის თავზე ესროლა რეზო უნგიაძეს.

(გაგრძელება იხ. გვ. 11)

**ԽԱՆԺԱԽՇՈՒ
ՔԱՇԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ
„ՆՈՎԱՅԻՆՆԵՐ“**

(Պատճառներով ու. թ. 10)

რომ ეკონა, მსხვერპლს სული აღარ უდგასო და გაქცევა დაიბარა, რეზოს დასაცავად გამწესებული სამართალდამცველებმა თავიდან სხმელს ზურგიდან ესროლეს. კილერი შეზარატდა, შემდეგ რამდენიმე ნაბიჯი გადადგა, მაგრამ მარჯვენა ფეხი ვეღარ დაიმორჩილა და მინახე გაიშლართა. საავადმყოფოში გაირკვა, რომ რეზოს მეგრების ძალს ტყვეა აესხლიტა და მხოლოდ კანი დაზიანებოდა. კილერს კი „მაკაროვით“ ნასროლი ტყვიით ბარძაყის ძალით ჰქონდა გადატყვილი. მან იმეფელამეს დაამტერა შერევეთისა და მისი საყვარლის ადგილსამყოფელი — გამთენიისას გია მინდიამიძის და სვეტლანა იაკოვლევა პოლიციაში მიპარძნეს.

P.P.S. სასამართლო პროცესზე პროკურორმა საბრალდებო სიტყვა ასე დაასრულა:

— დადასტურებულია, რომ გია მინდიაშვილი ჯერ კიდევ მოსკოვში სწავლისას დაუკავშირდა სვეტლანა იაკოვლევას და ნარკოტიკების წვრილი პარტიების რეალიზაციამი ესმარებოდნენ ერთმანეთს. მან საქართველოში დაბრუნების შემდეგ რუსული კრიმინალური კავშირების გამოყენებით საგრძნობლად გააართვოთ თავისი დანაშაულებრივი საქმიანობა, რაშიც დიდ როლს თამაშობდა იმხანად შუა აზიაში მცხოვრები იაკოვლევა, რომლითაც მოგვიანებით ინტერპოლი დაინტერესდა და სვეტლანამ გადაწყვიტა მართლმსაჯულებას დაეპოკოდა. პარტნიორებმა გადაწყვიტეს, რომ ამისათვის საქართველო და, კერძოდ, გიას ბინა გამოდგებოდა, მაგრამ განზრახვის სისრულეში მოსყვანად საჭირო იყო გიას მეუღლის, ნინოს მოცილეობა. გია მინდიაშვილმა შეიმუშავა გეგმა — მეუღლეს აიძულებდა, სიცოცხლე სირბილს. ქალი გაცივდებოდა, ყნოსვის შეგრძნებას დაკარგავდა. მერე გაზუქურას ჩართვდნენ ქაქემი. მართლაც, ნინო გაცივდა და ცხვირში ჩასაწვთებული წამალიც დაესრია. გიამ წამალი წყლით შევცალა და დარწმუნებულმა, რომ ქალი აირის სუნს ვერ შეიგრძნობდა, გაზუქურის ონკანები გახსნა. სავესტილაციო ხერეელიც დაგმანა. ბინაში ყველა კარი გააღო და თავისიანების მოწახულების საბაბით ქალაქიდან გაიქცა.

ჩემგან ჩამოთვრილი ბრალდებები მრავალ-
გზის დადასტურებული საგამოცემო ექსპერ-
ტიზებითა და მონმეთა ჩვენებებით. დანაშაუ-
ლი დადასტურებულია.

ახლა კი მიხვდა რეზო, რომ რაღაც გაუზარდა, თუ ამას სიხარული ჰქვია...

ვაჟა გაფაშელი

**გაუგუნი ჯანმრთელობის ხარჯზე
საათების გაზრდას არ ღაუგუნიან**

თუ სკოლა ჩათვლის,
რომ რელიგიის
სწავლება
აუცილებელია,
ასწავლონ...

ბევრმა პედაგოგმა მითხრა – ორმოცი ლარი მაინც რომ მქონდეს პენსია, სკოლიდან წავიდოდით. ყველა პედკოლექციესა და ღირეუტორს მოუწოდებ, მაქსიმალური მოთმინება გამოიჩინონ ამ ადამიანებისადმი. 2-3 წელიწადში საქართველოს ექნება სამუალება, დამსახურებული პენსია მისცეს იმ პედაგოგებს, რომელთაც დიდი დამსახურება აქვთ განათლების სისტემის წინაშე.

სხვა მიზეზია?

როგორც გვარწმუნებენ, მალე სწავლა ისევ თავისუფალი რამ გახდება, ზუთოსონმა კი — „მოღურობის მკვერცხი“. პრეზიდენტს „ხუთოსნების“ საზოგადოების აშენება უნდა ამბობს, — სწავლის გარეშე ყველაფერი უკან დაგვრდებაო. მაშინ, როგვაც კანცელარია-სთან განათლების რეფორმის მონინააბმდეგე-თა აქციები იმართებოდა, პრეზიდენტმა განათლების მინისტრს თანადგომა გამოუცხადა და ამით ლომიას მონინააბმდეგეებს ცივი წყალი გადაასხა. მიუხედავად ამისა, ისევ არსებობს უმარავი კითხვა მოსახლეობის იმ ნაწილში, რომელსაც ვერც განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის, **კახა ლომიას** მომხრეებ მივიჩნევენ და ვერც ოპონენტად და რომლებიც, უბრალოდ, დაბნეული არიან — არ იციან, კარგს მოუტანთ განათლების რეფორმა თუ ავს. ამიტომაც ვცადეთ სასწავლო წლის დასაწყისში, საზოგადოებასათვის საინტერესო კითხვებზე თავად რეფორმის ინიციატორის, განათლების მინისტრისაგან მიგვე-ლო პასუხი.

— ახალი სასწავლო წელი არა-
ორდინარულად, პედაგოგთა საპროტესტო გა-
მოსვლების ფონზე იწყება. რა არის ამის
მიზეზი — საზოგადოებამ ვერ გაიგო გა-
ნათლების რეფორმის არსი, თუ აქ რაიმე

გ ა ნ ზ ნ ა დ ე ე ბ ა

საორგანიზაციო ჯგუფის ინიციატივით საფუძველი ეყრება ღია ლექციათა უწყვეტ ციკლს, საქართველოს უახლესი ისტორიის აქტუალურ საკითხებზე, ქვეყნის ეკონომიკური განვითარების პერსპექტივებზე, საქართველოს როლსა და ადგილზე გლობალიზაციის პროცესში; ერთგული ცნობიერების საფუძვლების შესახებ; ქართველთა ურთიერთობებზე მეზობელ ერებთან; საქართველოს როლზე კავკასიაში; ჩვენს ქვეყანაში არსებული სოციალური პრობლემების შესახებ და მათი გადაჭრის მექანიზმებზე.

**საორგანოზაციო ჯგუფი თხოვს შეცნობებსა და საზოგადო მოღვაწეებს წარმოადგინდნ თემატიკის ირგვლივ გაშლულ-
მაურონ და მიიღონ მონაწილეობა ღია ლექსიათა ციკლში.**

დაქვეყნება ჩატარდება უნივერსიტეტ „საქართველოს“ სალექციო აუდიტორიაში, ყოველ სამშაბათს 14⁰⁰ საათზე. შემდეგ მისამართზე: თბილისი, გ. ფანჯიყაძის (ყოფილი ბუღაძეების) ქუჩა №12

საორგანოზაციო გვთუფა
მის.გ. უანჯიკიძის ქ. №1ბ (ყოფ. ბუღაბეშტის ქ.)
საკონტაქტო ტელ: 37 18 29; 29 40 70
ფაქსი: 38 40 72 E-mail: unisak@myoffice.ge

28 სექტემბერს ღია ლექციას თემაზე
«ეროვნული ცნობიერების საფუძვლები»
 გაიმართავს ბ-ნ თემურ ქორიძე. დასაწყისი 14⁰⁰

სწავლა უკვე
დაიწყო, მოხსენებდა
მოსწავლე კი
სკოლის გაჩეხე
ჩეხეა?!

თბილისის 58-ე ოლიმპიური რეზერვების
სპეციალიზებულ, საკალათბურთო სკოლას,
რომელიც მიხეილ კეკელიძის სახელს ატარებს,
ტყუილად არ უნდებენ „ტელანტების სამე-
ფელოს“ — არაერთი ქართველი ვრსკვლავი
ზიარებია მის კედლებში კალათბურთის ანა-
ბანას, შორს რომ არ წავიდეთ, ჩვენს ეროვნულ
გუნდში მოთხოთალთა უმეტესობაც სწორედ
ამ სკოლის აღზრდილია.

ტოთხმეტი წლის წინ 58-ე სკოლა დროებით 44-ე საშუალო სკოლის შენობას შეეცვლნა და მისი ერთი სართული დაიკავა. სამეზობარო, ეს „დროებითი“ წლებიც განმავლობაში გაგრძელდა, 2004 წლის ზაფხულში კი „მასპინძელმა“ სკოლამ გადაერთოება განიზრახა და... მიზეზი კვევლიძის სახელობის საკლათბუროთი სკოლა შეინიშნა აგრეთვე დარღვე-

58-ე სკოლის დირექტორის, მერაბ კვეკელიძის თქმით, ოლიმპიური რეზერვების სკოლის ოთხასამდე ბავშვი, რომლებიც სპორტის 16 სახეობაში გარჯიშობენ, ყოველგვარი გაფრთხილების გარეშე დატოვიეს საკლასო ოთახების გარეშე. ბატონი მერაბი 44-ე სკოლის დირექტორისგან, მარინა შანშაშვილისგან მხოლოდ იმდენ დროს ითხოვეს, რაც საკალათბურთო სკოლისთვის შენობის გამოყოფას დასჭირდება. მანამდე კი ვერის ბაღის საკალათბურთო თაბრაზში ყველა იმ ადამიანმა მოიყარა თავი, ვისაც ისტორიული სკოლის ბუნდ გაუღი მესტიკავა...

მერაბ კეკელიძე, სკოლის დირექტორი:

— ქალბატონ მარინა შანშაშვილს სკოლის გაფართოება სურს. ბუნებრივია, ამის საწინააღმდეგო არაფერი გვექვს, გაფართოვდნენ, მაგრამ გვაუკაცობს, სახამ შენობას გამოკვითავენ. ამის თაობაზე ინფორმირებულიყავი როგორც ქალაქის მთავრობა, ისე განათლების მინისტრი. ყველა გვეუბნება, რომ შენობა აუცილებლად გვექნება, მაგრამ... სასწავლო წელი უკვე დაიწყო, ჩვენ კი გვეჯერობით მხოლოდ იმას მივაღწიეთ, რომ სკოლის დირექტორმა რვა ოთახი გამოკვიყო, თუმცა, როგორ მოვათავსებთ იქ 300-ზე მეტ ბავშვს, ძნელი სათქმელია.

დღეს, როდესაც საქართველოს პრეზიდენტი ამბობს, რომ უნდა გაიხსნას ახალი ოლიმპიური სკოლები, რომ უნდა ჩამოყიწონო ჩვენი „მამოლები“, ხელი შეუწყნოთ სპორტის განვითარებას, ვინც გვყავს, იმათაც ვკარგავთ და არ ვაძლევთ სწავლის გაგრძელების შესაძლებლობას.

გურამ შინაშვილი (ვეტერანი კალათ-
ბურთელი):

— მიხეილ კეკელიძის სახელობის სკოლაში არაერთი სახელოვანი სპორტსმენი აღიზარდა. ფინელიებთან მატჩისას, ტრინიდადის მსგავსად მთავრობის ლოგოც საცეს იყო და ცოცხალში პირველად ვნახე მაღალი თანამდებობის პირი, რომელიც დროშით იყო მოსული დარბაზში. ეს იყო განათლების მინისტრი კახა ლომია, რომელიც მთელი სულით და გულით გულშემატკივრობდა საქართველოს ნაკრებს. ნუთუ ბატონ მინისტრს არ სურს იმ მავალშიც გვეყავდეს ასეთი მოთაბრუნები? იმ კალათბურთელებიდან, რომლებსაც იგი ქომაგობდა, უმეტესობა ხომ 5-6 სკოლაშია აღზრდილი?! ნუთუ ასეთი პრობლემატურიანი ერთი შენობის გამოქვანა ესოდენ საჭირო საქმისათვის? თუ ასე არ მოხდა, ისედაც დეკლარირებული ქართული სპორტის საქმე სულ უკარ ნავა. მივიღი სპორტული სამყაროთხოვს იმ პირებს, ვისაც ეს ეხება, ან იმავე შენობაში დატოვონ, ან ახალი გამოუყონ სკოლაში, რომელშიც ახალგაზრდა თაობა სპორტის 16 სახეობას ეუფლებო...

სატირალი რომ არ იყოს, სასაცილოა ის ფაქტი, რომ დღეს, როცა თბილისში უამრავი რამ შენდება, ერთი (თუნდაც, ძველი) შერობა ვერ გამოიხსნა მიხეილ კვეკელიძის სახელობის საკლავბუთური სკოლისათვის. სხვა რომ არაფერი, ყველაფერი ეს ლეგენდარული მწვრთნელის სახეის შუურაცხცოვანა, მწვრთნელისა, რომელმაც ქართულ კალათბურთს ვარსკვლავური თაობები აღუზარდა. სანამ ჩვენში არ გაითავისებოდა, რომ ბუშვთა სპორტი მეტად ფაქიზი სფეროა და უდიდესი მნიშვნელობა ენიჭება, მანამდე ქართული გამარჯვებები დღეგანდელივით იშვიათ „გამონათებად“ დარჩება.

58-ე საკლავო ბუდეში ისტორიული სკოლის ბედი სასწრაფოდაა გასარკვევე. მსგავსი საკითხები ასე არ უნდა წყდებოდეს, მით უფრო მაშინ, როცა ახალი განსაზღვრული ნელი უფვე დაწყებულია. იმედია, კანტალების სამინისტროს ხელმძღვანელთა სიტყვა დაპირებად არ დარჩება და მიხეილ კეკელიძის სახელობის ბავშვთა საკლავო ბუდეში ისტორიული სკოლა შესაფერის შერჩევის მიღდება...

რატი შელევია

(გაგრძელება იხ. გვ. 27)

გაინც „მოვასერსე“ ახლოგლებისა და მეგობრების განაწყენება...

„ბეჭემოთი დავაღე და გამიმართლა...“

ახალი დროის რევიზორები თურმე ძელების შეცდომებს ასწორებენ, რესტორანში დაპატიჟებაზე უარს ამბობენ, „შესაშინებელ კაცს“ ძმობას არ ეფიცებიან და როგორც ამბობენ, ამ გზით აპირებენ საქართველოს ხაზინის გამდიდრებას. პოსტი, რომელიც თვეების განმავლობაში ცილობისა და ბრძოლის საგანი იყო, საბოლოოდ **ზურაბ სოსელიას** არგუნეს. რა კაცია კონტროლის პალატის ახალი თავმჯდომარე და რა თვისებების გამო ეწერა ეს პოსტი, ინტერვიოდან შეიტყობთ:

— ვერ ვიტყვი, კარგი და ძლიერი ეკონომისტი ვარ-მეთქი, მაგრამ პროფესიონალი ნამდვილად ვარ. ჩემს ოჯახში ყველა ეკონომისტი — მეუღლეც და შვილებიც. პარლამენტის თავმჯდომარის მადლიერი ვარ, ამ პოსტზე რომ წარმადგინა. გარწმუნებთ, ეს არჩევანი ნათესაური, მეგობრული, ოჯახური და უბნური ურთიერ-

თობების გამო არ გაკეთებულა. ქვეყნის პირველ პირებთან მხოლოდ საქმიანი თანამშრომლობა მაკავშირებდა, რადგან კონტროლის პალატაში მოსვლამდე ფინანსთა მინისტრის პირველი მოადგილე ვიყავი. უნივერსიტეტის შემდეგ დაგამთავრე მოსკოვის მეცნიერებათა აკადემიის ეკონომიკის ინსტიტუტი. ვარ ეკონომიკურ მეცნიერებათა კანდიდატი და სხვათა შორის, მაქვს ჟურნალისტიკაში მუშაობის გამოცდილებაც — ჟურნალ „ეკონომისტი“ განყოფილების გამგედ ვმუშაობდი, პარალელურად კი კვითხულობდი ლექციებს უნივერსიტეტში.

— **მეცნიერებათა აკადემია კარგია, მაგრამ ამბობენ, თბილისელი კაცისთვის აუცილებელია ქუჩის აკადემიის გაგება, ამ მხრე როგორ გაქვთ საქმე?**

— ამ სფეროში აკადემიკოსი ნამდვილად არ

კონტროლის პალატის თავმჯდომარე წინამორბედის გემოვნებით შერჩეული ნახაგების გარემოცვაში

ვარ, ვერც წერ-კორესპონდენტის დონეს შევწვდები, მაგრამ კარგი დოქტორი ნამდვილად ვარ. ვაკელი ვარ და დიდ დროს ვაკის პარკში, საცურაო აუზსა და ფიზკულტურის ინსტიტუტში ვატარებდი. სწავლა არ მიჭირდა და ბევრი თავისუფალი დრო მრჩებოდა. ამიტომაც მეგობრებთან ყოფნა, კინოთეატრებში სიარული, ზღვაზე, საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა ქალაქში „პაუზ-კები“ და „საუტნიკის“ საგზურებით საზღვარგარეთ მოგზაურობა არ მაკლდა.

— **რატი გაგვეცანო, თქვენს საქმიანობაზე გადავიდეთ კონტროლის პალატაში მოსვლისთანავე რეფორმის გატარება დაიწყო. რატომ გახდა აუცილებელი რეფორმა და რას მიიღებს ამ გზით სახელმწიფო?**

— რეფორმის პირველი ეტაპი 2-2,5 წელიწადს გაგრძელდება. კონტროლის პალატა გარდაიქმნება ცენტრალურ საანგარიშო ოფისად. ის მხოლოდ ფაქტების დამაფიქსირებელი კი არა, აღმასრულებელი ხელისუფლების თანამშრომელი და გვერდით მდგომი უნება იქნება. მხოლოდ ფაქტების შემდგომ კონტროლს კი არა, თანმდევ და წინასწარ კონტროლსაც ჩაატარებს. აქედან გამომდინარე, ქვეყანას სწორ დასკვნებსა და რეკომენდაციებს მიეცემა. ჩვენ ვცდებით დაუზღვი-

ოთ სახელმწიფო სტრუქტურები შეცდომის, გაფლანგვის, ქონების არასწორად განკარგვის გან. ჩვენ უთუოდ მივეუბნებოდით, როდის რა კანონი ირღვევა, რომელი ნორმატიული აქტი ეწინააღმდეგება საქართველოს ინტერესებს ან მსოფლიო პრაქტიკას. კონტროლის პალატის ექსპერტს შეუძლია წინასწარ მოგვცეთ რეკომენდაცია ქონების განკარგვისა და ხარჯის განკარგვის. წინასწარი კონტროლისათვის აუცილებელია კომპიუტერული ქსელის სხვა უწყებებთან ჩაირთოს. მაღე ამ უწყებების ყველა მნიშვნელოვან დოკუმენტაციას ჩვენს მონიტორზე დავინახავთ, თვალყურს ვადევნებთ და თუ გადაცდომას აღმოვაჩენთ, მაშინვე რეაგირებას მოუხდენთ. უწყების კომპიუტერიზაცია და შიდაქსელის შექმნა გაეროს განვითარების პროგრამით ხდება და ეს

საქმე 2-3 კვირაში დასრულდება. — **ბოლო კვირების მანძილზე ეროვნული ვალუტისა და დოლარის კურსის ცვლილების მონაწილე გახდით ამის გამო საზოგადოებაში უამრავი კითხვა გაჩნდა. ხომ არ გეგმათი ეროვნული ბანკის შემოწმებას ამ კონკრეტულ ფაქტთან დაკავშირებით?**

— საქართველოში ფულის დაგროვება არასწორად ხდებოდა. ეროვნული ბანკის სავალუტო რეზერვები მზარდი იყო, მაშინ, როდესაც შემოტანილი პროდუქცია გაცილებით სჭარბობდა გატანილს — ეს ნოსტენია. თუ შევადარებთ საქართველოსა და თურქეთის საზღვარზე აღრიცხულ ტვირთბრუნვას, აღმოვაჩენთ, რომ 3-4-ჯერ მეტი ტვირთია თურქეთში აღრიცხული. უკრაინა-საქართველოს ტვირთბრუნვის რაოდენობა უკრაინაში 2,5-ჯერ მეტია აღრიცხული, გერმანია-საქართველოს ტვირთბრუნვა, რომელიც გერმანიაში დაფიქსირდა, 4-5-ჯერ სჭარბობს საქართველოში აღრიცხულ ტვირთბრუნვას. რაოდენობას. ეს იმაზე მეტყველებს, რომ ტვირთის შემოტანა არაღებულად ხდებოდა. ღარის გამყარების მიზეზი ის იყო, რომ შემოტანილი პროდუქციის ლეგალიზაციის დონე გაიზარდა. ლეგალიზაცია ფულად დაიწყო ბრუნვა და ღარის რეალური კურსიც მივიღეთ. ღარის კურსის ოდნავ დაწვეა იმის მაუწყებელი არ არის, რომ რაღაც ისევ დაიმაღლა. უბრალოდ, ბაზარი რეგულირდება, ეს არის და ეს. ეკონომიკა ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებზე მყისიერად რეაგირებს.

— **კონტროლის პალატის თავმჯდომარეები, როგორც წესი, სხაურად განცხადებენ აკადემიკოსებს, ამ პოსტზე თქვენი მოსვლის შემდეგ რა მნიშვნელოვანი დარღვევა აღმოაჩენთ?**

— აქ 27 ივნისს მოვედი. 20 დღე დასჭირდა ძველი კადრების გაშვებასა და ახლებით დაკომპლექტებას. ბუნებრივია, დაკინჩეთ ბოუჯეტის ხარჯვისა და ქონების განკარგვის შემოწმება. შემოწმებები უკვე დასრულდა ბათუმის ნავსადგურში, ნავთობგადამამუშავებელ ქარხანაში, „ბათნავთობბინექსში“. ჯერჯერობით, ვმუშაობთ „საქავტოგაზში“ და ამიტომ არ შემიძლია საბოლოო თანხის დასახელება, თუმცა წინასწარი მონაცემებით, შეიძლება რამდენიმე მილიონი იყოს სადავო. საცა დასრულდება შემოწმება „თბილგაზში“, „ჭიათურის ნავთობგადამამუშავებელ ქარხანაში“, რომელშიც უკვე გამოიკვეთა სერიოზული დარღვევები. გასულ კვირას კი ჩვენი თანამშრომლები 6 თვის საბიუჯეტო სახსრების ხარჯვის რევიზიის მიზნით შევიდნენ აღმასრულებელი ხელისუფლების ცენტრალურ და ადგილობრივ უწყებებში.

(გაგრძელება იხ. გვ. 27)

საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო კვლევის, დანერგვა-კონსულტირებისა და სწავლების პროექტის შესახებ

კვლავ ვაგრძელებთ თქმას საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო კვლევის, დანერგვა-კონსულტირებისა და სწავლების პროექტის შესახებ, რომელიც მოამზადა საქართველოს მთავრობამ მსოფლიო ბანკისა და იაპონიის ფინანსური მხარდაჭერით. ამჯერად ჩვენი სტუმარია ტენდერში გამარჯვებული ერთ-ერთი პროექტის ხელმძღვანელი, ბატონი **გიორგი რევიზიძე**, რომელიც დასავლეთ საქართველოში, ჩხორწყლს რაიონის სოფ. მეორე ჭოღასა და ზუგდიდის რაიონის სოფ. ჯიხაშკარის მდ. ჭანისწყლის ნაპირებთან განთავსებულ ფერმერულ მეურნეობებში ეკოლოგიური მდგომარეობის გაუმჯობესებით, ეროვნული პროცესების შეჩერებითა და ნიადაგის ნაყოფიერების აღდგენა-შენარჩუნებითა დაკავებულია.

— **ბატონო გიორგი, როგორ მოხდა თქვენი კონკურსში, როგორ დაინერგეთ საქმიანობა?**

— მე ყოველთვის მქონდა კავშირი, როგორც სოფლის მეურნეობასთან, ისე გარემოს დაცვასთან და ყოველთვის მქონდა სურვილი ჩემი საქმიანობით პატარა წვლილი შემიტანა ამ სფეროში. როდესაც გამოცხადდა მსოფლიო ბანკის კონკურსი, ჩვენს გადაწყვეტილებით მიგველო მასში მონაწილეობა — ავარჩიეთ პრიორიტეტი, რის შემდეგაც, რა თქმა უნდა, დაინერგა პროექტი, რომელმაც ტენდერში გაიმარჯვა და უკვე აქტიურად შეუდგენილი მუშაობის პროცესს. მოგეხსენებათ, ჩვენი პროექტი მიზნად ისახავდა დასავლეთ საქართველოში ნიადაგების ეროვნული პროცესების შეჩერებასა და ნიადაგების ნაყოფიერების აღდგენა-შენარჩუნებას, სასოფლო-სამეურნეო კულტურების პროდუქტიულობის ამაღლებას შემდგომი გაუმჯობესების მიზნით. მეცნიერულად დასაბუთებული გარემოსდაცვითი და მალაქოფეტური სასოფლო-სამეურნეო ტექნოლოგიის დანერგვა-დემონსტრირებას.

მოგეხსენებათ, საქართველო წარმოადგენს ეკოლოგიურად უკიდურესად დაბალ რეგიონს, სადაც ბუნების სტიქიური მოვლენები ფართო მასშტაბით არის განვითარებული, რის გამოც სავარაუდოა მიწის ფონდი ყოველწლიურად კლებულობს და სისტემატურად ირღვევა ეკოლოგიური ბალანსი ხმელეთზე, წყალსა და ატმოსფეროში. წლების მანძილზე სხვადასხვა ბუნებრივმა და ანთროპოლოგიურმა ფაქტორებმა მნიშვნელოვან ფართობებზე გამოიწვიეს მიწის რესურსების დეგრადირება და ნიადაგის ნაყოფიერების შემცირება, რაც თავის მხრივ განაპირობებს სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობის მკვეთრ შემცირებას.

კავკასიის აკადემიური ცენტრი CAC (სი ეი სი)

აცხადებს მიღებას ბიზნესის ადმინისტრირების მაგისტრატურის პროგრამაზე

ბიზნესის ადმინისტრირების მაგისტრატურის /MBA/ საერთაშორისო პროგრამის მიზანია უზრუნველყოს სტუდენტთა მომზადება ბიზნესის წარმატებით მართვისათვის აუცილებელი ცოდნით, ჩამოყალიბოს მათ ლიდერობისა და ხელმძღვანელობის, გადაწყვეტილების მიღებისა და ანალიტიკური აზროვნების უნარ-ჩვევები.

ბიზნესის ადმინისტრირების სასწავლო პროგრამას კავკასიის აკადემიური ცენტრი CAC (სი ეი სი) ახორციელებს გერმანიისა და აშშ-ს პარტნიორ უნივერსიტეტებთან თანამშრომლობის საფუძველზე.

ბიზნესის ადმინისტრირების მაგისტრატურის პროგრამაზე სწავლის ხანგრძლივობაა 2 წელი. კურსდამთავრებულებს შესაბამისად მიენიჭებათ მაგისტრის ხარისხი. მაგისტრატურაში სწავლის განმავლობაში სტუდენტი გაივლის სრულ კურსს თანამედროვე ბიზნესისა და მენეჯმენტის სფეროში.

MBA პროგრამა მოიცავს 2 ძირითად მიმართულებას:

- **ფინანსური მენეჯმენტი**
- **მარკეტინგის მენეჯმენტი**

დაავიწყდით, **ნებისმიერ დაინტერესებს დასერიდოებით განმარტავთ!**

მისამართი: ვაჟა-ფშაველას გამზ. 41
ტელ.: 25-17-30; 29-40-80
ვებ: გვერდი www.cac.edu.ge; ელ.ფოსტა cac@gol.ge

დსთ-ის სჲიში კლჲალიზჲის გჲზოგჲდ იჲზა

მოძჲე სჲელმწიფოთა ასტანის სამიტმა უბრეცე-დენტო ჳნებათაღვლითა და კონფლიქტური სიტუ-აციების განხილვის საჯაროობით ყოველგვარ მოლოდინს გადაჭარბა. ბოლო დღეს გამართულ პრესკონფერენციაზე პრესა იმ დისკუსიის გაგრ-ძელების მოწმე გახდა, რომელიც, ეტყობა, დაბუ-რულ კარს მიღმა მიდიოდა. ლაპარაკია დსთ-ის ტერიტორიაზე არსებულ კონფლიქტებზე.

საქართველოს ლიდერი მიხეილ სააკაშვილი პირველად მონაწილეობდა თანამეგობრობის ფორმალურ სამიტში (მოსკოვში, ივლისში, დსთ-ის ლიდერებთან ერთად დოღზე დასწრება ან-გარიშში არ ითვლება). ის საპრეზიდენტო კლუბის ვეტერან ნაპატივებ ნეერებს შორის ასაკითაც გამოირჩეოდა და დაღლილიც ჩანდა, მაგრამ ეტყ-ობა, ისეთ ძლიერ ენერგიას ასხივებდა, რომ მის გვერდით მჯდომი ყირგიზეთის პრეზიდენტი ასკარ აკევი ცდილობდა მისთვის თვალებში არ შეეხე-და. ეს გასაკვირიც კია, რადგან ბ-ნი აკევი მად-ლიერი უნდა იყოს იმ შემოქმედებითი „სტიმ-ულისთვის“, რომელიც მას საქართველოს „ვარდ-ების რევოლუციაში“ მისცა. ეტყობა, ამიტომაც აწუჭა ასტანაში თავისი წიგნი სააკაშვილს.

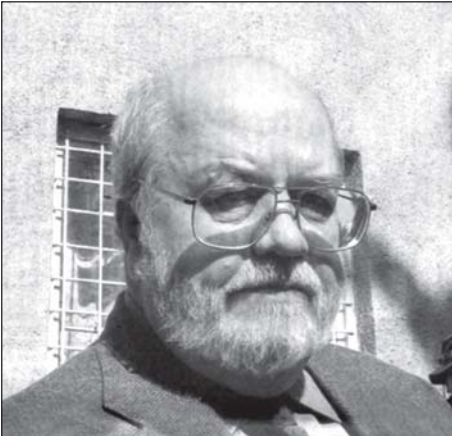
ძალიან ემოციური იყო სააკაშვილსა და პუტინის შორის ბრიფინგზე გაჩაღებული პოლემიკა აფხ-ზეთის პრობლემასთან დაკავშირებით. მიხეილ სააკაშვილმა კმაყოფილება გამოიქვა იმის გამო, რომ ასტანის დოკუმენტებში კიდევ ერთხელ და-დასტურდა 1996 წლის აღმა-ათისა და სოჭის 2003 წლის გადამწყვეტილებები საქართველოს ტერ-იტორიული მთლიანობის ხელშეუხებლობისა და აფხაზეთის სეპარატისტულ რეჲიმთან ყოველგ-ვარ ურთიერთობაზე უარის თქმის შესახებ. ამასთან დაკავშირებით, მან საკმარისად მკაცრად გააკრიტიკა მოსკოვის პოზიცია. საქმე ეხებოდა სოხუმსა და სოჭს შორის სარკინიგზო მიმოსე-ლის აღდგენას. პუტინმა უპასუხა, — არასახელმ-წიფოებრივ ორგანიზაციებთან კომერციული ურთ-იერთობები არ ეწინააღმდეგება დსთ-ის გადამ-წყვეტილებებს. საქართველოს პრეზიდენტი ამ პასუხმა არ დაკმაყოფილა: — ჩვენ ბატონი ფადე-

ვის სოხუმში ყოფნას (რუსეთის რკინიგზის სამინ-ისტროს ყოფილი მეთაური) განვიხილავთ, როგორც რუსეთის მთავრობის პოზიციას. და თუ სამიტი მხარს უჭერს 1996 წლის ხელშეკრულებას, მაშინ სეპარატისტებთან ურთიერთობა და აფხაზეთ-თან სატრანსპორტო მიმოსვლა თავისთავად უნდა შეიზღუდოსო. ვლადიმირ პუტინი კოლეგას სარკასტული ლიმიდით უსმენდა — აშკარა იყო, რომ რუსეთის პრეზიდენტსაც რაღაც ჰქონდა სათქმელი — რკინიგზა ადრეც ფუნქციონირებ-და, ოღონდ ახლა შეავეთესო, — მიუგო და შეახსენა კოლეგას, რომ კონფლიქტის მოსაგ-ვარებად მაინც რაღაც გაკეთდა, კერძოდ, ათა-სობით ქართველი ლტოლვილი დაბრუნდა გა-ლის რაიონშიო... სააკაშვილმა ხელის მკვეთრი მოძრაობით კვლავ ჩართო მიკროფონი: — მიწ-და გიოხრათ, რომ 300 000 ქართველი გადღეფეს აფხაზეთიდან და ზოგიერთი ლტოლვილის ერთ რაიონში დაბრუნება პრობლემას ვერ გადაწ-ყვეტს, — ისინი იქ მონების მდგომარეობაში არიანო და დასძინა, — პოსტსაბჭოურ სივრცეში უკონტროლო ტერიტორიები არ უნდა არსე-ბობდეს. ეს ტერიტორიები ტერორისტების მო-მზადების ძირითადი ბაზა ხდება და სამშროე-ბას უქმნის არა მარტო საქართველოს, არამედ რუსეთსაც. მან აღნიშნა, რომ გამოს ტერაქტებს და ასეთივე სტანდარტებსა და თანადგომას ელის რუსეთისგანაც. „ჩვენ საქართველოს პრეზიდენტ-თან პრესკონფერენციის შემდეგ ვიმსჯელებთ ამ საკითხზე“, — თქვა პუტინმა. ეს განცხადება, ეტყობა, მოულოდნელი იყო სააკაშვილისთვის. ბრიფინ-გამდე რამდენიმე წუთით ადრე საქართველოს პრეზიდენტის პრესმდივანმა თქვა, რომ ნაზარბე-ვთან საუბრის გარდა, არანაირი ორმხრივი შეხ-ვედრა არ იყო მოსალოდნელი.

პუტინთან სააკაშვილის შეხვედრა მართლაც შედგა მონებების გარეშე და 20 წუთს გაგრელ-და. შედეგებზე კონკრეტულად არავინ არაფერს ლაპარაკობს, მაგრამ თვით ეს ფაქტი იმედის მომცემია.

რუსული პრესის მიხედვით

ჩიჩარდ ბაილსის პანკისური პაითეზიკა

მორიგი ქართულ-ამერიკული ხელშეკრულებ-ის ხელმოწერის შემდეგ, ამერიკის ელჩმა რიჩარდ მაილსმა უეცრად განუცხადა ჟურ-ნალისტებს, რომ პანკისის ხეობაში კვლავ არის შემორჩენილი რამდენიმე საერთაშორისო ტერ-ორისტული და ჩქერნი „ბოევიკების“ გარკვეული ნაწილი, რომ პანკისის ხეობაზე კონტროლის აღდგენის შემდეგ იქ თავშესაფრებულ საერთა-შორისო ტერორისტთა რაოდენობა ორი მე-სამედით შემცირდა, მაგრამ საქართველოს ხე-ლისუფლება მის აზრს არ იზიარებს. ამ განცხ-ადებით ამერიკელმა დიპლომატმა ფაქტობრი-ვად მიუთითა რუს სამხედროებს, თუ სად შეიძლება პრევენციული დარტყმების მიყენება ტერორისტების ბაზების გასანადგურებლად. რუსეთ-საქართველოს ისედაც გამწვავებული ურთიერთობის ფონზე რიჩარდ მაილსის განცხ-ადებამ მოსკოვის მკვეთრი რეაქცია გამოი-წვია. ხანძრის ჩასაქრობად მოსკოვში სასწრა-ფოდ გაემგზავრა კონფლიქტების დარეგუ-ლირების საქმეში სახელმწიფო მინისტრი გიორ-გი ხაინდრავა. „საქართველომ რუსეთთან ერ-თად გაატარა ღონისძიებები პანკისში და ეს პრობლემაც მოხსნაო. ამიტომ ამ ხეობის დაკავ-შირება ჩრდილოეთ ოსეთის მოვლენებთან, დაუშვებელია“, — განაცხადა ხაინდრავამ. „პანკ-ისის ხეობაში გატარებული სპეცოპერაციები მაღალ დონეზე შეაფასეს უცხოელმა დამკვირვ-ებლებმა და ბატონმა მაილსმაც. ამიტომ გაუგე-ზარია, რამ განაპირობა ბატონი ელჩის მკვეთრი განცხადება — რამაც შეიძლება უფრო გამა-წვავოს დაძაბული ურთიერთობა რუსეთთან“,

— თქვა დამოუკიდებელმა ექსპერტმა ირაკლი ბათიაშვილმა.

ეტყობა, ამას ვაშინგტონიც მიხვდა და სასწრ-აფოდ უარყო თავისი ელჩის განცხადება. აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის ოფიციალურმა წარმომადგენელმა რიჩარდ ბაუჩერმა საგანგებო წერილი გაავრცელა, სადაც ნათქვამია: „აშშ-ის, საქართველოსა და რუსეთის ერთობლივი ძალ-ისხმევით პანკისის ხეობა აღარ არის ტერო-რისტების თავშესაფარი“. მაგრამ საქმე არც ისე კარგადაა. საქართველოში რუსეთის საელჩოს მაღალი თანამდებობის პირმა შეგვაცხობინა, რომ „რიჩარდ მაილსმა სიმართლე თქვა. პანკისის ხეობაში ჩატარებულმა სპეცოპერაციამ ყველა პრობლემა ვერ გადაჭრა და იქ კვლავ იმყოფე-ბიან საეჭვო ელემენტები. ამის შესახებ პანკისში მცხოვრებმა ჩქერნმა ლტოლვილებმა შეგვაცხობინ-ეს. ასე რომ, იმ მასშტაბებში არა, მაგრამ პანკ-ისის პრობლემა კვლავ არსებობს“.

„ამ შემთხვევაში მნიშვნელობა არა აქვს, რამ-დენი ტერორისტია საქართველოს ტერიტო-რიაზე, სად და როგორ შეიძლება პანკისის ბაზებზე დარტყმა. რუსეთ-საქართველოს ეს პრობლემა მოლაპარაკებითაც შეიძლება გადა-იჭრას. მთავარია ის, რომ ამერიკის ელჩმა სწორად შეაფასა სიტუაცია ბესლანის ტრაგე-დიის შემდეგ“, — ამბობს მოსკოვის კარნეგი-ცენტრის თანამშრომელი ალექსეი მაღაშენკო. ავტორიტეტული დასავლელი ექსპერტი, დსთ-ის პრობლემების დარგში, არნო დიუბენი ყვე-ლას ურჩევს, „არ მიიღონ რიჩარდ მაილსის განცხადება მოსკოვისათვის თავისებურ კარტ-ბლანშად საქართველოზე პრევენციული დარ-ტყმების განსახორციელებლად. ეს განცხადება შეიძლება გამოწვეული იყოს იმით, რომ აშშ გაღიზიანებულია პრეზიდენტ სააკაშვილის მიერ გატარებული პოლიტიკით და ამით საქართველოს არა პრეზიდენტის თავისებური გაფრთხილება გაუგზავნა“. რაც შეეხება პრე-ვენციულ დარტყმებს, არნო დიუბენი აღნიშ-ნავს, რომ „საბედნიეროდ, ასეთ გადამწყვეტილე-ბებს იღებს არა რუსეთის გენშტაბის უფრო-სი, არამედ პრეზიდენტი პუტინი“. პოლიტო-ლოგი თვლის, რომ რუსეთი საქართველოს არ დაბოძნავს, მისი აზრით, აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის საკითხში საქართველოს ხე-ლისუფლების ახალი ინიციატივების შემთხვევაში, მოსკოვი სწორედ იქ გააძლიერებს და გაამკა-ცრებს კიდევ თავის პოზიციებს.

იზვესტია რუ

მოსახლეობა კი წესრიგის დაჲყარება?

თუ ქვეყანას არ ავლია კბილებამდე შეიარ-აღებული ყაჩაღები, სეპარატისტები და მოსახ-ლეობა, რომელიც არც გადასახადებს იხდის და არც საგზაო მოძრაობის წესებს იცავს, ნაკლე-ბად დასაფერხებელია, რომ იქ პოლიციელთა რაოდენობის განახევრება შეიძლება. მაგრამ საქართველოში ასე არ მოხდა და შს მინისტრმა ირაკლი ოქრუაშვილმა 12 000 პოლიციელი შინ გაუშვა, ეს ბედი ელის კიდევ 3500 კაცს. მერე პროკურატურის თანამშრომელთა ჯერიც დადგე-ბა, შემდეგ — სასამართლოებისა. „ამ წერნაში თავი ჰქონდა მოყრილი ყველას — მძარცველებ-საც, კონტრაბანდისტებსაც“, — ამბობს ბატონი ოქრუაშვილი. ბოლო ათი წლის მანძილზე საქართველოს მთავრობა, სასამართლო სისტე-მა, ბიზნესი და ჩვეულებრივი მოქალაქეების ცხ-ოვრება კორუფციითა და დანაშაულობებით იყო დაღდასმული. ხელისუფლებას ხელიდან გაუსხ-ლტა არა მარტო ბიუროკრატიული პროცესე-ბის, არამედ სახელმწიფოს ზოგიერთი ნაწილის — აფხაზეთის, აჭარის, სამხრეთ ოსეთისა და პანკისის ხეობის კონტროლი. ამბობენ, არც ისე დიდი ხნის წინ პანკისს თავს ჩქერნი მემამოხეები აფარებდნენო. ბესლანის მოვლენების შემდეგ კვლავ ამოტივტივდა ხეობის ბრალდებები და რუსე-თის ჩინოსნებმა სასწრაფოდ თითი გაიშვირეს საქართველოსკენ — იქ „უკანრობა“ მეფობსო. მიხეილ სააკაშვილი აცხადებს, რომ ეს ბრალდე-ბები სინამდვილეს არ შეესაბამება.

ახლა არა მარტო პანკისის ხეობაზეა კონ-

ტროლი დაწესებული, არამედ მთელ სახელმწი-

ფოში ახალი ერა დადგა. ნახევარ წელიწადში

მისმა მინისტრებმა კორუფცია მოითოქეს, ბოლო

მოუღეს კონტრაბანდის და სრულიად ახალი

საგადასახადო სისტემა შემოიღეს, რომელიც

ბიზნესს კანონის ფარგლებში მოაქცევს. კონ-

„სამხრეთ ოსეთი უკვე ჩუსეთია“

— ცნობილია, რომ თქვენი მოსკოვში ჩამოსე-ლის მიზანი რუსეთის შემადგენლობაში სამხრეთ ოსეთის შესვლის საკითხის გარკვევაა. ვის ეს-აუბრეთ ამ რთულ პრობლემაზე?

— ამაზე წუ ვილაპარაკებო, რადგან ჩვენი ოპო-ნენტები გულდაგულ მითვალთვალებენ და მერე ათასგვარ ჭოჩს ავრცელებენ.

ვიცი, რომ რუსეთის შესაბამის კანონებში ამ მუხლებზე მუშაობენ და იმედს მაქვს, ახლო მო-მავალში ოსეთი რუსეთის ერთიანი და განუყ-ოფელი ნაწილი გახდება. თბილისმა რაც არ უნდა შეგვთავაზოს — ვეფერაციული თუ კონფედერა-ციული მოწყობა — ჩვენ აღეშულ გეზს არ გადა-ივწყვეთ. ედუარდ კოკოთი საქართველოს პრეზ-იდენტიც რომ გახდეს, სამხრეთ ოსეთი მაინც არ დაბრუნდება ამ ქვეყნის შემადგენლობაში. ხალხი ამას არ დაუშვებს!

— საქართველოს სახელმწიფო მინისტრს, გიორ-გი ხაინდრავას, მოსკოვში რატომ არ შეხვედით?

— მისი ბოლოდროინდელი გამონათქვამების შემდეგ ამ ადამიანთან ურთიერთობაც არ მინდა, არც საქართველოს პრეზიდენტთან შეხვედრას

„ქართული სიჭკი“ კვლავაც არსებობს

ჩრდილოეთ ოსეთში მომხდარმა ტრაგედიამ დროებით უკან პლანზე გადასწია სამხრეთ ოსე-თისა და აფხაზეთის პრობლემები და რუსულ-ქართული ურთიერთობების სხვა გამაღიზიანებე-ლი ფაქტორები. ორი თვითმფრინავისა და მეტრო „რიჟსკაიასთან“ აფეთქებებმა, ბესლანის სასკოლო მოსკოვს დროებით მიავლინა „ქართული სიჭკი“ — რუსეთის მთავრობას მიხეილ სააკაშვილთან ან-გარიშსწორებისთვის არ ეცალა. თუმცა ზოგიერ-თი დამკვირვებლის აზრით, თბილისსა და მოსკ-ოვს შორის ცივი ომი უკვე დაწყებული იყო, ნამ-დვილი ომი კი დღეს თუ არა ხვალ მაინც გაჩაღდე-ბოდა. ბესლანის ამბების გასამუქებლად ჩაყალი-ბდა ქართული ტელევიზიონი „რუსთავი-2“-ის კორე-სპონდენტების დაბატონებაც კვლავ შეახსენა რუსეთს „ქართული სიჭკი“ — მათ ხომ ქართული თვლით დაინახეს მოვლენები და „ისე არ აღიქვს“, როგორც ეს რუსეთს აძლევდა ხელს, ჟურნალისტები ამიტო-მაც აღმოჩნდნენ გისოსებს მიღმა.

ბესლანისგან მიღებული შოკი ნელ-ნელა „ქრე-ბა“ და რუსეთ-საქართველოს ფარული და აშკა-რა ურთიერთდაპირისპირებაც კვლავ წინა პლან-ზე გამოდის, თანაც, ბოლოდროინდელი ტრაგე-დიის ფონზე სრულიად ახალ დატვირთვას იღებს. რუსეთის პრეზიდენტისთვის უკანასკნელი მოვ-ლენები გაცილებით ძნელი გამოცდა იყო, ვიდრე „ჟურსკის“ დაღუპვა ან „ნორდ-ოსტის“ ტერაქ-ტი, ამიტომ მისთვის ძალზე მნიშვნელოვანია, რაც შეიძლება მალე დაუბრუნდეს ჩვეულ რიტმს, დაარ-

ტროლი დაწესდა აჭარაზე, კონტროლის აღდ-გენას ლაშობენ სამხრეთ ოსეთზეც, მაგრამ ჯერ-ჯერობით უშედეგოდ. ქართველი ხალხი დიდი ხანია ელოდა წესრიგის დამყარებას და წინა მთავრობის ნეერების დასჯას.

მაგრამ კრიტიკოსები ამბობენ, სინამდვილეში ყველაფერი ასე არ არისო. მოქალაქეთა უფლე-ბების დაცვის კამპანიის მონაწილე ნანა კაკაბაძე ჩივის, — პოლიცია დღემდე ცეშს და აწამებს დაკავებულებსო.

ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის თავმჯ-დომარე თინათინ ხიდაშელი ყურადღებას ან-ტიკორუფციულ ზომებზე ამახვილებს — წინა რეჲიმის მიუდარ მომხრეებს გისოსებს მიღმა სვამენ და მხოლოდ უზარმაზარი ჯარიმის გადა-ხდის შემდეგ ათავისუფლებენ. ხშირად ხელისუ-ფლებას დამატკიცებელი საბუთები არ ჰყოფ-ნის და აიძულებს ბრალდებულებს, აღიარონ დანაშაული, შემდეგ კი მილიონობით დოლა-რს ახდევინებს.

ამას ისიც დაერთო, რომ გორში გაზეთის რედაქტორი დიჭირეს ნარკოტიკების და იარ-აღით ვაჭრობის ბრალდებით. ითქვა, ის უკანონ-ოდ დააბატონრეს პუბლიკაციისთვის, რომელიც ადგილობრივ ხელმძღვანელს არ მოსწონდაო. „გორში ყველა ამბობს, რომ ნარკოტიკები შე-მოგდებული იყო“, — აცხადებს ხიდაშელი.

ბატონი სააკაშვილი თავის ტაქტიკას იცავს, მაგრამ სხვების აზრსაც იზიარებს — ლო-ბისტებთან შესხვედრის შემდეგ მათ ციხეების ინსპექტირების უფლება აღუდგინა. როგორც ქ-ნი ხიდაშელი აცხადებს: „ხელისუფლება გულმ-ოდგინედ ცდილობს საქმის გამოსწორებას, მაგრამ ხანდახან პრობლემებს უკანონო მეთოდე-ბით წყვეტს“.

ეკონომისტი

აქვს აზრი — ის სამხრეთ ოსეთ-ის პრობლემის ძალისმიერი გადა-წყვეტის მომხრეა.

— საქართველოს პარლამენ-ტის თავმჯდომარე, ნინო ბურ-ჯანაძე, საშემოდაგომო სესიის გახსნისას საინტერესო განცხა-დებები გააკეთა. ის დარწმუნე-ბულია, რომ ამ მოწვევის პარლამ-ენტის ვადის გასრულებამდე საქართველო სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთს დაიბრუნებს...

— ჩვენ მივეჩვიეთ ასეთ განცხ-ადებებს. ყველაფრის ლაპარაკი შეიძლება, მაგრამ ფაქტია, რომ

დღეს თბილისს სამხრეთ ოსეთზე ზემოქმედე-ბის არავითარი ბერკეტი არ გააჩნია. 14 წელია დამოუკიდებელი რესპუბლიკა ვართ, ვაძლიერებთ ეკონომიკას და ვაშენებთ სახელმწიფოს.

— წარმოდგენით ყველაზე ცუდი ვარიანტი: თბილისი მაინც გადამწყვეტს სამხრეთ ოსეთის ძალით დაბრუნებას. რას დაუპირისპირებთ ამ ძალას?

— საკუთარ ძალას. აგვისტოს ავანტიურა რომ წამოიწყეს, ქართველ სამხედროებს ეგონათ, რომ ეს ადვილი გასერივნება იქნებოდა სამხრეთ ოსეთ-ში, მაგრამ შეცდნენ — ჩვენ კარგად მოვემზადეთ შეტევის მოსაგერიებლად. არ დავშალა, მსგავსი შემოჭრის განმეორების შემთხვევაში უარს არ ვიტყვით გარეშე ძალის დახმარებაზე, რომელიც, მერნუშენით, აუცილებლად იქნება. აგვისტოში ჩვენ თავად გავართვით თავი და უარი ვუთხარიით დახმარებაზე ჩრდილოეთ ოსეთის, აფხაზეთის, დნეს-ტრისპირეთის და კაზაკების შეთარაღებულ მო-ხალისეებს. ჩვენ ვიციით ბრძოლა, მაგრამ აჯობებს, თუ აქამდე არ მივა საქმე სამხრეთ ოსეთის პრობ-ლემის გადაწყვეტა მშვიდობიანად შეიძლება.

ნეზავისნიზა გაზეტა

წმუნოს ყველა, რომ ის ეწერგიული და უწარიანი ლიდერია. ამ თვალსაზრისით, საქართველო შესანიშნავი საშუალებაა, რომ პუტინმა რაც შეი-ძლება სწრაფად და იოლად დაიანახოს რუსეთის საზოგადოებას, რომ მის მნიშვნელოვანი პრობ-ლემების მოგვარება შეუძლია. აქ იგულისხმება ეროვნული უშიშროების განმტკიცება, თანამე-მულეთა უფლებების, ეკონომიკური ინტერესების დაცვა და, რაც მთავარია, მკაფიოდ აღნიშვნა, რომ ამიერკავკასიაში ლიდერობას ვაშინგტონს არ დაუთმობს. ამ პროცესის დროს რუსეთი-სათვის სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის გაუხ-მაურებელი, მაგრამ ფაქტობრივი მიერთება კი სხვა არაფერია, თუ არა რუსეთის პრეზიდენტის შესახელმწიფოებრივი პოლიტიკის ერთ-ერთი ელ-ემენტი. პუტინი ყველას აგრძნობინებს, რომ ის, არათუ კავკასიაში გავლენის დაკარგვას და რუსეთის დაშლას არ დაუშვებს, არამედ სხვათა მიწების მიერთებასაც არ დაერიდება. ხოლო ის, რომ ამის გამო საქართველო ფაქტობრივ ანექსიასა და საერთაშორისო სამართლის დარღვევაზე აღ-აპარაკდება, არაფერს შეცვლის.

რუსეთის ლიდერი პოლიტიკაში დიდხანს აპირებს ყოფნას და საქართველო სწორედ იმ მალამოდ ეგულება, რომელიც მტლად უნდა დაედოს მოულოდნელად მის თავს დამტყდარ ყველა ავადმყოფობას.

კომერსანტი

გვერდი მოამზადა თინათინ მარგველაშვილმა

ქვირის პალიზრა და ჩვენი პატარები!

კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბარათს ვინახავთ და შევცდებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომრებში შემოგთავაზოთ.

პატარები გენიოსობენ

2 წლის **ნაიკი ჯგუზი**ს დედა ეუბნება:

— ჩააქრე შუქი!
— არა, აანქრე, აანქრე, — ეხვეწება ნიკი.

4 წლის **სოფიკო გოგოლაძე** მამიდას ატირებული ურევავს: — ნათელა მამიდა, შენ რომ თოჯინა მაჩუქე, დამეცარება:

— თქვი, „ჭია-ჭია, მაპოვნი, მე შენ დედას გაპოვნი“ და

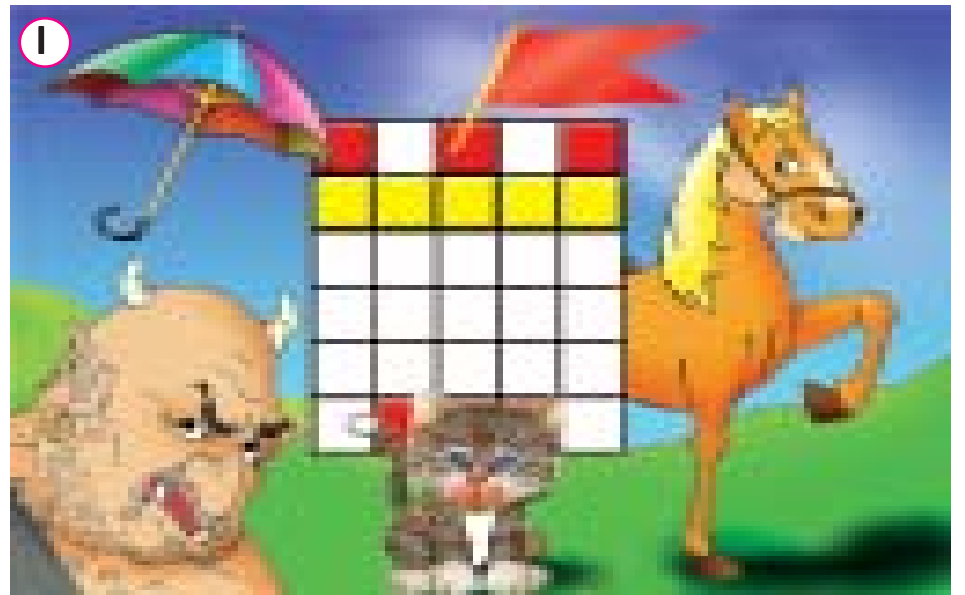
უცებ იპოვი.

რამდენიმე წუთის შემდეგ სოფიკო ისევ რევავს და უფრო მეტად ტირის:

— მამიდა! მაპოვნი! მაპოვნი და ახლა მე როგორ ვაპოვნი?

თამაშში გართული 2 წლის **ანა-ნოს** ფისი გაეპარა. თავი ველარაფრით იმართლა, დააჩერდა სველ შარვალს და — აბა, ესაა საქმე?! — გაუგავრდა საკუთარ თავს.

შეიტანე კროსვორდის ბადის ცარიელ უჯრებში ნახატის შემადგენელი გამოსახულებების სახელწოდებები ვერტიკალურად და ყვითელ ჰორიზონტალურ რიგში მიიღებ ლექსის სტრიქონიდან გამოტოვებულ სიტყვას: „**თუ კაცსა — არა აქვს, გასტანჯავს წუთისოფელი**“.

ხამი ხელელი

მოთხრობა

ერთხელ კურდღელი (ნადირთა შორის განთქმულია თავისი სიბრძნით) იჯდა ხის ქვეშ და ფიქრობდა ცხოვრებაზე.

— ქვეყანა საესეა საშიშროებით, განსაცდელში ჩავარდნა მოსალოდნელია ყოველ ნაბიჯზე, — ჩაილაპარაკა მან თავისთვის, — ერთი, შეიძლება მოხდეს სტიქიური უბედურება, მაგალითად, მიწისძვრა, ან ცა ჩამოწვეს, ქარიშხალი ამოვარდეს. მეორეც, ყოველ წუთს გეშინია შიმშილის: ხომ შეიძლება საკვების და წყლის მარაგი გამოილიოს?! დაბოლოს, მოსალოდნელია ქურდები ან ყაჩაღები დაგესხან თავს.

უცებ კურდღელს მოაგონდა, რომ მნიშვნელოვან პაემანზე უნდა წასულიყო და გაიქცა.

რა იცოდა კურდღელმა, რომ ჯუნგლის მცხოვრებლებმა გაიგონეს მისი ლაპარაკი და შეშინდნენ. ესენი იყვნენ: ჩიტი პრანია, კორდის ჭიაყელა და მანჭია მაიმუნი.

პრანიას სტიქიური უბედურების გაგონებაზე თავზარი დაეცა და ცრემლმორეულმა ჩაილაპარაკა:

— ვთქვათ, ცა ჩამოინგრეს? კარგია თუ დღე ჩამოიქცა — შევძლებ შორს გაფრენას, მაგრამ თუ ძილში ჩამოიქცა, ხომ გამსრესს?!

კორდის ჭიაყელას კი შიმშილისა შეეშინდა:

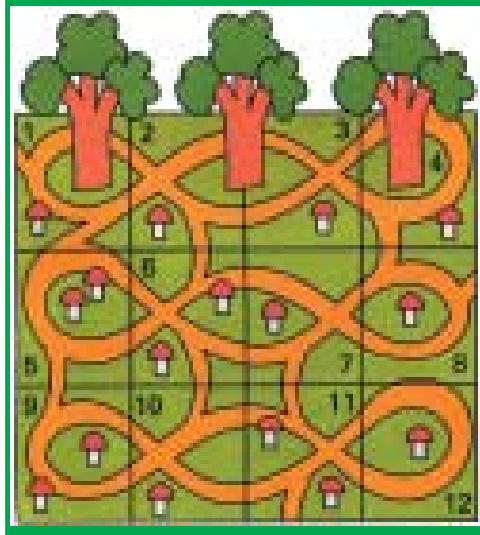
— ვაითუ ნიადაგში საკვების მარაგი გამოილიოს, მაშინ მე ნამდვილად დავიღუპები!

მაიმუნი კი ჩააფიქრა ქურდებისა და ყაჩაღების ხსენებამ და ცრემლმორეულმა თქვა:

— ამ ქვეყანაზე ყველაზე მეტად დედამინას ვაფასებ, მაგრამ ღამით მიხდება მისი დატოვება, იმიტომ, რომ ხეზე ძილს მივეჩვიე. ერთიც ვნახოთ, ქურდები და ყაჩაღები მაშინ მოვიდნენ, როცა მძინავს და მოიპარონ დედამინა?!

იმ დროიდან პრანია ყოველთვის გულაღმა წევს, თავისი პანანა ფეხები მაღლა აუშვერია, თითქოსდა ცის შეკავებას ღამობდეს, — თუ ვინცობაა ცა ჩამოინგრეს დააპირებს. კორდის ჭიაყელა რასაც ჭამს, იქვე იფურთხება, რომ ნიადაგში საკვების მარაგი არ შემცირდეს. ხოლო მაიმუნი ღამეში სამჯერ მაინც ჩამოდის ხიდან, რათა მოსინჯოს მიწა და დარწმუნდეს, რომ ქურდებს ჯერ კიდევ არ მოუპარავთ იგი.

II იპოვე ორი უჯრედი, რომლებიც სარკისებურად ირეკლავენ ერთმანეთს

მ თქვა: ავად ვარ.

იგით ჩემი წამალი?

თუ გხურთ მოვრჩე.

მომართვით

III ანა, გამოიცანი

1) ტორედორის მონიშნულმდეგე ცხოველია:

ა) მარტორქა; ბ) კამეჩი; გ) ხარი; დ) ლომი.

2) როგორ თანხას პქვია აგან-სი?

ა) წინასწარ აღებულს; ბ) პრემიის სახით დანამატს; გ) ბოლო ხელფასს; დ) პირველ ხელფასს.

3) ვინ წარმართავს ორგანიზაციაში ფინანსურ საქმიანობას?

ა) ინჟინერი; ბ) ბუღალტერი; გ) ტექნოლოგი; დ) კურიერი.

4) ლეგენდა ძველ ღმერთებზე და გმირებზე არის:

ა) იგავი; ბ) ბალადა; გ) თქმულება; დ) მითი.

5) რომელმა მოციქულმა უარყო იესო ქრისტე სამჯერ?

ა) იოანე; ბ) ანდრია; გ) თადეოსმა; დ) პეტრემ.

6) რომელ ძალღს აქვს მიტყლილი ცხვირი?

ა) ბულდოგს; ბ) ნაგავს; გ) პოინტერს; დ) ბულტერიერს.

7) რომელია ხელოვნური წყალსაცავი?

ა) პალიასტომის ტბა; ბ) კუს ტბა; გ) ბაზალეთის ტბა; დ) თბილისის ზღვა.

პასუხები იხილეთ 31-ე გვერდზე გვერდი მოამზადა მამუკა ხუციშვილმა

პეტი ნიგნი-ზაპარი
1 ლარი და 20 თეთრი ლირს

„ქვირის პალიზრა“ „ზაპარების
სახლზე“ უკვე 50 ქართული და
უცხოური ზაპარი გაიშალა

„ბელურების გადაფრენას“, „მმას“, „უძინართა მზეს“ კიდევ ერთხელ რომ ვნახულობ, ვფიქრობ: ვერც ერთი ფრაზა ვერ ზიდავს ცრემლის სიმძიმეს, სიკეთესა და სილამაზეს, ზოგჯერ ეს ყველაფერი ზედაპირზე კი არ არის ამოტანილი, პირიქით, ყველა შემთხვევითი და გაუცნობიერებელი თვალისაგან შორს, კაცის სულში იმალება. უნდა გაჩუმდე და ისე მოუსმინო გულისცემას, რომელიც ფილმს აცოცხლებს...

ვერ გეტყვით, **თინათინ ბაბლუაძე** თავისთან იოლად მიგიშვებთ-მეთქი, მაგრამ რასაც ის ამბობს, ნამდვილად შეულამაზებელი სიმართლეა...

— ცოტა რთული ცხოვრება მქონდა. ახლა რომ ვფიქრობ, იმ სირთულეებში მე ყველაზე ნაკლებად ვიყავი დაზარალებული. ცხოვრება ასეთია, რას იზამ. — გვითხრა ბატონმა თემურმა.

— **მამათქვენზე მამობოდნენ, ბევრი მადლიერი კაცი ჰყავს სვანეთში და ტოვებული, არაჩვეულებრივი ადამიანი იყო...**

— მე არ ვგავარ მამას და ეს ძალიან სამწუხაროა. ახლა შეიძლება ოდნავ დავმსგავსე კიდევ. მამას სულ სხვანაირი დამოკიდებულება ჰქონდა ცხოვრებასთან, ადამიანებთან. არასოდეს მინახავს გაბრაზებული. რატომღაც ის ეცოდებოდა, ვინც აწყენინებდა. თვლიდა, რომ ადამიანებს სჭირდებოდათ მისი დახმარება და დღე იყო თუ ღამე, ყინვა თუ თოვლი, სულ ვილაცასთან გარბოდა, სულ გამოძახებზე მიდიოდა. ეს იყო მისი ცხოვრება.

— **ოდესში თუ დატყორცილდა მამის, როგორც ექიმის, დახმარება?**

— ერთ უცნაურ ამბავს გიამბობთ. ვიდრე პენიცილინი შემოვიდოდა, მამას გამოუგონია მცენარეული წამალი, რომლითაც ტუბერკულოზს კურნავდა. სვანები ხშირად ავადდებოდნენ ამ სენით და ჩვენს სეზონში უამრავი კაცი ჰყავდა განკურნებული. ბავშვობაში მეც გავმხდარვარ ტუბერკულოზით ავად და სწორედ ამ წამლით განმკურნა, თანაც ისე, რომ ფილტვები დღემდე ჯანსაღი და ძლიერი მომყვება...

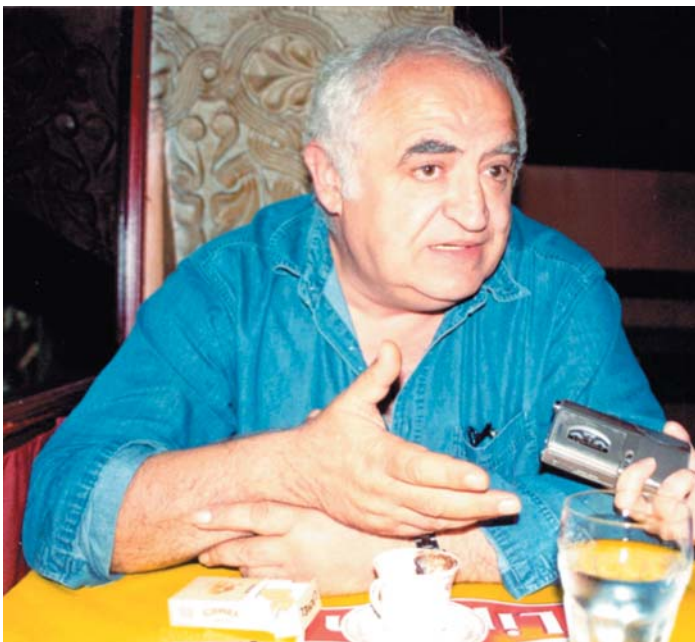
— **ბებია-ბაბუა გახსოვთ?**

— ბაბუა არ მახსოვს, ახალგაზრდა დაღუპულა. ბებია — სონიკა ბენდელიანი ჭკვიანი ქალი იყო. „შესაკითხი ქალიაო“, — ამბობდნენ სვანები. როცა საქმე იჩინოდა, მედიატორების (მუამაღლების) რიცხვი საქმის სირთულის მიხედვით განისაზღვრებოდა. ბებია ხშირად იყო მედიატორი. კაციც კი ძალიან გამოჩენილი უნდა იყოს, რომ ეს ფუნქცია დაეკისროს. ქალის მედიატორობა კი იშვიათი რამაა. სამართლიანი მსჯელობა იცოდა. ღირსებას არასოდეს კარგავდა, ჭკუას მარიგებდა ხოლმე.

— **რასაც ბებია გასწავლიდათ, იმ წესებით ცხოვრება დღეს თუ შეიძლება?**

— როგორ არა... ბებიათვის მეტი რომ

„ბავშვობაში სვანეთის უბანში სვანებს ვეძებდი“

დამეჯერებინა, ჩემი საქმე დღეს უკეთ წავიდოდა.

— **სად ცხოვრობდით?**

— ჩვენი სოფელი უკლემი იყო, მაგრამ მამა ყოველდღაში იყო ექიმი და იქვე ცხოვრობდით. წინაპარი ზემო სვანეთიდან გამოქცეულა, იქ მთელი გვარი ამოუწყვეტიათ, მხოლოდ ბიძა და ძმისშვილი გადაჩრჩნენ. ძმისშვილის ჩამომავლები ვართ... მერე გამრავლდნენ ბაბლუანები. დღეს 290-მდე ოჯახი ვართ.

— **თქვენი წინაპრებიდან ვინ და-გამასწოვრათ თავი ყველაზე მეტად?**

— ბაბუაჩემის ძმა მიხე ბაბლუანი საოცარი კაცი იყო. თვითონ სვანებსაც კი ბევრი რამ უყვრიდათ მისი. მე რაც მახსოვს, უჭკვიანესი კაცი იყო, თავისი ფილოსოფია ჰქონდა. ერთხელ, გამთენიისას გამოვედი გარეთ. მზე ნელა ამოიწვერა და მყინვარის თავზე მოექცა, თითქმის ჩამოვჯდა. მიხე, ნახე, რა ლამაზი მზეა-მეთქი, — ვუთხარი. ლამაზიაო, — მიპასუხა დაფიქრებულმა, — ამოვა, მერე ჩავა, მერე ისევ ამოვა, ისევ ჩავა... სულ ეგ არისო... თურმე ჩემი გვარის კაცებს ერთი დღე ჰქონიათ წელიწადში, როცა

რა დღეში არიანო! მიხეს ღმერთიც თავისებურად, თანასოფელებისაგან განსხვავებულად სწამდა. ამბობდა: ვილაცამ რომ გამოგვიგონა, ვიცე, მაგრამ რად სჭირდებოდა ჩვენი გამოგონება, ვერ გამოგონა... ვაჟკაცი იყო მიხე, მთელ კავკასიაში იცნობდნენ.

— **სვანები ჩრდილოკავკასიელებთან მეგობრობდნენ კიდევ?**

— მეგობრობაც იცოდნენ და მტრობაც. მთავარი ის იყო, რომ ყველაფერს არ იკადრებდნენ. სუსტი კაცი ყველაფერს კადრულობს, ძლიერი და ღირსეული — არა. ქეთელაურმა ხომ არ იკადრა და ხელი არ მოსჭრა მუტალს! მართლა ასეთები იყვნენ. ბაბუაჩემის უფროსი ძმა რომ გარდაიცვალა, ჩრდილოეთ კავკასიიდან ცხენებით ჩამოვიდნენ მოხუცი კაცები: ჩერქეზები, ბალყარელები. ერთმა თქვა, — 40 წელი იქნება, ეს ბილიკები არ გადმოიშვიაო. რალცნაირი მაგარი მოხუცები იყვნენ, ძველ ამბებს ჰყვებოდნენ. რა თქმა უნდა, ქართული იცოდნენ. თურმე ჩრდილოეთ კავკასიაში ბაქსანის ხეობა სვანებისა ყოფილა. ვინც აქ ამოვებდა საქონელს, სვანებს მინდს (ღალას) უზიდავდა: გარკვეული რაოდენობის საქონელზე ერთ ხარს. რუსის ხელისუფლება რომ მოვიდა, ხაზი გაავლო კავკასიონზე. თქვენ იქით არაფერი გესაქმებათ, სამეფო მიწებიაო, — უთხრეს სვანებს. ამას ვერ შეურიგდნენ. დაეცემოდნენ სვანები საქონელს და მოერეებოდნენ ჯოგებს... მე წამყოფი ვარ იქ. სვანური კოშკებიც კი დგას და იმ მიწა-წყალს ასე იოლად დათმობდნენ?! ერთი მოხუცი სვანი ამბობდა: ერთხელ იმხელა ჯოგი გადმოვიყვანეთ, მთის აქეთ, შუა წელამდე რომ ჩამოვიდა, მთის გადაღმა გუბესავით იდგაო...

— **დედის მხრიდან სასულიერო პირები ყოფილან თქვენი წინაპრები...**

— დედაჩემი ჟვანიაა. ეს სასულიერო გვარი იყო. მამამისი, ლეონიდე (ლეონტი) ცხუმ-აფხაზეთის ეპისკოპოსი იყო. მისი წინაპრებიც სასულიერო პირები ყოფილან. ჩემი ბიძაშვილი ზვიად ჟვანია ქუთაისის ბაგრატიის ტაძრის მოძღვარია. ბაბუაჩემი უაღრესად განათლებული კაცი იყო. ხარკოვისა და პეტერბურგის უნივერსიტეტები ჰქონდა დამთავრებული. იქ შეურთავს ცოლად ბებიჩემი — ლამაზი და მდიდარი ოლგა ზოტოვა.

— **ასეთი წინაპრების ჩამომავალს თუ გაქვთ რაიმე რელიკვია, რომელიც ამ ძველ ამბებს გასწვნიებ?**

— საერთოდ, იარაღი არ მიყვარს, მაგრამ მაქვს ბაბუასეული ხანჯალი, რომელიც ძალიან ძვირფასია ჩემთვის.

— **ნაომარი ხანჯალია?**

— ამბობენ, ნაომარიაო. ხანჯლების მეტი რა ჰქონდათ სვანეთში, მაგრამ ეს, როგორც მითხრეს, „სადღესასწაულო“ ხანჯალი ყოფილა. ახლა ერთი ამბავი გამასწენდა და გიამბობთ. ბაბუაჩემს, ლავრენტი ჟვანიას, იურიდიული ფაკულტეტი დაუმთავრებია და ჟანდარმერიის გამომძიებლად დაუნიშნავთ. ქუთაისთან ახლოს კაზაკების პოლკი იდგა თურმე. მათი რეზა სვანებს გაუტაციათ. ამ საქმეს ბაბუა იძიებდა... გამტაცებელი კი მამაჩემის მამა ყოფილა. კიდევ კარგი, რომ არ შესვდნენ ერთმანეთს, თორემ ახლა აქ არ ვიჯდებოდი(!).

— **7 წლამდე სვანეთში გაზრდილს არ გაგიჭირდათ თბილისურ გარემო-სთან შეგება?**

— არ მინდოდა სვანეთიდან წამოსვლა. ერთ ხანს გაპარვასაც ვაპირებდი. მერე ვილაცამ მითხრა, თბილისში სვანეთის უბანი არისო. მეგონა, იქ სვანები ცხოვრობდნენ და წავდი მათ სანახავად. როგორც იქნა, მივაგენი. იქ არც ერთი სვანი არ დამხვდა. ვიკითხე, — ეს ხომ სვანეთის უბანია-მეთქი. ეს არისო. მერე, სვანები სად არიან-მეთქი. არ არიანო... გვიან ღამით გულდანწყვტილი დავბრუნდი შინ. ჩემი „დაკარგული“ სამყარო მეგობრებში ვიპოვე. და კიდევ... გარეთ რომ გამოსვიდოდი, გხვდებოდა ზნეობრივი კოდექსი, რომლითაც ცხოვრობდა ქალაქი, ქვეყანა. ის ღირსებასა და სულიერ ფასუ-

ლობებზე იყო დაფუძნებული. დამამახსოვრდა: დიდი ბიჭები ვილაცაზე ამბობდნენ, — რა ცუდად მოიქცა, კაცი გალახა, რომელსაც ქალი ახლდაო, აი, აქეთ ცხოვრობსო. მერე ვილაცამ იკითხა: — ეგეთ კაცს ჩვენს უბანში რა უნდაო?! წავიდნენ ჯგროდ. მოიყვანეს ის კაცი, დაუნგრეს ცხირი-პირი. მე ვერ გავიგე, რატომ ნუხდა უცხოთა გამო ეს ხალხი, მერე მივხვდი, რომ თუ კაცს ქალი ახლავს, ხელი არ უნდა ახლო... ასეთ თბილისთან შეგება არ იყო ძნელი.

— **თქვენსავე ცხოვრებაზე სწავლობდით. ალბათ ამიტომაც ვერ იურიდიულ ფაკულტეტზე მოხვდით, მერე ხელოვნებათმცოდნეობაზე. ბოლოს სარეჟისორო ირჩიეთ. ოჯახში არ გაუკვირდათ?**

— კაცი რომ ორჯერ მიატოვებს სწავლას, სერიოზულად აღარ უყურებენ. ასე ფიქრობდნენ ჩემი ნათესავებიც.

— **თურმე სტუდენტობისას თქვენი ბევრს ეშინოდა.**

— მე არავინ შემინებია და თუ ვინმეს ეშინოდა, არ ვიცო...

— **თქვენს თავზე გამოგიცდიათ უსამართლობა?**

— ხშირად. თუ სხვა გზა არ გრჩება, თავი უნდა დაიცვა, მაგრამ თუ შემოიღია მხარი როგორმე ავუქციო, ვცდილობ, არ ვუპასუხო. თუკი იძულებული ვხდებოდი, მეპასუხა, მერე ყოველთვის გუნება მიფუჭდებოდა ხოლმე. მინშენელობა არ ჰქონდა, მე მომექცეოდნენ უსამართლოდ თუ ჩემს მეგობარს, ერთნაირად განვიცდიდი...

— **თქვენს ფილმებში ხშირად სიკეთე მოულოდნელად იქ იჩენს თავს, სადც არავინ ელოდება, არადა დანაშაულია, როცა სიკეთეს არ ეძებ და ვერ პოულობ ყოველ კაცში.**

— შეიძლება ერთი შეხედვით უცნაური გეჩვენო, მაგრამ უცნაური არაფერია. ერთი ცნობილი ქურდი იყო, უპატრონო ძაღლები უყვარდა. მისი დავალებით ძაღლებისთვის საჭმელი მოჰქონდათ, მუშინანი ძაღლებისთვის — აფთიაქიდან წამალი. ერთი მეგობარი მყავდა, შინ უშველებელი ქართული ნაგაზი ჰყავდა — ლომივით იყო. აუწყვეტია თურმე ამ ძაღლს და ეზოში დადის. ბიჭები შევდით, დაბმული გვეგონა. გამოქნდა ძაღლი. ყველა მივებრუნდით და გავიქეცი. მხოლოდ ერთი დარჩა... მხედდა ამ ძაღლს, დაეღაპრა. ისიც გაჩრდა, უყურა. ნელა-ნელა თითქმის ლაპარაკი დაიწყო. შემერცხა, რომ გავიქეცი. მივბრუნდი და ვკითხე: — ძაღლს როგორ გაუჩრდი-მეთქი. ცხრა წელი ციხიში იყო, ბანაკში, ძაღლებთან მეძინა, რომ ღამე არ გაჯერულყავი. მათი ენა მესმისო...

— **ბრძანეთ, შიშისა შემრცხავო.**

— არადა მთელი ცხოვრება შემინებული ვიყავი...

— **და ვინ იყო თქვენი „შემინებელი“?**

— მაგალითად, თვითფრინავში ჩაჯდომისა შემინა, სიმაღლის შემინა... ნიუ-იორკში მეოთხე-მოცე სართულზე მომცეს ოთახი სასტუმროში, ვერ დავიხსენ, ჩამოვედი და ფოიეში მეძინა.

— **მთისაც გეშინია?**

— არა, ეგეთი შიში არ მქონია. მთასთან სულ კარგი მოგონებები მაკავშირებს.

— **თქვენს დროდადრო პარიზში ცხოვრობთ. იქ თავი მარტოდ არ გრძნიათ?**

— სიმარტოვე პირობითია. შეიძლება გვერდით ერთი ახლობელი კაცი გყავდეს და მთელი ქვეყანა შენთან გეგულეობდეს. ხშირად ვარ უცხოეთში. იქაურებიც მარტო არიან და არ ანუხებთ ეს... ასე მეგონა, შენი სამშობლო სულ სხვაა. გასხვოდა, უილიამ საროიანის მოთხრობა „ის საბრალო, დასრულებული არა-ბი“? დიდი სევდა და სიმართლეა შიგ. უცხოებაში კაცი ძნელია, ბედნიერი იყოს. სამშობლო შენი ცხოვრების ნაწილია. ვერსად გავქეცი, არც უნდა გავქეცე... ყოველთვის მოგებატრება და დაუბრუნებელი.

— **საფრანგეთს იოლად შეგეუთ?**

— ფრანგები სრულიად განსხვავებული ფსიქოლოგიის ხალხია. ემოციის გამო ისინი არაფერს აკეთებენ. აგრესიის ნებისმიერი გამოვლენა უცხოა მათთვის. ერთხელ ასეთი რამ მოხდა: მეტროში ბიჭები შემოვიდნენ, ცუდად იქცემოდნენ. ერთ პატარა გოგოს ყურსატები წაართვეს. არავინ ხმას არ იღებდა. ის გოგო ჩემი შვილის ტოლა იყო. ვერ მოვითმინე და ჩავერიე. ბიჭები უცებ დაფრთხნენ, დაუბრუნეს გოგოს წართმეული და კართან აიტყუნენ. მოვბრუნდი და დავვეცი. ხალხი მომჩერებოდა. მათ თვლებში ჩემდამი არცთუ დიდი პატივისცემა ამოვიკითხე. მათთვის მეც ისეთივე ვიყავი, როგორც ის ხულიანები. რატომ? მერე მივხვდი, მათთვის მიუღებელია აგრესიის ნებისმიერი გამოვლინება მიზეზის მიუხედავად. ჩემის აზრით, ეს მაღალი კულტურის ნიშანია.

— **დრო გადის, ალბათ საქართველოში ყოველ ჩამოსვლაზე შეცვლილი გხვდებით გარემო... თქვენც იცვლებით.**

— მე რა შემცვლის... მახსოვს, 24-25 წლისა ძალიან ვნუხდებ: დრო როგორ ჩქარაა მიდის-მეთქი. ცოტა ხანს ვიფიქრე ამაზე და მივხვდი, აღარ უნდა მეფიქრა... ადამიანს არავინ ეკითხება ორ უმთავრეს რამეს — დაბადებასა და სიკვდილს. სამხრეთი უსამართლობა! ამ ორ დიდ გაუგებრობას შორის მიდის ცხოვრება, მაგრამ სიცოცხლეს აზრს სიკვარული აძლევს. ეს არის ყველაფერი. მთელი დღე დადიხარ ქუჩაში, ათას ვინმეს ხედავ და ერთმა შეიძლება შენი გარდაცვლილი ძმაცაცის სახე გაგახსენოს... სევდასთან ერთად ისეთი სითბოს იგრძნობ, დიდხანს მიუტევია. ესეც სიყვარულის გამო ხდება...

ლელა ჯიყაშვილი

„ოსნაა იმიოგაა კარგი, რომ ოსნააა, თორაე პართლა გროლის კოპი რა ახსოვრებს ალაიანს?!“

იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი კეთილი კაცი, რომელსაც მთელი სოფელი ღვთისოს ეძახდა, უსაზღვრო გულმონაყალების გამო და დიდი ხანია მისი ნამდვილი სახელი — თევდორე დაივიწყეს. ამის გამო არ ბრახობდა, რადგან მისთვის ღმერთზე მეტი არც რამე და არც ვინმე არ იყო ქვეყანაზე და თუ მას რამეთი ამსგავსებდნენ, აბა უკეთესი რა შეიძლებაოდა მის თავს მომხდარიყო?!

მეოცნებე იყო ღვთისო-თევდორე... რაც თავი ახსოვს, ათასნაირი ფიქრი და ოცნება არ ასვენებდა. აკვანში რომ იწვა, მაშინ-დღეო ოცნებებიც კი დღემდე ახსოვს: დედა რომ დაიხრებოდა და პირში ძუძუს ჩაუდებდა, თვალები სულ ცრემლიანი ჰქონდა და ზოგჯერ დედის ცრემლი შუბლზე ან ლოყაზე დაეცემოდა. მწარე იყო ცრემლი, ცეცხლივით სწავდა და ოცნებობდა — „ნეტავი დედა ძველებურად გაიღიმებდესო...“

ძალიან ლამაზი იყო დედა, როცა ილიმებოდა, — იმ მზესავით ლამაზი, დილაობით ოთახში რომ შემოიჭყიტებოდა და თვალებში ჩააცქერდებოდა, მოეფერებოდა, გააცივებდა... მზე დედასავით უყვარდა ღვთისო-თევდორეს და ოცნებობდა — როცა აკვნიდან გადმოვალ, აუცილებლად შინ ვენევი, მის შვილებს გავიცნობო... ადრე აკვანთან მამასაც ხედავდა, მამაც უყვარდა და ოცნებობდა: — დიდი რომ გავხდები, მასავით განიერი ბეჭები და დიდი ხელის მტევნები მექნებაო!

პირველი სიტყვა დედა თქვა და — დედა გენაცვალსო! — გაიგონა პასუხად. მერე — მამაო? — კითხვის ნიშანი დაურთო ბოლოში და ისევ ატირდა დედა: — აღარა გყავს მამა, ჩემო ბოლოო, სიკვდილმა წაგვართოო... მერე სიკვდილთან შესვედრაზე ოცნებობდა — წავალ, ვეჭყვი ატირებულ დედაზე, როგორ ვერ გაიგებს, შევხვეწები მამა გამოუმეასო!...

ფეხი რომ აიღდა, მაშინვე ჭიჭკარს მიაშურა, სიკვდილს ეძებდა, მამის დაბრუნება სურდა. მეზობლის ბოლიანმა ხარმა რქა გაჰკრა წამიერად უყურადღებოდ დარჩენილს და ბუჩქებში გადავარდნილმა დაინახა, როგორ აიტაცა მზემ თავისი თბილი სიველით და დატუქსა: — რა სულელი ბიჭი ხარ, რა დროს შენი სიკვდილთან შეხვედრად, მეორედ არ გაბედო დედის დაუკითხავად ნაბიჯის გადადგმაო!... მერე მზემ სხივები აკრიფა და ატირებული დედის მკლავებში ჩააგორა ღვთისო-თევდორე... მაშინ მხოლოდ იმას მიხვდა, რომ სიკვდილი ძალიან ცუდი რამ იყო და ახლა იმაზე დაიწყო ფიქრი, სადმე დიდი ხანჯალი ეშვინა, უგულო სიკვდილს შინ მივარდნოდა, აენაგუნებინა და დაემარცხებინა...

პირველი ხმალი ხისგან გამოჩორჯა და კაცები ღიმილით გააყოლებდნენ თვალს — ატა-ტა-ტა, მოდის გმირი და დაუმარცხებელი, ანი ჩვენც აღარა გვიჭირსო!... მერე იყო და ხბო რომ გააჩინა, ხატაურა ძროხა მოკვდა და საბოლოოდ მიხვდა — მისი სიკვდილთან შემრიგებელი ქვეყანაზე სულიერი არ არსებობდა.

ვერავინ ასწრებდა დილით ადგომას და ხბოსთვის ღორთქო ბალახის მოტანას. ნიშამაც დაუფასა, გაიხარდა, ხბოც გაუჩინა, რძეც მისცა, ერბოც და ყველიც...

— ბიჭი მომესწროო! — ისევე გაიღმა დედამ, პირველ კლასში რომ გაუშვა შვილი. სკოლაში ახალი მეგობრები შეიძინა და გაუკვირდა, როცა სხვებს მასავით და მასზე მეტადაც კი უჭირდათ. განსაკუთრებით, მერხის ამხანაგი — თინია ეცოდებოდა, კლასში ფეხ-შიშველი რომ დადიოდა ზამთრის პირამდე და მერე სულ დაანება სკოლაში სიარულს თავი უფესაცმლობის გამო. შინ მიაკითხა და პირველად ეტკინა პატარა გული თინიას ოჯახის სიღარიბით გაოგნებულს...

იმ დღეს დედას თავისი თავი დააფიცა და შეეხვეწა: მე ძველი კალოშითაც ვივლი, აგე პაპა იმედს ამოსსმული ქალამანიც მაქვს, გადანახული ფულით თინიას უყუივით მინაგოს კოოპერატივში გამოფენილი წითელი ბოტებიო...

გულში ჩაქრული მიუტანა თინიას საჩუქარი. გოგომ ლოყაზე აკოცა და მას შემდეგ იმაზე დაიწყო ოცნება: — ბევრი, ბევრი ფული უნდა ვიმოვნი, თინიას რომ ყოველდღე თითო საჩუქარი მაინც მივუტანო და იმანაც თითოჯერ მაინც მაკოცოსო!...

თავიდან თოხი მასზე მაღალი იყო, არ ემორჩილებოდა, მაგრამ არ შეეშა, ვერც დედის თხოვნამ შეაჩერა — გულს ჩაინყვებ, დედის იმედს დაამსხვრევო!...

რა შეაჩერებდა, როცა იმაზე ოცნებობდა — დედა თოხს აღარ უნდა გავაკრო, წელს რომ იკიკივებს და კენისის, ლამაზ ტახტზე უნდა დაესვაო!...

მაღელ თოხსაც მოერია და ისეთი მოსავალი მოიყვანა — ისევ ცრემლი გაბრწყინდა დედის თვალში, მაგრამ ეს ცრემლი მწარე აღარ იყო, პირიქით — სიტკბოს გემო დაჰკრავდა, იმიტომ, რომ სიხარულისა იყო — შვილი მომესწროო!

დედას კი არა, სოფელსაც უხაროდა ბიჭის დაჯავჯლება — თავისი ოჯახის საქმეს რომ მორჩებოდა, ხან ვის ეზოში გადაიხედავდა და

ხანაც ვისი სახლის კარს შეაღებდა, ვისაც რა უჭირდა, არ გამოეპარებოდა, ხელს წააშველებდა.

ახლა იმაზე ოცნებობდა — ბევრი ფული ეშოვა, დიდი ბროლის სასახლე აეშენებინა, გამჭვირვალე კედლებით, რომ შიგ მთელი სოფელი შეესახლებინა, უცებ დაენახა და გაეგო, თუ ვინმეს რამე უჭირდა და სანამ დაძახებას გაუბედავდნენ, მანამ მიშველებოდა...

ყველაზე მეტად მაინც ავადმყოფები ებრალებოდა და თუ ვინმეს სენზე შეიტყობდა, იმაზე ოცნებობდა, უკვდავების წყარო ეშოვა და სამუდამოდ დაემარცხებინა ყველას სატკივარი...

კარგა ხანს სვეროდა უკვდავების წყაროს არსებობის. მერე მიხვდა, ასეთი კიდევ თუ არსებობდა, ადამიანის ხელით იყო შექმნილი და ცოდნა უნდა ჰქონოდა მის აღმოსაჩენად.

ნიგნებში იპოვა ნანატრი უკვდავების წყარო. ისე დაენაფა, საუკეთესო მოსწავლე გახდა და მასწავლებლებმაც იმაზე დაიწყეს ლაპარაკი: ეს ბიჭი მართლა ღვთის დალოცვილიაო! — სკოლა რომ დაამთავრა და გზა ქალაქისკენ დაულოცეს, ხეწნაც გაუბედეს — სოფელი არ დაივიწყო, დაგვებრუნდი, დიდი მაღლი მიგაქვს თანო!...

...არდადეგებამდე სულ თითებზე ითვლიდა დღეებს, ეგონა მის გარეშე მზეც აღარ იხედებოდა სოფელში.

ინსტიტუტშიც უცებ შეაყვარა ყველას თავი და იქაც ყველას ეიმედებოდა — ზოგი ქირურგს ხედავდა მასში, ზოგი ტრავმატოლოგს, ზოგი გინეკოლოგს და...

მისთვის სულერთი იყო, ოღონდ უკვდავების წყარო ეშოვა და სიკვდილი დაემარცხებინა. ექსპერტობდა, თორემ ეგე, ცოტა ხნის წინ ნატამ ბებო გაუყვა მიუსაველეთის გზას მის მოლოდინში, მასარა პაპაც უკან დაჰყვა...

...ინსტიტუტშიც დაამთავრა, ასპირანტურაც, საზღვარგარეთაც გაუშვეს. ოთხი წელი იცხოვრა უცხოეთში და სულ შინ დაბრუნებაზე ოცნებობდა...

დიდი ფული შეაძლეს — ოღონდ დარჩიო!...

ლაშის დაფიქრდა — ამ ფულით ნაოცნებარი ბროლის კოშკის აშენება შეეძლო ახლობლებისთვის, მაგრამ... არა, გულის ტკივილი იგრძნო იმის გაფიქრებაზე, რომ ქართული მზის, ცის, მინის, პერის გარეშე უნდა ეცოცხლა და ესუნთქა... დედისა და თინიას გარეშე უნდა ევლო და ეთენებ-ელამებინა...

ვერ დააკავს... დედას მთლად გათეთრებოდა თმები. თინ-

იასაც დაშაშროდა მძიმე შრომისგან ხელები და მიხვდა, ღმერთმა დროზე დააბრუნა...

ათასი საპატარძლო გამოუნახეს, მაგრამ მისი ოცნება მხოლოდ თინია იყო — მერე რა, რომ უსწავლელიც დარჩა, არც ქონება ჰქონდა და არც თეთრი ხელები...

დედას წინააღმდეგობა არც უფიქრია — ოცნება შენია და მე როგორ წაგართმევო!...

მართალია ბევრი არა, მაგრამ ფული მაინც იშოვა. მეტის დაგროვებაც შეეძლო, მაგრამ ლატაკებს უნაწილებდა.

სოფელში რომ ჩავიდოდა, მთელი სოფელი შეიყრებოდა მათ ეზოში: „ღვთისო ჩამოსულა!“ — ზოგს ხელსახოცში გახვეული სურნელოვანი დედას პური მოჰქონდა, ზოგს დოქით მირონივით ღვინო, ზოგს ჩურჩხელები — ვიცით, გიყვარსო!...

შვილები რომ შეეძინა, ახლა გვარი დაივიწყეს მისი და პატარების დანახვაზე, ყრიაშული ატყდებოდა — „ღვთისაშვილები მოდიან, ღვთისაშვილებიო!...“

ერთხელაც შეკრიბა ღვთისო-თევდორემ სოფელები და თავისი ოცნება გაუშხილა ბროლისგან ნაშენებ სასახლეზე, გამჭვირვალე კედლებით და დაუფარავი სატკივარი: ფული ვიშოვე და რას იტყვით, დავინყვით მშენებლობაო?

— ეგ ხომ ოცნებააო! — გაიკვირვა პაპა ზოსიმე.

— მერე რა, რომ ოცნებააო?! — მხრები აიჩეწა თევდორე-ღვთისომ.

— ისა, შვილო, რომა ოცნება იმიტომაა კარგი, რომ ოცნება, თორემ ბროლის კოშკში რა აცხოვრებს კაცს, ხომ გული გაუსკდა — დაუფარავი სატკივრის ცქერისას... კაცს დაფარულიც უნდა დაუტოვოო!...

— აბა, რა ვქნათ?! — გული დასწყდა თევდორე-ღვთისოს.

— შენ ხომ მეორე ოცნებაც გქონდა — სიკვდილის დამარცხება გინდოდაო! — შეასენა პაპა ზოსიმე.

— მერე, რა ვქნათ?!

— რა ვქნათ და ემაგ ფულით ეკლესია ავაშენოთ, შიგ ხატები დავაბრძანოთ და ღმერთს სანთელი დაუწეთოთ, რამეთუ სიკვდილის დამარცხებელი მხოლოდ ღმერთია...

...მთელი წელიწადი აშენებდნენ ტაძარს.

სააღდგომოდ გახსნეს მისი კარი და საგალობელი დააგუგუნეს.

იმ ღამეს ხილვა ჰქონდა თევდორე-ღვთისოს: მის წინ აკანკალებული სიკვდილი იდგა, მაინც დამამარცხო! მერე მამამისი მოუყვანა... მამამ გულში ჩაიკრა და უთხრა: — მე არასოდეს მოვკვდები, იმიტომ, რომ შენისთანა შვილი მყავსო!...

ბედნიერს გამოედიხა. მიხვდა, ყველა ოცნება ახდენოდა...

ინგა ჯაფელი

კავკასიის აკადემიური ცენტრი

CAC სი ეი სი

**ბიზნესის
პროექტირების
Business Projecting**

სახელმწიფო პროგრამის

ბიზნესის პროექტირების პროგრამა გათვლილია უნივერსიტეტის ბიზნესის ფაკულტეტისა და წარმატებით განხორციელების გზების შესწავლისას

სახელმწიფო პროგრამა გამოწვეულია ბიზნესის მართვის განხორციელების საფუძვლებით.

შეისწავლით ბიზნესის მართვის საფუძვლებს, ეკონომიკის, პროდუქციისა და უწყვეტად მართვის სისტემებს, რისთვისაც პროგრამაში გათვალისწინებულია:

- ეკონომიკის მართვის და კვლევის მიზანმიმართული შეფასება
- მენეჯერების რეკომენდებული მოდელის შედგენა
- ბიზნესის მართვა და მისი თავიდან აცილება
- საკუთარი კონკრეტული ბიზნესის შეფასება
- ბიზნესის კვლევა და პროექტირება მონიტორინგის მოხდენად
- ბიზნესის ბაზისმდებელი პოლიტიკის განსაზღვრა
- ბიზნესის გეგმის პრეზენტაციის მოწყობა და იდეის დაცვა

მიღებული ცოდნა საშუალებას მოგიცემთ გაანალიზოთ საქმის სიხშირე, მოახდინოთ სტრატეგიული დეკლარაცია და წარმატებულად განხორციელოთ ბიზნესის მართვა.

პროგრამის მართვაში მონაწილეობის უფლება მოქალაქეებშია, რომლებიც აკმაყოფილებენ ცენტრის CAC (სი ეი სი)-ს სტრუქტურის სტანდარტებს. 10 კლასი გაეშენა მიღება სტრუქტურის 6 ოქტომბრამდე.

დაეცემებით წესებზე დანერგვის განხორციელება

მისამართი: ენა-ფანავის გამზ. 41; მე-6 სართული, ტელ. 25-17-30; 29-40-80 ელ. ფოსტა: cac@gtu.ge

საზოგადოებრივ მენიარებათა სკოლა

«ამერიკათმცოდნეობა, ევროპათმცოდნეობა»

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის საზოგადოებრივ მეცნიერებათა უმაღლესი სკოლა იწყებს მიღებას საბაკალავრო და სამაგისტრო პროგრამებზე:

ბაკალავრიატი: ამერიკათმცოდნეობა, ევროპათმცოდნეობა, მენიარებათა ეკონომიკა, ფინანსური მენიარება.

მაგისტრატურა: ამერიკათმცოდნეობა/ევროპათმცოდნეობა შემდეგი სპეციალობებით: განათლების მენიარება, კულტურის მენიარება, სახელმწიფო პოლიტიკა, ქალაქის მენიარება, ინგლისური ენისა და ინგლისურ-ამერიკული ლიტერატურის მასწავლებელი, გერმანული ენისა და გერმანული ლიტერატურის მასწავლებელი;

საზოგადოებრივ მეცნიერებებში მათემატიკური და ინფორმაციული მეთოდები.

სწავლება წარმართება ამერიკული და ევროპული, კერძოდ, კენტუკის (აშშ) და კომენტაგენის (დანია) უნივერსიტეტების საგანმანათლებლო პროგრამების შესაბამისად.

პროგრამებს ხელმძღვანელობენ პროფესორები:
თამარ ტორენჯაძე, ივარი კახიკაძე, ზვიად ხარბაძე, გიული ალასანი, ნუზარ სიხარულიძე, ლალი ჯოხაძე, ნინო ჩიკაძე, ნიკა მახარაშვილი, მანანა სანაძე, ირინა ბახტაძე, ივა მინდაძე და სხვები.

საბუთების მიღება და გასაუბრება ჩატარდება 2004 წლის 1 ოქტომბრამდე, დილით 11⁰⁰-14⁰⁰, საღამოს 16⁰⁰-18⁰⁰ საზოგადოებრივ მეცნიერებათა სკოლის მისამართზე: ქ. თბილისი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი, კოსტავას ქ. 77, VI სასწავლო კორპუსი, IV სართული, „ბ“ ბლოკი.

საკონტაქტო ტელეფონები: 33-14-65; 899-29-23-17
E-mail: msanadze@gtu.ge

ბოლო დროს წარმატება ისევ გაგვიშინაურდა ქართველებს. წარსულით განებივრებული, ცოტა არ იყოს, გვიჭირდა სტატისტიკის როლში ყოფნა და სხვათა წარმატების შორიდან ცქერა. ახლა სხვა დროა და ჩვენც დროდადრო მსოფლიოს გაოცებას ვახერხებთ: ყველაფერს ვერ ჩამოვთვლით, მაგრამ ერთმა ნაავადმყოფარმა კაცმა იმდენი შეძლო, თავიც გამოიჯანმრთელა და თითქმის ყველა ქვეყანა მოიარა ველოსიპედით, მეორემ ხელფეხშეკრულმა გადაცურა სწრაფი დინებით გამორჩეული ბოსფორის სრუტე, ახლა კი... მართალია, ოლიმპიადამ ცოტა გული დაგვწყვიტა, ორასზე მეტ ქვეყანაში „მხოლოდ“ 31-ე ადგილს რომ დავედრეთ (!), რადგან მეტიც შეგვეძლო თურმე, მაგრამ ერთი პატარა, ლატაკი, ჯერ კიდევ დაშლილი ქვეყნისთვის ეს წარმატება ალბათ გასაოცარიც კია.

კარგი მონადირე და მთამსვლეელი საქართველოში, მით უმეტეს, სვანეთში არავის უკვირს, თუმცა ის, რაც ალპინისტმა ნუკრი გველბიანმა გააკეთა, მხოლოდ ერთხელ მომხდარა და ისიც ხალხურ თქმულებაში — იგი მარტო ავიდა მსოფლიოს ერთ-ერთ ურთულეს მწვერვალ უშბაზე. მაშინ როცა ქართველი ოლიმპიელები ათენში „ნაალაფარს“ ითვლიდნენ, ნუკრი გველბიანმა ქართულ დროშას უშბაზე აფრიალებდა. სამიოდე კვირით ადრე კი მან ქართულ ჯგუფთან ერთად, რომელშიც ერთი ქალიც ერია, ლენინის პიკი დალაშქრა.

ნუკრი გველბიანი ახალგაზრდა კაცია და არც დაგიმალოთ, მასთან მეგობრობა მაკავშირებს. სწორედ ეს დამეხმარა, თორემ სვანი კაცისთვის უცხოა საკუთარ, თუნდაც ყველაზე საოცარ გმირობაზე საქვეყნოდ ლაპარაკი.

ბიძინა გუჯაბიძესთან ერთად ლენინის პიკის დალაშქრის წინ

— **ნუკრი, სპორტის უამრავი სახეობა არსებობს, მაინცდამაინც მთამსვლელობა რატომ აირჩიე, ან უშბის მარტო დაპყრობა რამ გადაგანწყვეტინა, თუ ჯოგოლასავეთ გირადოდა, გეთქვა „მარტოკამ უნდა ვიყო, მთელმა ჯარებამ მნახოსა“-ო?**

— ათი წლის ვიქნებოდი, როცა „კლდის ვეფხეზე“, მიხეილ ხერგიანზე, მირონ ხერგიანის დაწერილი წიგნი წავიკითხე. სვანი კაცისთვის მთა უამისოდაც მშობლიურია, მაგრამ მიხეილ ხერგიანის, როგორც პიროვნების გაცნობამ და მისმა იტალიაში, სუალტოს მწვერვალზე დაღუპვამ იმდენად დიდი ზეგავლენა მოახდინა ჩემზე, რომ მთამსვლელობის გარდა სხვაზე არაფერზე მიფიქრია. ამავე წიგნში არის მოყვანილი ის სვანური თქმულებაც, რომელმაც უშბის მარტო დაპყრობა გადამანწყვეტინა.

— **მაინც რას გავუზნებთ ლენინს?**

— სვანებისთვის ნადირობა ჩვეულებრივი ამბავია — ჩვენი ხალხი მუდამ დადიოდა მთაში, მაგრამ მწვერვალებს არ ეკარებოდა, რადგან ის ღმერთების სამყოფლად მიაჩნდა. ერთ მეტად გამბედავ მონადირეს მოუწადინებია უშბაზე ასვლა და ასულა კიდევც, მაგრამ სოფელში დაბრუნებულს არ დაუჯერეს და ღვთის შიშით გაუწყრნენ კიდევ. თანასოფლელები თავის სიმართლეში რომ დაერწმუნებინა, მონადირე ხელმეორედ შეუყვია უშბის ფერდობს, თან თივა წაიღო, სატარებლად ყველაზე მსუბუქი რამ და თანასოფლელების დასარწმუნებლად მწვერვალის წვერზე ცეცხლი დაანთო. ის კაცი უშბაზე ზედიზედ ორჯერ ასულა, ფეხზე უბრალო ჯაბრალეხამოსხმული და არა წრიაპებით თუ სხვა სპეციალური მოწყობილობებით... მეც მინდოდა დამეტკიცებინა, რომ უშბაზე მარტო ასვლა შესაძლებელია, თუმცა რაც მე გავაკეთე, ლეგენდარულ მონადირესთან შედარებით, მოკრძალებული „გმირობაა“.

— **შენც ცეცხლს ხომ არ დაგინთია, რით ამტკიცებ, რომ ნამდვილად ასვდი?**

— ბინოკლით მთელი სვანეთის მხერა მიმაცილებდა მწვერვალამდე... ყოველი ამსვლეელი წერილს ტოვებს მწვერვალზე, რომელსაც შემდეგი პოულობს და თავისი წერილით

პაპირი. უშბამდე 3 კვირით ადრე

უშბაზე პარპრუბი ეპირეისი იქნება?!

მარტო უშბაზე...

ყველაფერი ერთი სვანური ლეგენდით დაიწყო...

ცვლის. მეც ჩემი დავტოვე და სანაცვლოდ უკრაინული ჯგუფის წერილი ჩამოვიტანე.

— **გიცი, რომ ნადირობაც გიყვარს...**
— ნადირობაც სპორტია, აზარტია. ლენტეხის რაიონიდან ვარ, სოფელ მელედან. მახსოვს, მესხეთე კლასში ვიყავი, მამამ სათიბში წამიყვანა, თოფი მოვპარე და მთაში ორი არჩვი მოგვალა. ამის შემდეგ მე და თოფი ერთმანეთს აღარ დავტოვებ.

— **მწვერვალზე ასვლის სირთულე მარტო უშბაზე არის დამოკიდებული, რამდენად რთული იყო ის გზა, რომელიც აირჩიე?**

— უშბა მთელ ევროპაში ერთ-ერთი ყველაზე ურთულესი დასაპყრობია, ამიტომ იოლი გზა არც არსებობს, არის მეტ-ნაკლებად რთული ასასვლელები. ჩემს მარტოუტს გაბრიელ ხერგიანის გზა ჰქვია. გაბრიელ ხერგიანმა, მიხეილ ხერგიანის ბიძამ, ალიოზა და ალექსანდრა (და-ძმა) ჯაფარიძეებთან ერთად, 1937 წელს გაიარა იგი. ეს არის კომბინირებული მარტოუტ, გვხვდება ყველა დაბრკოლება — მთა, თოვლი, ყინული, კლდე, ნაპრალები, რომლებიც ხშირად თოვლით არის გადაფარული და შეიძლება ვერ შეამჩნიო. მით უმეტეს, როცა დაზღვევას ვერავინ გიკეთებს, რისკი გაცილებით იზრდება. ჩემი მწვრთნელი ვალადია ქურასხედიანი და გივი წერედიანი, მიხეილ ხერგიანის გუნდის წევრი (მათ არაერთხელ დაუღამებრავთ უშბა და იციან მისი „ხასიათი“), მთხოვდნენ, მარტო არ წავსულიყავი — მაფრთხილებდნენ, უშბა ლენინის პიკი არ გეგონოსო. უკან ვერ დავიხევდი, მართალია, ზიფათიანი მწვერვალია, ბევრი კარგი მთამსვლელის სიცოცხლე შეინირა, მაგრამ სიყრმის დროინდელი ოცნება აუცილებლად უნდა ამეხდინა. თუმცა უშბის დაპყრობას დიდი ფიზიკური გამძლეობა და სიმაღლესთან შეგუება სჭირდება. ამისთვის წლების განმავლობაში ვამზადებდი თავს, კლდეზე ცოცვაც მასზე ოცნებით დავიწყე. თუმცა ქვეყანა რომ აირია, 5-6 წელიწადს სრულიად ჩამოვმორდი აქტიურ სპორტს.

— **რამ მოგიბრუნა გული სპორტისკენ?**

— იმ დროს დავოჯახდი. ცოლი ხშირად შემახსენებდა — ლოთს კი არ გავეყოლივარ, სპორტსმენს გავეყვიო. ცალკე იმერელი ქალის სიჯიუტემ, ცალკე მთის სიყვარულმა და მეგობრების დაჟინებულმა თხოვნამ მომაბრუნა სპორტისკენ. მე პატარა მარიამი მყავს, სწორედ მარიამობა დღეს დავიწყე უშბაზე ასვლა და რომ ავედი, მწვერვალთან დავერევე ცოლ-შვილს. ჩემი გამარჯვება პატარა მარიამს მივუძღვენი და საუკეთესო ჯილდოც მისგან

ლას მადლობა ვუთხრა. ასევე, მადლობა მინდა ვუთხრა ჩემი მწვრთნელის, ლადო გურჩიანის ოჯახს, რომელმაც მიმასპინძლა. სხვათა შორის, მისი ბაბუა, გვარად კვიციანი, მიშა ხერგიანს ახლდა ალპინიადის დროს უშბაზე.

— **ლენინის პიკზე რას იტყვი, ხომ არ გასჭირვებია ასვლა ქართულ ჯგუფს?**

— ზოგი რუსთაველის პროსპექტზე სეირნობით იღლება და მთაზე ასვლა რომ გაუჭირდეს კაცს, გასაკვირი არ უნდა იყოს. ასვლა რომ გიჭირს და მაინც ადინარ, სწორედ ეს არის ალპინიზმში საინტერესო. ჩვენს ჯგუფში ქალიც იყო. ბევრი ქვეყნის უკეთ მომზადებული მთამსვლელები ჯგუფი დარჩა ხელმოცარული, ქართველები კი ავედით. ჩვენს ჯგუფში უძლიერესი მთამსვლელები იყვნენ: აფი გიგანი, ბიძინა გუჯაბიძე, ვანო სარქისოვი, გელა ოთარაშვილი და სხვები...

— **ლენინის პიკის დაპყრობის შემდეგ, ქართველმა მთამსვლელებმა სხვა მწვერვალებიც დაიპყრეს. შენ რატომ გამოაკლდი მათ?**

— ძალიან მიხარია ჩვენი ბიჭების წარმატება. რა თქმა უნდა, მეც მთხოვეს დარჩენა, მაგრამ მე უშბა მიხმობდა. ლენინის პიკზე ასვლაც უშბაზე ასასვლელებად მზადება იყო. სიტყვამ მოიტანა და ლენინის პიკზე მიხეილ ხერგიანის ატანილი ლენინის ბიუსტი ახლაც დგას.

— **როგორც ჩანს, ხერგიანების ნაკვალავი შენ ცხოვრების გზამკვლევაა.**

— ყველამ საკუთარი გზით უნდა იაროს, მაგრამ ამ გვარს იმდენი სასახელო შვილი ჰყავს, რომ მათ კვალში ჩადგომა არავის გვანწყნდა. აგერ, ნესტორმაც ოქროს სადარი, ვერცხლის მედალი გვაჩუქა. მინდა შემთხვევით ვისარგებლო და მადლობა ვუთხრა ყველა ქართველ ოლიმპიელს, რომლებმაც ასე გაგვახარეს. არც დამარცხებულები უნდა დაგვავიწყდეს, მათაც ხომ იბრძოლეს...

— **ქართულ ალპინიზმს საამაყო წარსული აქვს. დღეს რა მდგომარეობაა ამ სპორტში?**

— ქართველი ალპინისტები დღესაც ერთ-ერთი უძლიერესები არიან მსოფლიოში. პამირზე ამბობდნენ, ქართველები მთაში დარბიანო. ზოგჯერ დილით გასულ ჯგუფს რამდენიმე საათით გვიან გასულები დავწვევივართ და გაგვისწრია კიდევ. მიუხედავად ამისა, ალპინიზმი მაინც დაჩაგრულია საქართველოში. ბევრი ჩემზე პროფესიონალი მთამსვლეელი სახლში ზის, რადგან ეკიპირების ყიდვის საშუალება არა აქვს.

— **ნუკრი, როგორ სიტყვით შენს გეგმებზე გვიაშუქებ?**

— ევერესტზე ინდივიდუალური ასვლა მინდა (!). უშბისგან განსხვავებით ევერესტზე უკვე განხორციელებულია ინდივიდუალური ასვლა, მაგრამ ქართველებმაც რომ იგივე გავიმოვროთ, ვფიქრობ, ურიგო არ იქნება.

ურა გოგბერაშვილი

ფშავის ერთ მიყრუებულ სოფელში დაიბადა. მკათათვის მცხუნვარე შვის სითბო გამოჰყვა რაზიკანთ კაიყმას. სოფელსაც გაუთქვა სახელი და თავის მოდგმასაც, რამეთუ მამაპაპის ზნე იმ-თავითვე იდო მის გენეტიკურ კოდში. ფშავის შუუვალობას დარაჯად ედგა ვაჟას დიდი პაპა იმედა რაზიკაშვილი. სწორედ მას უთქვამს ერეკ-ლესათვის: — დიდო მეფეო, ორი შენ მიბრძანე, მაგრამ ერთი ჩემიც გაიგონეო... კარგ ყმებად ითვლებოდნენ ვაჟას სხვა წინაპრებიც: „ვინა თქო ჩარგულეთადაო, / ჩარგალში ცუდნი ყმანიჲ, აფხ-უშოთ ჭიჭხეცამდე, / სამოც ლევს მოსჭრეს თა-ვია“, — მღეროდა მათზე ხალხი. დედა კარგი მოლექსე ჰყავდა, დედის ბიძა — პარასკევაც მთელ ფშავში განთქმული მოლექსე იყო. მამა, პავლე მღვდელი თავის მოგონებებში წერს: „ცხვარში ყოფნისას ახუნის მთის წვერზე მიყვარდა ასვლა. ეს მთა იქ ყველაზე მაღალია. თითქოს ცვლსიის გუშმათაიო, ისეა მოყვანილი. იქიდან მთელი საქართველო ჩანდა: ქართლი, კახეთი, სამხრე-თის მთა-გორები, ლეკის და თუშეთის მთები, ყაზბეგი და გერგეტი, ხევსურეთის და ქისტეთის მთები, მართლაც გასაოცარი სურათია: ზოგი ცისაკე აღმართულა, იტყვის კაცი, ცას ხელს ავანდენო. დაჰყურებ ქართლ-კახეთის მინდვრებსა, თითქოს ერთ-მანეთს სილაზმეში ეჯიბრებიანო“.

აქ იწყება ვაჟას ბიოგრაფია: „ადგილო კურუმ-კურუმო, / ვე-ლიან ჭალიანო, / სამოთხესა-ვით ლამაზო, / მიყვარხარ ძალიანო“. აქედან აიწყვიტა არ-ტახები, ბრად ჩამოსული „ნა-იალღარი ხარი“ ხან თელავ-ის სასულიერო სასწავლებლის ბუხრიდან ზომავდა სამყაროს, ხან გორის საოსტატო სემი-ნარიის კედლებიდან, ხან ტო-ლანთსოფლის გულშიუსვლე-ლი დაწყებითი სკოლის შე-ნობიდან და ხანაც, პეტერბურ-გის უნივერსიტეტიდან. იყო ყველგან თავისუფალი, ამაყი, დაუმორჩილებელი. ქართლში, ამ-ილხვრიანთ კერაზე მასწავლებლო-ბისას, სილა გააწნა თავის ურჩ მონაფეს, ამისთვის გამოაძევეს. ისიც ადგა და მანქანისისკენ აიღო გეზი. თუმცა დიდ თონეთშიც ვერ ასცდა უსია-მოვნებას. იქაური მამასახლისის შვილი ჩხუ-ბი მოუვიდა თანატოლთან და გაიტყია. მამასახ-ლისმა თავად მოინდომა სამაგიერო გადაეხადა იმ ბავშვისთვის. გაკადნიერდა, სკოლის აივანზე აყარდა და შვილის გამლახავს ცემა დაუწყო. გამოყარდა ვაჟა, ეცა მამასახლისს, მაგრად უთავაზა, დასტაცა ხელი და აივნიდან გადააგდო. მეორე დღეს მამასახლისმა სკოლასთან გაიარა და ალ-მაცერად შეხედა ვაჟას. ვაჟამ დაადგენა:

რას მიმზერ, მამასახლისო,
გული რად გიძგერს დიდიო.
მითომ თუ მდიდრეულები,
ყელზე რო ჯაჭვი კიდიო.
სახლი რკინითა სახეს მაქ,
ძაღულებიც ჯაჭვით მიბია,
ერთს კიდევ გამოგიგზავნი,
რომელიც უფრო დიდიო.
შე რო მე კაცად არ მხედავ,
მეც ხათრი ფეხზე მკიდიო.
უსამართლობის წინააღმდეგ ამხედრება
ბუნებამ დაანათლა ვაჟას. თუკი ვინმე გათავებდე-ბულს გადაყრებოდა, მაშინვე ჩააქმენდინებდა ხმას. სადაც სიტყვა არ ჭრიდა, იქ მკლავს გამლ-იდა, მისი მარჯვენა კი ხმაზე მეტად აფრთხო-ბა მოწინააღმდეგეს. დადიოდა გახუნებული ჩოხ-ით, თვალჩამოხეული, ხელმედაყოფრილი, წვერ-გაუპარსავი... გარეგანი თვალსაყურაობა ცალ ფულადაც არ უღირდა. სანაცვლოდ მის არსე-ბაში იმგვარი ღირსება და ზნეობა დულდა, რომლის ანალოგს ვერც ერთ ცივილიზებულ კულტურაში ვერ მოიძიებ.

XIX საუკუნის 90-იან წლებში, თბილისში, ერთი ტრაბახა და თავზებულადებული კაცი გამოჩენილა, გვარად აშინოვი. თავი თურმე ფაშასავით მოჰქონდა და გაიძახოდა: თეირანს ჩემი ხანჯლის წვერზე წამოცმულს მივართმევ რუსეთსაო. ამ მოხეტიალე „რაინდისთვის“ გაზეთ „დროებას“ კარგა ლაზათიანი ფელეტონი მი-უძღვნია. ერთ მშვენიერ დილას „დროების“ რე-დაქტორს სერგეი მესხს კაბინეტში მიეჭრა ამი-ნოვი და ხანჯალზე გაიკრა ხელი, — ახლავ

თქვენი დაბეჭდილის უარყოფა დანერეთო. ამ ინციდენტის დროს რედაქტორთან სტუმრად იყვნენ აკაკი წერეთელი და ახალგაზრდა ვაჟა. რედაქტორი აშინოვის თავხედობაზე გაფითრ-და. წამოხტა მაშინ ვაჟა, სტაცა აშინოვს კისერში ხელი, მალლა აიტაცა და დაუყვირა: — ვის ამინებ, შენ მაგ ხანჯლითა, პა? იცოდე, შე უბა-დრუკო, ვიდრე ხანჯალს ამოიღებდე, თავს ათვერ ნაგაცლი! ჰკრა პანლური და კიბეებზე დააგორა.

ვაჟა ხშირად სტუმრობდა თიანეთში. იქაუ-რები დღესაც იხსენებენ მის კაიბიჭობას. ერთხ-ელ, სასამართლოში სხვებთან ერთად პავლე მღვდელი მოწმედ ყოფილა დაბარებული. ვაჟა თან ახლდა მამას. ხალხი გარეთ ყაყანებდა. მო-სამართლე აივანზე გადმოშდგარა და სეპრედ გამოუცხადებია: ვილაცეები მოთრეულხართ, რა გაღრიანლებთ, ხმა გაიკმინდეთო! შეუყარდა ვაჟა კაბინეტში, მაგარი სილა სტკიცა თავხედობი-სათვის. მოსამართლეს სახელის გატეხა ეწოთი-რა და ეს ამბავი არ გაახმაურა.

დროთა დაუსრულებელ ბრუნვაში თანამედ-

აღელვებ, განა მეც მომატყუილებ. ჩოსხზე კი ნუ მიყურებ, შუბლში შემხედუო. მერე მიუბრუნდა ცისკარაშვილს: — შენ რა ქართველი ხარ, თუშებს და ფშაველებს ერთმანეთზე აქებებ, შეიძლება შირაქი ორივეს ხელიდან წაუვიდეს და სხვა დაეპატრონოს. მომრიგებელ მოსამართლეს რა ყურს უგდებ, ეგ ბატონების მოსამართლეა და არა ხალხის, ცხ-ვარი ხალხს ეკუთვნის და არა ცხვარს ხალხიო. მტკიცე გამოდგა ვაჟას ჩაყრილი ბალავარი... იმ-რავლეს კიდევ ჩვენებურებმა ზემო და ქვემო ქედსა და არხილოსკალოში.

1882 წელს ვაჟა თიანეთის მაზრის ტოლანთ-სოფელში მასწავლებლად დანიშნეს. მაშინ ამ სოფელს ამტნისხევი ერქვა. სკოლის ერთ ოთახ-ში ცხოვრობდა. თავისუფალ დროს ხალხში ატარებდა, სანადიროდ დადიოდა ერნოს ტყ-ეებში, მდინარე აძეზე. გლეხები ხშირად ეკითხ-ებოდნენ რჩევა-დარიგებას. იმაჟამდ ერნოს სოფ-ლებზე ბატონობა დაიწყო ვინმე ბოპოლა ხიმ-შიაშვილმა. ხალხს გამოუცხადა, ჩემი ყმები ხარ-თო. საქონელს ართმევდა ღალაში, მოსავლის

რაზიკანთ კაიყა

ჩვეულებრივ მოკდავთაგან ღირსეულნი იმითაც განირჩევიან, რომ მათ ცხოვრებას დაუსრულებლად ითვლის კაცობრიობა. ვაჟა-ფშაველა 54 წლისა შეუერთდა საუკუნო განსასვენებელს. მაშინ მკათათვის ბული ასდიოდა თბილისს. ფშავის დაბურულ მთებს მონატრებულ მგოსანს თვალებში ფანჯრიდან მოყურია-დე მთანმინდის მიწის ნაგლეჯი ჩარჩა.

...მერე მთანმინდამ მოიღელა მკერდი, გულში ჩაიკრა, რომ პოეტს სიმალიდან მწვერვალებისაკენ ცქერა გაადვილებოდა. ალბათ ეს ერთადერთი ოცნება იყო, რომელიც აუხდა ვაჟას. მისი ფესვები მთაშია, სიცოცხლეში სულ არნივების საბრძა-ნებლიდან დაჰყურებდა ქვეყანას. აკი ამბობს კიდევ: „მთას ვიყავ, მწვერვალზე ვიდევ, / თვალწინ მეფინა ქვეყანა, / გულზე მქვენა მზე, მთვარე, / ვლაპარაკობდი ღმერთთანა“. ღმერთთან მოლაპარაკე პოეტმა ისე გაუსწრო სინამდვილეს, იმგვარი ზნეო-ბრივი მინისძვრა მოახდინა, რომ ჩვენ, უსუსურნი ჯერ ვერ ვაცნობიერებთ მისი გმირების ფანტასტიკურ რეალობას და თუ აღვივებამთ, ცხოვრების წესად მაინც ვერ ვაქცევთ, რადგან არც ღმერთთან ლაპარაკის უფლება მოგვიძოვებია და არც ვაჟასეულ თავისთავადობამდე მიგვიწვდება ხელი.

ვინც თავისი მიწის სურნელით ერთხელ მაინც დამთვრალა, თავის ქვეყნის ცას ასე მიახლოებია, მხოლოდ ის გაუგავს ვაჟას, რომელიც დღემდე რჩება შეუტყნობელი სამყაროს მარადიულ მესაიდუმლედ.

დიდ ნაწილსაც თხოულობდა.

ვაჟას ჩაგონებით გლეხები წინააღმდეგობას უწევდნენ „ყელჭრელ“ ხიმშიაშვილს და ღალას არ უხდოდნენ. ვაჟა მათ „კათავმეველის“ ფსევ-დონიმი 1882 წელს რამდენჯერმე გამოეცომაგა გაზეთ „დროებაში“.

XIX ს-ის ბოლოს ერნოელები სოფელ ლულე-ლებში თხოულობდნენ სკოლის გახსნას. იქაურმა ქისტაურებმა (ჭრელაანთ) სკოლის ასაშენებლად თავიანთი კუთვნილი მამული გამოეყვს. მაგრამ ტოლანთსოფლელებმა აჯობეს. იქ მაცხოვრე-ბლებს: მამასახლისი ქერაულს, მღვდელ თურქაძეს და ბერაანთ გავლენიან საგვარეულოს წინ ვერ-ავენი გადაუდგა. ვაჟა ტოლანთსოფელში სკო-ლის გახსნის წინააღმდეგი არ იყო, მაგრამ ლულე-ლებსაც თანაუგრძნობდა. მოგვიანებით, იქაც აშენდა სკოლა. მისი დაარსებიდან 100 წლისთავზე იქაუ-რმა პედაგოგმა პავლე არაბულმა ძველი ამბები გაიხსენა, რომელიც თაობიდან თაობას გადაეცე-მა. გაჩიანურებული დავის დროს, ვაჟასათვის ლულელელე უშიშას ლექსი გაუგზავნია:

გვიშველე, ვაჟა-ფშაველა,
სკოლა გავტაცეს ბერათა,
სკოლა იქ უნდა აშენდეს,
სადაც დაწესდა ძველად.
ხელმწიფის მოხელეები,
ველარ მოვიგდეთ ხელადა,
თუ არა, დედას ვუტირებთ,
სულ ვაქცევთ ნაცარ-მტვერადა.
ვაჟა მართლაც ჩაერია იმ საქმეში და უში-შასაც უპასუხა:

ხელმწიფის მოხელეებსა
მარტო რას უზამ ბევრათა,
გუმერნატორთან უჩივლეთ
არზას მე დაგინერავთა,
სკოლა იქ უნდა აშენდეს,
პანტა რო უდგათ ჭრელათა.
წინია რაზიკაშვილს (ვაჟას ბიძას) ხუთი ქალი ჰყავდა ერთმანეთზე ლამაზები, უფროსი ქალ-

თათავი და ვაჟა თანატოლები იყვნენ. ხშირად ხნავდნენ და თესავდნენ ერთად. ქალთათავი მხრე იყო, ვაჟა — გუთნისდგა. გააჩერებდა თურმე გუთანს ვაჟა და დაიწყებდა წერას. ქალთათავი სულ ეჩხუბებოდა — ხარებს რად მაჩერებინებ, რასა სწერ, რასა ჯღაბნიო. — ეგ მე თავად ვიცი, რასაც ვწერო, — მიუგებდა ვაჟა და თავი-სას არ იშლიდა.

ეს ქალთათავი ერთ ქიზიყელზე გაუთხოვე-ბიათ. არა ჰყვარებია და ვერც შეჰგუებია მის ცოლობას. ტოლ-სწორები რომ შეიყრებოდნენ, გულამოსკვნილი გარმონზე მღეროდა:

ა, იმ მათა, თოვლიანთა
ზედა მენამც გადაჰკიდა,
ზედა მითოვდა, ზედა მწვიმდა,
ზედაც ნაქარს მომეყრიდა.
ხელში მომცა ჭრელი გველი,
შავი ყელთამც ჩამოკიდა,
გაუფლბუდი ყველაფერსა,
უნდაურსაც არ აქიდა.

იმ „უნდაურ“ ქმარს მაინც გაჰყვა ქიზიყში, მაგრამ დაიტანჯა თურმე და შემოუთვალა თავი-სიანებს — როგორც სიკვდილი არ უნდა კაცსა, ისე ეს ქმარი არ მინდა, შინ წამიყვანეთო. წასუ-ლა ბაჩანა. დაუჭკრიათ იქაურ დიდკაცებს, შენ რა უფლება გაქვს, ცოლი ნაჰგვარო ჩვენს ყმასაო. მოსვლიათ ჩხუბი, დაუჭკრიათ კიდევ ბაჩანა. გა-ჯავრებულია ვაჟა. წასულა. იმისთვის ვეღარ გაუბე-დიათ წინააღმდეგობა. წამოუყვანია ქალთათავი, თავის დასთან — კუჭქაში დაუტოვებია, სადაც სხვაზე გათხოვილა.

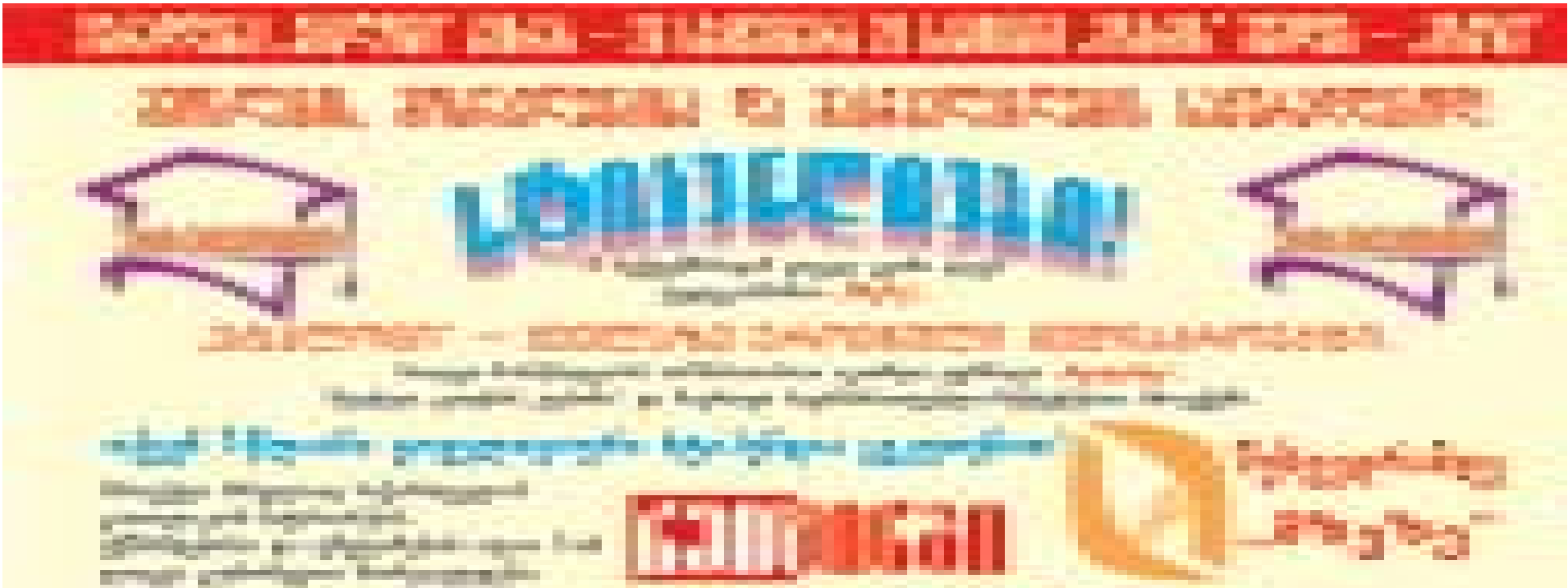
უსამართლობას ვაჟა ვერც შინ იტანდა, ვერც გარეთ. ამის გამო პეტერბურგშიც მოუვიდა უსია-მოვნება, რის შესახებ ივანე ბუქურაულისთვის თავად უამბია: ვაჟას და მის ძმას, გიორგის ფული გამოვლიათ და მშვირები დადიოდნენ თურმე. ერთი გერმანელი ნაცნობი სტუდენტი შესვედრიათ, რომელსაც ბილიარდის სათამა-შოდ გაუწვევია, თან უთქვამს, ვინც წააგებს, სადილი იმან იკისროსო. თურმე ისიც ჯიბე-გაფხვილია. ჩასულან ლუდხანაში. თამაში ვაჟას მოუგია. გერმანელმა უთხრა, ცოტა ხანს გავალ, მოვბრუნდები და ვისადილოთო. აღარ დაბ-რუნდა. ბილიარდის მეპატრონემ ბიჭებს დაუმა-ხა და საფასურში ვაჟას ქუდის წართმევა დაუპირეს. რომ არ დაანება, მუშტი უთავაზეს. ამას სხვებიც აჰყენონო, — უთქვამს ვაჟას. მაშინ გიორგი დააფრინდა ჩემს გამრტყმელს, ქვეშ ამოიღო და დაუწყო ცემა. მეც მკლავი გავმალე და ვისაც შემოუწიავე, ფეხზე არავინ დაეყენე. შეიქმნა აურზაური. ლუდხანის მუშტურები გულ-გახეთილი გარბოდნენ. მეპატრონე კი გაჰკიო-და, — გვიშლეთო, ყანალები დაგვეცნენო. მალე მარტო მომსახურე ხალხი დარჩა, ყველანი ჩვენ მოგვეცივდნენ, გამშველებელი არავინ იყო. შეიქ-ნა გახურებული მუშტი-კრივი. თითოს შემოჰ-კრავს გიორგი და დამიძახებს, — დაჰპარკავ, ლუკურკავ, ძმისი ჭირიმი... აქა გყავს შენი ძმა გიორგი. 20-25 კაცი გვეცმდა. ბევრს ვაძინე ცხვირ-პირიდან სისხლი, ბევრს შუბლზე კოპი დავასვი. მაგრამ ისინი ბევრნი იყვნენ. ჩვენც დავი-ლაღეთ. მიიმწყვდიეს გიორგი და სცემენ. მე ორ კედელს შუა ზურგი მივაყუდე და ჩემთან არავის ვუშვებ. უცებ გიორგი დაუსხლტა და პოლიციის ბოქაული მოიყვანა. ბოქაულს ყველანი ჩივილით მისცივდნენ — გვიშველეთ, ბატონო, ყანალები დაგვეცნენო. — როგორ? — განცივირეთთ წამ-ოიძახა ბოქაულმა, — ეს ორი კაცი თქვენ, ამოდენა ხალხს?! არ მესმის, სირცხვილია, აბა, როგორ შევაყენო ოქმი... დაიკარგეთ აქედან! — შეუყვი-რა და მოჩხუბრები მიფანტ-მოფანტა.

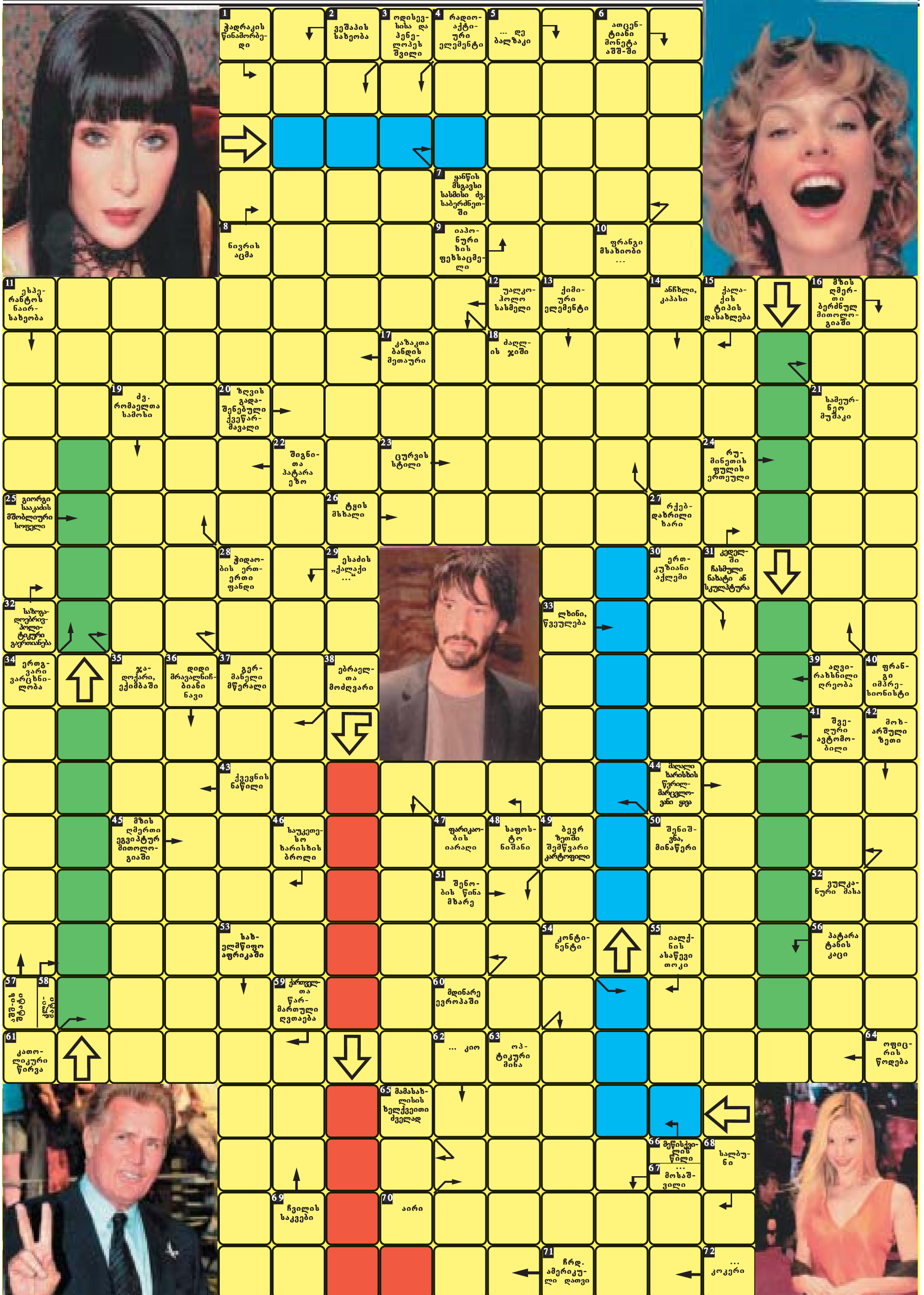
რამდენიმე ხნის შემდეგ გიორგის ნევის პროსპექტზე უცნობი შესვედრია და სასადილოში შეუპატიჟებია. გაუხსენებია ლუდხანაში ჩხუბი და უთქვამს:

— მეც იქ ვიყავი. მეც გეჩხუბეთ, ის თქვენ-თან, მეორე ვინ იყო?
— ჩემი ძმა, რად იკითხეთ?
— მე ბოქსიორი ვარ, მთელი ევროპა მაქვს შემოვლილი, მაგრამ შენმა ძმამ ისე შემოიკრა, იატაკზე დავვიცი, ფერდი დამილოურჯდა, სამი დღე და ღამე კომპრესი მედოო.

ვაჟა მთელი ცხოვრება შესტრფოდა თავისუ-ფლებას, ზნეობრივ სინიშნებს, რაც მთაში უკეთ იყო შენახული. უყვარდა დღეობებში სიარული, ფშაური ლხინი და ღრეობაც კი... ეს უბრალო ქეიფი როდი იყო... ამ ხალხიდან კრფდა ვაჟა-ცობის, პირდაპირობის, სიამაყის მარგალიტებს და მოქნულ სიტყვებდ აფრქვედა ერში...

ეთერ თარიზანი

წინა სკანვორდის პასუხები:

1. ჯეირანი; 2. მინარეთი; 3. რეზონი; 4. სინოდი; 5. რიაზანოვი; 6. ნატურა; 7. ფიცა; 8. ალიზი; 9. როკადა; 10. ლაოსი; 11. სევანი; 12. კანა; 13. პაი; 14. წუთი; 15. ტიალი; 16. ლარდი; 17. ჯაფა; 18. ალბატროსი; 19. კრაკოვი; 20. დინარი; 21. სახრე; 22. სანა; 23. აფრა; 24. ლინერი; 25. სენა; 26. პა; 27. ივ; 28. ხალა; 29. ერი; 30. რიშარი; 31. ატილა; 32. ბაო; 33. შოთი; 34. ბატუტი; 35. ბოგდისანი; 36. ალექ; 37. ვაზარი; 38. პეონი; 39. ნავახა; 40. დუელი; 41. პატიო; 42. იგუანა; 43. სირმა; 44. ირმა; 45. სევა; 46. ხანი; 47. დრევი; 48. დეუ; 49. იაპე; 50. ვილა; 51. ხვადი; 52. ლიცეუმი; 53. ზერო; 54. აზია; 55. კოლოსი; 56. ალბინოსი; 57. იაკი; 58. კენია; 59. ნარტა; 60. ნიუ; 61. ნივია; 62. კირხე; 63. ამური; 64. კიმ; 65. ტარო; 66. ძე; 67. სეიმი; 68. მიკ; 69. კა; 70. ალაო; 71. ბონო.

1. ჯვრისწერა; 2. პირველი პაემანი; 3. ვალსი; 4. მძინარე მზეთუნახავი; 5. კურანტი.

პასუხები მოცემულია სკანვორდში მითითებული ნომერაციის მიხედვით, ქვედა ხაზზე მოცემულია ფოტოების პასუხები

შეადგინა
მანო კახანიძე

დედა ლუკმაშურის სამოცნელოდ უცხოეთში მიდის, ე.ი. მის ოჯახს უკიდურესად უჭირს. საბერძნეთიდან წერილით გვებმართება ქალი, რომელიც სწორედ ამ გაჭირვების შესახებ გვიამბობს, თუმცა ალბათ, იგი ნებისმიერ გაჭირვებას მოეწონება, ბოლო ხანს მისი ოჯახის თავზე უბედურება რომ არ დატრიალებულიყო. მ. დვალი ამ რამდენიმე წლის წინ სამუშაოდ საბერძნეთში გაემგზავრა. ალბათ ყველაფერი ისე იქნებოდა, როგორც ასეთ შემთხვევაში ხდება ხოლმე, ანუ ოჯახი ცოტათი შევებით ამოისუნთქავდა, ვალებს გაისტ-

გადახდა, მწერდა: თუკი ორ თვეში უნდა ჩამოხვიდე, დაგელოდები და ყველაფერი ერთად აღვნიშნოთო, მაგრამ სტუმარს როდის იყო ქართველი კაცი ეუბნებოდა, არ მოხვიდეო? ერთი სიტყვით, უჩემოდ აღნიშნეს დაბადების დღე. ეტყობა, ზოგიერთი მეზობელი გააღიზიანა ჩემი ოჯახიდან გამოსულმა ცეკვა-სიმღერის ხმამ. გათენებისას სტუმრები რომ დაიშალნენ, ერთ-ერთი მეზობელი (მთვრალი იყო) ჩვენს სტუმრებს ტაქსის გაჩერებამდე გაჰყვა. მათ შორის წალაპარაკება მოხდა, რაც ფიზიკურ შეურაცხყოფაში გადაიზარდა (ამას ადასტურებს იქ მყოფი ხალხი). ჩემი ოჯახის

ამ უბედურებას ყველანაირი გასაჭირი დაეპირნა

სტუმრებიც ნასვამები იყვნენ, ერთ-ერთი სახლში მობრუნდა, დანა აიღო და სასიკვდილოდ დაჭრა ჩემი მეზობელი, სამი შვილის მამა. დაიღუპა სამი ოჯახი: მოკლულისა, მკვლელისა და ჩემი, რომელიც წელიწადი და ოთხი თვეა უდანაშაულოდ ენირება ამ უგუნურ ნაბიჯს ბრალდებით — სტუმარს რატომ არ გაჰყავთ უკან და დანა როგორ გამოატანეთ ოჯახიდანო. რა იცოდა ჩემმა ქმარმა, რისთვის მიბრუნდა მისი ძმისწული უკან, ან საიდან უნდა გაეგო, სახლიდან კილომეტრ-ნახევარში რა მოხდა? ამის მოქმელი იმ წუთებში არავინ აღმოჩნდა, უბედურება რომ მოხდა, მერეა გაიგეს ჩემებმა ყველაფერი. ამ დღის შემდეგ, მეზობლებმა გამიპარტახეს ოჯახი, დამიჩხეს ხეხილის ბაღი, რომელიც დღეს პირუტყვის სადგომადაა გადაქცეული. ექვსი თვის შემდეგ, მოკლულის ბიძაშვილებმა გამიძარცვეს ოჯახი. გარდაცვლილის მეუღლე და მისი ძმები მოითხოვენ: დაიფიცეთ ხატზე, რომ თავად მოკლავთ თქვენს სტუმარს. მანამდე კი ოჯახში არ დაგედგომებათო.

ეს ამბავი რომ მოხდა, რალა გამაჩერებდა საბერძნეთში, ჩამოვედი საქართველოში, მივედი მეზობლებთან და შევეცადე, მშვიდად გამერკვია ყველაფერი. საუბედუროდ, შინაც არ შემიშვეს, არც მომისმინეს და უარესიც, მოსაკლავად გამომიგა ქალი თუ კაცი, რომ არ მოვეკალი, იქვე, სამხედრო ნაწილს შევაფარე თავი. სამუშაოდ, სამართალი და კანონიც კი უძლურია. რაიონი დუმს, სოფელი კი დაშინებული ჰყავთ. მესმის, რომ გამწარებულები არიან, მაგრამ რა დააშავა ჩემმა ოჯახმა ან რატომ უნდა ვაგოთ პასუხი ძმისშვილის ნაშრომადრზე? იმ უბედურს (გარდაცვლილს) რომ კიხვლაობა არ დაეწყო, შეურაცხყოფა არ მიეყენებინა ჩემი ოჯახის სტუმრისთვის, ხომ არაფერი მოხდებოდა?..

ამჟამად კვლავ საბერძნეთში ვარ. ახლა რომ უჭირს ჩემს ოჯახს, ისე არასდროს გასჭირვებია და იძულებული ვარ, კვლავ თავდაუზოგავად ვიმშრომო, რომ შიმშილით მაინც არ დამეხოცოს ქმარ-შვილი. მინდა ეს საქმე სათანადოდ გამოიძიონ და ყველას თავისი მიეზღოს.

რატომ უნდა დაგეტოვო ჩემი ნაშრომ-ნალორიავეები ოჯახი?! 25 წელია იმ სოფელში ვცხოვრობთ და ვერავინ იტყვის, რომ ოდესმე მე, ან ჩემს ქმარ-შვილს, ვინმესთვის რაიმე დაგვემგებინოს. რატომ არ გავქვს ცხოვრების უფლება? ვის მოვთხოვო ამანე პასუხი?

იქნებ იმისთვის ვისჯებით, რომ ცხოვრება სხვებთან შედარებით უკეთ ავანყვეთ ჩემი შრომითა და ჯანმრთელობის ხარჯზე? მაშინ, ყველას შევასხენებ (და, იმედია, არ ექნებათ დავინწყებულო), რამდენი გაჭირვებისთვის გაგვიმართავს ხელი. ჩემს თავზე ბევრმა უბედურებამ გადაიარა, ვიცი, რა არის ახლობლის სიკვდილიც, მაგრამ ყველამ გულში ჩახივდეთ და სიმართლე თქვით. ნუთუ ჩემი დაქცეული ოჯახის შემხედვარეთ სინდისი არ გქენფიან? ამ შემთხვევაში ხომ ბუნდემიე ადამიანის ყოფნა-არყოფნა ჰქონდა რანგზე?

ღმერთმა შეგვინდოს ჩვენი, იმათაც და მთლიანად სოფელს...

მე შეგებულად არ წერ გვარ-სახელებს, ყველა მიხედება (ვინც ჩვენი ამბავი იცის), ვისაც ეკუთვნის ეს წერილი.

მ. დ. ათენი“
რედაქციისათვის: ძნელია, ამ ამბის ნამკითხველი გულგრილად დაელოდო სხვის რჩევას, მით უმეტეს, რომ წერილის ავტორი უპირველესად ჩვენ გვთხოვს კომენტარს... ასეთ შემთხვევაში, როცა ადამიანები სასართაღს და კანონებს არ ემორჩილებიან, მართლაც უკონტროლო ხდება. „რა იქნება ხელა?“ — ამ კითხვას ჭირისუფლებმა შეიძლება კვლავ იგივე პასუხი გასცენ: — სტუმრის საქციელზე პასუხს მასპინძელი აგებს, სისხლი — სისხლისა წილი! მაგრამ, ჭირისუფალნი, იქნებ სჯობს, დაუწერელ კანონს თვალი მოუხუჭოთ, რადგან თქვენთანაც და დავალები ოჯახშიც მომავალი თაობები იზრდებიან. განა სხვისი სიძულვილით შეიძლება ბავშვის გაზრდა? მტრობის დათესვას არასოდეს მოუტანია სიკეთე... ის უნებური მკვლელები ხომ ისედაც დაიბადა (დააბრძოლებულია და თანაც მთელი სიცოცხლე უნდა ატაროს მკვლელის სახელი)?! სხვისი ოჯახის აწიოვნებით თქვენ არაფერი მოგემატებათ. მერწმუნეთ, ნებისმიერ უბედურებას ღირსეული დახვედრა უნდა... ცოდვიანს კი თავისი ცოდვაც ეყოფა საზიდად!

მარინა ბაბუნაშვილი

გაიხიზნა ღალატს პართლას სავალალო შედეგი მოაქვს...

„ნავიკითხე წინა ნომერში დაბეჭდილი „არბატზე გაზრდილი გოგონა სოფელს შეეჩვია, თუმცა...“ და ვერ შევძელი, რომ არ გამოგმიაურებოდით. ანალოგიური ამბავი ჩემი ბიძაშვილის ოჯახშიც მოხდა, ოღონდ ჩემი რძალი კი არ გალოთდა, დარდით დაავადდა.

დათოს და ნელის სკოლიდან უყვარდათ ერთმანეთი. ნელი ლამაზი გოგო იყო, დათოს ეშინოდა მისი დაკარგვის, ამიტომ სკოლა დაამთავრეს თუ არა, მოიტაცა. ატყდა ერთი ამბავი, მშობლებმა იმდენი ქნეს, გოგო დაიბრუნეს, მაგრამ ერთი წლის შემდეგ ისევ გაიპარნენ და ორი კვირა ვერავინ მიაგნო მათ კვალს. ამჯერად დანებდნენ უფროსები და ქორწილიც გადაუხადეს. ყველანი შევხაროდით დათოს და ნელის ბედნიერებას. მალე ვაჟი შეეძინათ, მერე — ტყუპი გოგონა. დრო რომ გავიდა, დათომ თავს გარე-გარე სიარულის უფლება მისცა. მალე ყველამ გაიგო, რომ საყვარელი ჰყავდა. ნელი, შვილებიანად, მშობლებთან დაბრუნდა. დათომ ვაჟი წაიყვანა. ნელიმ დიდხანს ვერ გაძლო შვილის გარეშე და დაუბრუნდა ქმარს. დარდით გაილია. ახლობლები ვერჩინებოდით, — დათოს ისევ შენ უყვარხარო. ნელი ჩუმად გვისმენდა, მხოლოდ ერთხელ წამოსცდა: რა აზრი აქვს უსიყვარულოდ ცხოვრებასო. ამის მერე ორი ნელი იცხოვრეს ერთ ჭერქვეშ, თუმცა ნელის

მისთვის ხმა აღარ გაუცია. დათოს ეგონა, ქალის სიამაყე ნელ-ნელა მოტყდებოდა და აპატიებდა ღალატს. ბოლოს, ნელი სულ დაუძლურდა, ლეიკოზი აღმოაჩნდა და მისი შველა აღარ შეიძლებოდა. დათო ისტიბარს არ იტყბდა: მე ნუ მაბრალბთ, ნელი დარდმა კი არა, ავადმყოფობამ ჩააგდო ლოგინადო, მაგრამ ბოლოს ისიც მიხვდა, რომ ნებისმიერ დაავადება შეიძლება დარდისგან გაჩნდეს. სიკვდილის წინ პატიება სთხოვა, მაგრამ ნელი ისე წავიდა ამ ქვეყნიდან, ხმა არ გაუცია ქმრისთვის, პირი მიიბრუნა და ცრემლები ღვარად წამოუვიდა.

ნელიმ ვერ აპატია ღალატი ქმარს, გაუბედურდა ოჯახი...

ბევრი ქალი, ოღონდ ოჯახს არაფერი მოაკლოს და, იოლად ეგუება ქმრის ღალატს, მაგრამ არიან გამონაკლისებიც, რომლებსაც ფუფუნებას მეუღლის ერთგულება ურჩევნიათ. ნელისთანა ქალებისთვის საყვარელი ადამიანის ღალატი ქვეყნის დაქცევის ტოლფასია...

გული მიკვდება, ჩემი მშვენიერი რძალი რომ მასხენდება...

გაითვალისწინეთ, კაცებო, ღალატს ხშირად სავალალო შედეგები მოჰყვება, რომელიც შეიძლება დიდ ტრავმად იქცეს.

თქვენი მკითხველი ნონა, თბილისი“.

სოკოს პიცა

მოზილეთ ჩვეულებრივი ღვეზელის ცომი. გააბრტყელეთ 1 სმ-ზე და გადაიტანეთ ფქვილ-მოყრილ ტაფაზე.

ხის ან ქამა სოკო დაჭერით, მოშუშეთ ცხიმში ხახვთან ერთად, დაუმატეთ შავი პილპილი და მარილი — გემოვნებით, წმინდად დაკეპილი 3-3 ძირი ქინძი და კამა. გააცვივთ, გადაიტანეთ ცომზე და მოასწორეთ, შემოდან მოაყარეთ გახეხილი უმარილო ყველი ან სულგუნი და გამოაცხეთ.

და მარინა

1 კგ ხის სოკო გაასუფთავეთ, გარეცხეთ, მოზრდილები — დაჭერით, ჩაყარეთ ქვაბში, ჩაუმატეთ 5-6 მარცვლი შავი პილპილი, ამდენივე — ბაპარი და ქინძის თესლი, 2 დაფნის ფოთოლი. ნელ ცეცხლზე თავისსავე წვეწმი მოხარშეთ. გადმოდგით ცეცხლიდან, ჩაუმატეთ ალყა-ალყა დაჭრილი 3-4 თავი პილი ნიორი, ჩაახბით 2 სუფრის კოვზი ცხარე მარილ, ნახევარი ჩ/ჭ ზეთი და მარილი — გემოვნებით. მზა მარინადი გადაიტანეთ მინის ან ქაშანურის ქილაში, თავი ქალაღდით მოუკარით და შეინახეთ გრილ ადგილას.

შეიძლება პართლარულად ორი გიჟპარდუს?

ოროდე დღის წინ რუსულ ტელეარხ OPT-ზე გადაცემაში „Что хочет женщина“ ცხოვრებისეულ, ინტიმურ საკითხებზე მსჯელობისას ერთმა ახალგაზრდა მამაკაცმა განაცხადა, — ერთდროულად ორი ქალი მიყვარს, თანაც ორივე ერთნაირად და არც ერთი მათგანის დათმობა არ შემიძლიაო. ამ ამბავმა დარბაზში ჩოჩქოლი გამოიწვია. გადაცემის მონაწილეთა ერთი ჯგუფი დაბეჯითებით უარყოფდა ორი ქალის ერთდროულად, თანაბრად სიყვარულის შესაძლებლობას და მამაკაცს არასერიოზულადში სდებდნენ ბრალს. დამაინტერესა, რას ფიქრობენ ქართველი ქალბატონები და ბატონები ამ საკითხთან დაკავშირებით.

ლევან (42 წლის): — მე თუ მიყვარს, მიყვარს მხოლოდ ერთი. სხვათა შორის, ის ერთი ჩემი ცოლი არ არის და არც არასდროს ყოფილა. მეგობრები მეუბნებიან, — იმ ქალთან ფიზიკური კონტაქტი რომ არ გქონია, იმიტომაც გიყვარს დღემდე. შეიძლება ასეცა. იმ ქალში, ჩემს მარადიულ სატრფოში, რაღაც მიუწვდომელი და ხელშეუხებელი მიყვარს. რაც შეეხება ჩემს ცოლს, ყოველთვის ძალიან მომწონდა და მომწონს დღესაც, დიდ პატივსაც ვცემ, ცოლად იმიტომ შევირთე, რომ ვუყვარდი...

ლიპა (38 წლის): — სამი ნელი მიყვარდა ორი ბიჭი. თითოეულ მათგანთან შესევედრისას ერთნაირად ვლელავდი. ბოლოს, არც ერთს არ გავყევი ცოლად. სულ სხვა კაცი შევარჩიე და მგონი, არც შევცდარვარ. ჩემმა შეყვარებულებმა კი ვერც ერთმა ვერ ივარგა ქმრად. ორივემ ორ-ორი ცოლი გამოიცვალა, მაგრამ ოჯახურ ბედნიერებას მაინც ვერ ეღირსნენ. რომელიმე მათგანს რომ გაყოლოდი, აუცილებლად ნავაგებდი. სიყვარული ზოგჯერ მართლა ბრმა და თანაც უცნაური. აბა, როგორ შეიძლება ორი კაცი ერთდროულად და ერთნაირად გიყვარდეს?

გიორგი (58 წლის): — იყო დრო, ორი ქალი მიყვარდა — ცოლი და საყვარელი. სულ სხვადასხვა თვისებები ჰქონდათ. მეც, როგორ გუნებაზეც ვიყავი, იმის მიხედვით მივდიოდი ხან ერთთან, ხან მეორესთან. არც ერთის მიტოვება არ შემეძლო. ერთხანს იმასაც კი ვფიქრობდი, ორივეს ერთ სახლში ვაცხოვრებო. მაგრამ მივხვდი, რომ ეს ქართველი ქალებისთვის დიდად შეურაცხყოფილია. რბალი და დედათილი ვერ ეგუება ერთმანეთს

ერთ ოჯახში და ერთი კაცის ორი ცოლი, ხომ წარმოგიდგენიათ, რას უზამდნენ ერთმანეთს. ერთ დღეს საყვარელი ადგა და გათხოვდა. რალას ვიზამდი, შევრჩი ჩემს ცოლს... მაგრამ თავს ცუდად მაინც არ ვგრძნობ.

ნატა (42 წლის): — ამგვარი სიყვარულის არაფერი მესმის. ჯერ ერთი, რამდენჯერღაც არ უნდა იყო შეყვარებული, ყველა მათგანი თავისებურად და განსაკუთრებულად გიყვარს. ერთდროულად რამდენიმე ბიჭს კი ყვარებოვარ, მაგრამ მე მხოლოდ ერთს ვეჭერ-ფოდი და დანარჩენებს ყურადღება არაფერად მიღირდა, მათი მორთმეული ვარდები ეკლებადაც კი მეჩვენებოდა.

მამი (26 წლის): — ორს ერთდროულად შეიძლება ეარმიყო, მაგრამ არც ერთი არ გიყვარდეს, ან ერთ-ერთი გიყვარდეს. მე, მაგალითად, ერთბაშად სამ ბიჭსაც ვავრანჭივარ და პეინან-

ზეც წავსულვარ ერთ დღეს სამივე მათგანთან შესახვედრად. რა თქმა უნდა, პეინანს სხვადასხვა დროს ვნიშნავდი. ერთს რომ შევხვდებოდი, ვაფრთხილებდი, ცოტა დრო მაქვს, მერე რეპეტიტორთან მივდივარ-მეთქი. გაციეცოდი, შევხვდებოდი მეორეს და იმასთან დასამშვიდობებლად ახალი მიზეზი მქონდა მოფიქრებული. ერთხელ, მესამეს რომ შევხვდი პეინანზე, პირველი და მეორე შემთხვევით დამადგნენ თავზე ბარში. არ დავბნეულვარ, მაგრად ვიეშმავე და სიტუაცია გამოვასწორე. თუმცა, ასეთი რამ არ მომწონს. თუ მართლა გიყვარს ვინმე, იქ თამაში უნდა დათმო და სერიოზულად მოიქცე.

ეკა ლომიძე

ნუცა — ვისკუნაზ გავინ, როცა

მარლენ დიგრიხი ჩემთვის ქალის ეგალონია

ნუცა — თითქმის ამ სახელით ყველაფერი ნათქვამი. მას ეთაყვანებოდნენ, ტაშს და ოვა-ციას არ აკლებდნენ. მრავალმხრივი ხელოვნებით აცვიფრებს ყველას და ყველგან იცინა, რომ ნუცა შანშიაშვილი, რომელიც რუსეთის სახ-ელით გამოდის, ქართველია. აშშ-ში ცნობილ საკონცერტო დარბაზებში ქართველ ტურ-ისტებს სიამოვნებით აუწყებდნენ — აი, აქ, ამ სცენაზე მღეროდა მშვენიერი ნუცაო. მან ყვე-ლა მოაჯადოვა. ნუცას ელიან სამშობლოში. ისიც მოუთმენლად ელის ნუთებს, როცა მონატრებულ ვერაზე გაივლის. მაგრამ დროს და ხელოვნებას თავისი მიაქვს... ნუცას მოსკ-ოვში ტელეფონით ვესაუბრეთ.

— **თბილისში ხმა დაირბა, ნუცა რუსეთს ტოვებს და ამერიკაში მიემგ-ზავრებაო...**

— ეს ჭორია და სხვა არაფერი. რუსეთში იმდენი პროექტი, ფილმი, კონცერტი, ახალი სპექტაკლი მაქვს დასასრულებელი, რომ ჩემი მოსკოვს გარეთ ცხოვრება წარმოუდგენელია.

— **თქვენ ახლახან დაბრუნდით ამერიკიდან, სადაც თქვენი სელოვნებით აღფრთოვანებული მაყურებელი და-ტოვეთ.**

— საგანგებოდ ამერიკელი ჟურნალისტე-ბისთვის ბროდვეიზე მქონდა კონცერტი. მათი რეცენზიებით შევიტყობთ, მართლა აღაფრ-თოვანა თუ არა ამერიკელები ჩემმა სიმღერამ. მოსკოვში უკვე დაგასრულეთ კონცერტი-სპექტაკლის „ლუბოვნიცა ლიუბვის“ დადგმა და ახლა მის გაგრძელებაზე ვმუშაობ, რომელიც იტალიური სიმღერების ციკლისგან შედგება. პარალელურად ვწერ ახალ სიმღერებს, ახალ დისკს და ყველაფერი ეს თვე-ნახევარში უნდა

დავასრულო. ამასთანავე, ვმზადებდი საკმაოდ მნიშვნელოვანი ტურნესთვის იაპონიაში, რომელიც ნოემბრის ბოლოს შედგება. ერთი ფილმი უკვე დაგასრულეთ. პრემიერაც შედგა. თუმცა ახლა თავიდან მონტაჟდება, — გვინდა „ამაპოლა“ საფესტივალო ფილმად ვაქციოთ. მეორე ფილმი დრამატიზმით აღსავსე ბოვეი-კია.

— **ნუცა, ყველაფერს როგორ ასწრებთ? რამდენადაც ვიცო, თითქმის არ ისვენებთ.**

— მთავარია, ადამიანი ჯანმრთელი, ენ-ერგიული და მიზანსწრაფული იყოს. არ შემე-იძლია დასვენება. ვისვენებ მაშინ, როცა ვმუშაობ. თუ სამი დღის განმავლობაში ახალი არაფერი მოხდა ჩემს ცხოვრებაში, საშინელ დაღლი-ლობას ვგრძნობ. ჩემი დასვენება ერთი დღე-ღამე გემრიელი გამოძინებაა — ძაღლებს მაშ-ინვე აღვიდგენ ხოლმე.

— **თქვენზე ამბობენ, იმდენად უყ-ვარს თავისი სიმღერები, ალა პუგა-ჩოვას და ბორია მოსიფეს არ მიჰყ-იდაო.**

— ჩემსა და ქალბატონ ალას შორის ასე-თი საუბარი არასდროს შემდგარა. მიყიდავი კი არა, რომ ეთხოვა, უსიტყვოდ ვაჩუქებდი. ბორიას კი მართლაც უნდოდა ჩემი სიმღერის შესრულება, მაგრამ ვიკალის თავისებურებე-ბიდან გამომდინარე, უარი ვუთხარი. ჩემი სიმ-ღერებში იმ მომღერალმა უნდა შესარულოს, ვისაც ხმა აქვს. ისე კი, რაც მეტი პოპულარუ-ლი ვარსკვლავი შესარულებს ჩემს სიმღერებს, მით უფრო სასიამოვნო იქნება ჩემთვის.

— **ამბობენ, ნუცა თავისი კონ-ცერტებისა და სპექტაკლებისთვის დე-**

კორაციებს, კოსტიუმებსა და ესკი-ზებს თვითონ ქმნისო.

— არა, მარტო ამას ვერაფრით შევძლებ. იდეა ჩემია, მაგრამ ყველაფერი სხვადასხვა სახ-ელსონოში კეთდება. ძველი კონცერტების კო-სტიუმები კარლ ლაგერფელდის სახელოსნო-ში იკრებოდა. ახალ კოსტიუმებს ჟან-პოლ გოტიეს სახელოსნოს ვუკვეთავთ. ესკიზები ჩემი ნახატების მიხედვით კეთდება, დანარჩენს რომან ვიკტიუვი უვლის.

— **ალბათ თქვენი მეუღლეც გაე-მარებათ.**

— თემურის კისერზეა ამ კონცერტების ჩატარება-პროდიუსირება. ის არის ჩემი პრო-გრამების დირექტორიც.

— **დიდი ხანია, საქართველოში არ ყოფილხართ, ხომ არ გგმაგთ ჩამოსვლას უახლოეს ხანებში?**

— ალბათ ცოტა წინა თუ ჩამოვალ, ისიც საქმეების გადასანყვეტად. როცა თბილისში ჩამოვდივარ, გული ვერაზე, 53-ე საშუალო და მე-9 მუსიკალური სკოლებისკენ მიმიწევს. ფეხით ჩამოვდივარ ხოლმე კინოს სახლამდე. ზემელი ჩემთვის უსაყვარლესი ადგილია, აქ გავიზარდე. როცა ამ ადგილებში დავდივარ, მეჩვენება, რომ უჩვეულო ენერგიით ვივსები.

— **იცით, უცხოეთშიც კი თვალ-ში საცემია თქვენი, ეროვნული მუს-ტი.**

— ნამდვილად ასეა. სისხლით, ხორცი-თ, კულტურით ქართველი ვარ და ამით ვამაყ-ობ. ყველგან, სადაც კი კონცერტს ვატარებ, იცინან, რომ ქართველი მომღერალი ვარ და კონცერტის შემდეგ მსიამოვნებს ჩემი ქვეყნის მისამართით ნათქვამი სამადლობელი სიტყვე-ბი.

— **გარდა ამისა, თქვენ რაღაცით მარლენ დიგრიხის გამსგავსებენ. თქვენც მოგწონთ ეს ქალბატონი?**

— მარლენ დიგრიხი ჩემთვის ქალის ეტა-ლონია. ასევე განუმეორებელია ედიტ პიიფი და მერილინ მონროც.

— **თქვენ დღემდე მშვენიერი ქართუ-ლით ლაპარაკობთ. ვერც ამერიკაში, ვერც რუსეთში ვერაფერი დაგაკლოთ.**

— ენა თუ დაგავინწყდა, ცუდია. ენა ჩემთვის ძალის მომცემია.

— **ქართულ სიმღერებს თუ მღე-რით ხოლმე?**

— რა თქმა უნდა, ხშირად ვლიდინებ: „შემოდგომის ყვავილებს დიდებასთან მივი-ტან...“ (ნუცა მღერის).

ეკა ლომიძე

რაბოზ გახლა „კუსთავი 2“ „მოგზაურული ხალხის“ გელაუიზია ანუ „გაილიმეთ, ფარული კამერა“

ლიმილი იმდენიარია, რამდენ-იც ადამიანი. ლიმილი შეიძლება იყოს მორცხვი, სევდიანი, ირონი-ულიც კი და, რასაკვირველია, მხ-იარული, უდარდელი. ლიმილი შეიძლება იყოს გადაძაბულიც, თუმ-ცა ამ შემთხვევაში მთავარი ისაა, რა ან ვინ გვაიძულებს გალიმებას — ფოტოგრაფი, რომელიც მოძ-ველებული ფრაზით „გვატყუებს“, გაილიმე და ჩიტი გამოფრინდე-ბაო (თუმცა ციფრული კამერის ეპოქაში ასეთი ფოტოგრაფები აღარ გვხვდებიან) თუ ვინმე სხვა, მაგალითად, „ბუდარიას“ აბეზარი წამყვანები, ალექო მალხაზიშვილი და ბაკურ სვანიძე. მათ კიდევ ერთი, ნიკა გრიგოლიაც შეემატა. იმი-ჯამეცვლილები, ისინი ახლა კიდევ უფრო სახიფათო გახდნენ. დღეს შეიძლება ბევრი გავხვდეთ მასში. — როცა სულ არ ელი, მოლოდინი ბიჭები დაგადგე-ბიან თავზე და გეტყვიან: „გაილიმეთ, ფარული კამერა!“ მერე კი... თუმცა რა იქნება მერე, ამას „ბუდარიას“ ერთ-ერთი ავტორი და წამყვანი **ბაკურ სვანიძე** გავცდივს.

— „ბუდარია“ აღარ იარსებებს (10 წელი შეუსრულდა გადაცემას). თუმცა „რუსთავი 2“-მა სამუშაოდ მიგვინვია. მართალია, შეეძლოთ ლამის შოუსთვის დაეკეთათ ამ ტიპის გადაცე-მა, მაგრამ „ბუდარიას“ სახით სხვა არხზე სერი-ოზული კონკურენტები ეყოლებოდათ, ამიტომ იყიდეს ჩვენი პროექტი, რომელსაც ახლა ასე ერქმევა: „გაილიმეთ, ფარული კამერა!“

— **როგორც ვიცო, მასში გაბ-მულებს სტუდიაშიც იწვევთ, მოდიან?**

— კი, მოდიან... ჩვენს მასში კარგი ადამი-ანები ემუშავებენ და არა დაბოლოებული. როცა გვეუბნებიან, სად პოულობთ ამდენ გოიმსო, ვერაზდები, ვიმახსოვრებ და მერე იმ ტიპს ვა-ბამთ „მასში“, ვინც ასე მუშაობდა. ისე, მეც კარგი ადამიანი ვარ და რომ არ ვმუშაობდე ფარული კამერით, ადვილად გავუმტობდი მას-

ეში (იცინის). გადაცემას შოუს ფორმატი აქვს. „მსხვერპლს“ სტუდიაში მოვინვევთ და გვიამ-ბობს, თუ რას გრძნობდა მასში გაბმის შემ-დეგ. ხალხი გავათავისუფლებთ იმ კომპლექსისა-გან, ვაიმე, მასში გამაბესო.

— **სიხლეს შესთავაზებთ მაყ-ურებელს?**

— კი, ახალი რუბრიკაც გვექნება: „გაილიმეთ, ფარული კამერა!“ ეს სკანდალური ახალგაზრ-დული რუბრიკა იქნება. ისე გავბოროტდით, დღისით ქუჩაში კი არა, ლამით, საკუთარ საძინებელშიც უნდა გვმინოდეთ ჩვენი (იცინის).

აი, ასე, სექტემბრიდან „რუსთავი 2“ ჩვენი წყალობით „მოტყუებული ხალხის“ ტელევიზია იქნება (იცინის)...

დასასრულ, თუ ჯერაც არ დაგიკარგავთ იუმორის გრძნობა და იცით ზუმრობის ფასი, არ დაგვიწყნებიათ ლიმილი, ნუ შეგმინდებათ აბეზარი ბიჭების დაგებული უწინარე მახისა. რა უნდა ქნათ? ამაზე ფიქრით ძილს ნუ გაი-ტყბთ, უბრალოდ, გაილიმეთ და გახსოვდეთ, რომ ლიმილი ჯანმრთელობა!

ვეელინა მენთეშაშვილი

„ქრიაჩული“ ვინაში

ამერიკელები „ჩაკრულოს“ საოცრებად თვლიან

„კვირის პალიტრას“ არაერთი სტატია, ინ-ტერვიუ და პუბლიკაცია მიუძღვნია ქართუ-ლი ფოლკლორის, კერძოდ, ქართული ხალხ-ური სიმღერის პოპულარიზაციისთვის და როცა ავსტრიის დედაქალაქ ვენაში, მსოფ-ლიო ხალხური სიმღერების საერთაშორისო ფესტივალს მასპინძლებმა „კრიმინალური“ უწო-დეს და ანსამბლ „რუსთავის“ უძღვნეს, დიდად გავიხარეთ (ავსტრიიდან დაბრუნებისთანავე „რუსთავი“ აშშ-ში გაემგზავრა). ყოველივე ამის შესახებ ანსამბლის კორმისტერი **ბადრი თორიძე** გვესაუბრა:

— ავსტრიულ ფოლკლორში „კრიმინალურ-ლის“ მსგავს მელოდებს ტიროლებს უწოდებ-ნენ. ფესტივალში შარშან უნდა ჩაეტარებინათ, მაგრამ „რუსთავმა“ ვერ მოიცალა და ამიტომ გრანდიოზული ფესტივალის წელს პირველად ჩაატარეს. ჩვენი რეპერტუარი თითქმის მთლი-ანად გურული სიმღერებისგან შედგებოდა. ფესტივალში სხვადასხვა ქვეყნის 15 ანსამბლი მონაწილეობდა. მსოფლიოში ძალზე პოპუ-ლარულია ქართული ხალხური სიმღერა. მა-გალითად, „რუსთავის“ რეპერტუარს რამდენ-იმე კოლექტივი მღერის საფრანგეთში. ერთ-ერთთან, „მარანთან“ ერთად მიმღერია კიდევ.

— **აშშ-ში რომელ ფესტივალში მონაწილეობდით?**

— იქაც ფოლკლორის ფესტივალი იყო. მსოფლიოს საუკეთესო 12 კოლექტივი იყო ჩამოსული. პირველი კონცერტი ნიუ-იორკში, პრესტიჟულ ლინკოლნის ცენტრში ჩავატარეთ. შემდეგ ერთ-ერთ უზარმაზარ პარკში ღია ცის ქვეშ ვიმღერეთ, დასასრულ გაეროს ცენ-ტრალურ ოფისში დაგავაგუჟუნეთ „ჩაკრუ-ლო“ და „ახსანბეგურა“.

მაღე კორეაში მივემგზავრებით, სადაც მსოფლიოს 50 საუკეთესო ანსამბლთან ერ-თად მივიღებთ მონაწილეობას კონკურსში.

— **გაგეგმ, თურმე ისე მოგიწი-ბლავთ იაპონელები, რომ „რუსთავის“ დასაკუთრებაზე ოცნებობენ.**

— გუნდი „იამასიო გუმი“ მსოფლიოს

ხალხთა ფოლკლორის მღერის — მათ რეპერ-ტუარში ქართული სიმღერები ჭარბობს. გუნ-დის ხელმძღვანელი იამასიო ჩვენს დიდი მეგობარია, მან კარგად იცის ქართული სიმ-ღერის ფასი. ამბობს, თქვენი და სხვა ქვეყნე-ბის ძველი სიმღერები ისე განსხვავდება ერთ-მანეთისაგან, როგორც ცა და დედამიწაო. მო-მავალ წელს „რუსთავის“ დასი გასტროლე-ბზე გაემგზავრება იაპონიაში. კომპანია „სონიმი“ ჩვენი მთელი რეპერტუარი, სამას თვრამეტი საუკეთესო ქართული სიმღერა ჩანერა. უკვე გამოვიდა ექვსი დისკი, რომლებიც მსოფ-ლიოს ყველა ქვეყანაში იყიდება, არ იყიდება მხოლოდ საქართველოში(!)

— **როგორც ვიცო, საქართველოშიც ჩატარდება ხალხური სიმღერის ფეს-ტივალი, სადაც უცხოელი შემსრულე-ბლებიც მიაღწევენ მონაწილეობას.**

— ამჯერად გურია უმასპინძლებს 26 ქვეყ-ნიდან ჩამოსულ ანსამბლებს, სამი დღე გასტანს ფესტივალი. შემდეგ გავემგზავრებით ავსტრი-აში, ვენაში, ყველაზე დიდ საკონცერტო დარ-ბაზში სოლო კონცერტს გავემართავთ. ჩვენე-ბი სიმღერა აჯადოებს ავსტრიელებს და, საერთოდ, მთელ მსოფლიოს. ეს უბრალო საქმე არ არის, საერო საქმეა. თავიდან ან-ზორ ერქომაშვილს მიჰყავდა გადაცემა „ათი ქართული სიმღერა“, რომელიც თავიდან საკ-მაოდ ხანგრძლივი მეტრაჟისა იყო, მაგრამ თანდათან ისე შეამცირეს, ათ წუთამდე დაიყ-ვანეს. ანზორი იძულებული გახდა, უარი ეთქვა თეირში გამოსვლაზე. საოცარია, ქართულ სიმ-ღერას მსოფლიოში არ სჭირდება პოპულარ-იზაცია და აქ, საქართველოში კი, სჭირდება. ეს პარადოქსიაა. ალბათ ამიტომაც იყო ქართველების სიძმე, ჩვენი სიმღერის შემ-სრულებელმა და ქომაგმა კარლ ლინკოლნს რომ ეთქვა, — ქართველებს ისე გჭირთ, როგორც ერთ თქვენს ანდაზაშია ნათქვამი, „თურქმაუ-ლის პატრონი ტყეში ეძებდა პანტასაო“.

ეკა ლომიძე

არუქი

თქვენს

კანს

ახალი

სისოსხლა!

ჩვენი კანი მუდმივად განიცდის გარე თუ შიდა ფაქტორების ზემოქმედებას. დაბინძურებული გარემო, მზის გა-ძლიერებული აქტივობა, ხშირი და ინ-ტენსიური გარუჯვა, გამოსაბოლქვი გა-ზხევი, არასწორი კვება და დღევანდელი ცხოვრების თანამდევნი სტრესები გან-საკუთრებით უარყოფითად სახის კან-ზე აისახება.

სამედიცინო ცენტრი “ექიმი გილი” გთავაზობთ კანის მოვლის უახლეს პრო-გრამას, რომელიც ითვალისწინებს კანის განახლებას და მისი კვების გა-ძლიერებას ულტრაბგერითი პილინგისა და მეზოთერაპიის კომბინაციით, რისი მეშვეობითაც უნიკალური შედეგის მიღ-წვევა შესაძლებელია.

ულტრაბგერა წარმოადგენს ბეგრ-

ით რხევებს, რომლებსაც ყური ვერ აღიქ-ვამს. წაშლი 29 000 რხევის ენერგია გა-ოიყენება გარკვეულწილი ეპიდერმისის ჩამოფცქვნისა და ნაზი და მგრძნობი-არე კანის ღრმა გაწმენდისათვის (სონო-პილინგი), იმავდროულად შესაძლებელი ხდება კოსმეტიკური საშუალებების ღრმა და უმტკივნეულო შეყვანა კანში (სონოფორეზი). უმჯობესდება მიკრო-ცირკულაცია, ჩქარდება ბიოქიმიური რეაქციები. პროცედურის დროს ადგ-ილი აქვს კანის მიკრომაზაჟს, რაც ლოკალურად აძლიერებს ნივთიერება-თა ცვლას. მნიშვნელოვანია რომ პილ-ინგი მიმდინარეობს ყოველგვარი ფხე-ნილის და ორთქლით ზემოქმედების გარეშე და ყველა არსებულ მეთოდზე მეტად ზოგავს კანს დაზიანებისაგან.

პროცედურის ჩატარებისას, გარდა იმი-სა, რომ კანის ზედაპირს სცილდება გარ-ქოვანებული ეპიდერმისი, ხდება ლიმ-ფის დრენაჟის და უჯრედული მეტორანე-ბის გამაგვარების სტიმულირება. პროცე-დურის შემდეგ არ ხდება კანზე არსე-ბული სისხლძარღვების და ფორების გაგანიერება. ამ პროცედურის კომბინირე-ბა მეზოთერაპიასთან თვალსაჩინო შედე-გებს იძლევა. უმჯობესდება კანის ფერი, უზინარდება წერტილ ნაოჭები, მცირდე-ბა კანის ფორები, ახალგაზრდადება კანი, ფიქსირდება სახის ოვალი.

პროცედურა სასიამოვნოა, მიმდინარ-ეობს დაახლოებით 30-40 წუთის გან-მავლობაში და ეფექტი ძალზე სწრაფად მიიღწევა. კანის ულტრაბგერითი პილ-ინგი, თანამედროვე კოსმეტოლოგიაში

საუკეთესო მეთოდად იქნა აღიარებუ-ლი და დიდი პოპულარობით სარგე-ბლობს მთელ მსოფლიოში.

მკურნალობის ამ კურსის ჩატარე-ბა განსაკუთრებით აქტუალურია ზაფხ-ულის ბოლოს, როდესაც კანს საკმაო ზიანი მიაღდა გარუჯვითა და მზის მო-მატებული აქტივობით.

გინდათ რომ თქვენ კანს ახალი სი-ცოცხლე აჩუქოთ?

მოგვმართეთ ჩვენ და ოცნება რე-ალობად გექცევათ.

სამედიცინო ცენტრი

„ექიმი გილი“

ქოსტავას 63

☎ 212-312 25-27-09

📍

100 11

ბმსრმ

[illegible]

19.00 მხიარული კარუ
ბეთ თქვენზე 20.20 „იმე
„ეთნოგრაფიული ჩანა
კარ როლში“ - ნ. ფაჩუაშ
ლმა სინათლე მკვეთრ

08.00 ელსიკა 08.30
დათვების ქალაქის
12.00, 15.00, 00.10 ჟურნალი
ინფორმაციულ 10.55
1. ტოპ სიურიზი 12.20
მ. ზღმა. რანინის პრეზენტაცი
08.00 "ქიზინა" 18.00, 17.00
რისი აბეგეზი 20.00, 21.00,
8.20 განდობილი 19.00
08.00 ქართული მუსიკა, მთ.
1) 21.45 გაილიზოთ ფარე
12.00 ჯეკონის კინო
12.30 პეტა პარიზი
რედი რასელი, ჯეკონი სპეც
რედი და სედი 877 45 75

[illegible][illegible]

ყველაზე, ყველაზე" 18.5
19.00 სერიალი „დაბა
ნაა" 20.30 ს
მინიერები" 21.30 ფეხბურ
თბურთი. 23.30 მ. ფილ
მები. (U) (ალბა
15.00 გადაცემა „შამარ

08.00 "PTP ქვემო ქართლი"

21.00 მეორეაღება პი
მ. ფილიპი „ბაღის ბაღი“
11.00 კონცერტი 1
19.00 კონცერტი 21.00
202-ის ვიდეო არტები
პროკა
08.00 ევრონ
ილიპი „გამყინვარების ხა

თეთრი მელოდები კლიო) 20.25 დოკ. ფილმი „პირამა“
 თეთრი მელოდები კლიო) 23.00 ევრონიუსი
 18.05 კომპიუტერული ტექნოლოგიები
 18.45 პრინციპები 19.00 ,
 თეთრი მელოდები კლიო) 19.45 მოტივი

20.05 ვიდუცაჲსურენი
21.00 ტელევიზიონი 21.00
ყოფადყოიბი, ტექნიკა
22.05 ფოტოაპარატაჲს
რეჟ კვენი ღალენი როგორ
ქმნიან ანდერსონი. (1
06.00, 10.00, 12.00
ტი. 06.10 Приключе
ти. Американи хвост
6.60 Олег Басилаш
и ВІВОТ ПРИШЕЛ БУ
служу Отцине! 08.50
Мики, Дональд и Г
меней, 09

ных» - 09.10 в
 «Нелу» 10.10 «Нелу»
 с Дм. Крыловым
 с дом. 11.10 «До
 11.10 «До
 е» МОЛОДЕЖНИКИ
 Олег Базила
 «Прикл
 Доналда» - 15.10 Док
 Лолита» - 15.40 Дж
 «ВЕЛИКОЛЕПНЫЙ
 «Ералаш» -
 19.00 «Кривое зер
 Петросян предстает
 19.45 Джулия Ро
 в боевике «МЕКСИ
 Райс Джонс - Гл
 01.10 Кевин Сп
 «ПЛАНЕТА К-ПЭКС
 в фильме «ДО
 05.20 Сериал
 «Особенности коман
 «Молодые джунгли»
 შპს-ი ინტერპი
 შპს-ი ინტერპი

შედეგები

შედეგები

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი წერილი მოდის, რისთვისაც ულრმეს მადლობას მოგახსენებთ — ჩვენი რუბრიკის და მთლიანად გაზეთის მასულდგმულელებელი ხომ თქვენი გამოსმაურება და თანადგომაა. რაც შეეხება თქვენს შეკითხვებს, გვერწმუნეთ, თითოეულ მათგანს დიდი გულისყურით ვეცნობით და მასზე პასუხს უსათუოდ მიიღებთ, მაგრამ რადგან შეკითხვების რიცხვი საკმაოდ დიდია, ნუ დაგვემდურებით, თუ პასუხის ლოდინი გინევთ.

ჩემს 5 წლის პატარას აღმოაჩნდა მახვილი ქიბი. ვუმკურნალო, მაგრამ ცოტა ხნის შემდეგ ანალიზში ქია ისევ პქინდა როგორ უნდა მოვიქცეთ, რომ თავი დაავალნოთ განმეორებით დაავადების განვითარებას და თუ არსებობს ქმიური აბების გარდა, მკურნალობის სხვა საშუალება?

მაკა ვ., ლაგოდეხი

ვერავითარი ნაშალი ქიბით ინვაზიისგან ვერ განკურნავთ (მით უფრო ბავშვს), თუ არ იქნება დაცული მკურნალობისა და პროფილაქტიკის მკაცრი პრინციპები, აუცილებელი ჰიგიენური რეჟიმი. მედიკამენტური მკურნალობა ექიმის მიერ ინდივიდუალურად შეირჩევა ხოლმე ქიბების სახისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით. აუთიაქებში ანტიჰელმინთური (ქიბების სანინალმდეგო) პრეპარატები დღეს მრავალადა, თუმცა ზოგიერთი ჰელმინთოზის (მაგალითად, მახვილი ქიბით ინვაზიის) დროს შეგიძლიათ გამოიყენოთ ნივრის ნაყენის ოყენები (50-100 გ-იანი). ნაყენი ასე მზადდება: 2-3 გ (დახლოებით 1-3 კბილი) დაკეპილ ნივრს დაასხით 50-100 გ ცხელი რძე, დააყოვნეთ 15-20 წუთი, შემდეგ გადანურეთ და შეგრილებული ნაყენი ოყნით შეუყვანეთ ბავშვს ძილის წინ.

ჰიგიენური რეჟიმის დაცვა გულისხმობს: უკანა ტანისა და შორისის ჩაბანას თბილი წყლით დღეში 2-ჯერ; ჩაბანის შემდეგ ქვედა თეთრეულის გამოცვლას ასევე დღეში 2-ჯერ. სანოლის თეთრეულისას კი — კვირაში ერთხელ; ბავშვს უნდა ჩააცვათ შემოჭერილი საცვლები, რათა ძილში არ შეეხოს ხელით უკანა ტანს და არ მოიყავოს; საცვლებისა და სანოლის თეთრეულიც გამოხარშეთ და ორმხრივად გაუთოეთ.

ასეთი მკაცრი ზომები უნდა დაიცვათ 42 დღის განმავლობაში, რათა ამოიწუროს პარაზიტთა ხელახალი განვითარების ვადა. დიდი მნიშვნელობა აქვს ფრჩხილების მოვლას (ისინი ბავშვს ყოველთვის მოჭირილი უნდა ჰქონდეს), ხელების საპნით ბანას ტუალეტებიდან გამოსვლის შემდეგ და ყოველი ჭამის წინ; ხილისა და ბოსტნეულის გარეცხვას გამდინარე წყლით; ბუზებთან ბრძოლას, საცხოვრებლის სველი წესით დალაგებას. თუ ოჯახში ცხოველები გაყავთ, მათ აუცილებლად უნდა უტარებდეთ ჭიის სანინალმდეგო მკურნალობას. გარდა ამისა, უნდა ვიცოდეთ, რომ მახვილი ქიის კვერცხები ძალიან იოლად ვრცელდება და თუ პატარა ინვაზირებულია, ოჯახის ყველა წევრს უნდა ჩაუტარდეს გამოკვლევა და პროფილაქტიკური მკურნალობა. თუ ყველა ამ რჩევას გაითვალისწინებთ, თავიდან აიშორებთ დაავადების განვითარებას.

ბოლო დროს სმირად მემტრევა ფრჩხილები დავინვე კალციუმის შემცველი პრეპარატის სმა, მაგრამ დადებით ცვლილებებს ვერ ვაშწნევ როგორ მოვიქცე რომ ორგანიზმში კალციუმი უკეთ შეითვისოს?

პატივისცემით, ნინო ჩოფიკაშვილი

კალციუმით ყველაზე მდიდარი პროდუქტი ყველია. 100 გრამი ყველი 1 გრამამდე კალციუმს შეიცავს. ამ ელემენტის საუკეთესო წყაროა აგრეთვე, ფხიანი თევზი, ხაჭო, ნაყინი, იოგურტი, ოხრახუმი, კამა, პირმუშა. ლობიოსა და ბარდაში იმდენივე კალციუმი, რამდენიც რძის პროდუქტებში. რძეზეა პროდუქტები (მანონი, იოგურტი) კალციუმის შემცველობით რძეს არ ჩამოუვარდება. თუმცა კალციუმის მაღალი დონე სისხლსა და ქსოვილებში ერთი და იგივე არ არის. იმისთვის, რომ სისხლიდან ეს ელემენტები ძელოვან ქსოვილში გადავიდეს, ორგანიზმს უნდა ჰქონდეს საკმაო რაოდენობა D ვიტამინი. მისი მიღება ჭამის დროს ან ჭამის შემდეგაა საჭირო. ვისაც კუჭის წვენის დაბალი მჟავიანობა აქვს, კალციუმის აბებს მჟავე წვენი (მაგალითად, ფორთოხლის) უნდა მიჰყოლოს, რომელიც აადვილებს მის ათვისებას.

კალციუმის ათვისების შესახებ გეტყვით, რომ: კალციუმს ორგანიზმი ძილში უკეთ ათვისებს; მიირთვით კალციუმით მდიდარი ისპანახი, ამგვარად უმჯობესდება ელემენტის ათვისება;

დაფუჭულ კვერცხის ნაჭუჭს, რომელიც კალციუმის საუკეთესო წყაროა, უკეთ ათვისებისთვის ლიმონის წვენი უნდა დაასხათ.

კალციუმის სიჭარბე ორგანიზმში იწვევს ყაბზობას, კენჭების დაგროვებას საშარდე გზებში, რკინის, თუთიისა და სხვა ელემენტების ათვისების გაუარესებას.

რაც შეეხება მტვრევიდ ფრჩხილებს, ადგილობრივი მკურნალობის მიზნით ფრჩხილში უნდა შეიზილოთ ზეთისუნარი ზეთი, სუფრის ძმარი, ლიმონის წვენი, შავი და წითელი მოცხარის წვენი. კარგია ზღვის მარილიანი წყლის აბაზანები კვირაში სამჯერ.

კარაბადინი

ვაშლის სიკეთის შესახებ ალბათ ყველას გასმენათ, მაგრამ მინდა რამდენიმე საინტერესო რეცეპტი მოგაწოდოთ: ტინის უფრელები კვებას აუმჯობესებს გასქილი ვაშლის ლიმონის წვენის, კაკლისა და თაფლის ნარევი, რომელიც ასე მზადდება: 300გ გასქილ ვაშლს შეურიეთ 2 ს/კ ლიმონის წვენი, ამდენივე თაფლი და გატარებული ნივთი.

ვაშლის ძმარი არაჩვეულებრივი პროფილაქტიკური საშუალებაა ვენების ვარკოზული გაგანერვების, კანის დაავადებების, ანგიონის და სხვა მრავალი პათოლოგიის დროს. მოზრდილმა ადამიანმა რეგულარულად უნდა მიიღოს ვაშლის ძმარის წყალხსნარი (2 ჩ/კ ვაშლის ძმარი გასქილი 1 ჩ/ჭ წყალში, დოზირებით 1 ჩ/კ თაფლი). სვით დღეში ორჯერ, თითო ჩ/კ. ამ სსნარის ყოველდღიური მიღება გააძლიერებთ იმუნიტეტს, დაგიცავთ გაცივებისაგან, ხოლო თუ დილაობით რეგულარულად დალევთ ერთ ჭიქა წყალში განზავებულ 1 ჩ/კ ძმარს, მაშინ ღრმა სიბერემდე შეინარჩუნებთ უნაკლო მხედველობას.

თირკმლებში წვრილი კენჭების არსებობისას სასარგებლოა ვაშლის წვენი მკურნალობა. უნდა გამოიწეროთ წნივე ტბილი ვაშლის წვენი. მკურნალობის კურსი ასეთია: პირველ დღეს დილის 8 საათზე დალიეთ 1 ჭიქა (250 მლ) ვაშლის წვენი. შემდეგ ყოველ 2 საათში სვით 2-2 ჭიქა, ბოლო ულუფა უნდა მიიღოთ 20 საათზე. მეორე დღეს წვენი იმავე სქემით სვით. ამ დღეებში არაფერი უნდა ჭამოთ. მესამე დღეს დილის 8 საათზე დალიეთ 2 ჭიქა წვენი, ნახევარი საათში კი — 100 მლ პროვანსული ზეთი და მაშინვე მიიღოთ 1 ჭიქა წვენი. დაახლოებით 1-2 საათში წვრილი კენჭები და ქვიშა დაიწყებს გამოსვლას თირკმლებიდან.

პატივისცემით, მარიკა არევაძე

ამიბის კომენტარი: გვინდა შეგახსენოთ, რომ კენჭოვანი დაავადების თვითმკურნალობისას დიდი სიფრთხილე გმართებთ, რადგან შესაძლოა დაძრული კენჭი საშარდე გზებში გაიჭედოს და მდგომარეობა გაამწვავოს, ანდა მოძრავმა კენჭმა დაზიანოს საშარდე გზების შიგნითა ზედაპირი და ხელი შეუწყოს ინფექციის განვითარებას.

მოამზადა თამარ მამაცაშვილმა

პატივადი პატივადი

ვარ 70 წლის. წლების განმავლობაში ვიტანჯები კლიმატით გამოწვეული ნაშთურებით. მივიღე რაღაც აბები, მაგრამ არ მიშვლა. იქნებ ვინმემ შეიძლოს ჩემი დახმარება და მიჩიოს რამე საშუალება?

ნინასწარ გიხდით მადლობას მაწუხებს სისხლმდენი ბუასილი. გალიზიანების დროს ნაწლავიც ვარდება ხოლმე. იქნებ ვინმემ იცის რამე მცენარეული რეცეპტი? ნინასწარ გიხდით მადლობას.

ერთგული მკითხველი

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი შეკითხვა მოდის. ყველა მათგანს ჩვენი რუბრიკა ვერ დაიტევს. ამიტომ გადაწყვიტეთ ზოგიერთზე პასუხი „კვირის პალიტრის“ დამატებაში — სამედიცინო ჟურნალ „ოჯახის მკურნალობა“ მოგაწოდოთ. ჟურნალმა უკვე შეიძინა უამრავი მკითხველი და საკმაოდ ფართო გამოხმარებას იძლევა საზოგადოებაში. გავითვალისწინეთ მკითხველის ინტერესები და უფრო მრავალფეროვანი ინფორმაციის მიწოდების მიზნით ჟურნალის მოცულობა გავზარდეთ — ახლა იგი 60-გვერდიანია.

ნელი წარმოსადგენია, მაგრამ ფაქტია, — თამბაქოს 12 წლის გოგონებიც კი ეწევია. ყოველი მათგანის ჯანმრთელობაც და მომავალიც თითქმის განწირულია, რადგან ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის კვლევებმა ცხადყო, რომ ქვეყანაში ახალშობილთა პათოლოგიები იმდენივე პროცენტით მატულობს, რამდენი პროცენტითაც იზრდება მწველ დედათა რიცხვი... ამ ბავშვების თაობა რეპროდუქციულ ასაკში 10 წლის სტაჟის მქონე მწველები იქნებიან. ასეთებს, ჩვეულებრივ, თამბაქოზე ძლიერი

მწველი ორსულაი სისხლის სელოფის მდგომარეობის დაიხვეწიან?

„მოგი ექიმი და ფეხმძიმე სიგარეტს ერთად ეწევია“

დამოკიდებულების დაძლევა ძალიან უჭირთ. რამდენიმე წლის წინ მოზარდებში თამბაქოს მოხმარების რიცხვის კატასტროფულმა ზრდამ განაპირობა, რომ დღეს საქართველოში ორსულ ქალთა თითქმის ნახევარი მწველია. დღეისათვის არ არსებობს მონაცემები იმის შესახებ, თუ რამდენი ორსული მოიხმარს ალკოჰოლს ან ნარკოტიკებს. როცა ზემოხსენებულ მონაცემებს ეს უკანასკნელიც დაემატება, ცხადი გახდება, რომ სულ ერთი, პატარა ნაბიჯი გვაშორებს დიდ ეროვნულ კატასტროფას.

გვესაუბრება თამბაქოს სანინალმდეგო ეროვნული ცენტრის ხელმძღვანელი **გილა კოპაშვიძე**:

— 1998 წლიდან ვატარებთ ორსული ქალების კვლევებს. შემამოთხვეტილი სურათი გვაქვს. ამას ისიც დაერთო, რომ არასრულწლოვან გოგონებში სიგარეტის მოხმარებულთა რიცხვი ნახტომისებურად გაიზარდა. ისინი ადრეული ასაკიდანვე ხდებიან დამოკიდებული თამბაქოზე და ორსულობის პერიოდში თავს ვეღარ აღწევენ ამ მავნე ჩვევას. ქვეყნის ორ დიდ ქალაქში, თბილისსა და ქუთაისში, ფეხმძიმე ქალთა 40% მწველია, იზრდება სიგარეტის მოხმარებულთა რიცხვი სოფლად მცხოვრებ ორსულთა შორისაც. ეს ჩვენი გენოფონდისთვის გამანადგურებელი იქნება. სიგარეტი მხოლოდ ორსულს კი არ ვნებს, საფრთხეს უქმნის ნაყოფის სიცოცხლესაც.

— **რა ზომებს უნდა მიმართოს სახელმწიფომ, რომ ორსულ ქალებში მწველთა რაოდენობა შემცირდეს ან სულაც აღარ არსებობდეს?**

— ბუნებრივია, ამ პრობლემას ხელის ერთი მოხმით ვერ გადავწყვეტთ, მაგრამ დროულად უნდა შეიქმნას სანინალმდეგო საზოგადოებრივი აზრი. ყველა ქალმა, თითოეულმა ჩვენგანმა უნდა გაითავისოს, რომ სიგარეტის მოწვეით ორსული ქალი დიდ დანაშაულს სჩადის ნაყოფის წინაშე... ჩვენ წამოვყენეთ მოთხოვნა, რომ ორსული მწველები დაისაჯონ.

— **მაინც როგორ უნდა განისაზღვროს, ვინ ეწევა და შემდგომ როგორ უნდა დაისაჯოს ის?**

— შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრმა გამოსცა ნორმატიული აქტი, რომლის თანახმად ყველა ორსული, რომელიც მიმართავს ქალთა კონსულტაციას, გაიცვლის ტესტირებას, რითაც გამჟღავნდება, ეწევა თუ არა რომელიმე მათგანი თამბაქოს (ტესტირება გამოავლენს მხოლოდ და მხოლოდ აქტიურ მწველებს). შეიქმნება სავალდებულო კურსები ორსულთათვის, — მათ განუმარტავენ, რა შეიძლება მოჰყვეს თამბაქოს მოხმარებას.

ასევე, საფრთხის წინაშე არიან ის ორსული ქალები, რომლებიც არ მოიხმარენ სიგარეტს, მაგრამ მაინც პასიური მწველები არიან, რადგან მათ ოჯახებში ეწევია.

— **რა შეიძლება დემატოზის ნაყოფს, თუ დედა ეწევა?**

— არსებობს ბევრი პათოლოგია, რომელსაც თამბაქოს მოხმარება იწვევს. მსოფლიო ჯანდაცვის ორგანიზაციის მიერ დადგენილია, რომ ასეთი დედის შვილები პათოლოგიებით იბადებიან. ნიკოტინი და თამბაქოში შემავალი სხვა ნივთიერებანი გაცილებით უფრო დიდ დარტყმას აყენებს ნაყოფის ორგანიზმს, ვიდრე დედისას. ბავშვი, რომელიც მუცლადყოფნის პერიოდში იღებდა თამბაქოს ინგრედიენტებს, ჯანმრთელი ვერ იქნება. თუკი მწველის ორსულობა ბოლომდე მივა, ახალშობილს, რომელიც 1 დღის დაბადებულია, ეწევა ნიკოტინური შიშშილი — ის სისხლით ვეღარ იღებს ნიკოტინს, ამიტომ მისი ფსიქო-ემოციური და ნერვული სისტემის დეგრადირება ხდება, შემდგომ ეტაპზე კი ნევროლოგიური პათოლოგიები უყალიბდება.

— **რამდენად უკავშირდება ბავშვებში გაზრდილი სიმსივნური დაავადებათა რიცხვი მწველ დედათა რაოდენობას?**

— თანდაყოლილი სიმსივნეების, სიმსივნეების რაოდენობის ზრდა პირდაპირ-პროპორციულია მწველ ორსულთა რაოდენობის ზრდისა.

— **დაახლოებით რამდენი ქალი ეწევა დღეს საქართველოში?**

— დღეს 12 წლიდან 70 წლამდე ასაკობრივ ჯგუფში თამბაქოს მოიხმარს ქალთა 26,4 პროცენტი, თითქმის ყოველ მეოთხე ქალი. თუ ასე გაგრძელდა, მაღე დანისი, შედეგის, რუსეთის დონემდე მივაღ, სადაც მწველ ქალთა მაჩვენებელი 30-დან 35%-ს აღწევს.

— **თქვენ ბრძანეთ, სადამსჯელო ღონისძიებები უნდა გაგატაროთ, ხომ არ არის ლაპარაკი საჯაროო თანხებზე?**

— დიას, იურისტები მუშაობენ ამ საკითხზე. ბალტიისპირეთში უკვე შემოიღეს კანონი, რომელიც ორსულ ქალს თამბაქოს მოხმარების შემთხვევაში აღიარებს ისეთ დამნაშავედ, რომელიც ხელყოფს სხვის სიცოცხლეს. სისხლის სამართლის კოდექსით განსაზღვრულია სასჯელის ზომა — 3-წლიანი პატიმრობა. კალიფორნიის შტატში თუ ორსული ქალი ეწევა, ისჯება მისი მუფლუ — სამსახურიდან ათავისუფლებს. ევროპაში — ბენილუქსის ქვეყნებშიც იწყებენ სადამსჯელო ღონისძიებებს. ჩვენც აუცილებლად დავაწყებთ ადმინისტრაციულ სასჯელს.

გარდა ამისა, ახსნა-განმარტებითი მუშაობა გოგონებში ადრეული ასაკიდანვე უნდა დავიწყოთ. საზოგადოებაზე უნდა ამოგვიდგეს მხარში. თორემ ამ ტემპებით უახლოესი 5 წლის განმავლობაში მწველთა რიცხვი 48%-ს მიაღწევს. ეს იმას ნიშნავს, რომ მომავალი თაობა არ გვეყოლება. თვითონ განსაჯეთ: ქალთა კონსულტაციაში ზოგჯერ ექიმი და ორსული ერთად ეწევა... ზოგი გინეკოლოგი კი ასე „მოძღვრავს“ ორსულს: დღეს თუ 20 ღერს ეწევი, ხვალ იქნებ 10 ან 5 ღერამდე ჩამოხვიდეო. ასეთი მდგომარეობა ყოვლად დაუშვებელია.

— **თუ მწველი ქალი აპირებს შვილის გაჩენას და უარს ამბობს სიგარეტზე, რამდენი ხანი დასჭირდება მისი ორგანიზმის განმეორებას მანერ ნივთიერებებისაგან?**

— ეს ინდივიდუალურია, მაგრამ თუ ქალი ორსულობამდე ერთი თვით ადრე დაანებებს სიგარეტს თავს, ნაყოფის პათოლოგიების ჩამოყალიბების რიცხვი ხუთჯერ მაინც შემცირდება. ყველა ქალის ვალია, ისხნას მომავალი შვილი უბედურებისაგან, ამას მიაღწევს კიდევ, თუ დროულად მიიღებს სწორ გადამწყვეტილებას და უარს იტყვის სიგარეტზე.

ლელა ჯიყაშვილი

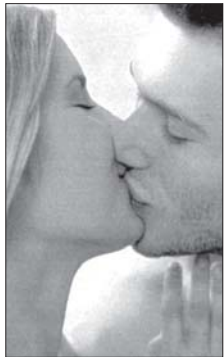
ჩაგა — უეგარი მკურნალი

არყის ხის სოკო ჩაგა უეგარი საშუალებაა გასტრიტის, კუჭისა და თორმეტგოჯა ნაწლავის სამკურნალოდ. საუკეთესოა მისი ნაყენი კუჭის აშლილობის, მჟავიანობის დროს. აყუჩებს თავის ტკივილს.

ჩაგას მჟავა აუმჯობესებს ნივთიერებათა ცვლის პროცესს, რგებს სახსრებსა და ვენებს, ორგანიზმს იცავს ინფექციისაგან, ანთებისაგან.

ჩაგას აქვს უნარი ძლიერი ანტიოქსიდანტური ზემოქმედებისა, აუმჯობესებს სისხლის მიკრო და მაკროცირკულაციას, ამაგრებს სისხლძარღვებს.

პროდრა

ოჯახურ სექს სილილრა მოაქვს?

ამერიკელმა მეცნიერებმა დაამტკიცეს, რომ თუ მათი თანამემამულე ცოლ-ქმარი თვეში მინიმუმ 2-ჯერ მაინც იცლის სექსისთვის, ოჯახის შემოსავალი წელიწადში 10000 დოლარით გაიზარდება. ამ მოვლენის მიზეზი ყოფილა ის შეგრძნებები (სიხარული, ბედნიერება, კმაყოფილება), რაც მოსდევს სექსს — ეს აათმავებს სიცოცხლის ხალისსა და შრომისუნარიანობას.

სანი

ჯარაქიშის რჩევები

ღვიძლის დაავადებისას, თირკმელსა და ნაღველში კენჭების არსებობის დროს (როგორც შარდმდენი საშუალება) — 1ს/კ მოცვის ფოთოლი ჩაყარეთ თერმოსში, დაასხით 1 ჩ/ჭ მდუღარე წყალი, გააჩერეთ ერთი საათი, განურეთ და მიიღეთ ნაყენი 1-2ს/კ 3-4-ჯერ დღეში.

ანემიისა და ულონობის (დაუძლურების), ტუბერკულოზისა და გამონაყარის (როგორც სისხლის გამწმენდი საშუალება), ელენთისა და ღვიძლის დაავადებების, თირკმლებში ქვების დროს 1ს/კ ტყის მარწყვის ფოთოლს დაასხით 2 ჩ/ჭ მდუღარე წყალი, გააჩერეთ 15-20 წუთი, განურეთ და მიიღეთ 1/2 ჩ/ჭ 3-ჯერ დღეში.

კანის ქავილის, წყლულებისა და სირსველების, ფერიმქამლების, ეგზემის, პიგმენტური ლაქებისა და ჭორღილის სამკურნალოდ — 20გ გამხმარ, დაქუცმაცებულ ტყის მარწყვის ფოთოლს დაასხით 1 ჩ/ჭ ცხელი წყალი, ადუღეთ 10 წუთი, გააჩერეთ 2 საათი, განურეთ, დაამატეთ იმდენი ანადუღარი წყალი, რამდენიც თავიდან იყო. მიიღეთ 1 ს/კ ნახარში 3-ჯერ დღეში, ჭამამდე.

ნივთიერებათა ცვლის გასაუმჯობესებლად

ჯვრებებლად, ნერვული სისტემის დასამშვიდებლად მიირთვით ტყის მარწყვის ფოთლებს ჩაი, ის მსუბუქი შარდმდენიცაა.

კუჭიდან სისხლის დენის, კუჭისა და თორმეტგოჯა ნაწლავის წყლულის, გასტრიტის, შეკრულობისა და ბუასილის, კენჭებით დაავადების დროს 10 გ გამხმარ დაქუცმაცებულ ბირკავას (ძურწა, ძირხვენა) ფესვებს დაასხით 1 ჩ/ჭ ცხელი წყალი, ადუღეთ 20 წუთი და განურეთ. მიიღეთ 1 ს/კ 3-4-ჯერ დღეში, ჭამამდე.

ნივთიერებათა ცვლის დარღვევისა და ნიკრისის ქარის დროს — 1ს/კ გამხმარ დაქუცმაცებულ ბირკავას ფესვებს დაასხით 1 ჩ/ჭ ცხელი წყალი, ადუღეთ 30 წუთი, გააჩერეთ 10 წუთი, განურეთ და დაამატეთ იმდენი ანადუღარი წყალი, რამდენიც თავიდან იყო და მიიღეთ 1/2 ჭიკა თბილი ნახარში 2-3-ჯერ დღეში, ჭამამდე.

კანზე გამონაყარის, ქავილის, ფურუნკულოზისა და ეგზემის დროს — 2ს/კ გამხმარ, დაქუცმაცებულ ბირკავას ფესვებს დაასხით 2 ჩ/ჭ ცხელი წყალი, ადუღეთ 10 წუთი, კარგად განურეთ და ნაყენი გამოიყენეთ კომპრესიის სახით (ნაყენში დასველებული საფენები დაიფინეთ მტკივნეულ ადგილებზე).

გაიზომეთ სისხლი
შაქრის შემცველობა
ბინიდან გასვლა

შეიძინეთ!!!

- აპარატები
- განმ-ჩიჩიები
- პათოლოგიური ნაწილები
- აპარატები
- საინჟინერო

• **კარდიოლოგიური ფონოლოგია**
შპს „კონტინალი“
პირველი ქ. 4
☎ 35-44-05; 34-74-03;
899-19-60-55

ვაკუინალიზაცია

ქირურგიული პრეპარატი

- ქიმიკატ-დიეტა ნოსტრა 15-20 წი-ში;
- ექსპლანტა იმპლანტი ანატომიური;
- კომპლექსური მკურნალობა დღე-ღამეის არსებული ექსპლანტის თანამდებობაზე მეთოდებით, მათ შორის, პრეპ. გუქუკის ანატომიური „ინტრაგანი“, რომელსაც ეფექტურობით ანალოგი არ აქვს.

მის: გამსახურდას (პეინი) №10
პოლიკლინიკა, კაბ. №7, 10-13სთ-მდე
☎ 8(93) 31 42 35

N19

ოჯახის

მკურნალი

სამედიცინო ჯარაქი

ფასი 70 ლ.

თქვენი და თქვენი ოჯახის ჯანმრთელობისთვის

სამკურნალო
ბაერთიანება „ლიბა“

სამსოკათოლოგიის კლინიკა
ტელ.: 32 21 21

- ერექციის ხარისხის გაუმჯობესება;
- სქესობრივი აქტის გაუმჯობესება;
- წარუმატებლობის მოდოლინის შიშის მოხსნა;
- სექსუალური ცხოვრების აღდგენა შემდეგი დაავადებების ფონზე:

პროსტატიტი, შაქრიანი დიაბეტი, ტრავმები, ინვალიდობა, გულ-სისხლძარღვთა და ნერვოლოგიური დაავადებები.

თბილისი 0186, ვაჟა-ფშაველას გამზ. 83/11

გთხოვთ მოგვანოდოთ	ინფორმაცია	დნმ-პასპორტის შესახებ. როგორ დგინდება დნმ-ით ნათესაობა და რას უტადის ადამიანს 1 ზედმეტი ქრომოსომა.	ა.ა.
--------------------------	-------------------	---	-------------

გენეტიკური გამოკვლევების მოჭარბებული აქტუალობის ზეგავლენით მსოფლიოს რამდენიმე ქვეყანაში სერიოზული თანხები გამოიყო, რათა განხორციელდეს XXI საუკუნის ერთ-ერთი ყველაზე გრანდიოზული პროექტი — დნმ-პასპორტი. დნმ-პასპორტი არის პლასტიკური ბარათი, რომელიც შეიცავს ადამიანის დნმ-ის მოლეკულის ნიმუშს, მის ზუსტსა და დეტალურ დახასიათებას. ამგვარად, თითოეული პიროვნებისთვის ისაზღვრება იმ გენეტიკურ დაავადებათა ზუსტად, რომელიც შესაძლოა მას დაემუქროს. ჩამოთვლილია პათოლოგიები, რომელთა მიმართაც ადამიანს გააჩნია ნაწილობრივი ან სრული მემკვიდრული წინასწარგანწყობა.

XX საუკუნის ბოლოს ადამიანის გენომი (გენთა ერთობლიობა) გაიშვირა. ამჟამად ადამიანის გენომის სრული სექვენირების (ანუ იმის დადგენა, თუ რომელი გენი რას განსაზღვრავს და რაზე პასუხისმგებელი) პროცესი დასასრულს უახლოვდება. შექმნილია ადამიანის დნმ-ის გასაშიფრი აპარატურაც, აგრეთვე ლაზერული დაქტილოსკოპიური სკანერი და დნმ-ის სრული ანალიზისათვის საჭირო დანადგარები, რომლებიც გამოყენებული იქნება ექსპერიმენტებში.

უშუალოდ დნმ-პასპორტის შესაქმნელად შედიან ორსული ქალის ჭიპლარიდან საშვილოსნოში, იღებენ ემბრიონის ლეროვან უჯრედებს — სისხლის ნარმოქმნელი უჯრედების დედა უჯრედს, რომლის დაყოფისა და დიფერენცირების შედეგად წარმოიქმნება სისხლის უჯრედები: ერითროციტები, ლეიკოციტები, თრომბოციტები და სხვა. ეს უჯრედები, თავის მხრივ, მომავალი ბავშვის შესახებ სრულ გენეტიკურ ინფორმაციას შეიცავენ.

რაც შეეხება მოზრდილებს, გენეტიკოსები ხელოვნურად ქმნიან მოზრდილი ადამიანის ლეროვან უჯრედს, განაყოფიერებულ კვერცხუჯრედში მათი უჯრედის ბირთვის ჩანერგვის მეშვეობით.

მიღებული გენეტიკური მასალის დამუშავების შემდეგ ინფორმაცია ინერგება ბარათზე, ერთი ეგზემპლარი პატრონს ეძლევა, ხოლო მეორე — სახელმწიფო უწყებაში ინახება. რომელსაც ეწოდება — „გენეტიკური ინფორმაციის შემნახველი ბანკი“.

დადებითი მხარეები: მშობელი შეიძლება დაბადებამდე (ჩასახვიდან რამდენიმე კვირის შემდეგ) იქნება ინფორმირებული იმის შესახებ, თუ რომელი დაავადებისადმი იქნება განწყობილი ბავშვი;

— საკუთარი ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ მიღებული ინფორმაციის მიხედვით, ადამიანი, შეძლებისდაგვარად, წინასწარი დადგენით შეეცდება ცხოვრებას. სამუდამოდ გაქრება დღის წესრიგიდან პიროვნების იდენტიფიკაციის პრობლემა სოციალური კონფლიქტების, კრიმინალური დანაშაულისა და სხვადასხვა დროს;

— დადგინდება რომელიმე ერისთვის ზოგადად რა კონკრეტული დაავადებებია დამახასიათებელი, შესაძლებელი გახდება მისი თავიდან აცილების მიზნით გარკვეული ღონისძიებების მიღება.

დნმ-პასპორტთან დაკავშირებით

ბევრი რამ ჯერ კიდევ გაურკვეველია, კერძოდ:

— სად მოიყრის თავს გენეტიკური ინფორმაცია;

— ვის მიუწევდება მასზე ხელი;

— რამდენად იქნება დაცული ინფორმაციის კონფიდენციალურობა.

დნმ-ით ნათესაობა: დნმ-ის მოლეკულას ანალოგი არ

აზრს არც დღეს დაუპარგავს აქტუალობა და ზოგიერთ ქვეყანაში ამ მიმართულებით სერიოზული კვლევები მიმდინარეობს.

ზედმეტი „მამაკაცური“ y ქრომოსომის დროს, ანუ როდესაც მამაკაცი სასქესო ქრომოსომის ნორმალური წყვილის xy-ის ნაცვლად xxy-ი კომბინაცია აქვს, მამაკაცები დანარჩენებისგან გამოირჩევიან სიმაღლით, საკმაოდ და-

ყველაფერი დნმ-ის შესახებ

მოუპოვება. იგი იმდენად სპეციფიკური, რამდენადაც პიროვნების, ნიშანთვისებებისა და ინდივიდუალური თავისებურებებს შეეფერება. ამასთან, დნმ-ზე ჩატარებული ტესტი ერთადერთია, სადაც უზრალოდ გამორიცხულია ადამიანური შეცდომა, ვინაიდან დნმ არ ცდება და არც ტყუვდება.

ანალიზისას იღებენ მშობლებისა და ბავშვის სისხლს, გამოიყენებენ იქიდან დნმ მოლეკულას და ადარებენ მათ ერთმანეთს, დადებითი პასუხისთვის აუცილებელია, დნმ-ის მოლეკულათა სულ ცოტა 9 უბანი დაემთხვეს ერთმანეთს.

სხვადასხვა ქვეყანაში დნმ-ტესტის ჩასატარებლად სისხლს სხვადასხვანაირად იღებენ. კერძოდ, ზოგან ვენიდან, ზოგანაც საკმარისია თითქმის ალბუმი — 1 მლ-ის სისხლიც კი. ანალიზი საკმაოდ მაღალტექნოლოგიურ დონეზე სრულდება, ტარდება უზუსტესი და ურთიქმისი მოლეკულური რეაქციები. ამასთან, სისხლის რაოდენობას გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება კრიმინალური შემთხვევებისას, როცა დანაშაულის ადგილზე დარჩენილი 1 მლ სისხლიც კი საკმარისია ექსპერტიზისათვის. ანალიზი საკმაოდ ძვირად ღირებულია.

პასუხის — „თქვენ ხართ მშობელი“ — სიზუსტე 99,9%-ია, ხოლო „თქვენ არ ხართ მშობელი“, 100%-იანი სიზუსტით განისაზღვრება.

ორ ადამიანზე ჩატარებული ტესტირება უფრო ძვირი ჯდება, ვიდრე სამზე, რადგან თუ ნათესაობის დასადგენად სამი ადამიანისთვის (დედა, შვილი და მამა) საკმარისია, დნმ-ის მხოლოდ 9 უბნის დამთხვევა, ორის შემთხვევაში, მამა-შვილის პასუხი 100%-იანი სიზუსტით რომ დადგინდეს, საჭიროა, სულ ცოტა 15 უბნის იდენტიფიკაცია. ამასთან, ზოგიერთ ქვეყანაში 2 ადამიანზე ჩატარებული ტესტირების პასუხს არანაირი იურიდიული ძალა არა აქვს, მას არსებული კანონმდებლობა არ ითვალისწინებს.

„დამნაშავე“ ქრომოსომები: რამდენიმე თვის წინ გამოითქვა მოსაზრება, რომ მამაკაცებში ბოროტმოქმედებისა და დანაშაულებრივ ქმედებებს გენეტიკურად მიღებული მემკვიდრული წინასწარგანწყობა განაპირობებს. ამ

ბალი ინტელექტით და განსაკუთრებული აგრესიით. ეს დამტკიცდა გენეტიკოსების მიერ ამერიკის ციხეებში მსჯავრდებულების შესწავლის შედეგად. აღმოჩნდა, რომ მათ შორის 10%-ზე მეტნი y ქრომოსომის მატარებლები იყვნენ. აგრეთვე, დადგინდა, რომ ზედმეტი ქრომოსომის მქონე მამაკაცებს ახასიათებთ გარკვეული ფსიქოლოგიური თავისებურებები: ისინი გაცილებით ადვილად ლახავენ კანონიერების ზღვარს, აწარმოებენ ბრალს და უუნარონი, ვერ ახერხებენ საკუთარი პიროვნების მართვას, ვერ აცნობიერებენ მოსალოდნელ საფრთხეს, გააჩნიათ ინფანტილური წარმოდგენები საკუთარ თავსა და გარშემოყოფთა შესახებ, აქვთ რადიკალურად განსხვავებული ელექტროენცეფალოგრამა, ყველაფერი ეს კი იწვევს უნებლედ დამნაშაულის ჩამოყალიბებას, რომელიც დანაშაულს, გარკვეულწილად, საკუთარი ნების გარეშე სჩადის.

სასქესო ქრომოსომის xxy შემთხვევაში, როდესაც ზედმეტი x ქრომოსომა, ვითარდება ანომალია. ასეთი კომბინაცია 1000 ბიჭიდან ერთს აქვს. ქაქესობრივ მომნიშვნელოვანად ადამიანი ნორმალურად ვითარდება. პათოლოგია მას შემდეგ იქნეს თავს, როცა ყმანვილი სექსუალურ ცხოვრებას იწყებს. მოგვიანებით კი ორგანიზმში ქალური ცვლილებები ვითარდება: თქმობებსა და მუცელზე მატულობს კანცერმა ცხიმოვანი ქსოვილი, სარძევე ჯირკვლის არეში ჩნდება ცრუმკერდი. ამას ემატება სასქესო ჯირკვლების დისფუნქცია, რაც ჯერ უნაყოფოებას იწვევს, შემდეგ — სრულ იმპოტენციას.

მოზარდობის დროს ასეთი ბიჭები თანატოლებზე გაცილებით მაღლები არიან, აქვთ მცირე ზომის სასქესო ორგანოები, თხელი, უთმო მფარავი ქსოვილი, ქალური ხმა, გრძელი კიდურები. შესაძლოა, ბავშვი სრულიად ნორმალურად გამოიყურებოდეს, მხოლოდ ქცევით იყოს გამორჩეული: ჩამორჩეს სწავლაში, საკმაოდ გაუძნელდეს წერა-კითხვა, იყოს ინფანტილური, ჩაიკეტოს საკუთარ თავში.

მაია მუხიგული

თქვენს კანს სძუვრია...

ყველა ვიცით, რომ წყალი არის სილამაზე. ჯანმრთელობა, სიცოცხლე. კანის ზნირი დატენიანება არის ჩვენი ახალგაზრდობის საიდუმლო. თუ იცით, რა უშლის ხელს კანიდან სითხის გამოღვენას? მკვდარი, გარქოვანებული უჯრედების ფენა, რომლის სისქე მხოლოდ მილიმეტრის მეასედია. ჩვენი გარეგნობა დამოკიდებულია იმაზე, ინარჩუნებს თუ არა ეს უთხელესი ფენა ელასტიკურობას. „ბუნებრივი საცხის“ (კანის ცხიმი, ოფლი) შემადგენლობა გარკვეული დროის შემდეგ ირღვევა კანზე მზის, ალკოჰოლის, მშრალი ჰაერის, სტრესის მოქმედებით.

ზოგის აზრით, დატენიანება სჭირდება მხოლოდ მშრალ კანს. ეს ასე არ არის. ხანდახან ძალიან მშრალ კანს შესაძლოა დასჭირდეს დამატებითი საშუალებები — კრემები, განსაკუთრებით ლიმონის. გაითვალისწინეთ, რომ ცხიმოვანი კრემები არ ატენიანებს კანს. ცხიმოვანი კანს უხდება ისეთი საშუალებები, რომლებიც ერთდროულად კიდევ ატენიანებს და აქრობს ზედმეტ ბზინვარებას.

ნორმალურ კანსაც სჭირდება დატენიანება. წყალ-ლიმიდური ცვლის კარგად ბალანსირებული დონის შესანარჩუნებლად კარგია ნატურალური ამინომჟავების შემცველი საშუალებების გამოყენება.

კანს დატენიანება სჭირდება არა მარტო გარედან, არამედ... შიგნიდანაც! საჭიროა მივიღოთ დიდი რაოდენობით სუფთა წყალი. ამაზე არაერთხელ დაგვინერია. შეიძინეთ აკვარიუმი, თევზები სისხრულს მოგანიჭებთ, წყალი კი პაერს დაატენიანებს. მუდმივად ატარეთ დამატენიანებელი, უალკოჰოლო შესაშაპუნებელი. ამით შეგიძლიათ ისარგებლოთ როგორც ქუჩაში, ასევე შინ და ოფისშიც. ის ისე ატენიანებს კანს, როგორც თბილი ზაფხულის წვიმა. ნუ შეგემინდებათ მაკიაჟის გაფუჭებისა, სითხის წვეთები ძალიან პანია. სხვათა შორის, დამატენიანებელი საშუალებები არის ბევრ დეკორატიულ მაკიაჟში. პომადაში, თვალის ჩრდილებში, ტონალურ საშუალებებში.

ტაიმი

ლუკაშენკო აგონს, — აოსგს პეკ პეპალაიო

ბელორუსიის პრეზიდენტმა თავის ხალხს ტელეკრანიდან მიმართა — 17 ოქტომბერს, საპარლამენტო არჩევნების დღეს, რეფერენდუმიც უნდა ჩატარდეს. მინდა შეგეითხოთ, მაქვს თუ არა უფლება, მესამედ ვიყარო კენჭიო.

ლუკაშენკო ფიქრობს, რომ მესამედ პრეზიდენტად გასდომავში არაფერმა უნდა შეუშალოს ხელი. ბელორუსიაში მშვიდობა სუფევს, ფაბრიკა-ქარხნები მუშაობს და საჭირო პროდუქციას უშვებს, ქვეყანაში მშვიდობაც შეინარჩუნა და ზოგიერთივით არც ტერორისტული აქტები დაუშვია (ცხადია, პუტინს გულისხმობდა), „ბატაკა“ შირაკთან ან შრედერთან ერთად კი არ ნებეივრობს ხოლმე სოჭში, არამედ პირადად ზრუნავს, რომ ხალხს სამუშაოც ჰქონდეს და წელგამართულადაც იცხოვროს.

ათი წელია ლუკაშენკო ბელორუსიას მართავს. 1994 წელს პატიოსანი გზით გახდა სახელმ-

წიფოს თავკაცი. მას მერე ბევრმა წყალმა ჩაიარა. ოდესღაც ოპოზიციონერი, ახლა ოპოზიციას ცენტრალური საარჩევნო კომისიის მუშაობაში ცხვირსაც არ აყოფინებს, დამკვირვებლებს ეჭვის საფუძველის მოსასპობად, ხმების გადათვლის უფლებასაც არ აძლევს, პრესის თავისუფლებასზე ხომ ლაპარაკიც ზედმეტია.

სავსებით ნათელია, რომ მოსკოვი წინ არ აღუდგება ალექსანდრ ლუკაშენკოს მესამედ გამარჯვებულს სურვილს. მართალია, მან პუტინი სტალინს შეადარა, როცა ამ უკანასკნელმა შესთავაზა, რუსეთის ოლქი გახდო, მაგრამ ვიდრე კრემლს მისსკვი ლუკაშენკო ეგულება, მაინც მსუყე ლუკის მოლოდინშია.

კაცმა რომ თქვას, „ბატაკა“ არც ევროპას უშვებს რამეს. ბელორუსიაში არ დგას ეროვნულ უმცირესობათა საკითხი, როგორც ლატვიაში. ბელორუსები, უკრაინელებისგან განსხვავებით, შენგენის სივრცეს მოდებულები არ არიან, მას შემდეგ კი, რაც ცნობილი გახდა, რომ ლუკაშენკო არამც და არამც არ დათმობს დამოუკიდებლობას რუსეთის სასარგებლოდ, თუნდაც საკუთარი ხელისუფლების შესანარჩუნებლად, ევროპა მას კიდევ უფრო დაუტყდა.

და მაინც, ლუკაშენკოს მესამედ გამარჯვებულების სრული იმედი არ უნდა ჰქონდეს, ოპოზიცია ძალას იკრებს და არჩევნებში დიდი ვნებათაღელვაა მოსალოდნელი...

კომენტარი №171

გუმი გაიხსნავს აუზინს?

რუსეთის დამწყები დიქტატორი ვლადიმერ პუტინი პრეზიდენტ ბუშს მალე აიძულებს, ყველას დაანახოს, არის თუ არა ამერიკის პრეზიდენტი დემოკრატიის მომხრე. პუტინმა გამოაცხადა, რომ პარლამენტში დემუტატებს აირჩევენ პარტიების ლიდერთა მიერ შედგენილი სიების საფუძველზე, რომლებსაც პუტინი აკონტროლებს. ეს გადაწყვეტილება, რა თქმა უნდა, რუსეთში ტირანიის დასამყარებლად გადადგმული ნაბიჯია. გეგმა პუტინს უკვე რამდენიმე თვეა, მზად აქვს და ახლა, ბესლანის საშინელი ტერორისტული აქტის შემდეგ, ცინიკურად გამოიყენებს თავისი საქციელის გასამართლებლად. პუტინი არც ცდილობს რაიმეს შენიღბვას, იგი დიქტატურას ძველი, ნაცადი ხერხით განამტკიცებს, რაც, მისი აზრით, აუცილებელია ტერორზე გასამარჯვებლად.

რუსეთი, ცხადია, უნდა ებრძოლოს ტერორიზმს, მაგრამ არა საარჩევნო სისტემისა და პუტინის პოლიტიკური მტრების განადგურებით.

აღელვებს კი პრეზიდენტ ბუშს დემოკრატიის ბედი რუსეთში? ბოლო ორი წელია, იგი თვალს ხუჭავს რუსეთის ანტიდემოკრატიულ ტენდენციებზე. ძალიან ბევრია დამოკიდებული იმაზე, შეძლებს თუ არა აშშ-ის პრეზიდენტი იმ ადამიანის გაკიცხვას, რომელსაც ტერორიზმთან ბრძოლაში თავის ერთგულ მოკავშირედ თვლიდა. დიქტატორის ხელში ჩაგარდნილი რუსეთი ისეთივე საშიშია აშშ-ისთვის, როგორც სადამ ჰუსეინის დროინდელი ერაყი. თუ მსოფლიოს რუსეთში დემოკრატიული გარდაქმნის იმედი გაუცრუვდა, მაშინ რუსეთის მეზობლები დასახმარებლად ისევ აშშ-ს მიმართავენ. ამერიკამ განა იმიტომ შეუწყო ხელი საბჭოთა ხელისუფლების დაშობას, რომ გულხელდაკრეხილმა უყუროს, როგორ ცვლის ერთი ტირანია მეორეს? საერთაშორისო საზოგადოებრიობამ, ევროპის ჩათვლით და აშშ-ის თავცაცობით, პუტინი უნდა აიძულოს, უკან დაიხიოს. ნებისმიერ შემთხვევაში, ბუშმა უნდა სცადოს გავლენის მოხდენა არა მარტო დემოკრატიის პრინციპების ერთგულების, არამედ საკუთარი ქვეყნის ინტერესების გამოც.

გაშინგტონ პოსტი

დსთ-ის ლიდერების სამიზი

ყაზახეთის დედაქალაქ ასტანაში გამართული სამიტის მთავარი თემა ტერორიზმთან ბრძოლა იყო. ამ თემაზე შეხვედრამდე კარგა ხნით ადრე წამოიწია წინა პლანზე. როგორც ბესლანის ტრაგედიაზე თანამეგობრობის წევრი ქვეყნების მეთაურების რეაქციით გაირკვა, ისინი მზად არიან ერთობლივად შეებრძოლონ XXI საუკუნის შავ ჭირს — ტერორიზმს.

პრეზიდენტების მიერ მიღებულ განცხადებაში ნათქვამია, რომ „ტერორისტები, რომლებიც დანაშაულს სჩადიან რუსეთის ფედერაციის წინააღმდეგ, მთელ მსოფლიოს უქმნიან საფრთხეს“.

სამიტზე სენსაციად იქცა ყაზახეთის პრეზიდენტის ნურსულთან ნაზარბაევის წინადადება დსთ-ის ძირითადი გარდაქმნის თაობაზე. პრეზიდენტები მის თაოსნობას ლამის ალტაცებით შეეგებნენ. გაირკვა, რომ ყველას მოჰპებრდა ბიუროკრატიული თავგომბაღა — ასობით ხელმძღვანელი საბუთიდან თითო-ოროლას თუ

აქვს ძალა, ერთობლივი თათბირები კი მხოლოდ პროტოკოლში შესატანად იმართება. ნაზარბაევის ისიც თქვა, რომ დსთ-ის ერთიან ბიუჯეტში წევრ ქვეყნებს 7 მლნ დოლარი შეეჭეთ, რაც სხვადასხვა დონის თათბირებს ხმარდება, შედეგები კი თვალთ არავის გვინახავსო.

რობერტ ჯორჯიანმა განაცხადა, — ეჭვი არ მეპარება დსთ-ის პოტენციალში, მაგრამ თუ რეფორმას არ ჩავატარებთ, მისი გადამწყვეტილებები ისევ შეუსრულებელი დარჩებაო. მან იმედი გამოთქვა, რომ წლის მანძილზე დსთ-ის ქვეყნების მეთაურები შეისწავლიან ყაზახეთის პრეზიდენტის წინადადებას თანამეგობრობის მოდერნიზებასთან დაკავშირებით.

დსთ-ის ქვეყნების მეთაურთა საბჭოს თავმჯდომარედ ვლადიმერ პუტინი აირჩიეს, მანამდე ამ მოვალეობას უკრაინის პრეზიდენტი ლეონიდ კუჩმა ასრულებდა. დსთ-ის შემდეგი სამიტი 2005 წლის სექტემბერში გაიმართება მინსკში.

ერეკია რუ

ზაკაპი დასავლეთ დასავლეთ სოსოვს

იჩქერის თვითმარქვია მთავრობის წარმომადგენელმა აშშ-ის ზაკაპემა ლონდონში, პრესკონფერენციაზე განაცხადა, რომ დასავლეთის ქვეყნებმა ვლადიმერ პუტინი უნდა აიძულონ, დაიწყოს მოლაპარაკება ასლან მასხადოვთან. ზაკაპეის თქმით, პუტინის პოლიტიკამ, მშვიდობის დამყარების ნაცვლად, კიდევ უფრო გააძვავა რეგიონში მდგომარეობა და მომავალში კავკასიაში ბესლანის ტერაქტზე გაცილებით მასშტაბური ტერაქტებია მოსალოდნელიო. აშშ-ის ზაკაპემა მიმართა დასავლეთის მთავრობებს, — თქვენ უნდა დაარწმუნოთ რუსეთი, რომ თუ იჩქერიასთან არ დაიწყებს სამშვიდობო მოლაპარაკებას, ის დასავლეთის

პოლიტიკური თუ ეკონომიკური პარტნიორი ვერ იქნება.

თავის მხრივ, პუტინმა აშშ-სა და დიდ ბრიტანეთს მოსთხოვა, რომ რუსეთს გადასცენ ასლან მასხადოვი და აშშ-ის ზაკაპე, რომლებმაც ამ ქვეყნებში პოლიტიკური თავშესაფარი მიიღეს.

რუსეთის უშიშროების ფედერალური საბჭო 300 მლნ რუბლს დაჰპირდა მას, ვინც შამილ ბასაევისა და ასლან მასხადოვის ადგილსამყოფელს შეატყობინებს. რაც შეეხება აშშ-ის ზაკაპეს, მას ბრალი ედება ტერორიზმში, მკვლელობებში, ადამიანთა გატაცებაში.

ლენტა რუ

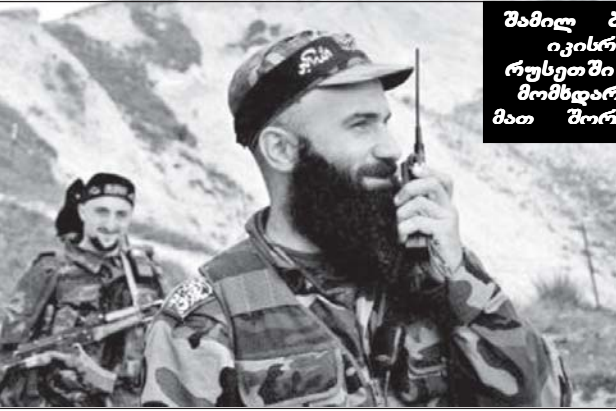
„მოსკოვში კომსომოლცაში“ გამოქვეყნებულ სტატიაში, რომელიც ბესლანის ტრაგედიას ეხება, ნათქვამია: მოსკოვიდან სასწრაფოდ გამოძახებულ გენერალ აუშვეს „ბოევიკებმა“ ბასაევის ნერილი გადასცეს, რომლის შინაარსი ძასოხოვმა პუტინს მაშინვე ტელეფონით მოახსენა. წერილში ჩამოთვლილი იყო 5 პუნქტი, რომლის შესრულების შემდეგ მძევლებს გაათავისუფლებდნენ: 1. პუტინს ხელი უნდა მოეწერა ჩვენთვის ომის შეწყვეტაზე; 2. გაეყვანა ჯარი; 3. ჩვენთვის დსთ-ში შესულიყო, როგორც დამოუკიდებელი სახელმწიფო; 4. დარჩენილიყო რუბლის ზონაში; 5. ჩვენთვის და ჩრდილოეთ კავკასიაში შეეყვანათ დსთ-ის სამშვიდობო ჯარი. პუტინს ან უნდა მიეღო ტერორისტების პირობა, ან ბავშვები გაეწირა. მისთვის ორივე მიუღებელი იყო, მაგრამ არც მესამე გზა არსებობდა...

რუსეთმა გადაწყვიტა, მასხადოვთან დაეწყო მოლაპარაკება. ძასოხოვმა და აუშვემა ტელეფონით მოძებნეს ზაკაპე. ის დაჰპირდა — მასხადოვს მოვასწენებს ყველაფერს და მის პირობებს შეგატყობინებთო. გვიან ღამით ზაკაპემა დარეკა — მასხადოვი მზადაა დაუკავშირდეს სკოლაში მყოფი, ოღონდ გარანტიას ითხოვს, რომ საუბარს არ „გამოიჭერენ“ და არ განმეორდება ის, რაც დუდავებს გაუკეთესო.

რუსეთის ხელისუფლებამ საკითხი გადაწყვიტა დილაზე გადადო და...

იბეჭდება შემოკლებით

გასაქვი: გაჩვენულ ღათოგაზე ნაილოლი...

შამილ ბასაევი ოფიციალურად იკისრა პასუხისმგებლობა რუსეთში აგვისტო-სექტემბერში მომხდარ ყველა აფეთქებაზე, მათ შორის ბესლანის ტერაქტზე.

მისცემდნენ წყალს, როცა პუტინი ომის შეჩერებისა და ჯარის გაყვანის ბრძანებას გამოცემდა.

„წელს უცხოელებისგან სულ 10.000 დოლარი და 5.500 ევრო მივიღე. ძირითადად რუსეთის ბიუჯეტიდან ჩარიცხული ფულით ვიბრძოდი.“

ბესლანის ტერაქტში 33 მოკვდავი მონაწილეობდა, მათ შორის 2 ქალი. ოთხს ვამზადებდით, მაგრამ ორი — 24 აგვისტოს მოსკოვში გავგზავნე. იქ ისინი ორ ასაფეთქებელ თვითმფრინავში ჩასვეს“, — აცხადებს ბასაევი.

— არსებობს ინფორმაცია, რომ პუტინი მზად იყო ტერორისტების მთავარი პირობის შესასრულებლად — გაეყვანა ჯარი ჩვენთან და რესპუბლიკისთვის ავტონომია მიეცა, — განაცხადა „ესო მოსკვის“ ღია ეთერში მსოფლიო საქველმოქმედო ფონდის — „ბავშვები და ახალგაზრდები ტერორიზმისა და ექსტრემიზმის წინააღმდეგ“ — პრეზიდენტმა ნიკოლაი მოსინცევი-ნოზრანსკიმ, რომელიც მონაწილეობდა ბესლანში ოპერატიული შტაბის მუშაობაში. მისი თქმით, როცა „ბოევიკებმა“ ჩვენთვის ავტონომია მოითხოვეს, მომზადდა ბრძანებულების პროექტი ჩვენთვის ცალკე სახელმწიფოდ გამოყოფის თაობაზე.

ამ ინფორმაციის ნამდვილობის შემოწმება ძალიან ძნელია...

გვგმირნი ნოვოსტი

თვითმფრინავი ბაზა ააფთქა

ჩიკაგოს თავზე ცაში ძალიან სერიოზული ინციდენტი მოხდა. ავიაკომპანია AMERICAN AIRLINES-ის თვითმფრინავი ჩიკაგოდან ფილადელფიაში მიემართებოდა. თვითმფრინავი თქმით, რომლებიც დედაამინიდან ადევნებდნენ თვალს მომხდარს, ლაინერის აფრენისთანავე გაიგონეს აფეთქების ხმა და დაინახეს, როგორ გამოიფრქვა ერთი ძრავიდან ცეცხლის და კვამლის ბოლქვები. ცოტა ხანში საჰაერო ლაინერი, რომელშიც 112 ადამიანი იმყოფებოდა, აეროპორტში დაეშვა. არც ეკიპაჟის წევრები და არც მგზავრები არ დაშავებულან.

სავარაუდოდ, ავარია ძრავაში ფრინველის მოხვედრამ გამოიწვია. თვითმფრინავის აფრენისთანავე ეკიპაჟმა გადმოსცა — აუარება კანადური ბატია ცაშიო.

მსგავსი შემთხვევები იშვიათი არ არის. აპრილში ლოს-ანჯელესის საერთაშორისო აეროპორტში გაითიშა რადარები, ტელეფონები; თვითმფრინავები, რომლებიც ლოს-ანჯელესში უნდა დამსხდარიყვნენ, სხვა აეროპორტებში გაუშვეს.

გაირკვა, რომ ელექტროგადამცემ ხაზებზე შემოსხარმა ფრინველებმა სულ ორი წამით გათიშეს ელექტრობა, რასაც ამხელა დავიდარაბა მოჰყვა

ნუეს რუ

მოკლელ

აშშ-ში ქარიშხალ „აივანის“ მიზეზით 1 ბარელი ნავთობი 15 ცენტით გაძვირდა და 44,09 დოლარი გახდა. სტიქიური უბედურების გამო მექსიკის ყურეში ნავთობის მოპოვება დღე-ღამეში 1,3 მლნ ბარელით შემცირდა. ქარიშხლის გამო გაჩერეს 8 ნავთობგადამამუშავებელი ქარხანა.

ბაზაის კანაშულას ქარიშხალმა „აივან“ გადაუარა. ადგილობრივმა მცხოვრებლებმა სასწრაფოდ დატოვეს იქაურობა, მაგრამ სტიქიამ მაინც შეინარა 8 ადამიანის სიცოცხლე. აშშ-ში ქალაქ ლარდენში სარაკეტო დარტყმა მიაყენეს სკოლას — რაკეტა იმ ადგილის მახლობლად აფეთქდა, სადაც უნდა აღმჯდარიყო აშშ-ის სამხედრო შეუღლმფრენი. მასში იმყოფებოდა ავღანეთის ლიდერი ჰამიდ ყარზაი. პრეზიდენტმა ლარდენში წინასასარჩევნო ვიზიტი გადადო. შეუღლმფრენი ქაბულში დაბრუნდა. საპრეზიდენტო არჩევნები 9 ოქტომბერსაა დანიშნული.

ალგანთის სამხედრო შეიარაღებულ ძალთა გამანადგურებელი, ჩინური წარმოების მიგ-19 ტირანაიდან 20 კმ-ის დაშორებით მდებარე აეროპორტ რინასიდან აფრენისთანავე აფეთქდა. პილოტი დაიღუპა.

ბრაზის თავდაცვის მინისტრმა აშალონმა განაცხადა, რომ სადამ ჰუსეინს არჩევნებამდე გაასამართლებენ. არჩევნები, სავარაუდოდ, 2005 წლის იანვარში უნდა ჩატარდეს. სადამ ჰუსეინს ბრალად ედება ქუვეითზე თავდასხმა, ქურთებისა და შიიტების ამბოხების ჩახშობა, ქურთი მოსახლეობის, სასულიერო პირების, პოლიტიკური მოწინააღმდეგეების დახოცვა. მოსახლეობის გამოკითხვის თანახმად, ერაყელთა 60% ქვეყნის ყოფილი მეთაურის სიკვდილით დასჯის მომხრეა, 20%-ს მიაჩნია, რომ სამუდამო პატიმრობა უნდა მიესაჯოს.

შეადითი დიდი სკანდალი აყვდა საიმიგრაციო დეპარტამენტის მუშაობის გამო. იენისში ამ ორგანიზაციამ პოლიტიკური თავშესაფარი არ მისცა და რუსეთში გაასახლა ჩეჩენი მუჰარბეკ დუდაევის ოჯახი. მათი ვაჟი 1-ელ სექტემბერს ბესლანის სკოლაში წავიდა და ტერორისტების ხელში აღმოჩნდა. ახლა შედეგები ქვეყნის ხელისუფლებას უსულულობასა და ფორმალურად ადანაშაულებენ.

მიუნხაენში გაიხსნა მთელ მსოფლიოში ცნობილი ლუდის ფესტივალი, რომელიც 3 ოქტომბრამდე გაგრძელდება და 6 მილიონამდე სტუმარს უმასპინძლებს. ლუდის ფესტივალი მიუნხენში პირველად 1810 წელს გაიმართა.

სამხრეთ კორეა განაცხადა, რომ წყვეტს პირთვული იარაღის დამუშავებას. ქვეყნის ეროვნული უშიშროების საბჭოს განცხადებაში ნათქვამია, რომ სამხრეთ კორეა მზადაა დაიცვას პირთვული იარაღის გაუფრთხილებლობის შესახებ ხელშეკრულების ყველა მუხლი და ამ სფეროში საერთაშორისო ორგანიზაციებთან თთანამშრომლობა. ცოტა ხნის წინ სამხრეთ კორეის ხელისუფლებამ აღიარა, რომ ამუშავებდნენ გამდიდრებულ ურანსა და პლუტონიუმს, რასაც პირთვული იარაღის წარმოებისას იყენებდნენ.

გვერდი მოამზადა ნანა ანტონოვა-ილურიძე

გაგზის ჯანდაცვითი სარგებლობა საბავშვო განყოფილებაში

თუ სკოლა ჩათვლის, რომ რელიგიის
სწავლება აუცილებელია, ასწავლონ...

(დასაწყისი იმ. გვ. 11)

ჩვენ ვენდობით პედაგოგს, როდესაც ვა-
ძლევთ უფლებას თვითონ წეროს, რამდენი
დრო დახარჯა თვითგანათლებისთვის. არ შეი-
ძლება ეჭვით მიდგომა — თუ პედაგოგს ამის
უფლება მიეცემა, უთუოდ ყალბ საბავშვო ჩაი-
ნებს წერს. არ გამოვიყენებ, ასეთი რა-
მაც მოხდეს, მაგრამ სკოლები უთუოდ გამო-
ძებნიან ალტერნატივას ოპტიმალურ ფორმას.
როდესაც მასწავლებელი სასკოლო საათებს
ალარ გამოიყენებს, მეტი დროს გაატარებს
სასკოლო ბიბლიოთეკაში და მოსწავლეებთან.
კანონმდებლობით არ განისაზღვრავს მას-
წავლების მაქსიმალური ხელფასი, მაგრამ მინ-
იმალური ხელფასი არ უნდა ჩამოვიდეს საარსე-
ბო მინიმუმის — 115 ლარის ქვემოთ.

— განათლების პროფესორებს არ მოს-
წონთ პედაგოგებთან წესიანი ხელშეკრულების
გაფორმების პერსპექტივა.

— ამიტომ გადაწყვეტილია, რომ ხელშეკ-
რულების გარეშე წესიანი გაიზარდოს. ეს არ
ნიშნავს იმას, რომ ვადის გასვლის შემდეგ
პედაგოგის ადგილზე კონკრეტული გამოცხადდ-
ება. თუ მასწავლებელმა სკოლისა და პედა-
გოგების წინაშე თავი გამოიჩინა, კონტრაქტი
ავტომატურად გაგრძელდება.

— რედაქციამ უამრავი სკოლის დირექ-
ტორმა დარეკა — დირექტორების შესარჩევ
კონკურსში მონაწილეობის უფლებას არ
გვაძლევს. ეს ნიშნავს თუ არა იმას, რომ
ფეხად დირექტორი გათავისუფლებს თანამ-
დებობიდან?

— ახალი კანონის მიღება არ ნიშნავს ყვე-
ლა დირექტორის თანამდებობიდან ავტომა-
ტურ დათხოვნას (სკოლის დირექტორების უმ-
რავლესობა ადგილს შეინარჩუნებს), თუმცა
კანონის საფუძველზე მე უფლება მქონდა ზო-
გიერთი გათავისუფლო და მერწმუნეთ, ამ
უფლებას გამოვიყენებ. დირექტორებიდან გა-
თავისუფლებიან ის ოდითხუთი პირები,
რომელთაც წლების განმავლობაში დისკრედი-
ტაცია გადაუდებეს განათლების სისტემას. თან-
ამდებობას დატოვებენ იმ სკოლების დირექ-
ტორები, სადაც პირველ კლასში მიღებაც კი
ქრთამით ხდება, აღარაფერს ვამბობ საჩუ-
ქრებზე, დირექტორის დაბადების დღეს და
მისი შვილის ქორწილის აღნიშვნაზე!

ჩვენი მთავარი დირექტორის კომპე-
ტენცია და პატიოსნებაა. სკოლაში, სადაც
სამეურვეო საბჭო იქნება მმართველი, დირექ-
ტორი აღარ იქნება ცენტრალური ფიგურა.
სკოლის სადავები დირექტორის კი არა, პედა-
გოგებისა და მშობლების ხელში გადავა. არ-
ჩეულ დირექტორებსა და სამეურვეო საბჭოს
კი აუცილებლად ჩავუტარებთ ტრენინგებს
ფინანსურ მართვაში, ბიუჯეტის მონიტორ-
ინგსა და ადმინისტრირებაში. ზოგიერთი ამ-
ბოზს, — მშობლები სამეურვეო საბჭოში
როგორ იმუშავენ, როდესაც კრებებზე ძლიერ
მოგვყავს. მერწმუნეთ, როდესაც კი დაინახ-
ავენ ერთი სკოლის წარმატებულ საქმიანობას,
მას მთელი სკოლა უთუოდ მიჰბაძავს.

— დირექტორების გარდა უმცირესობა
არაა უნივერსიტეტის პედაგოგები რომელთაც
არ მოსწონთ ქართული ენისა და რელიგიის
საათების შემცირება, ასევე თქვენი ნათქვამი
— ქართული აგიოგრაფიული ნაწარმოებე-
ბის ენა მკვდარი ენაა.

— როგორ უნდა გავუყუთოთ კომენტარი
ასეთ არგუმენტს — „ეს კანონმდებელი
ქართულ გენს ეწინააღმდეგება“. გაუგებარია,
რა კავშირია „კანონსა“ და „გენს“ შორის.
სამეურვეო საბჭოების თვითმმართველობა
ქართული საგანმანათლებლო ტრადიციის ნაწ-

ილია. როდესაც მე-19 საუკუნის ბოლოს ეკა-
ტერინე გაბაშვილი ილიასა და იაკობ გოგე-
ბაშვილის ხელშეწყობით ქრთმის სკოლას
აფუძნებდა, სამეურვეო საბჭო შექმნა, რომ-
ლის წევრები ოღონდ გურამიშვილი და ეკატ-
ერინე სარაჯიშვილი (დავით სარაჯიშვილის
მეუღლე) იყვნენ.

რელიგია და კულტურა, მითოლოგია
ყოველთვის ფაქტობრივად საგანთა ნუსხაში
იყო. სკოლებს ისევ აქვთ უფლება ფაქტობ-
რივ სკოლის საგნებისთვის გამოათავისუფლონ დრო,
მაგრამ არ უნდა გადააჭარბონ გაკვეთილების
მაქსიმალური რაოდენობა. არ შეიძლება მოს-
წავლეს დღეში 6 და 7 გაკვეთილი უტარდ-
ებოდეს. ამ საკითხში ერთი გოჯიოთაც არ და-
ვიხვეთ უკან, იმიტომ, რომ მასზე ჩვენი შვილების
ჯანმრთელობა დამოკიდებულია. ვერაფრის
მიცემთ უფლებას, ბავშვების ჯანმრთელობის
ხარჯზე გაიზარდოს საათების რაოდენობა.
სკოლები უფლებამოსილი არიან საკუთარი
შეხვედრებით განაწილონ საათები საგნებ-
ის 25%-ზე, თუ ჩათვლიან, რომ რელიგიის სწა-
ვლება აუცილებელია, ასწავლონ, მათ ამის უფლე-
ბას არაფერს ართმევს და არ არის საჭირო ამ
თემით სპეკულაცია. ჩვენი მთავარია, მოს-
წავლემ თანამედროვე სტანდარტების შესაბამ-
ისი ცოდნა, უნარ-ჩვევები შეიძინოს სკოლაში.
საშემო ზოგად კითხვებს — ვინ უნდა გამოუშ-
ვას ჩვენმა სკოლაში? ვინ და ამ ქვეყნის ერთ-
გული, მისი წარსულისა და მომავლის წინაშე
პასუხისმგებელი, დამოუკიდებელი აზროვნე-
ბის მქონე მოქალაქეები.

— ბევრ სკოლაში ნახავთ 80 წელს
მცხოვრებ პედაგოგს, რომელსაც 20-ლარ-
ი პენსიის პერსპექტივა აიძულებს ისევ
სკოლაში იმუშაოს, მათი საქმე როგორ
გადაწყდება?

— ჩვენ მათ ძველი ხელისუფლების დროს
დაგროვილი დავალიანება გავუსტუმრეთ —
ამით პატივისცემა დაუვლდათ ამ ღვაწლ-
მოსილ ადამიანებს. ზოგიერთები დღეს რომ
მოსილნი იყვნენ და მათი სახელით მანიპულირებენ,
სწორედ ხელისუფლებაში ყოფნის დროს
აგროვებდნენ მათ ვალებს. არ ვამბობთ ასე-
ვანი პედაგოგების დათხოვნას. ვცდებით მათი
პენსია მათი ბოლო ხელფასის რაოდენობას
მიუხალოდ. ბევრმა პედაგოგმა მითხრა —
ორმოცი ლარი მაინც რომ მქონდეს პენსია,
სკოლიდან წავიდოდი. ყველა პედაგოგს უნდა
და დირექტორს მოუვლიდეს, მაქსიმალური
მოთმინება გამოიჩინონ ამ ადამიანებისადმი. 2-
3 წელიწადში საქართველოს ექნება საშუალე-
ბა, დასასაბუთებელი პენსია მისცეს იმ პედა-
გოგებს, რომელთაც დიდი დამსახურება აქვთ
განათლების სისტემის წინაშე. სკოლების კი
არა, მთელი საზოგადოების ვალია, მოვიტო-
ნოთ, რომ ხანდაზმული პედაგოგები, ვერ არიან
აქედან გაკვეთილებს, ავადმყოფობენ, ვერ არიან
ძველებურად ენერგიულები და აღარ ძალუძთ
ცოდნის განმარტება... კატეგორიულად
შევეწინააღმდეგები მათ, ვინც დააძალებს ხან-
დაზმულებს სკოლიდან წასვლას.

ქართული საზოგადოების ქვეყნის
ყოველთვის განათლება და მეცნიერება იყო.
დღეს ეს სფეროები უმწვავეს კრიზისშია, მა-
გრამ ვფიქრობ, საქართველოს აქვს კრიზისის
დაძლევის უნარი. ღრმად ვარ დარწმუნებუ-
ლი, რომ ჩვენი რეფორმა წარმატებით გა-
ტარდება — ეს ჩვენი საზოგადოების წარმატე-
ბაც იქნება. დასასრულ, ყველა მოსწავლესა და
სტუდენტს მინდა მივულოცო სასწავლო წლის
დაწყება. მჯერა, რომ ჩვენ წიგნიერი, წესიერი
და განათლებული ახალგაზრდობა გვეყოლება.

მარი ზანდუკელი

გაგზის „მოკლეს“ ახლოებისა და მეგობრების განაწილება...

კონგრესის პალატის თავმჯდომარე
წინამორბედის გემოვნებით შერჩეული
ნახაგების გარემოცვაში

(დასაწყისი იმ. გვ. 13)

ოქტომბრის ბოლოს უკვე გვეცოდინება
შედეგები. ქონების არასწორად განკარგვის, ბი-
უჯეტისათვის თანხების დამალვის, არამზრ-
ბრივი საქმიანობისა და განიკარგვის მხრივ, სე-
რიოზული დარღვევები ბათუმის ნავსადგურ-
ში, ნავთობგადამამუშავებელ ქარხანასა და ინ-
პექსში. ერთ შემთხვევაში 5 მილიონი დამა-
ლული, მეორე შემთხვევაში მომგებიანი სანარ-
მო დაბალ ფასად არის გაყიდული. ცალკეულ
ობიექტებს კი 3-დან 7 მილიონამდე ლარს ვე-
დავებით. მასალები უკვე გადაუგზავნეთ პროკუ-
რატურას.

— ლაბა გაცემოდა დოკუმენტაციას,
რომელსაც თქვენი წინამორბედები აწერდნენ
ხელს.

— გაცემი და ბევრი საქმე, რომლებიც
მნიშვნელოვანი დარღვევებია. „მძიმე“ აქტებიც
არის შედგენილი, მაგრამ ძალიან უწყვეტი-
სთვის არ გადაუცია. იყო საკმაოდ სერიო-
ზული დარღვევები „მსუბუქი“ დასკვნებით. ამის
გამო თანამშრომლების დიდი ნაწილი გავთა-
ვისუფლეთ... ქეფი, ვახტანგურის დალევა, დამ-
ბოის შეფიცვა იმ ობიექტის ხელმძღვანელ-
ბასთან, რომელსაც რევიზია უტარდება, აკრძა-
ლული მაქვს. ცდუნების საშიშროებას ისიც
ამცირებს, რომ რევიზორებს მივლინების ხარ-
ჯებს ვუნაზღაურებთ (დღეში 25 ლარს) და თუ
კარგ (ნამდვილ) მასალას წარმოგვიდგენენ, პრე-
მიასაც ვაძლევთ (ეს თანხა შეიძლება 200-დან
2000 დოლარამდე იყოს).

— დაზღვეული ხარ, რომ რევიზორები
კორუფციით არ გატყუდებიან?

— დაზღვეული არაფერს არაფრისაგან არ
არის... რევიზორის მუშაობას გენერალური აკონ-
ტროლს — შედგენილ აქტებს ამოწმებს. იყო
შემთხვევა, როდესაც გენერალური დასკვნის
საფუძველზე ერთ-ერთი ობიექტიდან რევიზორი
გამოვიყვანე. როგორც გაიკვია, იგი ორგანიზა-
ციაში არსებულ დარღვევებს ამსუბუქებდა. ამ-
ჟამად გენერალური დასკვნის დეტალურად სწა-
ვლობს. თუ აღმოჩნდა, რომ რევიზორი არაკო-
მპეტენტურობის გამო შეცდა, მას დააქვეით-
ებენ, ხოლო თუ ანგარების ფაქტი გამოიკვეთა,
რევიზორი სამსახურიდან გათავისუფლებს.

— მიუხედავად თქვენი ოპტიმიზმისა, ამ
ბოთნა, რომ რეფორმის შემდეგ კონგრესის
პალატის როლი დაქნება.

— აქამდე კონგრესის პალატა საგადასახ-
ადოსაც ამოწმებდა. თუ დეკლარაციებში შეუ-
საბამოებს აღმოაჩენდა, კერძო სანარმოებშიც
შედიოდა, არადა, ამის უფლება არ ჰქონდა. არ
ვიცი, იყო თუ არა აქ ანგარებისა და ინტერე-
სება, მაგრამ ეს უკანონო მოქმედება იყო. ამ-
იერიდან კონგრესის პალატის თანამშრომ-
ლები მხოლოდ იმას გააკეთებენ, რისი უფლე-
ბაც აქვთ.

— ბატონო ზურაბ, იქნებ გაგვიჩილოთ,
რა ქონების პატრონი ხართ?

— ეს არის ქონება, რისი დაგროვებაც
ოთხმა მეცნიერმა შეძლო. მას შემდეგ, რაც აღ-
მასრულებელ ხელისუფლებაში ვარ, საქმელ-
სასმლის, ტანსაცმლის, ზღვსულში დასკვნების
პრობლემა არ მაქვს, მაგრამ ჩემს ქონებას
არაფერი მიმატებია. ჩემი და ჩემი მეუღლის
მშობლებს 3-3-ოთხიანი ბინა აქვთ. ასევე გვა-
ქვს მეუღლის ბებიისა-ბაბუის დანატოვარი ერ-
თოთხიანი ბინაც.

— თქვენს თანამდებობაზე მყოფი ად-
ამიანი ხშირად ხდება ხოლმე პოლიტიკური

თუ სხვა დაკვეთების შემსრულებელი რამდ-
ნად იქნებით თავისუფალი ამგვარი დაკვეთი-
საგან?

— თუ გინდა, არავინ მოგედაოს, კანონის
დაცვით უნდა იმოქმედო. კანონმდებლობის
მიხედვით, კონგრესის პალატისთვის რეკო-
მენდაციის მიცემა, ესა და ეს ობიექტი შეამოწ-
მო, აღმასრულებელ ხელისუფლებასაც შეუ-
ძლია, პარლამენტსაც და ძალიან სტრუქტურე-
ბაც. მერე კი ჩვენი გადასაწყვეტია, შევასრულებთ
თუ არა მითითებას. შესაძლოა ობიექტი რეკო-
მენდაციებით შემოწმდეს კიდევ, მაგრამ აუცი-
ლებელია, რევიზორმა ობიექტური მასალა წარ-
მოადგინოს. რაც ამ თანამდებობაზე ვარ, რე-
კომენდაცია და დავალება ხელისუფლებისგან
არ მიმიღია.

— თქვენ ამბობთ, რომ სრულიად თავის-
უფალი ბრძანებით და არაფერს წნებს არ
განიცდით?

— აბსოლუტურად დამოუკიდებელი და
თავისუფალი, ბუნებრივია, ვერ ვიქნები, მაგრამ
თავისუფლების მაღალი დონის მიღწევა მაინც
შეიძლება ობიექტურობით. პარლამენტს წელი-
წადში 3-ჯერ უნდა ჩავაბარო ანგარიში, მაგრამ
ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ჩემს ანგარიშში ობიექ-
ტური არ ვიყო.

— მას შემდეგ, რაც კონგრესის პალა-
ტის თავმჯდომარედ დაინიშნეთ, მეგობრის ან
ნათესავის განაწილება ხომ არ მოასწავთ?

— დაკარგვით არაფერს დამიკარგავს, თუ
ვინმე ისეთი რამის გაკეთებას მითხოვს, რისი
გაკეთებაც შეუძლებელია, ე.ი. ასეთი აბსოლუტი
ადრეც უნდა დამეკარგა. თუმცა კონკრეტული
საკადრო გადაწყვეტილებების გამო მაინც „მოვახ-
ერხე“ აბსოლუტის, ოჯახისა და მეგობრების
განაწილება.

— თქვენს მეგობრებს თუ გაუგზავნით
რევიზიას?

— მეგობარი, რომლის შემოწმებასაც კანო-
ნი მავალეს, კოლეგაცაა — კოლეგას კი შევა-
მოწმებ. და თუკი ჩემი 5 რევიზორი რამე დარ-
ღვევას აღმოაჩენს, მათ ვერ გაუაჩერებ და ვერც
სადმე ჩავეტყუებ — დარღვევის ფაქტს, მეგობრებსაც
რომ ჰქონდეს ჩადენილი, უთუოდ გავახმაუ-
რებ.

— თქვენს მაგიდაზე ბეჭდოთ ფიგურა
რას გეგმა, რა დატვირთვა აქვს მას?

— როდესაც საგარეო ურთიერთობათა მინ-
ისტრის მოადგილე ვიყავი, აფრიკაში მაჩუქეს,
ნოთელი ხისაგან არის გაკეთებული. საქართველოში
რომ ჩამოვფრინდი, აეროპორ-
ტიდანვე სამსახურში წავდი. ნივთების ამო-
ღება დავინეე თუ არა, ნივთს დაუბერა და
დოკუმენტები ამიფრიალა. ფურცლები რომ არ
გაფანტულიყო, ბეჭდოთი დავადე და ის დღე
ძალიან ბედნიერი აღმოჩნდა ჩემთვის — გამი-
მართლა და სერიოზული პრობლემა გადავწ-
ყვიტე. მას შემდეგ დამრჩა და დამრჩა.

— მხატვრობაც გეყარება?

— ეს გაა ბუღალის ნახატებია. რომ მოვედი,
აქ დამხვდა. ბატონი სულხანის გემოვნებით არის
შერჩეული.

— დასასრულ, როდის უნდა ვლოდოთ
თქვენს სკანდალურ განცხადებებს?

— ობიექტურობას უნდა დავლოდოთ, სა-
დაც სკანდალი იქნება, სკანდალურ განცხადე-
ბებს გავაკეთებ. სადაც ქვეყნისათვის სასარგებ-
ლო საქმე გაკეთდება, არც კარგ განცხადებებს
მოვერიდები.

იზო რიკაძე

**მოსწავლეთა საზოგადოებრივი
საინფორმაციო ტექნოლოგიების
ცენტრი «გეოპრო»**
ატესტატს მოსწავლეთა და
სტუდენტთა მიღებას
**პერსონალური კომპიუტერის
შემსწავლელ ჯგუფებში**
მიიღებიან V - XI კლასების მოსწავლეები
მის: დ. უზნაძის №70 (ყოფ. კამოს)
☎ 91-03-17; 29-48-61; 95-45-75

სარეკლამო სკოლა
სტუდენტთა
მოამზადებს აბიტურიენტებს
და მოსწავლეებს უმაღლეს
სასწავლებელში ჩასაბარებელი
ტესტებისათვის
ქართული, მათემატიკა, უცხო
ენა, ზოგადი უნარ ჩვენებები.
ტელ: 22 69 15
www.sts.caucasus.net

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა
18 სექტემბრიდან დაადგინა ლარის მიმართ
უცხოური ვალუტის შეძლევი კურსი:

აშშ დოლარი	1,8450
ევრო	2,2518
ინგლ. გირვანქა სტერლინგი	3,3107
რუსული რუბლი	0,0631
თურქული ლირა (1000.000)	1,2206

**„სოცდემოკრატის“ თიანეთის
მეტალოკლასიკის
ქარ-ფანჯრები**
ქალბატონი იანა
ფაქობი: თიანეთი, ნაბახის ბაიბაჩი, მახა,
მედი მახა, მახაჩო, ნიბაჩი ხა და ა.შ.
ჩვენი პროფილი — 3-კამერიანი
მის: ფაქობის 141 მ. „ლიბუზის“ გზაზე
☎ 26-30-50; 34-49-40; 61-32-37; 899-51-51-09; 899-902-091; ტელფ: 966-779

„საქართველო“
აწარმოებს
გაყვანილ
სამუშაოებს
სასაღი და
ბაიბაჩი
წყლის
მიწადაბად
მის: პირველი ქ. №10
(სამრეწო სასახლის უკან, მ. 110)
ტ: 33-26-75; 36-64-02

ფიჩხა „ფლორანი“
მეტალოკლასიკის
ქარ-ფანჯრები სხვადასხვა
შეძლევი ფაქობი და
ხარისხის საკითხები
პროფილი
☎ 38-08-14
26-44-77; 53-21-51
899 25-38-74; 899 20-57-32
მის: გამსახურდიას 44 (გაბარიძის
მოედანი, სასტუმრო „ბიბლი“-ს უკან)

ცხოვრებისეული კურიოზები

1. ხაროში მიზნებული

მის სახლს უშიშროების წარმომადგენლები... ერთი ასეთი ჩხრეკის წინ მალაქია დედამ ფეცილის შესანახ სათავსოში, ხაროში დამალა. რუსებმა ბევრი იფათურეს მალაქიას ქოხში, მაგრამ ვერავინ ნახეს... ბოლოს ხაროს თავზე დადებულ რქეს წაანყდნენ, სიამოვნებით დალიეს და კმაყოფილებმა ერთმანეთს გადაუღაბარავეს: — ოჩენ ხაროში მალაქოო...

ამის თქმა იყო, მალაქიას დედამ იკივლა და იატაკზე გულწასული დაეცა. მოვარდნილმა მეზობლებმა გონს მოიყვანეს და ვერაფრით დააჯერეს, რომ მისი მალაქია ისევ ხაროში იჯდა. ჩემი ყურით გვეიგე, ასე იხსენებდა: მალაქო ხაროშიო.

ნოდარ გოგორჭიანი, ადიგენი

2. „დათვის“ ღვინი

ჩემს მეზობელ გიუმას ერთადერთი ვაჟი ჰყავდა, მალხაზი. მზე და მთვარე მასზე ამოსდიოდა, მაგრამ მალხაზი საშინლად ზარმაცი იყო, არაფერი შეელოდა, არც მამისგან მასწავლებლების მოქრთამვა, არც ხვეწნა-მუდარა. სანყალი გიუმას სულ შემომჩიოდა, თან გადაყვევი შვილს და მაინც არაფერი გამოდის, ეს ოხერი ჩლუნგი ხომ არ არისო?! ბიჭი ისეთი გონებაშეკრებილი იყო, კი ვიცოდი არ დაიკარგებოდა (ასეც მოხდა), მაგრამ დადარდიანებულ მამამისს რას დავაჯერებდი? ერთხელაც გიუმამ ისევ გადაწყვიტა მასწავლებლებისთვის ესაიამოვნებინა და შინ დიდი ქეიფი გაუმართა. მასწავლებლებმა გასაოცარი ოსტატობით ერთ საათში გენიოსად აქციეს მალხაზი. ნასიამოვნებმა მამამ შვილს დაუძახა, მოდი, ერთი სადღეგრძელო გვითხარიო. ბავშვმა ჭიქა გამოართვა და დაიწყო: დათვმა ღვინი გადისადა, მოიწვია მეზობლები (ყველას თვალი გადაავლო); ტურა (შეხვდა დირექტორის მოადგილეს), მელა (თვალი შეავლო მასწავლებელს), პატა, მგელი (მიუთითა დირექტორზე)... და ასე ბოლომდე ჩამოჰყვა... ის დღე იყო და ის, გიუმას აღარ უწუნუნია, ჩემი შვილი ჩლუნგიაო. აღარც მასწავლებლებს შეუწუხებიათ ოჯახი გამუდმებული სტუმრობებით.

რევაზ პეტრიაშვილი

3. მხოლოდ გაიარეთ

ბაქოში კონცერტი აქვს ლიუდმილა ზიკინას, გამოდის სცენაზე ფაშფაშა, ჩაფუფხულებული ქალი და მთელი დარბაზი ზანზარებს.

შეასრულა ერთი სიმღერა. ოვაციამ კინალამ ჭერი ჩამოიღო, შეასრულა მეორე — „ბისსა“ და „ბრავოს“ დასასრული არ უჩანს. გამოდის, მღერის და ოვაცია არ ცხრება.

ბოლოს გამოვიდა ზიკინა და დარბაზს მიმართა: — დავიღალე, მეტს ვეღარ ვიმღერებო. ერთი მაყურებელი წამოდგა:

— არა უშავს ქალბატონო, უბრალოდ გამოდით სცენაზე და გაიარეთ! სიმღერა არ გვინდა ჩვენ!

გიორგი ლოლომაძე, ქუთაისი

ყუჩადღეა!

კურიოზების კონკურსი

„კვირის პალიტრამ“ მკითხველის პრემია კურიოზების გვერდისთვისაც დააწესა. კონკურსში მონაწილეობის მისაღებად ავტორებმა უნდა გამოგზავნონ რედაქციაში კურიოზები, ახალი სასაცილო ამბები, ანეკდოტები. საუკეთესოები გამოქვეყნდება.

მიანიჭეთ პრემია საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ავტორს. თუ რომელიმე კურიოზმა ან ანეკდოტმა თქვენი მოწონება დაიმსახურა (ყველაზე მეტად), აღნიშნეთ მისი ნომერი ქვეთარში და გამოგვიგზავნეთ. თქვენი ხმა არ დაიკარგება და თვის ბოლოს გადამწყვეტს გამარჯვებულის ვინაობას.

კურიოზების კონკურსი

საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ნომერი —

თქვენი სახელი, გვარი

კვირის პალიტრა №38

ხმები დაითვლება და თვის განმავლობაში ყველაზე მეტი ხმის მფლობელი კურიოზის/ანეკდოტის ავტორი მიიღებს პრემიალურ — 50 ლარს, მომდევნო — 30-ს, ადგილზე გასული ავტორი კი — 20 ლარს.

ეს ქვეთარი „კვირის პალიტრის“ („სიტყვა და საქმის“) საფოსტო ყუთში უნდა მოათავსოთ რაიონებში ოთხშაბათის, 22 სექტემბრის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 23 სექტემბრის 13 საათამდე.

4. „იქიდან“ აშენებს

ჩემს მშობლიურ სახლერეში ადრე მშენიერი ტრადიცია იყო — ხალხი ყოველ გაზაფხულზე აკაკი წერეთლის პატივსაცემად „აკაკიობას“ ზეიმობდა. „აკაკიობა“ ჯერ მწერლის ძიძის სახლთან, სავანეში იწყებოდა და მერე გრძელდებოდა სხვითრში. ისედაც ღამაში სავანე აკაკიობას სულ გაბრწყინდებოდა ხოლმე. ხალხი რამდენიმე დღით ადრე იწყებდა მზადებას და მოუთმენლად ელოდებოდა ერისთვის საყვარელ მწერლებსა და მსახიობებს. წინასწარ იგებოდა ასფალტი, ღამაზდებოდა კარ-მიდამო და აკაკიობა დღეს, შუა გაზაფხულში იმერული ხაჭაპურებით სავსე მაგიდები იშლებოდა. ჰოდა, ერთი ასეთი აკაკიობის წინ ისევ დაიწყეს მზადება და ჩვენი სკოლის წინ გზის შესაკეთებლად ტრაქტორები არახრახდნენ. ესეც ვართ ფიზიკის გაკვეთილზე და გვაქვს ყურები დაყრუებული. შემოვიდა ჩვენი უაღრესად განათლებული და ენაკვიმატი ფიზიკის მასწავლებელი ზურაბ მოდებამე და მაინცდამაინც როსტომა ღონლაძე გამოიძახა. როსტომა იცოცხლე, ცელქოაში გონებასხარტი იყო, მაგრამ გაკვეთილის სწავლა კი არა, სათაურის წაკითხვაც ეზარებოდა. ზურაბ მასწავლებელი არ ეშვებოდა, ხან აქედან უვლიდა და ხან იქიდან, ეგება რამე ვასწავლო. მოკლედ ადგა როსტომა, მიაპყრო ჭერს თვალები და დამუწჯდა...

— ბიჭო, აკაკი წერეთელი თუ მაინც იცი, ვინ იყო? — ჰკითხა მასწავლებელმა.

— რაფა არ ვიცოდი! — ამოიღო ხმა როსტომამ.

— მერე არ გრცხვენია, შე ოჯახაშენებულო, ის კაცი მკვდარიც კი გზებს აკეთებს და ცოცხალმა ერთი გაკვეთილი როგორ ვერ უნდა ისწავლო! — აყვირდა ბატონი ზურაბი.

ნინო ალაგაძე

5. ვიხაც რა აულია

კომუნისტების დროს წყალტუბოს საქალაქო კომიტეტის სააქტო დარბაზში, მასწავლებელთა კონფერენცია ტარდებოდა. 3-4 საათის შემდეგ შესვენება გამოაცხადეს და ყველამ სასადილოს მიაშურა. ერთ-ერთი სკოლის დირექტორმა ბატონმა ბონდომ სასადილოში ჩასვლა დააგვიანა და იმ დღეს მომზადებული ჩახოხბილიდან მხოლოდ ქათმის თავი და კისერი შეხვდა, რაზედაც დირექტორმა მიმტანს უსაყვედურა.

— ასეა, ბატონო ბონდო, ვისაც რა აკლია, იმას აძლევენ, — „იხუმრა“ იქვე მაგიდის გარშემო შემოსხდარი ქალბატონებიდან ერთ-ერთმა შინაბერამ.

— ეს თუ ასეა, ჩემო თალიკო, შენ რაც გაკლია, იმას საინით არავინ მოგართმევს, — ვალში არ დარჩა ბატონი ბონდო.

„ამო“ ქ. წყალტუბო

მკითხველის საყვარელი ანეკდოტი

6. გაცხარებული ომის დროს სვანი

სანგარშია ჩამალული და ყვირის: — ექიმი, ექიმი! — რა გაყვირებს, დაჭრილი რომ არა ხარ? — მოირბინა მედამ, — დაჭრილი არა ვარ, მაგრამ, რომ დავიჭრა, სად გეძებო მერე?

თეიმურაზ გარდოსანიძე, თბილისი

7. მარომ ქმარს სადილი მოუზადა. შემოვიდა ნაჯფარი მისო და პირდაპირ სუფრას მიუჯდა.

— რას გიგავ, კაცო, ხელები, მაგიტ აპირებ ჭამასა? — შეიცხადა მარომ.

— ესლა დაბანა მეზარება, დედაკაცო...

— ჰმ, გაილოკე მაინცა ქაა, არ მოინამლო!

ქეთევან მაღლაკელიძე, ქ. კასპი

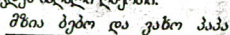

8. სვანი დგას მდინარეში პალტოთი.

ჩაყურყურმაღვდება, გადაგორდება ფსკერზე და ამოყურყურმაღვდება. მერე კიდევ და კიდევ... ჰკითხეს, რას აკეთებო? — პალტოს ვრცხავო, უპასუხა. — მერე, დალოცვილო, სარეცხ მანქანაში გარეცხე, ხო გაქვსო! — იქ თავბრუ მესხვევაო, — ამოიხრია სვანმა.

ეკა სვანიძე, თბილისი

ბონეზი

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

შენი ლოია ბებო და ომარი პაპა.

დაძვების ღრეს ვიკოცე, რომ,
 შენ გავჯვალის შენი ბემა,
 ყველა მიხანი შენ სრულითელს,
 რაც ტახელი იცნებთ ვიკოცენია
 მიღა ვისიურე ყველა სიკეთე,
 რაც ბუნებისან სამოძება,
 დავალოცის ღმერთმა, სალოცებმა,
 ჩვე ვჯვალთ ვიკოცე შენი ბემა,
 შენე ღრესიბელი, სიკეთებელი,
 დარდი შენს ვჯვალს ნუ მისცემია,
 სული ფრიადე მხოლოდ დამაგებობდელი,
 შენ გავჯვალის ღრეს ბემა!

სურვებ ჯანმრთელობას, ბედნიერებას,
 ღვე სიხარულოს, წარმატებებს სწავლაში.
 ზარდე სასახელო მამულიშვილი. ძალიან
 ჟარხარ ჩემო თვალსაზრეულა ბჭეო.

შენი იაიალა მამოლა

ფირუზ ფხაკაძე, თბილისი

[illegible]

წამოებს მისწავლეთა მიღება კონსტიტუციის კერძოებზე შესწავლეთა: ახის კანის დევეტები, მაღამები, მეტევი, დეკარტოლი სამკურ- დელი, კანის გაწეწვა, მასკი, ებოლია, რბები, ნაბები, ლოსონები ან სხვა. ვიდეო სურათები შუალედები ეტება სტუდენტებს, მძაღლ- ბიდან, იბილი, უმუშეარი და ლტოლვილი ირგანები. მის დავიანის

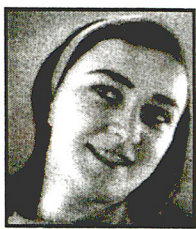
34 სმ-ზე გრძელ თმას. ცენტრალური რკინიგზის სადგური, II სართ. მაღაზია „ესთეტი“. 12-16 სთ. დასვენება შაბათ-კვირას.

სიბყვე და სიშენი

ვ. კიკნაძე

გენერალმა,
პინეპი,
ჩიქოვსკი, სეპილა,
ქოქეჩიშვილი ზაქარი,
აბაჯი, სანთქიქი,
გენერალი და სხვ.

დალი ჩხაიძის გახსენება

კიდევ ერთი დაბადების დღე უშენოდ, ჩვენი ძვირფასო დალი! დღეს, 23 სექტემბერს, მეგობრებს უნდა მოგველოდა 60 წლის შესრულება, რომელიც აღარ დაგაცალა მუხ-თალმა წუთისთევლად და ცათა სასუფეველში გილოცავთ ამ დღეს. მასწენდება, როგორი სიხარულით ვიკრიბებოდით შენ ირგვლივ შენს ოჯახში ყველა ახლობელი და მეგობარი. ამგვარად ჩვენ თვალცრემლიანი მოვალთ თქვენს საფლავთან, მოგიტანო ყვავილებს, დაგინთებთ სანთლებს და ღმერთს შეგვედრებთ თქვენს ლამაზ სულს. როგორი უღმინოელია სიკვდილი, ამ ეჭვობადა, ამქვეყნად უფრო სიკვდილი არ არსებობდა... მაგრამ „ერთადერთი, რითაც უფრო სიკვდილი აჯილდოვებს ადამიანს — მარადიული ახალგაზრდობა“ და ჩვენც ასეთი ახალგაზრდა და ლამაზი გვემასსოვრები ყველას.

როგორ დავგავლი და გვატკბებ გული, ჩვენი ლამაზი, ჭკვიანი, სულით მდიდარი, არა მარტო შენი ოჯახი, მეგობარ-ნაცნობებიც ცრემლებით გისწენენ. საოცრად მოწყალე, თბილი, სხვათა შემბრალე და თანადგომის ნიჭით აღსავსე იყავი. ძალზე ძნელია შენზე თქვა — იყავი, შენ მუდამ ჩვენთან იქნები. დიდი აკაცის სიტყვებს მოვიშველიებ — შენგარ ჩრეულებს ათასში ერთხელ ზეცა უგზავნის მიწას იმედად. დიდი იმედი იყავი ყველა-სათვის. დალი, შენ ის პიროვნება იყავი, რომელმაც უან-გარო სიყვარულით, მეგობრული და თბილი ურთიერთობით, დიდი სიყვარული და პატივისცემა დაიმსახურე მეგობრებს შორის. გვიჭრის უშენობა, შენ ჩვენთვის ყოველთვის ცოცხალი იქნები. ნათელში იყოს შენი კეთილი, ლამაზი სული.

და ბოლოს მინდა მოგმართო ლაღო ასათიანის სიტყვებით: ნათელი ქალბატონო, სიკვდილის ფრთა ვერ დაგაბნელესო.

ლია ადამიძა

მამუკა შერვაშიძის გახსენება

ჩვენი მამუკა! უკვე ორმოცი დღეა, რაც დატოვე ეს წუთისთევლი და მარადისობაში გადავიდა შენი მშ-ფოთიარე სული.

ჩვენი უსაყვარლესი და უკეთილ-შობილესი ადამიანი! წახვედი და დაგვიტოვე უსიამოვნო ტკივილი, დარ-დი და ნაღველი, რომელსაც დრო ვერასოდეს განკურნავს.

რით ვანუგეშოთ შენი ცოლ-შვილი?! — იქნებ იმ შენი გულის სითბოთი, შენი კაცობით და იმ სიყვარულით, ყველას რომ უწილადებდი. ჩვენ ზომ ყველანი ვერძნობდით შენს გულწრფელ, დაღლილ თანადგო-მას ჭირსა და ლხინში და რაც მთავარია, ვერძნობდით უზადო სიკეთეს.

შენი ჩამოსვლა ჩვენთან და ჩვენი — თქვენთან, უზარმაზარ სიხარულს გვგრიდა. ბევრი ღამე დავტყუებთ საუბარში გართულებს. ბევრი გვეჭრდა მოსაგონარ-გასასწენელი. ძნელია ამ მწარე ზეგონთან შეგუება, მაგრამ ვინ წაუვა განცების ნებას?

უსაზღვროდ დიდი სიყვარულე დავტოვე შენი წასე-ლით, მაგრამ სანთელით ანთებული სიცოცხლის კვლი მანამდე იარსებებს, ვიდრე იქნებათ შენი მთაბრძოლები ამ ქვეყანაზე. ტკივილიანი მოგონებები ერთმანეთს შეცე-ლის და კიდევ ბევრჯერ დავრწმუნდებით, რომ მიუღი შენი ცხოვრება მხოლოდ კაცურკაცობას უხდელი ხარკს.

დღეს შენეული სიმშვიდით წარდგები ღვთის სამსჯე-როს წინაშე და უფლის ნებით, საუკუნოდ დაიმკვიდრებ მართალ სულთა სასუფეველს.

ელერი თარხნიშვილი, ტარიელ ქორიძე, ნანა და დათო ქორიძეები ოჯახებით

ია მდივნიშვილის მონატრება

22 სექტემბერს 3 წელი გავიდა იმ სამშენილი დღიდან, როდესაც შენ დატოვე ამქვეყნიური წუთისთევლი და იმქვეყნიურ სასუფეველში გა-დაინაცვლე. დავტოვე შენც და დავტოვე მოუჩინელი ტკივილი. უსაზღვროდ ენატრები შენს ოჯახს.

შენი კეთილი სულისთვის 51 წელი ზომ ძალიან მცირე ასაკი იყო. როგორ გინდოდა სიცოცხლე შენ შვილებთან და შვილისთვის-მე-რეული, კეთილი და მოსიყვარული იყავი.

უსიამოლო გვენატრები და გვენატრება შენი სითბო, აღ-ერსი და ღმინი.

გვეყვებით და გაცივით შორიდან.

შენი ოჯახი

ზამო ზარქუას გახსენება

ორმოცი დღე გავიდა, ჩვენი ზამო, რაც შენი სხეული მარჩნაღმა მი-წაჰ მიბარა. და აი, შენა სულად დაგვტოვა, რომ სამოთხის კარი გავიღოს და მაცხოვართან წარ-გადგინოს.

გვეყვება, მარჩნაღი ნათელში მიგიჩნის მარადიულ სამოფელს... შენ ეს შენი უშუაგვლობითა და მოყვასისადმი სიყვარულით დამი-სახსურე...

მაგრამ... ძნელი, საოცრად ძნელი გამოდგა უშენობა შენი საყვარელი და მოსიყვარული ოჯახისთვის, შენი მეგობრებისა და კოლეგებისთვის, რომელთაც შენი გუ-ლის სითბო და კეთილი ღმინი, თანადგომა და იმედი მოაკლდა...

ეს სტრიქონები შენი გახსენებისა არ არის, ჩვენი ზამო, რამეთუ შენ აქ არც არავის დაგიწყებინა და არც არავის დაგიწყებდი. ეს სტრიქონები იმ გულისტკივილის გამოხატ-ულებაა, რომელიც მოკვდავთ ამქვეყნიურების წარმომე-ლობას შეახსენებს და ღვთისგან ნაჩვენებ სიკეთის გზას უნათებს, გზას, რომელიც მარადიული და ნათელი სამ-ყაროსკენ მიდის...

იძინე მშვიდად, კაცო კეთილო და სიკეთის მთესველო, შენ ჩვენთან ხარ!

ოჯახის ახლობლები და მეგობრები

დათო

„ცხოვრება მართლაც ფანტა-ზიური, ბოლოს კეთილშინა სამარს, უთქმელი დიდი დარდას, ნათქვამი პარი-პარალე...“

შენი საყვარელი სიმღერის სიტყვები, შვილო. რა უთქმელი

დარდი გქონდა ისეთი, სამარეში რომ წაიყოლე?! ჩემი ნაბოლარა შვილო, მენტრე-ბი. ყოველი დღეა და ღამე შენზე ფიქრით იწყება და აღარ მთავრე-ბა. უშენობამ დაძაღა. ახ სული ჰქონდა სიკვდილს შენთან?.. ისეთი ლამაზი იყავი, თვალს ვერ გაშ-ორებდა ნაცნობი თუ უცნობი.

ამ გაზაფხულს ვერ მოვესწრე-ბიო, — ამბობდი, წინასწარ გრძობდი, რასაც გიმზადებდა ბედი.

რატომ წახვედი? ყველას მოუშუშებელი ჭრილობა დაუ-ტოვე. ენატრები შენს ირაკლის, უკვე 19 წლისაა და ძალიან სჭირდება მამა. მძეი უშენოდ ფრთამოტეხილები დადიან, ძმისშვილები ლოცვებს გიკითხავენ. დააკლდი მეგობრებს, ახლობლებს, მიუღ თბილისს... შენი ცოლი ვის იმედად დატოვე?

შენზე მოგონებებით მიღვას სული, შვილო, სურათებს ვეფერები, სანთლებს ვინთებ... ჩემი ბობოქარო ბიჭო, 36 წელი იცოცხლე მხოლოდ. საოცარი გული გქონდა სით-ბოთი და სიყვარულით სავსე. სიცოცხლე გიგვარდა... მაღე 1 წელი გავა მას მერე, რაც საზარელმა ავარიამ საშუალოდ შეაჩრა, შვილო, შენი ლამაზი გულისფეთქ-ვა. ვინ იცის, კიდევ რამდენი გაზაფხული გავა უშენოდ? ვინ იცის, როდის გნახავ? სიტყვები არ მყოფნის.

„უთქმელი დიდი დარდას, ნათქვამი პარი-პარალე...“

უსამელოდ მენტრები, უშენობამ დაძაღა... ღმერთო! ნათელში ამყავე ჩემი დათოს ლამაზი სული.

შენი საყვარელი დედა

21 სექტემბერი ოთარ (ოთო)

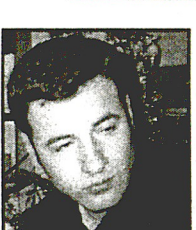
ქალიფთარის დაბადების დღეა

მოვიდა შენი დაბადების დღე (ღვთისშობილობას ზომ 24 წელი შეგისრულდება), რომელიც მარ-შან სიხარულით აღნიშნე შენს მე-გობრებთან ერთად. ალბათ, გული გიგრიძობდა, რომ რამდენიმე დღე-ნი (5 ოქტომბერს) ჩვენი დამატკეცირი ავადმყოფობა შენს თავს საშუალოდ დაგვაკარგვინებდა. დღე, რომელსაც უშენოდ პირველად ვხვდებით, ცრემლითა და გაუსაძლისი ტკივილითა გაუფრთხილდა.

გვენატრები, ოთო, უსამელოდ გვენატრები... შენ მარადიული სიზამტეუ გარეზა ბემა, ჩვენ კი — მარადიული ტკივილი, ცივი ჭეის ყურება და შენი სურათ-ის მოფერება.

შენ ის ტკივილი ხარ, დროსთან ერთად რომ იზრდება. ჩვენ ვერასოდეს დავივიწყებთ ასე ნაადრევად დაფრე-ლილ შენს სიცოცხლეს. იმის გაფიქრება კი გვიჭრის, რომ საშუალოდ დავტოვე შენ...
ღმერთს შევთხოვო, ნათელში ამყოფოს შენი უმანკო სული, ჩვენი ოთო, რისთვისაც განუწყვეტლევ ითხოვ სათელი თბილისში, ცხემლისხილას და თიანეთში (შენს დედულებში), სადაც შენები დაფრთი ასე უნეგმოდა.

შენი უსაზღვროდ მონატრებული მშობლები, და, მამიდა, ბიძა ოჯახით; პაპა, დიდეები, ბიძები (რიგიშვილები), ბიცილები, ბიძაშვილე-ბი, დედაშვილები, მეგობრები

გოგა ლაბარაის გახსენება
შემოდგომა ტაატით შემოდის თბილისში, ფოთლებს ნელ-ნელა ეკვლება ფერი... ფერისცვალება ჩვენს გულში. ტკივილი განუ-ზომელია და მონატრების სურვილით გამობარა...

ბიჭიფასო გოგა, მორე წელია, რაც ჩვენგან წახვედი და მარად-ისობაში გადაინაცვლე. თან გაიყ-ოლე ის ლამაზი ნაოცნებარი, რომელსაც თურმე ას-რულება არ ეწერა.

დრო არ ყოფილა ადამიანის მკურნალი. ძალიან გვი-ჭირს უშენობა. დარღილ დაფრეზულენ დედა, მამა, შენი ძმა, ახლობლები და მეგობრები — ყველა, ვისაც უყვარდი და დააკლდი.

მხოლოდ ვიდოფიფიდან გვიღიბი, მხოლოდ ეკრანებზე ვუყურებთ შენს სახეს და ამითა ვიმშვიდებთ თავს...

მაგრამ ძალზე გვიჭირს უშენობა, ჩვენი განუყოფრებე-ლო, სანატრელო გოგა.

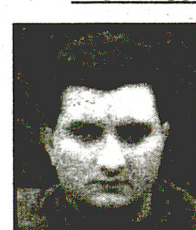
ნათია და ნინო წურწუმიები

თამარიკო სამადაშვილის მონატრება

შენი გარსკვალვი მოსწყდა მათობებს, ჩაქრა მც თვალთა ბრწყინვა, მშვერბა, ტანკეთი, ტკივილით წახვედი ჩვენგან, უშენოდ ყოფნა გავკიბნულვდა. წახვედი, მაგრამ გული აქ

დავრჩა, გული სკვდით და დარღილ დაღლილი, ყველას უყვარდი — დიდს და პატარას, არ დავივიწყებთ, სანამ ვიქნებით. მოგვენატრება შენი კისისი, რუსულ-ქართულად ატიტინება, შენი ხმის ტემბრი წმინდა, აკარა, ჩემი თამარიკო, სულ გვეხსოვება. ამა, შენ იყი, კარვად იარე იქ, ნანა ჯამო შეგვცემა, უკვდავებში ადრე წასვლებს სამარადისოდ ხსოვნა გვენებათ. მერი ფხოველიშვილი, ქემატოლოგიისა და ტრანსფუზიოლოგიის ს/კ ინსტიტუტი

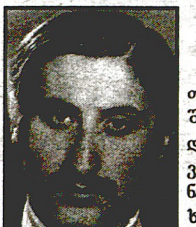

განო გოგიაშვილის მონატრება
ცხოვრებაში ყველაზე დიდი, ენით აუწერელი ტკივილი, როცა მშო-ბელი შვილი დაკარგავს.

20 სექტემბერი, ჩემი პირველი სიხარული, შენი დაბადების დღეა. მეშველე წელია, უშენოდ ვიტან-ჯებით. ქდს ვიხრით შენი ამაყი სულის წინაშე და თვალცრემლიანი გილოცავთ დაბადების დღეს.

შენს საფლავთან ყოველთვის მოვალთ, მოგიტანთ ყვავილებს, ავინთებთ სანთლებს და ღმერთს შევთხოვთ, ნათელში ამყოფოს შენი ლამაზი, გაუხარელი სული.

თვალცრემლიანი დედა

თამაზ სორგუანის გახსენება

მამა! ეს უმისამართო ბარათია შენ-თან მოქრული, რომლის ცრემლიან შინარსაც კოვლი ანგელოზები მოგწე-დან სულელის მშვენიერ საუფლოში. გენაფერი ვიღონო შენს გადასარჩე-ნად და ამ ცრემლიანი ღვთისმოსი იქნე ხსოვნა გაგინაგრძელო.

თავს სამშენი მესი დაგვცა უბე-ღურებამ, აზროვნების მხედველობის უნარი წარგვტაცა მხ-ოლოდ ის გაეცნობიერეთ, რომ რაღაც შემზარავი ხდებოდა. არ გვეცნობდა, რომ ყველაფერი ასე დამთავრდებოდა შენ თუ გავწიარდი, ღმერთი მანც დაგვინდობდა.

ძლივს ვუძლავდებით გულის გაუსაძლისი ტკივილს, არადა-ამანური ძალისხმევით ვიოცებთ ნიაღვრად მოგადნობი ცრემლს... დრო კი მოცოცეს და უშენობით გვიწამლავს წამებს. დრო უფრო გვიმძაფრებს ტკივილს.

დღეის ტანჯვა უფრო გაუსაძლისს ხდის ჩვენს ყოფას. უფსკრულის კედელს ჩაბლაუჭებული, თავს ათბულებს, სიცარ-იულში იფრვოს. მისთვის ზომ უშენოდ სამყარო დაკარგულ-და. ვერაფრით ემორჩილება აზრს, რომ აღარ არსებობ.

წარსულითა ვცოცხლობთ, მამა! ვისწენებ შენს უცესებს, ღმინოს, გამოხედვას, საყვარელ ფრაზებს... ცრემლიანი თვალუბით შეგვყურებ შენს ფოტოს, მაგრამ ყველა ტბილ მოგონებას დადა ასეა — „აღასაღეს“... ყველაფერს გავიღებ-დო ქვეყნად, ოღონდ ცოცხალი დავგვანე უცეს.

იძულებული გავხვადე, შეუბრალელო უშენობას შეგვწე-ოთ, ცხოვრება განგარბოთ და როგორმე შეგვწეროთ აზრი, რომ უშენოდ უაზროა ყველაფერი.

და აი, მამა, მოვიდა შენი პირველი დაბადების დღეც — უშენოდ, რომელსაც ვერ მოვილოცავთ, ვერ მოგვეფერებთ. გავა დრო. ცხოვრების მორევი ისევ ჩავვითრევს და მშვე-ნიერებით ტბიბის უნარს დავგებრუნებ, მაგრამ უშენობით გამოწვეულ ტკივილს რა შეაჩვენებს?!

სულის ტკივილამდე გვენატრები, მამა და დაბადების დღეს გილოცავთ.

შენი ოჯახი

ვასიკო ხატიაშვილის მონატრება

16 სექტემბერი, 1966 წელი, ეს ზომ შენი დაბადების დღეა. ამ დღეს ყოველთვის ბედნიერად ვხვდებით ყველა. მიდიდა წლები — 2000 წელი საბედისწერო აღმინდა ყვე-ლა ჩვენგანისათვის. 8 აპრილს უე-ცრად გამოგვეცალა შენი ლამაზი სული და დავტოვე უსაზღვრო სევდა და გაუნებელი ტკივილი.

16 სექტემბერია — ამ დღეს გილოცავ, ვასიკო. ვერა-სოდეს დავივიწყებ შენი დედას ციური და ირგვლივ ყველა, ვინც შენ გიცნობდა.

გვინდა გვასხივდე ისეთი, როგორიც იმ ავადსახსენებელ დღეებში იყავი — მუდამ კონტა, ლამაზი და მომზადლე-ლი. ნათელში იყავი, ჩვენი ვასიკო.

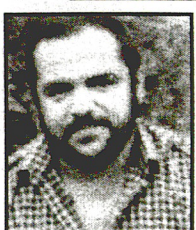
დედა ციური

ვასიკო ხატიაშვილის გახსენება

მოიხიბე მოვიდა სექტემბერი, ვასიკო, ისევ უშენოდ. ყველასთვის — სიხარულით, ჩემთვის — ცრემლებით, ტკი-ვილით, მოგონებებით. დრო მკურნალია... მაშინ რატომ არ ილევა ეს ტკივილი?! წახვედი და გვასწავლე მონატრება, გაუსაძლისი ყოფა შეგვატყობინე. სიკვდილის მიმი დაკარ-გეთ, რადგან მანდ შენ გვეულებო.

თევესმტეი სექტემბერია, შენს საფლავზე ოცდათვრამე-ტი სანთელი ანთია. მე, ლევანი, ლუკა, შენი მშობლები, ძმა ზურიკო, ნინო, გიორგი, მარიამი, ცოური ერთად ვაყვით ცრემლებს. ღმერთს ვავედრებთ შენს სულს, რომ ნა-თელში იყოს.

შენი ირმა

კახა ნოზაძის გახსენება
19 სექტემბერს შენი დაბადების დღეა, პირველი დაბადების დღე, რომელსაც შენი ახლობლები უშე-ნოდ ხვდებიან. შენი დედისთვის გაუფრეულად ყველაფერი. სიხ-არულმა ფასი დაკარგა. მუდამ თვალცრემლიანი და გულგატეხილ-ია. ვერ გვეტყა უშენობას. შენ სი-ცოცხლემდე დიდი სიკეთის და სიყ-ვარულს თესდი, ამიტომაც მწამს, უფლის გზაზე კლამ-ტრად წაიბიდებდა ის სიყვარული, რასაც ასე უანგაროდ გასცემდი. შენს დედას ნუგეშად ისდა დარჩენია, შენს საფლავზე მოვიდეს და წმინდა სანთელი დაგინთოს, რომ გზა გაგინათოს მარადიულ სასუფეველში.

დაბადების დღეს გილოცავ, ჩემო კახა!

მაცა ენუქიძე

მზა რეზიაშვილის მონატრება

თვალცრემლიანი ვხვდებით ახალ სასწაილს წელს უშენოდ. დარღილ და ტკივილით სავსეა ჩვენი გულები.

26 სექტემბერი — შენი დაბადების დღე, ჩვენი ზეიმიც იყო. დღეს კი სვედანი სტრიქონებით გვინახავთ მხოლოდ. თან გვდევს შენი თბილი, განათებული სახე, თვალბ...

რა მოულოდნელად მოგვტოვე. სხვის ტკივილს რომ ყოველთვის იზარებდი, რატომ ინახავდი შენას ასე უხმოდ? ძნელია შენზე წარსულში საუბარი. სიმართლის მოგვარელო, მკითხის მთესველი, ურთიერთობებში უღალატო — ასეადა დარჩები შენი ახლობლებისა და სტუდენტების გულებში.

ღმერთმა ნათელში გამოყოფოს, ჩვენი მზა!

შენი მეგობრები

გელა მელისის გახსენება
11 სექტემბერს მორეოდ ვხვდებ-ით შენს დაბადების დღეს უშენ-ოდ. 32 წელი შეგისრულდებოდა, შვილო. გელა. ცრემლითა და დარღილ მოგიგონებთ. მოვალთ შენს საფლავზე ყვავილებით. მოგილოცავთ იმ დღეს ცათა სა-სუფეველში. მოგვეფერებთ შენს სურათს. მოგივინებთ გარდასულ დღეებს.

ვერ შეგვწევი, შვილო, უშენობას. მიჭირს უშენოდ სი-ცოცხლე. ჩვენი საყვარელი გელა, ლოცვა და წმინდა სანთელი არასოდეს მიაკლდება შენს საფლავს. ყოველთვის ჩვენ-თან იქნები.

ნათელში ამყოფოს შენი ლამაზი სული, ჩვენი საყვარე-ლო შვილო გელა.

დედა

სოფიკო სულაქველიძის

ჩვენი საყვარელი შვილი, დედი-კოს მონატრებული სოფიკო! თერთ-მეტი წელი დედა შვილის რომ ვერ ნახავს, ის რა სიცოცხლეა? ეს არის მოლოდინი შვილიდან შეხ-ვედრის, ეს დრო ჩემს შემთხვევა-ში დიდხანს გრძელდება.

მაღე 21 წლის გახვდები. იმ ავად-მოსაგონარ 1993 წელსაც სწავლა 20 სექტემბერს დაიწყო, მაგრამ

დედიკომ ვერ მიგიყვანა მე-4 კლასში, სიკვდილმა იმარჯ-ვა და იმ დღეს, 20 სექტემბერს წამართვა ჩემი სოფიკო.

დრო ვერ ყოფილა მშობლების დაჭრილი გულის მკურ-ნალი. შენს დიკო თამარიკოსაც ძალიან ენატრები. დასას-ვენებლად წასულს ერთი გოგონა მომსგავსებია შენთვის, მასთან გადამღებული სურათები ჩამომიტანა, — დედიკო, ნახე როგორ ჰგავს სოფიკოსო. დღემდე ყველა ბავშვში შენ გეძებთ.

უკვე მთელიმეტე წელი მილია უშენოდ, მაგრამ შენი ხსოვნა თან ვერ წაივოლა და საშუალო დადალ დასცა ჩვენს მესხებებს.

გვიყვარხარ და გვენატრები უფრო და უფრო ძლიერ. ლოღინს მივეწევი და სიცოცხლის ბოლომდე დავლოდები.

ლაშასა და ვალერიის ხსოვნა

ყოველ ციმარე დიდს თქვენი სახელი ჰქვია ღამე თქვენი ღამედა. გაუნებელია ის მღუღარე ტკივილი, რასაც უთქვნიდა ჰქვია...

რა თავზარ-დამცემი, რა უბედურების მომტანი იყო 2004 წლის 11 აგვისტო ჩვენთვის, თქვენი ოჯახ-ებისთვის, ახ-ლობლებისა და მეგობრებისთვის. სიცოცხლეზე უზომოდ შეგვარებულნი, ჯან-ღირითა და ბედნიერებით აღსავსე ვაყვარებო იყავით. არ გვეყვანა, თუ ნაადრევად გიმთხილებდით წუთისთევლი და ასე ტრაგიკულად დამთავრდებოთ იმ ლამაზ სიცოცხლეს, რომელიც ასე გვეწოდალით ორგვეს.

ორმოცი დღე გავიდა მას შემდეგ, რაც თქვენ ჩვენ გვერდით აღარ ხართ. ყველას გვენატრებით, ძალიან ვაკალია თქვე-ნათილი და თბილი ღმინი. ატოკატასტროფამ იმსხვერპლა თქვენი უმანკო სიცოცხლე და დავგვარწყვს იმ ტბილ და ლამაზ დღეებს, რომლებიც ერთად ვაყვარებო. რამდენი გვე-მა გვეყვანდა და რამდენი ოცნება დავგრა შეუსრულებელი...

ჩვენი მძეი, ყველა ჩვენგანის, ყველა თქვენგანის სიყვარუ-ლი, მონატრება და თქვენს სახელზე ავლენილი წერე-ლოცვა გაგინათებთ ცათა სასუფეველს, სადაც განგეშად გარეშათ მარადიული ყოფნა ასე ნაადრევად. ჩვენს გულებ-ში თქვენს სახელებს დავიწყება არ უწერია.

ღმერთს რჩეულებს უყვარს და თქვენც რჩეულები აღმოჩნ-დით. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს თქვენი სულები.

დიდი სიყვარულით, ვაგა და ნიკა ბეჟუაშვილე-ბი

მაყვალა ტოტოლაშვილი-მღებრიშვილის მონატრება

მან მაპატიო, მაგრამ მე ვერ მიპატიებია თავისთვის

ჩვენ გენიკენ

ალბათ ყველა მამაკაცი გამიგებს, რადგან მათაც ემასხვრებათ, როგორი ამაყები და უხეშები იყვნენ 16-17 წლისანი. მაშინ ხომ თავი სრულფასოვანი მამაკაცები გვეგონა, არც მშობლის რჩევას, არც მასწავლებლის დარიგებას არად დაგვიდევდით.

ეს ამბავი მაშინ დაიწყო, 16 წლის რომ ვიყავი...

სკოლაში ერთი ბიჭი ამოვიჩემეთ. ჩვენზე ერთი წლით უფროსი იყო, მაგრამ ჩვენს კლასში დასვეს. თურმე ერთი წელი ავადმყოფობის გამო გაუცდა. ეტყობოდა კიდევ სახეზე. რალაც-ნაირი, დაბნეული იყო, თუმცა მაშინ ვფიქრობდით, გონებასუსტობის გამო დაბრუნეს ერთი წლით უკანო. ბესარიონი ერქვა, ბესიკოს ვეძახდით ირონიულად. მოკლედ, შევიძულეთ ახალ-მოსული, არ მივიღეთ, ვამცირებდით, როგორც მგევძლო.

ერთხელ, მარტში, გადავწყვიტეთ, უფროსებისაგან ფარულად ქალაქარეთ გაგვარულიყავით. მიკროავტობუსიც დავიქირავეთ (მძღოლს ფული წინასწარ მივეცით და აზრად არ მოსვლია ევითხა, მასწავლებლებმა ან მოშობლებმა თუ იციან რამეო...). ჩვენი გასეირნება ცუდად დამთავრდა. გზისპირა მოვამჩივებთ ჩხუბი მოგვიხდა. უკვე თბილისთან ვიყავით მოახლოებული და სასმელიც გვარიანად გვქონდა მოკიდებული. გამყიდველი ქალი დაგვეშურა, მილიციას (მაშინ მილიცია იყო) გამოვუძახებო. მე არც ვიცო, ზუსტად რა მოხდა. რომ მოვიჩხედ, დავინახე, ჩვენი ერთი მეგობარი ჩვენს ახალ კლასელს ეჩხუბებოდა. მიზეზი არც გვიკითხავს, ისე „დავერიეთ“ ბიჭები და ბოლმა მასზე ვანთხიეთ. არც ეს ვაქმარეთ, მერე გზაზე გადავადგეთ, ჩვენ მიკროავტობუსში ჩასხედით და მძღოლი გინებ-გინებით ჩამოვიყვანეთ თბილისამდე.

დარჩენილი 2-3 თვე მას სკოლაში აღარ უვლია. ავად გახდაო, — გამოგვიცხადა მასწავლებელმა. ჩვენც დავინწყებამ მივეცით იგი. ალბათ ყველას გვახსოვდა, მაგრამ თავს ვარიდებდა მის სხენებს... ჩხუბის მიზეზიც კი არ გვიკითხავს ერთმანეთისთვის.

მას შემდეგ 12 წელი გავიდა. ამ ზამთარს სკოლის მეგობრებმა რესტორანში მოვილხინეთ და შეზარხოშებული მივუყვებოდი გზას

სსოვნა

შინისკენ. მოკლედ გასვლა გადავწყვიტე და ბეთონის კედლებს შორის გავლა მომიხდა. მოშორებით ბიჭი დავინახე. ორივე ხელი გავშალა და ისე იდგა, გვერდს ვერ ავუტყევდი. უკან მობრუნება არც მიფიქრია. უბანში ისეთი სახელი მაქვს, ჩემი სახელის სხენება ნებისმიერ ქურდსა და ბაცაცას დააფრთხობს. მივუახლოვდი და ის ბესიკო არ შეირჩა ხელში?! ქუდი ჩამოვფხატა და სიცივისაგან ფერდაკარგული იდგა. გულმა რეჩხი მიყო, უკან მიბრუნდი. გადამარჩინო, — მითხრა. გავიკვირე, — შენ აქ დგახარ, მე უკან რა მიხდა-მეთქი. ის კი იდგა, არ იძვროდა, ფერდაკარგული მიმეორებდა, — უნდა მიბრუნდე, უნდა მიბრუნდე! მოდი ჩემთან-მეთქი, — ვუთხარი ბესიკოს. ვიფიქრე, შემინებულობა, ხელს გადავხვევ, დავამშვიდებ-მეთქი... ხელი გავიწოდე და არაფერი შემრჩა... პაერი იყო. ბესიკო იდგა, მაგრამ არც

იდგა. მაშინ კი ვიკადრე უკან მობრუნება, თან სირბილით! ჩიხიდან გამოვედი და ვხედავ, ოთხი ლანჩიანი ძირს დავარდნილს ურტყამს. რომ დამინახეს (მიცნეს!), აინურენ. გაგიჟებული ვეცი ბიჭებს, ზოგს კისერში ნამოვარტყი, ზოგს — ხვალ მისვალთ და დაგელაპარაკებით-მეთქი, დავეშუქე. მერე ნაცემი წამოვაყენე... ასე, 20 წ-

ისა იქნებოდა. სახე სისხლით ჰქონდა მოსვრილი. ჩემთან, შინ, ავიყვანე. ისე ვიყავი გაოგნებული, ხმას ვერ ვიღებდი. ყავა დაველი, მასაც დავალევი, სისხლი ჩამოვბანე, მერე, ვითომ სხვათა შორის ვკითხე: ბესარიონ ჯ-ს ხომ არ იცნობ-მეთქი. ახლა იმან აჯგომა წარბები. ჩემი ძმა იყოო. რა, აღარ არის-მეთქი? ათი წლის წინ გარდაიცვალა, უკურნებელი სენი სჭირდა, სამი ოპერაცია გავუკეთეთ, მაგრამ არ ეშველაო...

ვიგრძენი, როგორ გამეჩხირა ყელში ბურთი. გავისტუმრე ბესიკოს ძმა, ვასწავლე, როგორ უნდა მოქცეულიყო, თუ ვინმე გალახავს დაუპირებდა, რა უნდა ეთქვა.

მეორე დღით, გრილმა სიომ შემოუბერა ოთახში. თვალი გავახილე. ისევ ის იყო, ჩემი გარდაცვლილი კლასელი. ილიმეოდა. მერე ჩემკენ ხელი გამოიშვირა და გარკვევით მითხრა: — არ იღარდოო... ისტერეიული ტირილი ამივარდა. სამწუხაროდ, სახელს ვერ გომხელთ და ამბავს ვერც პირადად ვეტყვი ჩემი უბნის ბიჭებს, ჩემს მეგობრებს. თქვენი გაზუთის ფურცლებიდან კი დავ, ყველამ წაიკითხოს: ბიჭებო, არ დაჩაგროთ ერთმანეთი, რომ მერე არ იღარდოთ...

ბესიკომ კი მაპატიო, მაგრამ მე ვერასდროს ვაპატიებ ჩემს თავს იმ გაუცქიბობისათვის.

ლ.კ. თბილისი

ყვავილი გულს ჯანსაღს ეპყობინებს

ყოველთვის მგრძნობიარე ქალი ვიყავი, ყველაფერს ზედმეტად განვიცდიდი ხოლმე. არაერთი ღამე გამითენებია ტირილით — ხან ქმარზე ვეჭვანობდი, ხან მისი ნათქვამი სიტყვა მეწოთირებოდა და ვიხუტებოდი გულს... ჩემი მეუღლე, ახლა რომ ვფიქრობ, ყოვლად უწყინარი კაცია, პროფესიით ქიმიკოსი, თავის ცდებში ჩაფლული, ხშირად იმასაც ვერ ამჩნევდა, რა ხდებოდა გარშემო. მე კი, სულელს, ესეც მალიზიანებდა. ვფიქრობდი, ალბათ აღარ ვინტერესებ-მეთქი და ნიგნებს, რომლებსაც ის ჩაპიკრიკიტებდა, თვალს დასანახად ვერ ვიტანდი.

ერთ საღამოს გახარებული დაბრუნდა შინ, შენთვის საჩუქარი მაქვსო. თვალახვეული გამოყვანა ლოჯიაში და მშვენიერი ქოთნის ყვავილი მომართვა. ეს ისეთი რომანტიკული იყო, ისე მომეწონა... წარმოვიდგინე, როგორ მოქონდა ნახევარმეტრიანი ყვავილი ტროლეიბუსით ჩემს მეუღლეს და სულ დამაინყდა თუ ოდესმე გაბრაზებული ვიყავი მასზე. უცნაური ამბებიც იმ დღიდან დაიწყო ჩვენ ოჯახში.

ყვავილს განსაკუთრებულად ვუვლიდი. როცა ჩემი მეუღლე თავისი ცდებით იყო დაკავებული, მთელი ყურადღება ამ მცენარეზე გადაქონდა. სპეციალური ნიგნიც კი ვიყიდე, შევისწავლე, როგორ უნდა მომეღებო მისთვის.

ერთ საღამოს, მოულოდნელად ჩემი ყვავილი მოითენთა, მსხვილი, ძლიერი ღეროები თითქოს

მოემჩვარა. გული მეტკინა. ჭკნება-მეთქი, გავიფიქრე და სახლთან ახლოს ყვავილების მაღაზიაში ჩავიტანე. იქაურმა ბოტანიკოსებმა მხრები აიჩქეს, თქვენ როგორც ამბობთ, სწორად უვლით, ვერ გეტყვით, რა სჭირსო. დამწუხრებული დავბრუნდი შინ. კარი ღია დამხვდა. ოთახში ხალხი ირეოდა. ყვავილი იქვე შემოსასვლელში დავდგი და ოთახში შევევარი. ტახტზე ჩემი ქმარი იწვა — სამსახურში ცუდად გამხდარა და სასწრაფოდ საავადმყოფოში გადაუყვანიათ... იქ პირველი დახმარება აღმოუჩინეს და მეგობრებმა შინ წამოიყვანეს. მთელი საღამო თავს დავტრიალებდი მეუღლეს, ცივ ნიაფს არ ვაკარებდი. მეორე დღითვე გამახსენდა ყვავილი და დერეფანში გავდი. გაცივებისაგან პირი დავაღე. ჩემი საყვარელი მცენარე გაცივებულყო.

მას შემდეგ, ვაკვირდებით და გაცივება გვემატება: ყვავილს იმდენად მჭიდრო კავშირი აქვს ჩემი ქმრის ბიოვლთან, რომ როცა მას რაიმე უსიამოვნება ხდებდა, ის აუცილებლად „ყურებ-ჩამოყრილია“. შინიდან გაუსვლელია, ტელეფონზე დარეკვის გარეშეც შემიძლია გავიგო, როგორ გრძნობს თავს ჩემი მეუღლე — რამდენჯერცაა რალაც ვიეჭვ, ქოთნის ყვავილი არ მომეწონა, იმდენჯერც არ სცხიანდა დაბრუნდა შინ, ან წნევა დაუვარდა, ან ცდა არ გამოუვიდა და ინერვიულა.

ორი წლის წინ მეუღლე უცხოეთში წავიდა სამუშაოდ. მიუხედავად სიმორისა, ჩემი მცენარე მაინც გრძნობს მის ფიზიკურ და სულიერ მდგომარეობას.

მეც შევიცვალე. ახლა ქოთნის ყვავილს სხვა თვლით ვუყურებ. რაკი ყვავილს ამდენს გაგება შეუძლია და ასეთი „სიყვარული“ იცის, რამ გაყო ჩვენი და მისი დარდი, ჩვენი სიხარული და მისი სიხარული, ის უკვე ჩემი ოჯახის სრულყოფილია ან წერია და ბოლომდე ასე დარჩება.

ლარსა დოჭვირი

უკვე ვიცი, სული უკვდავია...

„ეს ამბავი დიდი ხნის წინ მოხდა. მე მაშინ პედტექნიკუმში ვსწავლობდი. დედა ძალიან მძიმედ გახდა ავად და საავადმყოფოში მოვათავსეთ. მე და ჩემი უმცროსი ძმა მის სანახავად ყოველდღე დავდიოდით. დედის მდგომარეობა დღითი დღე უმჯობესდებოდა და ექიმებს მისი გამოწერის იმედი ჰქონდათ.“

ერთ საღამოს შინ ვიყავი და საკურსოს ვწერდი. უცებ დედის ნახვის საოცარი სურვილი დამეფუთა, მაგრამ გვიანი იყო და საავადმყოფოში წასვლა არ შემეძლო. რატომღაც ძალიან აფფორიადი, გულზე მძიმე ლოდი დამანვა.

დიდხანს ვტიროდი და ჩამქინა. სიზმარში ჩემთან დედა მოვიდა და მომეფერა, უცნაურად მიყურებდა. მაშინვე თვალი გავახილე და ჩემ წინ განათებული ბურთი დავინახე, რომელიც დედის ხმით მელაპარაკებოდა, მარიგებდა, მოხოვდა, ძმისთვის მიმხედდა. მერე კი დამეშვიდობა და მითხრა, — უნდა წავიდე, ჩემი დრო მოვიდაო... და გაუჩინარდა. თავხარი დამეცა, ავქვითინდი — ნუთუ სამუდამოდ გამომეხრება-მეთქი.

დღითი მეზობლებმა შემატყობინეს, რომ დედაჩემი გარდაიცვალა. ახლა დარწმუნებული ვარ, რომ მხოლოდ სხული კვდება, სული კი — უკვდავია.

მავალა ბაიბე, ქუთაისი

„საპალლო-სალალო“ გვერდის პასუხები	
I. ცოდნა	
II. მე-6 და მე-11 უკრები	
III. აბა, გამოიცანი	
1) — გ; 2) — ა; 3) — ბ; 4) — დ; 5) — დ; 6) — ა; 7) — დ.	

დათო ალღაძის მონატრება

უკვე გავდა ოთხი ტკივილიანი წელიწადი, რაც შენ ჩვენ შორის აღარ ხარ, შელო! ძნელია შეგუება იმისა, რომ აღარ ჰყავს ოჯახს ერთადერთი ვაჟიშვილი, რომელსაც უპატრონოდ დარჩა მოხუცი მშობლები, მეუღლე და მცირეწლოვანი შვილები. ოპ, როგორ გვაკლიხარ ყველას, როგორ გნატრობენ შენი გოგოები.

რაც დრო გადის, გული მძიმდება, სიცოცხლე გაუსაძლისი ხდება, წლები ვერ კურნავს იმ ტკივილს, რასაც შენზე გამოწერული დედის ტანჯვად ქცეული სიცოცხლე განიცდის და რასაც უშუალოდ ჰქვია.

22 სექტემბერი შენი გარდაცვალების დღეა, 23 ოქტომბერი კი — დაბადებისა. 52 წელი გისრულდება, ჩემო ვაჟკაცი, მაშაში. ძალიან მკვირს უშუალოდ. ძალიან ძნელია იმის დაჯერება, რომ ვერასოდეს გნახავ და მაინც ვცოცხლობ, გტარი და ვგუგუები, მწანატრები და არ კვდები.

სიზმარში გნახე, მითხარი, — შენ დიდხანს უნდა იცოცხო. ალბათ გეშინია, კიდევ ერთი მზრუნველი ხელი არ მოაკლდეს შენს შვილებს. ძალიან მწანატრები, შვილი. ენატრები ყველას — მოხუც მამას, ცოლ-შვილს, დას, დისშვილებს და მეგობარ-ნათესავებს.

ჩემო სიცოცხლე, იმედად ისდა დაგვრჩენია, რომ დაგინითი სანთლები და ვილოცოთ შენი სულის უკდავები-სთვის.

ოჯახი

ნანა კუპრაძის გახსენება

ჩვენი ნანუკა! უზომოდ დიდია მწუხარება, რაც შენთან მოულოდნელად განშორებამ განგვაცდევინა.

ისეთი სათნო, უხმო და მოდიმარე სახით იტანდი იმ სამნიელ სრულებას, რომ ვერაფერ მივიჩნე-და, წინ რა გელოდა. ამიტომ იყო ასეთი მოულოდნელი შენი ამ ქვეყნიდან წასვლა. ანგელოზივით გავგიფრინდი, პირდაპირ ზეცაში ასვლი.

შენგან „არა“ არავის არასოდეს სძენია, შენი ხანმოკლე

ცხოვრება სიცოცხლით სავსე განვლე. ლაღი თმორი, სილაშქრისა და სიცოცხლის ხალისს მატებდა შენს გარშემოცოფთ.

შენ ირვლევი ყველაფერი მშვენიერი იყო. 22 წელში რამდენი სიკეთისა და სიყვარულის დათესვა მოასწარი. ვფიქრობ, უფროს ასეთი გამოჩენილი თვისებების გამო გავარდა ამ ცოდვილ წუთისოველს და თავისთან ვიხმო.

შენმა წასვლამ აუტანელი სიმწარითა და ტკივილით შეძრა შენი საყვარელი დედაკის, საყვარელი დაიკოების გულები. შენ ხომ წინაა ტყუპისცალივით ჰყავდი, თაკოს კი შენსავით არავინ უყვარდა.

შენსავით უწყობად, აუტანელი წუხილით შეხვდა შენთან განშორებას შენი მავარელი მამა, რომლის წუხილმაც ყველანი შეგვძრა. მას ხომ ბევრი ლაპარაკი თავის ნაზ გრძნობებზეც კი არ შეუძლია.

შენი ერთადერთი მამიდა, რომელიც თავს გველეხოდა და გაღამაზებდა, ბოლო წუთამდე გვერდიდან არ მოგცილებია.

ყველას გეტყვია შენგან მოყვებული მოუშუშებელი ჭრილობა — შენს ბებიას, ნათესავებს, მეგობრებსა და მეზობლებს.

შენ ხომ გიყვარდა ყველა — შენც როგორც ჰყვარებიხარ ყველას. სწორედ ეს სიყვარული გაიყოფო თან, შენი ეზოს გოგონებისა და ბიჭუნის სიყვარული.

ძალიან გვენატრები, ჩვენი ანგელოზო.

ჩვენ ყოველთვის ვილოცებთ შენი სულის სიმშვიდისათვის, სხვა რაღა შეგვიძლია...

თინა პაბიდა, ნინო და ლევანი

ლადო დავითაშვილის გახსენება

ჩვენი ლადო, 11 ოქტომბერს მეცხრედ ვხვდებით უშუალოდ შენს დაბადების დღეს. 35 წლის გახდებოდა, რომ არა ის ავადიოთ 18 ივლისის ტრაგიკული შემთხვევა, რომელმაც სამუდამოდ წაგვართვა შენი თავი. შენ ხომ მეგობრებისთვის გადავოცდიდი იყავი. გიყვარდა ყველა. მეზის გაგვარდას ჰგავდა შენი სიკვდილი. ამბობენ, — დრო მკურნალიაო. არა, ლადო, არ ყოფილა დრო მკურნალი. რაც დრო გადის, უფრო გვენატრები.

ნუგეზად ისდა დაგვრჩენია, მოვიდეთ შენს საფლავზე, მოვილოცოთ დაბადების დღე, დაგინითი სანთლები. ჩვენმა დათხოვულმა სანთლებმა გავინათოს გზა მარადიულ სასუფეველში.

შენი დატოვებული სითბო და სიყვარული არასოდეს

გავგონებოდა. გიხსენებთ მუდამ დიდი სიყვარულით. მსუბუქი იყოს შენთვის ქართული მშა. ღმერთმა ნათელში აჩუფოს შენი სული. შენს სახელს დავიწყება არ უქრია.

ოჯახი

ლევან გიორგის ძე კეერაშვილის გახსენება

უკვე 40 დღე გავდა, რაც ჩვენთან აღარ ხარ. ყოველდღე გიხსენებ, შენი მოფერება, ღიმილი და სითბო გვაკლია... მსუბუქადელ ვლიცულობთ შენთვის.

ნათელში გამყოფოს ღმერთმა, ჩვენი საყვარელი პაპა.

შენი შელოშვილები: ლელა და ლევან კეერაშვილები, თეა და ეახტანე მახაროლიშვილები, შეილათაშვილი ნოდარიკო კიკნაძე

მზა ოთინაშვილი-ბალიაშვილის სსოვნას!

დელა! მამატიე, ცრემლების გარეშე რომ ვერ ვახსენებ შენთან საუბარს. ვიცი, ამით გულს გატკენ მხოლოდ. შენ ხომ ჩვენს თვალებში ყოველთვის დიდალს ეტბდი. როგორ დავკარგეღა სამყარო უშუალოდ. შენმა წასვლამ თითქოს საყრდენი გამოიკადა. ჩემი თვალე-

ბი გაუძლებდით გეტყვენ. როგორ მომეწატიე, დელი.

რა საბარლონი ვართ ადამიანები, რალაცა ვცდილობთ, ვფუფუფუხებით, მთავარი კი გავიწყდება — ერთმანეთის მოფერება, ერთმანეთის ტკივილის გათავისება. შენ ეს არასოდეს გავიწყდებოდა: — „დედა გენაცვალის, დელა შემოგვეღოს“ — სულ ყურში მიდგას ეს სიტყვები და მანამ იცოცხლებენ, სანამ პირში სული მიდგას, დელი.

რამხელა ძალა გქონია ამ სიფიფანა ქალს. საცოდავია მამა შენი წასვლის შემდეგ. ყოველ ცისმარეს ღმერთს ევერება — შენთან ყოფნის დიხის გახადოს.

გული გვეცდებოდა. შენი სამშობლო არაკაცებსა ბრძოლის ველად რომ აქციეს. ალბათ არ გავგწირავს უფალი და დაისვენებს სამამალოს გატანჯული ქართველობა — შენი ოცნებაც ხომ ეს იყო.

პატიებას გთხოვ ყველაფრისათვის, რაც გავყვინე და მადლობას გიხდ ჩემი არმანისა და ორინასათვის. რა გვეშეშებოდა უერთმანეთოდ. შენ ხომ ჩვენთვის მხ-

ოლოდ დელა კი არა, პელავიცი იყავი და უერთგულესი მეგობარიც. ჩვენ ხომ შენს გაკავალ ბილიკზე დავდივართ, დე! შენ ჩავგინერვ ერთმანეთის სიყვარული და ერთგულება. მადლობას გიხდ იმ დახმარებისთვისაც, ყოველ წელს რომ გვრძნობ ახლაც. შენი წასვლის შემდეგ, შენი სული ხომ სულ ჩემთანაა. მამატიე, რომ გავტრებისას ისევ შენ მოვამართავ უნებელი დახმარებისთვის: — „ძიშველე, დელა“ — შენ ხომ ყველაფრის პატიება შეგეძლო.

მეორედ მოდის შენი დაბადების დღე უშუალოდ, დელი. როგორი მოთმინებით გველოდი, გავგახსენებოდა თუ არა ეს დღე ცხოვრების ორიშტორიალში ჩართულ შენს შვილებს. მამატიე, გულმავწყობით გული რომ გატკინე, არასოდეს დამეწყვდება ეს დღე. ყოველთვის მოვალ შენს საფლავზე. მოვალ შენს პატარა შელოშვილებთან ერთად, თითოეულ მათგანში შენი სულის ნაწილი რომაა გაბნეული. ლამაზ ყვავილებს მოგიტან. შეგვედრები უფალს და დელავთისმშობელს — ნათელში აჩუფოს შენი ლამაზი სული.

სასუფეველი დაგიმკვიდროს ღმერთმა.

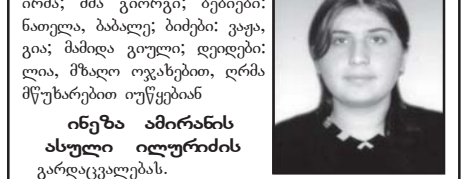
შენი მარინა

დელა მათა; მამა ამირანი; და ირმა; ძმა გიორგი; ბებებია: ნათელა, ბაბალე; ბიძები: ვაჟა, გია; მამიდა გიული; დედებია: ლია, მზალი ოჯახებით, ღმერთს მწუხარებით თუწყვიან

ინება ამირანის ასული ილერიძის გარდაცვალების.

პანაშვილი: 21, 22 სექტემბერს; გამოხსენება: 23 სექტემბერს, 13 საათზე.

მისამართი: ღმერთის რაიონი, სიფ. ბაზალეთი.

უახლოესი ნათესავები: თამაზი, თეა, გიორგი, თამაზ რობაქიძე-ბი; იზოლდა, ვანი, ირაკლი, გიორგი, ნათია, თეა, ფიქრია მაქარაშვილები; ნაზი, რეზო, ირაკლი, ორინა არამიძები; მერი ყვავაძე თუწყვიან, რომ გარდაიცვალა

აზა ამბროსის ასული რობაქიძე-დოლაკიძე

სელაგი პოქს... ქათმებისაგან!

დასავლეთ ვირჯინიის შტატის (აშშ) ერთ-ერთი მეფრინველეობის ფერმიდან 11 თანამშრომელი დაითხოვეს... ქათმებისადმი „გამოჩენილი სისასტიკის“ გამო.

ცხოველთა დაცვის საზოგადოებამ ინტერნეტით გაავრცელა ფარული ვიდეოკამერით გადაღებული კადრები — ფერმის მუშები ქათმებს ნისილებს ურტყამდნენ და კედლებს ახეთქებდნენ.

ფერმის ხელმძღვანელთა თქმით, გათავისუფლებულთაგან სამი მენეჯერი იყო, დანარჩენები კი — მუშები. ხელმძღვანელობის განცხადებაში ნათქვამია, რომ მიმდინარეობს ინციდენტის გამოძიება. ქათმების შევიწროებაში შემჩნეულნი სათანადოდ დაისჯებიან.

ოქტ 1632

ახლა ისინი მხოლოდ მეგობრები არიან

ამ გასაოცარ კაცზე ლოცულობდნენ მსოფლიოს ყველაზე ლამაზი ქალები. ის თავდავიწყებით უყვარდათ კლაუდია შიფერს და გვინეტ პელტროუს, ხოლო ლიზ ტელიორი, ჯეკი კენედი და ოდრი ჰეპბერნი მას მოდის ყველაზე ელეგანტურ მეფედ მიიჩნევდნენ, მაგრამ მან არც ერთი თავისი მოდელი და კლიენტი არ გაიკარა ახლოს... ახლახან, 72 წლის კუტიურიემ გააშხილა საიდუმლო, რომელსაც ძალიან დიდხანს გულმოდგინედ მალავდა — ცისფერი ვარო.

— აზროვნება და შეხედულებები შეიცვალა. უკვე არ გემყვინება საშინელებად ის, რაც აქამდე იკიცხებოდა, — ასე ახსნა ვალენტინომ თავისი გვიანი აღიარება. თუმცა, მან ეს გააკეთა მას შემდეგ, რაც 64 წლის ჯან-კარლო ჯამეტი პარიზში, მოდების ერთ-ერთი ჩვენების დროს ადგილობრივ ჟურნალისტებს ინტერვიუში უთხრა, — ვალენტინოსთან საკმაოდ ახლო ურთიერთობა მაქვს, 12 წელი ერთ ოჯახად ვიცხოვრებო.

მათ თურმე ერთმანეთი 45 წლის წინ გაიცნეს კაფეში. მაშინ ვალენტინომ რომში საკუთარი სალონი გახსნა, ხოლო ჯან-კარლო სტუდენტი იყო, არქიტექტურას სწავლობდა. ძალიან მალე ერთიანი ძალისხმევით მათ შექმნეს უზარმაზარი იმპერია. ვალენტინო პასუხს აგებდა სამუშაოს შემოქმედებით ნაწილებს, ხოლო ჯან-კარლო — ფინანსურ და საორგანიზაციო საქმეებს აგვარებდა. ოსტატი პირველად მას აჩვენებდა ხოლმე თავის ნიმუშებს და ერთადერთს, ჯან-კარლოს ჰქონდა მისი შეფასების უფლება...

მაგრამ არც ამგვარი სიყვარული არის მარადიული. ახლა ისინი მხოლოდ და მხოლოდ კარგი მეგობრები არიან...

ოქტ

ჯექსონი გაქცევას შეეცადა

პოპმუსიკის ყოფილი მეფე მაიკლ ჯექსონი, როგორც გაირკვა, სულაც არ აპირებდა მონაწილეობას სასამართლო პროცესში, რომელიც ახლახან კალიფორნიაში გაიმართა. ცნობილ მუსიკოსს, როგორც ვიცით, პედოფილიაში ადანაშაულებდნენ. ჯექსონი, პრობლემებისგან თავდასაღწევად, საზღვარგარეთ აპირებდა გაქცევას. ამ ამბავმა სანტა-ბარბარას საოლქო სასა-

მართლომდე მიაღწია. განრისხებულმა სამართალდამცველებმა გადაწყვიტეს, აღარ მიეღოთ შავკანიანი სუპერვარსკვლავის ადვოკატების თხოვნა — შესატანი თანხის, 3 მილიონი დოლარის, 500 000-მდე შემცირების თაობაზე. მოსამართლის აზრით, ზუსტად ეს თანხა აიძულებს მაიკლს, არ დატოვოს აშშ. ჯერ კიდევ რამდენიმე წლის წინ პოპმუსიკის მეფეს თავისუფლად შეეძლო 3 მილიონის გადახდა (ეს მისი ჯიბის ფული იყო!) თავისუფლებისათვის, მაგრამ ახლა მისი ფინანსური საქმეები ძალიან ცუდად არის. მაიკლი უკვე რამდენიმე თვეა, გაკოტრების ზღვარზეა.

პროკურორისათვის ისიც ცნობილი გახდა, რომ ჯექსონს მარტო კი არ ჰქონდა განზრახული გაქცევა, არამედ იმ ბიჭუნას ოჯახთან ერთად, რომლის გაუპატიურებაშიც ადანაშაულებდნენ, მაგრამ დაზარალებულებმა უარი განაცხადეს.

მომღერლის სასამართლო პროცესი თითქმის წელიწადია, გრძელდება და დასრულდება 2005 წელს. ექსპერტთა აზრით, ჯექსონი ვერ ასცდება სასჯელს, მაგრამ განაჩენის საგრძნობლად შერბილებას უთუოდ მოახერხებს. რამდენიმე კვირის წინ მომღერალმა 46-ე დაბადების დღე გადაიხადა, რომელსაც დაესწრნენ მხოლოდ ახლო ნათესავები.

მუსიკალური კერპის თაყვანისმცემლები, რომლებიც ჯერ კიდევ 12 თვის წინ მის დასაცავად დემონსტრაციებს აწყობდნენ, სულ უფრო რწმუნდებიან, რომ ჯექსონმა ნამდვილად გააუპატიურა ბიჭუნა და აღარ ცდილობენ მის დაცვას.

მირორი

სივილიზაციას ზიანი მოაქვს...

სამხრეთ ამერიკის ჯუნგლებში აღმოაჩინეს ინდიელთა კიდევ ერთი ტომი, რომელსაც არასოდეს ჰქონია ურთიერთობა ცივილიზებულ სამყაროსთან. ეს მოხდა პარაგვაიში. ინდიელები ითხოვენ, თავი დაგანებეთ და საშუალება მოგვეცით, ცხოვრება ჩვეული წესით გავაგრძელოთ. ტომი აღმოაჩინეს მებულდოზერებმა, რომლებიც ტყეს კაფავდნენ. ველურებს ბულდოზერები კაცი-ჭამია ცხოველები ეგონათ. ინდიელებს ეშინოდათ თეთრკანიანებისა, არ იზიარებდნენ ცივილიზაციის მიღწევებს, არ სჭირდათ ტანსაცმელი; საკვები უხვად აქვთ, ნადირობენ მაიმუნებსა და ღორებზე, ხოლო ბოსტნებში მოჰყავთ მარცვლოვანი კულტურები. დღემდე ქვის იარაღს იყენებენ, უფროსიან მისიონერებს, რომლებიც ხშირად აავადებენ მათ გრიპითა და სხვა ინფექციებით.

მიახლოებითი მონაცემებით, ახლა ამაზონის აუზში ცხოვრობს დაახლოებით ინდიელთა 50 ტომი, რომელსაც არანაირი კონტაქტი არ აქვს თეთრი ადამიანების ცივილიზაციასთან.

ჟენტი

ჯაიის ბონდის ოცნება

მიჩიგანში, აშშ-ის არმიის ნაციონალური ავტომობილების ცენტრში, შექმნეს შეჯავშნული ავტომობილი SMATVUCK-ი. ასეთ ავტომობილზე თავად ჯაიის ბონდი ოცნებობდა, მაგრამ, სამწუხაროდ, მისი დრო გავიდა.

ჯავშნულებისთვის განკუთვნილ ახალ მანქანას შეუძლია გაექცეს მდევრებს: მათთვის გზა-კვალის ასარევად მინას ზეითი რწყავს, ქმნის კვამლის ფარდას და მსვლელობისას ლურსმნებს გზაზე ყრის. მანქანას სახურავზე აქვს ლუკი ლაზერული ავტობატებისა და ყუმბარმტყორცნებისთვის, ხოლო ყოველი კარის თავზე მოთავსებულია მაღალი კონცენტრაციის ცრემლმდენი გაზსაფრქვევი. თუ დაცვის ყველა ეს საშუალება არ იმუშავებს და თავდასხმელები მანქანას მაინც მიუახლოვდებიან, მაშინ მათი

მოგერიება შეიძლება კარის სახელურებში 110-ვოლტიანი ელექტროდენის ნაკადის გაშვებით.

ეს ახალი ავტომობილი განკუთვნილია ამერიკის საელჩოს თანამშრომლებისათვის, რათა ისინი დაცულნი იყვნენ ტერაქტებისაგან და მათი გატაცებაც ვერაფერს მოახერხოს. მანქანის კორპუსი და მინები ტყვიანობისგან დაცულია. სალონი ალჭურვილია ღამის ხედვის მძლავრი კომპიუტერული სისტემით, გლობალური ნავიგაციის ხელსაწყოებით, ფეთქებადი მონყო-ბილობებისადმი მგრძნობიარე სენსორებით. მანქანის მოპარვა შეუძლებელია, რადგანაც წაშლი შეუძლია მისი თითების ანაბეჭდების ამოცნობა, ვინც საჭესთან დაჯდომას მოინდომებს.

მირ ნოვოსტიი 1636

მილიონარი მურიები

რომ იცოდეთ, როგორ შერთ ინგლისის ერთი პატარა ქალაქის მცხოვრებლებს 10 წლის ტინასა და 12 წლის კეიტისა! მათ უზარმაზარი მეგვიდრობა — 1,2 მილიონი ევრო ერგოთ. ეს ამბავი უხმაუროდ ჩაივლიდა, ტინა და კეიტი ქუჩის მანანწალა ძაღლები რომ არ ყოფილიყვნენ! 89 წლის ნორა ჰარდუელმა ისინი ქუჩიდან მიიყვანა შინ და გარდაცვალების შემდეგ თავის ოთხფეხა მეგობრებს ფულის გარდა, დაუტოვა 450.000 დოლარად ღირებული ულამაზესი სახლი. მის მურიებს რომ არაფერი მოაკლდეთ, ბებო ნორამ დაუბარა თავის მეზაღეს (ფულიც გადაუხადა), მიხედოს ძაღლებს და ჩიტის რძეც არ მოაკლოს. ნორა ბებო არასოდეს ყოფილა გათხოვილი, შეილები და ნათესავები არ ჰყავდა, ამიტომ სიბერეში მთელი თავისი სიყვარული ძაღლებს დაასაჩუქრა. აქვე უნდა აღვნიშნოთ, რომ მურიები საკმაოდ ხანში შესულები არიან და დიდი ხნის სიცოცხლე აღარ დარჩენიათ. მათი სიკვდილის შემდეგ, ანდერძის თანახმად, ქონება გადავა ცხოველების საქველმოქმედო ფონდის ხელში.

ნოუ ზუიტი

მარგალიტის საცვალაი... ვის?

იაპონიის დედაქალაქის ერთ-ერთ მალაზიაში იყიდება ქალის ქვედა საცვლის კომპლექტი, რომელიც დამზადებულია 3000 მარგალიტით. კომპლექტი შეკერილია ბელგიაში 1860 წელს გამოშვებული აბრეშუმით.

ეს ულამაზესი თეთრეული 10,5 მლნ იენი (დაახლოებით 95.000 დოლარი) ღირს. ის ერთ უმდიდრეს კაცს შეუკვეთავს საყვარელი ქალისათვის, მაგრამ საყვარელი დაშორებულან და კლიენტს უარი უთქვამს კომპლექტზე. მოუხედავად ამისა, მალაზიის მეპატრონე დარწმუნებულია, რომ გამოჩნდება ღირსეული მამაკაცი, რომელიც ამხელა თანხას გაიმეტებს საყვარელი ქალისათვის — ეს ნამდვილად მეფუროსი ხელგამშლილობა იქნება!

ოტდონი 1637

ქერალ „კარუნალის“ საფირმო პრისპირადი „ქვირის პალიზრისთვის“

შეცხავის წავი: უბასუხეთ კროსგორდში დასმულ შეკითხვებს და პასუხები შეაბამის უჯრებში ჩაწერეთ. კროსგორდის სწორად ამოხსნის შემთხვევაში გამოუტყულ უჯრებში ანაწილინა ჯოჯოლის სიტყვებს ამოიკითხავთ.

ჩ. შემქნარი ყურძენი; 3. იტალიელი ფეხბურთელი; 2. განსწავლული ადამიანი; 6. ნაპოლეონის ერთ-ერთი მარშალი; 11. მართლმსაჯულების ქალღმერთი ბერძნული მითოლოგიაში; 2. რა ერქვა მგლების ხროვის მეთაურს რედიარდ კიპლინგის ნაწარმოებში „მაულგაი“; 6. მოძღვრება, რომელ-

იც შიშველი სხეულის კულტს ქადაგებს; 2. სიყვარულის ღმერთი ბერძნული მითოლოგიაში; 11. ქართველი მოჭიდავე; 11. ერთსა და იმავე დროს მცხოვრები, დაახლოებით ერთ ასაკის ადამიანები; 2. „ვეფხისტყაოსნის“ პერსონაჟი; 11. ნადირობის ქალღმერთი რომაული მითოლოგიაში; 2. პრივილეგირებული წოდება ფეოდალურ საზოგადოებაში; 11. ქალაქის თვითმმართველობის შენობა ევროპის ქვეყნებში; 2. გილმორი, უოტერსი, რაიტი. ვინ აკლია?; 11. უმაღლესი ჯილდო კინემატოგრაფიაში; 11. სუფთა

მოგება ძიუდოში; 11. სოფელი ამბროლაურის რაიონში, სადაც მდებარეობს სახელგანთქმული ბარაკონის ეკლესია; 11. რა მდინარე ჩამოდის ზესტაფონში; 2. ატმოს-

ფერული მოვლენა; 11. ჩანჩქერი ჩრდილოეთ ამერიკაში; 11. ხელსაწყო, რომლის დახმარებითაც რაიმე ზედაპირის ჰორიზონტალურობას ამოწმებენ.

მონა ნოზირი გამოცხადებული კროსგორდის პასუხები:

2. კაკო; 3. ვუალი; 11. იალალი; 11. რვალი; 11. ისთუდი; 11. სიბილა; 3. პაულსი; 2. ატრია; 11. ლუთერი; 11. იოსებ; 11. ტრაპი; 11. რეცეპტი; 2. ასკილი; 11. თიანეთი; 2. ქარაფი; 3. ვაგნერი; 11. ეტალი; 11. ნუდიზმი; 11. იავა; 3. გოთუა; 2. ათაბაგი; 11. ზუმბა; 11. ელარგი; 11. თუმეტი; 11. იპონი; 2. ალბიონი.

გამოუტყულ უჯრებში იკითხება: კალათაურთსაც კარგად ვთამაშობ.

კვირის «მინიკალენდარი»

„კვირის პალიტრა“ დაბადების დღეს ულოცავს ამ კვირაში დაბადებულ მკითხველებს. სახელგანთქმული ადამიანების მინიკალენდარი კი ასეთია:

20 სექტემბერი:

სოფი ლორენი, მსახიობი; ეკატერინა ლელი, მომღერალი; სუან პაბლო მონტოია, „ფორმულა“-ის პილოტი;

21 სექტემბერი:

მარკ ბერნესი, მსახიობი, მომღერალი; სტივენ კინგი, მწერალი; ლეონარდო კოენი, მწერალი; იური ლუშკოვი, მოსკოვის მერი.

22 სექტემბერი:

ედვარდ რაბინსკი, დრამატურგი, ტელეწამყვანი, პროზაიკოსი; რონალდო, ფეხბურთელი; ემანუელ პეტი, ფეხბურთელი; მაიკლ ფარადეი, ფიზიკოსი, ქიმიკოსი; ბონი ჰანტი, მსახიობი.

23 სექტემბერი:

სულიო იგლესიასი, მომღერალი; რომი შნაიდერი, მსახიობი; იგორ ივანოვი, რუსეთის უშიშროების საბჭოს თავმჯდომარე.

24 სექტემბერი:

პეტრე ბაგრატიონი, მთავარსარდალი; პედრო ალმოდოვარი, რეჟისორი; მარკო ტარდელი, ფეხბურთელი; ფრენსის ფიცჯერალდი, მწერალი; ჯიმი ჰენსონი, რეჟისორი.

25 სექტემბერი:

კეტრინ ზეტა-ჯონსი, მსახიობი; სერგეი ბონდარჩუკი, რეჟისორი; თომას მორგანი, გენეტიკური კვლევების ერთ-ერთი პირველი ფუძემდებელი, ნობელის პრემიის ლაურეატი; უილიამ ფოლკნერი, მწერალი, ნობელის პრემიის ლაურეატი; ლიდია ფედოსევა-შუკშინა, მსახიობი; პიკოლ დუგლასი, მსახიობი; დიმიტრი შოსტაკოვიჩი, კომპოზიტორი.

26 სექტემბერი:

ოლეგ ბასილაშვილი, მსახიობი; ჯორჯ გერშვინი, კომპოზიტორი და პიანისტი.

სიტყვათა კონა

კროცი — იგივეა, რაც კროლი.

კროჭი (ძვ.) — კოლოფი, ყუთი.

2. სკივრი, ზანდუკი.

კრტა — ჩიჩქა, გახილვა (ფრინველისა).

კრუშკრუში — კრუხის ხმიანობა.

კრჩა — 1. (ძვ.) — ხორცის საკიდარი კაპებიანი. 2. იგივეა, რაც ჩხა (ვაზის აჭრილი ტოტი მტევნებიანად).

კუბაჩი — კუდუსუნის ხორცი საქონლისა.

კუბერა — ბურეულის თავთავის ერთი შტო.

კუბოკრული — უჯრედებიანი, ოთხკუთხედებიანი; ოთხკუთხედების სახით ნაკეთები (ნახატი, ნაქსოვი, ნაქარგი).

კუდბანარა — ბანარივით გაგრძელებული მწკრივი.

კუდვარდა — 1. ბორცის მსგავსი სარეველა მცენარე ერთგვარი. 2. საქონელი, რომელსაც კუდის ბოლო თეთრი აქვს.

კუდმოზვერა (ძვ.) — თევზის საჭერი გოდორი ერთგვარი (საბა).

კუდრაჭა (საუბ.) — ალერსით ითქმის ცელქ, მოუსვენარ, ეშმაკ გოგოზე.

კუზაკუზაობა — ერთგვარი თამაშობა — ერთი მოთამაშეთაგანი დაიკუთვნება, მეორე მას თავზე გადასატყუა.

კუთავს — 1. ნელა კვნესის, კრუსუნებს. 2. ჭახჭახებს (შაშვი).

კუთრი — კუთრი ნონა — სხეულის ნონის შეფარდება იმავე მოცულობის წყლის ნონასთან.

ზაზა ხუციშვილმა მეუღლის ასაკი დღემდე არ იცის

— ძალიან მიყვარს ჯგუფი „ვაკის პარკი“, განსაკუთრებით კი მისი სოლისტი ზაზა ხუციშვილი. როგორც გავიგე, მან ახლახან იქორწინა. ამბობენ, მეუღლე მასზე უფროსიაო. ვინ არის მისი მეუღლე? იქნებ თავად გვიაზღოს მის შესახებ? დიდი ხანია, არ გამოუშვიათ ალბომი, როდის ვიხილავთ ახალ კლიპებს?

თიკა და მარიკა ტატიშვილები

კითხვაზე უპასუხებს ზაზა ხუციშვილი, „ვაკის პარკის“ სოლისტი:

— ამ ორიოდ თვის წინ მართლაც ვიქორწინე. ჩემი მეუღლე გახლავთ ხათუნა დოლიძე, პროფესიით მხატვარ-დიზაინერი. ამჟამად არსად არ მუშაობს, დროდადრო შევეთქმება იღებს. მაგალითად, „მაესტროს“ წინასახალწლო პროგრამისთვის კოსტიუმები მოამზადა. ფაქტობრივად, ისიც შოუბიზნესში ტრიალებს. რაც შეეხება მის ასაკს, გინდათ გულმაღიწყოებად ჩამოთვალეთ, გინდათ — უყურადღებობად, მართლაც არ ვიცი. ადამიანი იმისთვის ხომ არ უყვართ, უფროსია თუ უმცროსი, არამედ მისი პიროვნული თვისებების გამო. მე ჩემს ცოლში პიროვნება მიყვარს და მის ასაკს მნიშვნელობა არ აქვს ჩემთვის.

რაც შეეხება „ვაკის პარკის“ კლიპებს და ახალ სიმღერებს, აქ მართლაც გვაქვს სიახლე — ჩვენერთი ახალი, რიგით მეხუთე ალბომი, გადავიღეთ ორი კლიპი, რომელსაც „მაესტროს“ ეთერში ოქტომბერში გაუშვებენ.

სოციალური დახმარების გაცემა მალე განახლდება

— ვარ პირველი ჯგუფის ინვალიდი, უსინათლო. სამედიცინო შემოწმება გავიარე 2003 წლის 19 ნოემბერს, სადაც ჩელი ჯგუფის ინვალიდობა უფაოდ განმესაზღვრა. აქამდე მეძლეოდა სოციალური დახმარება 22 ლარის ოდენობით, რომლის გაცემა დროებით შეაჩერეს. როდის აგვინაზღაურებს სრულად სახელმწიფო დავალიანებას?

მიხეილ ხუბუა

კითხვაზე უპასუხებს ნონა მაისურაძე, საქართველოს სოციალური დაზღვრვის პრეზიდენტი:

— სოციალური დახმარების გაცემა დროებით შეჩერებულია, რადგან არ დასრულებულა სამედიცინო-სოციალური ექსპერტიზის კომისიების მუშაობა, რომლებიც საქართველოში დღეისათვის რეგისტრირებულ ინვალიდთა ხელმოწერაზე გადამოწმებას აწარმოებენ. მოგეხსენებათ, ბოლო ორი წლის განმავლობაში სიები ხელოვნურად იყო გაზრდილი. მეტიც, ვისაც კანონით ეკუთვნოდა ინვალიდობის სტატუსი, განზრახ წინააღმდეგობას უქმნიდნენ, სამაგიეროდ, ქრთამის საფასურად ინვალიდობის სხვადასხვა ჯგუფს ჯანმრთელ ადამიანებს აკუთვნებდნენ. ამიტომაც შეიქმნა კომისიები, რომლებიც საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე კიდევ ერთხელ შემოწმებენ იმ პირებს, რომლებიც სოციალურ დახმარებას აღნიშნულ პროცესში უნდა დასრულდეს ოქტომბრის ბოლოს და ის მოქალაქეები, რომლებიც სამართლიანად სარგებლობდნენ სოციალური დახმარებით, დაგროვილ თანხას ერთბაშად ან ეტაპობრივად მიიღებენ. ამდენად, სოციალური დახმარება არ გაუქმდება, უბრალოდ, მიმდინარეობს გადამოწმების პროცესი, რომელიც მალე დასრულდება.

— ვცხოვრობ თბილისში. მყავს სამი შვილი, როგორც შევტიყვე, მრავალშვილიან დედებს აძლევენ დახმარებას 5 ლარის ოდენობით. ვის უნდა მივმართო?

მარინა მაჩაიძე

კითხვაზე უპასუხებს ნონა მაისურაძე, საქართველოს სოციალური დაზღვრვის პრეზიდენტი:

— დახმარება 5 ლარის ოდენობით მრავალშვილიან დედებს დედაქალაქის საკრებულომ დაუდგინა. მას გასცემს რაიონის გამგეობა. დედებს, რომლებსაც ჰყავთ სამი არასრულწლოვანი შვილი, ყოველთვიურად მიეცემათ დახმარება 5 ლარის ოდენობით თითო ბავშვზე მანამ, სანამ უფროსს არ შეუსრულდება 18 წელი. ამასთან, დაწესებულია შეღავათები კომუნალურ გადასახადებზე — კერძოდ, მრავალშვილიანი დედები გათავისუფლებული არიან ნაგვის გატანისა და წყლის გადასახადისაგან, ეძლევათ უფასოდ ბუნებრივი აირი 40 კუბმ-ის ოდენობით. შეღავათი ვრცელდება მხოლოდ დედაქალაქის მრავალშვილიან დედებზე. რეგიონებში კი შეღავათებს ანესებს ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანო. ამდენად, რთულია იმის თქმა, თუ რომელ რაიონში რა სოციალური შეღავათია დაწესებული ადგილობრივი (რაიონის) მცხოვრებლებისათვის. ეს რაიონის ბიუჯეტზეა დამოკიდებული.

მალე დედაქალაქში 100 ახალი ავტობუსი ჩამოვა...

— აღდგება თუ არა ქალაქში №33 ავტობუსი, რომელიც გლდან-კოლმეურნეობის მოედნის მიმართულებით მოძრაობდა? მერია გვპირდებოდა, რომ ძველი ავტობუსები ახლებით შეიცვლებოდა. რატომ გააუქმეს ძველი, როცა არ დაუნაშნავთ ახალი?

ნელი მარაქველიძე

კითხვაზე უპასუხებს ზურაბ ჩიკვილაძე, ქ. თბილისის მერიის ტრანსპორტის სამსახურის უფროსი:

— ალბათ შეკითხვის ავტორი კარგად არ დაჰკვირვებია, თორემ აუცილებლად შეამჩნევდა ახალ სამგზავრო რეისს, რომელიც უკვე ორი თვეა, რაც გლდან-კოლმეურნეობის მოედნის მიმართულებით მოძრაობს. მას სწორედ №33 ავტობუსი ემსახურება. ახალი ავტობუსების ჩამოყვანისთანავე (სულ 22), თავდაპირველად, ორი ავტობუსი გლდანის მიმართულებით გავანაწილეთ. სულ რაღაც თვე-ნახევარში, კიდევ 100 ავტობუსს მივიღებთ და შესაბამისად, ქალაქის სხვადასხვა მარშრუტზე გავანაწილებთ. შესაძლებელია, მალე №33 ავტობუსის მარშრუტს კიდევ ორი ან მეტი ავტობუსიც დაემატოს.

«ვეფხისტყაოსანი» სულ ცოტა 44 ენაზე არის თარგმნილი...

— საინტერესოა, რამდენ ენაზეა თარგმნილი შოთა რუსთაველის „ვეფხისტყაოსანი“ და ილია ჭავჭავაძის ნაწარმოებები?

ქეთევან მაღლაკელიძე

კითხვაზე უპასუხებს ლევან თაბთაძე, ეროვნული ბიბლიოთეკის დირექტორის მოადგილე:

— „ვეფხისტყაოსანი“ საქართველოში 136-ჯერ არის გამოცემული. იგი ერთადერთი წიგნია, რომელიც ჩვენს ქვეყანაში ყველა სხვა წიგნზე მეტჯერ გამოიცა. „ვეფხისტყაოსანი“ მსოფლიოს 44 ენაზეა თარგმნილი (აღრიცხვა მხოლოდ 1992 წლამდე წარმოებდა. დღეისათვის რთულია იმისი თქმა, შეემატა თუ არა ამ რიცხვს ახალი თარგმანები. — ავტ.) „ვეფხისტყაოსანი“ ნათარგმნია: ინგლისურ, გერმანულ, ფრანგულ, რუსულ, ბასკურ, მონღოლურ, ჩინურ, იაპონურ, ებრაულ, უნგრულ, იტალიურ, რუმინულ, ჩეხურ, პოლონურ, სპარსულ, არაბულ, ბულგარულ, სლოვენურ, სომხურ, უკრაინულ, აზერბაიჯანულ, აფხაზურ, ოსურ, ყაზახურ, ყირგიზულ, უზბეკურ, თურქულ, ლიტვურ, იაკუტურ, ჩეჩნურ, ყაბარდოულ, ბალყარულ, თათრულ, ტავიკურ, სლოვაკურ, ესპერანტოს, თურქულ, ჩინურ და სხვა ენებზე.

საქართველოში ილია ჭავჭავაძის ნაწარმოებების გამოცემათა რაოდენობა სრულად აღწუსებული არ გახლავთ. რაც შეეხება თარგმანს, ილია ჭავჭავაძის ნაწარმოებები თარგმნილია დაახლოებით 23 ენაზე, თუმცა არც ეს უკანასკნელია ზუსტი ციფრი. ეროვნული ბიბლიოთეკა დაინტერესებულია ქართველი მწერლების თარგმნილ ნაწარმოებთა სტატისტიკით, მაგრამ სამწუხაროდ ზუსტი მონაცემების დადგენას ხანგრძლივი დრო სჭირდება.

წყლის ტარიფი საზარმოებისთვის

— გთხოვთ, განგვიმარტოთ, რა ტარიფია დადგენილი თბილისში 1 კუბმ წყალზე საწარმოებისთვის. იმ შემთხვევაში, თუ საწარმო მდებარეობს ისეთ რაიონში, სადაც წყალი გრაფიკით მიეწოდება, არის თუ არა ტარიფზე შეღავათები გათვალისწინებული?

თამაზ გაბიტაშვილი

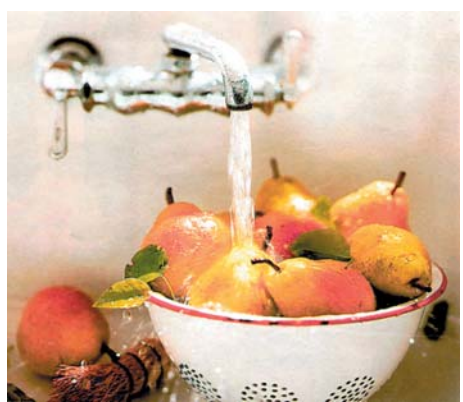
კითხვაზე უპასუხებს გოჩა ჯელია, „თბილწყალკანალის“ საინჟინერაციო ცენტრის უფროსი:

— წყლით სარგებლობაზე დედაქალაქში დაწესებულია შემდეგი ტარიფი:

მოსახლეობა იხდის ფიქსირებულ გადასახადს თვეში ერთი ლარისა და 20 თეთრის ოდენობით, ერთ სულ მოსახლეზე. დაშვებულია გამონაკლისი იმ რაიონებისთვის, სადაც მოქმედებს მკაცრი გრაფიკი (თუ წყალი 8 საათზე ნაკლები დროის განმავლობაში მიეწოდება), ასეთ შემთხვევაში წყლის გადასახადი ერთ სულ მოსახლეზე თვეში 80 თეთრს შეადგენს.

საბიუჯეტო ორგანიზაციებს, ჯანდაცვის, ასევე, იმ კომერციულ ობიექტებს, რომლებიც აწარმოებენ პირველადი დანიშნულების კვების პროდუქტს, მაგალითად, პურს და სხვ., დაწესებული აქვთ გახარჯული წყლის საფასური 1 კუბმ-ზე — 1 ლარისა და 60 თეთრის ოდენობით.

სხვა კომერციულ ობიექტებსა თუ საწარმოებს წყლის ტარიფი 1 კუბმ-ზე განსაზღვრული აქვთ 4 ლარისა და 80 თეთრის ოდენობით. კომერციული ობიექტები და საწარმოები წყლის გადასახადს იხდიან მხოლოდ მრიცხველზე დაფიქსირებული მაჩვენებლის მიხედვით. შესაბამისად, თუ რომელიმე საწარმოს წყალი მიეწოდება გრაფიკით, იგი გადასახადს გადაიხდის მხოლოდ გახარჯული წყლის ოდენობის მიხედვით. ამასთან, იმ საწარმოებს, რომლებიც კეთილშინდისიერად გადაიხდიან გახარჯული წყლის საფასურს, უზრუნველყოფთ თითქმის 24-საათიანი მიწოდებით. ამდენად, შეკითხვის ავტორს მოხმარებული წყლის საფასური მრიცხველზე დაფიქსირებული მაჩვენებლის მიხედვით განესაზღვრება.

რუბრიკა მოამზადა რუსუდან ყორეოლიანმა

ძვირფასო მკითხველო, „ანდრე პოემდე“ ეცდება თქვენი შეკითხვები უპასუხოდ არ დატოვოს, და ცვლა მათგანზე კომპეტენტური პასუხი გასცეს.

უფასო თასის წლევედელი გათამაშების საკვალიფიკაციო რაუნდები დასასრულს მიუახლოვდა. გასულ ხუთშაბათს აქ განთესილმა გუნდებმა პირველი მატჩები ჩაატარეს და 30 სექტემბერს, საპასუხო შეხვედრებში მხოლოდ დადგინდება, თუ რომელი მათგანი მოხვდება უფასო ახალი ფორმით მომზადებულ ჯგუფებში. აქ მათ ჩემპიონთა ლიგის ანალოგიურ, მაგრამ რანგით ოდნავ დაბალ ტურნირში მოუწევთ მონაწილეობის მიღება. ჯგუფში მოხვედრის კანდიდატთა შორისაა თბილისის „დინამოც“, რომელმაც 16 სექტემბერს, კრაკოვში „ვისლას“ საფეხბურთო ომი გაუმართა.

თამაში, რომელიც „დინამომ“ პოლონური მატჩის პირველ ნახევარში და მეორე ტაიმის ცალკეულ მონაკვეთებში აჩვენა, ჩვენთვის სასიამოვნო მოულოდნელობა იყო. ქართულ კლუბს უაღრესად ნიჭიერი თავდაცვა ჰყავს გია გეგუჩაძის სახით, რომელმაც იცის ელემენტარული საფეხბურთო ქმშარიტება: საუკეთესო თავდაცვა თავდასხმას „დინამოელთა“ მწვრთნელმა დებიუტ-

ორგუნედა. თუმცა არაფერი იცის, როგორ წარიმართებოდა მატჩი, მეორე ტაიმის დასაწყისშივე მასპინძელთა გოლიკუბრთან პირისპირ დარჩენილ გონაროვს მესამე გოლით რომ „დაესაჩუქრებინა“ პოლონელები. მომენტი გამოუყენებელი დარჩა. ამის შემდეგ „დინამოს“ კართან „ცოდვის კალო“ დატრიალდა. 59-დან 63-ე წუთის ჩათვლით, ჩვენი ორბურთიანი უპირატესობიდან აღარაფერი დარჩა. წინ უკვე „ვისლა“ გავიდა 3:2(!). ახალგაზრდა თბილისელები, რომლებმაც პირველ ტაიმში არნახული ძალისხმევის წყალობით სერიოზული ფორა შეიქმნეს, გამოუცდელიობამ დააბნია. აქამდე დაბრძენებული ოსტატებით მოთამაშე ფეხბურთელები სრულიად მარტივ ვითარებაში ბავშვურ შეცდომებს უშვებდნენ და უშუალო სიტუაციაში ვარდებოდნენ. გეგუჩაძემ სასწრაფოდ პოლონელთა მარცხენა ფლანგელის, მისილოვიჩის „სისხლის გამშრობი“ და გადაღლილი ალადამევილის ნაცვლად მინდორზე ისევ შეტევაზე ორიენტირებული კაკალაძე შეუშვა (!) ასეთ მძიმე ვითარებაშიც კი ყრუ დაცვაში „ჩაჯდომა“ არ უფიქრია,

წინ გასული „დინამოელი“ გამოუხდელია დაახლო

გია გეგუჩაძე

შივე შემტევი ფეხბურთი აირჩია, თავის შეგირდებს მეტოქე მისავე ნახევარზე „მოახრჩობინა“ და ვიდრე „ვისლა“ გონს მოეგებოდა, თავისი თამაში „მოახვია“ თავს. პოლონელთა მწვრთნელი ჰენრიხ კასპერჩაკი გაოგნებული შესტყევრიდა, თუ როგორ აბურთავებდა სტუმართა ახალგაზრდული გუნდი მის შეგირდებს, რომელთა სოლიდური ნაწილი პოლონეთის ნაკრების სერხემალს წარმოადგენს, იმ ნაკრებისა, ახლახან ინგლისთან რომ დამარცხდა უშუალოდ ბრძოლაში — 1:2. „ვისლას“ დამრიგებელმა შესანიშნავად იცოდა, რომ „დინამო“, „ვიტ-ჯორჯია“-სავით უნებისყოფო გუნდი არ იყო, მაგრამ თუ ქართული კლუბი მისავე მინდორზე მოუნდომებდა „დამხობას“, ნამდვილად ვერ წარმოიდგენდა. გეგუჩაძემ ძალზე თამაში გადანყვეტილება მიიღო და ამისთვის ის მხოლოდ ქებას იმსახურებს. მისმა ტაქტიკამ შედეგით მალე გამოიღო. რამდენიმე ხიფათის შემდეგ, თბილისელებმა ლამაზი გოლი „გამოადნეს“. მასპინძელთა მცველების მიერ მოგერიებული ბურთი ჯაბა კანკავას მიუვიდა, რომელმაც შუაჩრებულად გადაგზავნა მეტოქის კარში და „დინამო“ დაინიშნა. „ვისლა“ მომხდარი შემთხვევითობად აღიქვა და ასეთი განწყობისთვის მეორედ დაისაჯა: „დინამოელთა“ კაპიტანმა გიორგი ნესმაძემ „ლანგარზე დადებული“ პასი მიაართვა კახა ალადამევილს, რომელიც პირისპირ დარჩა პოლონელთა გოლიკუბრთან, კარის დარაჯი ცრუ მოძრაობით მოასრიალა და... 2:0(!) ყველაზე საოცარი ის იყო, რომ „დინამოს“ აქტიური პრესინგი და შემტევი ფეხბურთი არც ორბურთიანი დანაშაულების შემდეგ შეუწყვეტია. პოლონელებმა სცადეს კონტრთამაშის აწყობა, მაგრამ ქართველთა უკანა ხაზი და მეკარე ზოიძე შეუვალ ზღუდედ აღხვდა მასპინძელთა შეტევებს. თბილისელთა კარის მცველმა რამდენჯერმე გამოსვლაზეც მშვენივრად ითამაშა და დასაბუთებლად გამოსვლაშიც მოახერხა კანკავას და ნესმაძის ჰკონდათ გადაკეტილი, ხოლო ფლანგებზე კვირკველია და შანიაშვილი ანეიტალდნენ მეტოქის ნებისმიერ მცდელობას. ერთადერთი რეალური საგოლე მომენტი თბილისელთა კართან 30-ე წუთზე შეიქმნა, როცა ჟურაფსკი პირისპირ დარჩა ზოიძესთან, მაგრამ ირაკლიმ დარტყმის კუთხე შეუტყირა, საჯარიმოს კიდესთან გაწია მეტოქე და მისი დარტყმული ბურთი კარს ზემოდან გადასცდა.

უეჭველია, „ვისლას“ ფეხბურთელებმა შესვენებაზე არაერთი მწარე რეზილია მოისმინეს კასპერჩაკისგან და სულ სხვა განწყობით გამოვიდნენ სათამაშოდ, მაგრამ მთავარი მოულოდნელობა მაინც ქართველთა ბანაკში მოხდა, როცა ზოიძემ გამწვანებული ტრავმის გამო თამაში ვეღარ გააგრძელა. მის ნაცვლად კარში გამწვანებულმა მამალაძემ როგორც შეეძლო, იბრძოლა, მაგრამ ერთი ბრძოლისადაც იმეკარე და სულ სხვა, როცა პერსპექტიული, მაგრამ ფრიად გამოუცდელი გოლიკუბრი დგას კარის სადარაჯოზე. ცხადზე ცხადი იყო, რომ „დინამოელთა“ აქამდე უშეცდომოდ დაცვას, რომელსაც ზოიძის გარეშე უწევდა პოლონელთა გაფთრებული ზენოლის მოგერიება, მეკარის მოულოდნელი ცვლილება ფსიქოლოგიურად

30 სექტემბერს „დინამოს“ მთელი საქართველო მხარში დაუდგება

კასპერჩაკი საკონტენტშია

რამაც საბოლოო ჯამში გაამართლა. თბილისელებმა კიდევ სამჯერ შექმნეს ხიფათი მეტოქის კართან და კანკავა-კვირკველია-ნესმაძის ტრიოს დამაგვირგვინებელ ფაზაში ოდნავ მაინც რომ გამართლებოდნენ, „ვისლა“ ბრძოლაზე ხელს აიღებდა. 77-ე წუთზე მორიგი შოკი ვინჩენით, ფრანკოვსკიმ მეოთხე გოლი გატეგა. მოვლენათა ასეთი მსვლელობის შემდეგ ნებისმიერი გუნდი გატყვებილია, მაგრამ „დინამომ“ გამოჩინა საიმისო ძალა, რომ პოლონელთა აღმავლობისთვის ლაგამი აშოვდო. ისევ ბრძოლა, ისევ თავგანწირული „ვარდნი“ (ყოველივე ეს დღევანდელი „დინამოს“ მთავარი კოზირია), რომლის წყალობითაც მატჩის მიწურულს გეგუჩაძემ კასპერჩაკს 4-ბურთიანი „ტუზი“ გაუჭრა. კვირკველიამ 35 მეტრიდან მძლავრი საჯარიმო დაპყრა და ანგარიში მიწიშემამდე შეამცირა — 4:3. საფინალო სასტვენმა ორივე გუნდის წევრებს მაინც შეტევაზე მომართულებს მიუხსნო. მარცხი მარცხად, მაგრამ „დინამომ“ თავისი თამაშით დაამტკიცა, რომ ეს არის ბრძოლისუნარიანი, სათამაშოდ დისციპლინასთან ნაზიარები გუნდი. შესაძლოა, ვინმეს გეგუჩაძის შემტევი სტრატეგია რისიკანად მოეჩვენოს, მაგრამ ქართველთა წარმატების გასაღები მუდამ შეტევაში იყო და სასიამოვნოა, რომ „დინამომ“ მივიწყებული ტრადიციები გახსნა ქართველ გულშემატკივარს. 1981 წლის ლეგენდარული „დინამოს“ „ვესტ-ჰემთან“ გამარჯვების შემდეგ, ქართულ გუნდს სერიოზული და ძლიერი მეტოქის კარში, მისავე მოედანზე (!) სამი გოლი აღარ გაუტანია. თუკი გეგუჩაძე დაცვის პრობლემასაც ისეთივე წარმატებით გადაჭრის, როგორც შეტევისას, დარწმუნებული ბრძანდებოდა, გაისად თბილისის „დინამო“ თამაზდ შეაბიჯებს ჩემპიონთა ლიგის ჯგუფურ ეტაპზე. მანამდე კი თავაულებელი შრომა საჭირო და ამ გუნდის შენარჩუნება-გაძლიერებაზე ზრუნვა. ეს სამომავლოდ, ჯერჯერობით კი, „ვისლასთან“ 30 სექტემბერს თბილისური დაპირისპირება გველის, სადაც უკანმოუხედავო შეტევა აღარ გამოგადგება. აქ სხვა, უფრო „ჩახლართული“ ბრძოლა მოგვიწევს, მაგრამ ყველაფერს მაინც გეგუჩაძე-კასპერჩაკის სტრატეგიული გამჭრიახობა გადანეჭვს. ქართველთა მწვრთნელს მშვიდად შეუძლია მომავალი ბატალიებისთვის მოემზადოს, მას გულშემატკივართა მხურვალე მხარდაჭერა უკვე გარანტირებული აქვს.

საქართველოს პეიკონიასთან პეიკონიას გეგუჩაძე უნდა მოეგო

ლევან მოსკვილიძე

საქართველოს კალათბურთელთა ნაკრებმა ევროპის საკვალიფიკაციო ტურნირის წლევედელი განრიგი ლუქსემბურგთან გასვლითი მატჩით დაასრულა. 15 სექტემბერს მაკედონიაში წაგების შემდეგ 77: 81, ჩვენმა გუნდმა პატარა საგრაფოს კოლექტივს შანსი არ დაუტოვა და 26 ქულის სხვაობით, 87: 61 დაამარცხა. ლუქსემბურგთან გამარჯვება მოსალოდნელი იყო და ამის გამო ჩვენი კალათბურთელებისათვის ხოტბის შესხმას სულაც არ ვაპირებთ. გვინდა, რამდენიმე ნოუანსზე გაგაზიკოთ თქვენი ყურადღება, რაც ჩვენი გუნდის გამოსვლას ახლდა და რამაც ნათლად გვიჩვენა, რომ საქართველოს ნაკრებში ყველაფერი რიგზე ვერ არის.

ფინეთთან თბილისში მოგებული მატჩის რეპორტაჟს „კვირის პალიტრის“ მკითხველი უკვე გაეცნო და მასზე აღარ შეეჩერდებოდა. დიდი ხნის შესვენების შემდეგ, ეს ნაკრების პირველი გამარჯვება იყო და მართალია, ის ურთულეს ბრძოლაში მოვიპოვეთ, მაგრამ მაშინ ნაკლოვანებების ძიება არ დაგვიწყია. ჩავთვალოთ, რომ ყველაფერთან ერთად ჩვენს ბიჭებს ფსიქოლოგიური ბარიერის დაძლევაზეც მოუწია, რაც ყოველთვის თან სდევს დიდი მიზნისკენ მიმავალი გზის დასაწყისს. სამწუხაროდ, ის შეცდომები, რომლის აღმოფხვრაც ჩვენმა კალათბურთელებმა საკუთარი გულშემატკივარის მხურვალე მხარდაჭერის თანხლებით მოახერხეს, სკოპიეში წაგების ფასად დაგვიჯდა. საველალოა, რომ საქართველომ საკუთარი ხელით მიაღწია მაკედონიის სრულიად დაუმსახურებელი გამარჯვება. მარცხი უპირატესად გაუმართავი ტაქტიკის წყალობით იწინა ჩვენმა გუნდმა საქართველოს მწვრთნელის ხელი არ ეტყობოდა. დრაჟენ ბრაიკოვიჩი ვერ გამოდგა ისეთი ხელმძღვანელი, რომელიც კრიტიკულ მომენტში გადადგამდა სრულიად მარტივ, მაგრამ ეფექტურ ნაბიჯს, რაც მაკედონიის დასამარცხებლად საკმარისი იქნებოდა. ისე წუ იფიქრებთ, რომ ყველაფერი მხოლოდ მისი ბრალია. მაგრამ საქართველოს ნაკრებმა, იმ შემადგენლობით, რაც ამაჟამად გააჩნია, მაკედონიისა და ფინეთის დონის გუნდებთან საკუთარი უპირატესობა ეჭვქვეშ არ უნდა დაეყენოს.

სკოპიეში ბრაიკოვიჩი ძირითადად ექვსი კალათბურთელის ოსტატობას დაუყრდნო, აქედან სამმა მათგანმა ცინცაძემ, მარკოშვილმა და და უილიამსმა შეუცვლელად ითამაშეს: „ქართველი“ ამერიკელი, უდაოდ, ძლიერი კალათბურთელია, მაგრამ ჩანდა, რომ ზედინედ ორ შესვედრაში შეუცვლელად მოედანზე ყოფნამ არაქათი გამოაცალა. სხვას ვერაფერს დავაბრალებთ იმ ელემენტარულ შეცდომებს, რაც უილიამსს მოსდიოდა გადამწყვეტ მომენტებში. ბრაიკოვიჩს მისი დასვენება მართებდა, ისევე როგორც ცინცაძე-მარკოშვილის დუეტისა, მაგრამ მან ფაქტუალა დასვა სათადარიგოთა სკაზე. ეს იმ ფონზე, როდესაც მაკედონიელთა ლიდერებს ჯონსსა და გეჩეკსკის 4:4 პერსონალური ჰქონდათ და ფაქტუალა არყოფნაში ორივე ფარზე ბატონობდნენ. კრიტიკულ მომენტში ჩვენი გუნდის თავდაცვა წუთშესვენებების დროულად აღებდა მართებდა, მაგრამ ბრაიკოვიჩი გაუმართლებლად აყვებდა და ვერც გამოყენებული ტაიმ-აუტების შემდეგ იტყობდა ვინმე, რომ მწვრთნელს მნიშვნელოვანი კორექტივები შეჰქონდა სათამაშო სქემაში. ან არსებობდა კი ის სქემა, რომელსაც წარმავლად უნდა მოეტანა საქართველოსთვის? ძალიან ვეჭვობთ, რადგან ისე ჩანდა, რომ კალათბურთელები და მათი მწვრთნელი სხვადასხვა პოლუსებზე იდგნენ და მოთამაშეებმა ინდივიდუალური ძალისხმევის ხარჯზე მოიმკეს ორი გამარჯვება. დამაფიქრებელია ის გარემოება, რომ ფინელებმაც და ბალანელებმაც 3-ქულიანი სროლებით პირდაპირ „სისხლი გაგვიმრეს“. რამე კონტროზმა, რითაც ჩვენი გუნდი წინააღმდეგობას გაუწევდა მეტოქეებს და მათ სწავლებებს გაანეიტრალებდა, ვერ მოიძებნა...

რა თქმა უნდა, შეგვეძლო სამი მოგებით დაგვესრულებინა წლევედელი ეტაპი, მაგრამ ის, რაც ჩვენ ვერ მოვახერხეთ, მაკედონიამ შეძლო, როდესაც გასულ შაბათს პელსინეში დაამარცხა ფინეთის ნაკრები 87:76. ყველაფერი გაისად გადამდებდა, როცა საქართველო დარჩენილ სამ თამაშს გამართავს. დრო ზევრია, იმედიან სტეფანია, ნაცვლიშვილი და სანიკიტე შეგვემატებიან და ამოკანას წარმატებით გადაგვჭრით. ჩვენი ფედერაციის ხელმძღვანელობას კი ალბათ მართებს წაგებული მატჩებიდან სერიოზული დასკვნების გამოტანა და

ფიქრი იმაზე, თუ რამდენად კვალიფიკაციური მწვრთნელი უდგას სათავეში საქართველოს „ოცნების“ გუნდს.

ჩვენი გუნდის მიერ ჩატარებულ მატჩებზე კომენტარი ვთხოვეთ წარსულში ცნობილი კალათბურთელს, ნლეების მანძილზე თბილისის „დინამოს“ მთავარ მწვრთნელს **ლევან მოსკვილიძეს**, რომელმაც თავიდან უზერხულად მიიჩნია ბრაიკოვიჩის, როგორც კოლეგის საქმიანობის შეფასება, მაგრამ კომენტარზე მაინც დავგვთხოვეთ:

— მაკედონიასთან მატჩის საწყისი წუთების შემხედვარე ვთქვი, — დიდი ანგარიშით უნდა გავიმარჯვოთ-მეთქი. ასეთი შთაბეჭდილება იმიტომ დამრჩა, რომ ჩვენი მეტოქე ეზოს გუნდს უფრო ჰგავდა, ვიდრე დიდი ტრადიციების მქონე ქვეყნის ნაკრებს. ვფიქრობ, საქართველოს ნაკრების მწვრთნელი საერთოდ რომ არ ყოფილიყო დარბაზში და უკანასკნელ წუთებზე ფაქტუალა აეღო თავის თავზე თამაში, იმას მაინც მისხედებოდა, რომ მეტოქის ორივე ტანმალალი მოთამაშე ოთხჯერ

ასე შორას ვერ გავფრინდებით, ბატონო დრაჟენ..

იყო გაფრთხილებული და „მათზე“ უნდა ეთამაშა. ამ დროს კი იგი გამოვიდა, რომ იმ მომენტში, როდესაც სასწრაფო ჩვენს სასარგებლოდ უნდა გადახრილიყო, ზაზა სათადარიგოთა შორის იჯდა. მოედანზე რომ ყოფილიყო, ფაქტუალა აუცილებლად დააგროვებდა ქულებს, რადგან მივდნის დატოვების შიშით, ვერც ერთი მეურვე მას ვერ მიეკარებოდა.

ორივე მეტოქემ, სამქულიანი ტყორცებით ქულათა საკმაოდ სოლიდური რაოდენობა დააგროვა ჩვენს წინააღმდეგ, როგორ გგონიათ, რით უნდა გადავჭრათ ეს პრობლემა?

— მჭიდრო დაცვა უნდა იყოს დაყენებული, მოთამაშეებს მოედანზე უნდა ჰქონდეთ ეს კომპონენტი დამუშავებული, რაც არ შეიძლება. კითხვას ბაღებს ის გარემოება, რომ ნაკრების 4-5 მოთამაშე საერთოდ არ გადის მოედანზე. თუ სუთი წუთით მაინც არ შეიძლება მათი მოედანზე შეშვება, რათა თანაგუნდელს მცირე დასვენების საშუალება მაინც მიეცეს, მაშინ არიან საერთოდ ნაკრებში?

— **შემოდ უილიამსის კვალიფიკაციის ში ეჭვი არავის ეპარება, მაგრამ 5-6 ისეთი შეცდომა დაუშვა, NBA-ში ნათამაშებ კაცს რომ არ ეპატიება. რას უნდა დაუბრალოთ ეს?**

— იტალიაში ჩატარებულ მატჩებში უილიამსი ძალიან მომწონა. თუმცა, სპორტის სახალღეზე ფინეთთან მგონი, ზედინედ სთუჯერ დავარგა ბურთი და მხოლოდ ამის შემდეგ ჩაგდო ორი უაღრესად საჭირო სამქულიანი. გადამწყვეტ მომენტში მაკედონიაშიც რამდენჯერმე შეცდა და ეს იმაზე მიუთითებს, რომ მიუხედავად დიდი გამოცდილებისა, ფსიქოლოგიურად მთლად კარგად არ არის მზად.

— **ერთიკა, ორივე თამაში შეუცვლელად ჩაატარა და ბუნებრივია დაიღალა კიდევ...**

— შესაძლებელია. მოთამაშეს დასვენება აუცილებლად ესაჭიროება, მაგრამ სჯობს დაისვენოს შესვენების დასაწყისში, ვიდრე იმ დროს, როდესაც ყველაფერი წყდება მატჩში. იგივე თბილისურ მატჩში, როცა რამდენიმე ბურთი ვერ ჩაგდო, უნდა შეეცვალათ. ასეთი რამ ყველას შეიძლება მიუვიდეს, მაგრამ საჭიროა მცირე ხნით დაისვენოს, მწვრთნელმა შეცდომებზე მიუთითოს და ისევ დააბრუნოს მოედანზე. თორემ ისე გამოდის, რომ არც იმ 12 კაცში, არც მთლიანად საქართველოში კალათბურთელი არ მოიძებნება, თუნდაც სუთი წუთით რომ შეცვალოს უილიამსი... ამაში კი ძალიან მეპარება ეჭვი და მიმაჩნია, რომ 2-3 ისეთი კალათბურთელი უნდა იყოს ჩვენს ნაკრებში, რომლებიც რატომღაც არ გამოიძახეს...

მათამაშების	ცხრილი				
მაკედონია	3	3	0	6	
საქართველო	3	2	1	5	
ფინეთი	3	1	2	4	
ლუქსემბურგი	3	0	3	0	

გვერდი მოამზადა ზვიად სესნიაშვილმა

№37 (415) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგს 549 რესპონდენტი გამოეხმაურა. 14 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. 199-მა ქალმა და 336-მა მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: „**ვის არის ყველაზე თავმდაბალი პოლიტიკოსი?**“

როგორც შედეგებმა გვიჩვენა, აქ ჩამოთვლილ ქართველ პოლიტიკოსთა შორის ყველაზე თავმდაბალი ჯუმბერ პატიაშვილია. საგულისხმოა, რომ „ერთობის“ ლიდერი დღეს დიდი აქტიურობით არ გამოირჩევა და არც რაიმე მაღალი თანამდებობა უჭირავს. ალბათ, სწორედ ეს აღმოჩნდა იმის მიზეზი, რომ მკითხველმა ყველაზე თავმდაბალი პოლიტიკოსის ტიტული მას მიაკუთვნა. რესპონდენტთა 28%-მა შეაფასა იგი მაქსიმალური — 9 ქულით. **6,70** საშუალო ქულით პატიაშვილი პირველ ადგილზეა.

შემდეგ ადგილზე გიგი წერეთელია, საშუალო ქულაა 6,58.

ჩვენი მკითხველების აზრით, პარლამენტის თავმჯდომარეც საკმაოდ თავმდაბალი ადამიანია. მკითხველთა 23%-მა დაუწერა მას მაქსიმალური — 9 ქულა.

რაც შეეხება საქართველოს პრეზიდენტს, როგორც ვხედავთ, 4,85 საშუალო ქულით იგი მეხუთე ადგილზეა. თუმცა, უნდა აღინიშნოს, რომ სააკაშვილი მაქსიმალური ქულების რაოდენობის მიხედვით მესამე ადგილზეა — რესპონდენტთა 16%-მა შეაფასა იგი 9 ქულით. ყველაზე მცირე რაოდენობის მაქსიმალური ქულების მფლობელი კი ზურაბ ჟვანიაა — სამმა მკითხველმა (0,6%) მიაკუთვნა მას 9 ქულა.

რეიტინგში შედარებით დაბალი მაჩვენებლებით გამოირჩევიან ოპოზიციურად განწყობილი პოლიტიკოსები — კობა დავითაშვილი, დავით ბერძენიშვილი და შალვა ნათელაშვილი. 3,01 საშუალო ქულით სულ ბოლო ადგილზე ლეიბორისტთა ლიდერია.

საპრიზოს ზუსტად მხოლოდ ერთი ბარათი-რეიტინგი დაემთხვა. ჩვენი გამარჯვებული თბილისელი **დავით პაპაჩაშვილია**.

გამარჯვებულს ვულოცავთ და პრიზის — 100 ლარის მისაღებად ველით რედაქციაში ოთხშაბათს, 22 სექტემბერს, 17 საათზე.

№38 (416) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი

„კვირის პალიტრა“ თავის მკითხველებს სთავაზობს გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ) გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ.

გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპრიზოა, საპრიზო ფონდით — **100 ლარი**

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „კვირის პალიტრის“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად.

პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაემთხვა საშუალოს.

საპრიზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დანერგილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას.

რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპრიზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი.

იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანხა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპრიზო ფონდს.

*** საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათის შევსებისას ნუ დაგაპიწყდებიათ, უპასუხოთ დამატებით კითხვასა და «მკითხველის პრემიას».**

№38 (416) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებულ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მოათავსეთ ოთხშაბათს, 22 სექტემბრის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათს, 23 სექტემბრის 13 საათამდე.

© თბილისი

შეზღუდვა! რეიტინგის ბარათში უარყოფითად იმართება უარყოფითი შეფასებები. თქვენ შეგიძლიათ შეაფასოთ ისინი და მიითხილოთ კამათი. უარყოფითად შეაფასოთ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საუკეთესო. აღნიშნული ბარათებით ისინი მიიღებენ მონაწილეობას კონკურსში. როგორც „კვირის პალიტრის“ გამომცემი ბარათებით.

შეზღუდვა! „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მიითხილოთ დროულად გზავნილ მოთხოვნებს ბარათები კონკურსში არ მონაწილეობს!

მკითხველის შეფასების შედეგები		
ყველაზე მდიდარი ადამიანები დღევანდელ საქართველოში		
	ქულა	პირადი
1. ბადრი პატარკაციშვილი	911	ბადრი პატარკაციშვილი
2. ბიძინა ივანიშვილი	755	ბიძინა ივანიშვილი
3. ანა ბენდუქიძე	256	ანა ბენდუქიძე
4. ედუარდ შევარდნაძე	252	ედუარდ შევარდნაძე
5. გიორგი მთიანე	117	გიორგი მთიანე
6. ვანო ჩხარტიშვილი	62	ვანო ჩხარტიშვილი
7. თემურ შაყრაძე	56	თემურ შაყრაძე
8. იმედი სხარაძე	37	იმედი სხარაძე
9. ნიკო ლომიშვილი	32	ნიკო ლომიშვილი
10. ნუზარ შევარდნაძე	31	ნუზარ შევარდნაძე

მკითხველის რეიტინგში 449 რესპონდენტმა მიიღო მონაწილეობა

თქვენს №38(416) — აქტუალური პრემია

თქვენი აზრით, პირველი რიგში რომელი პოლიტიკოსი უნდა იყოს პრიზის მფლობელი? (ჩამოთვლილთაგან) დაუწერეთ მას 8 ქულა, მომდევნოს — 7 და ა.შ. 1-მდე.

№38(416) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი		
№	პროპოზიცია	ქულა
1	შეზღუდვა	
2	პროპოზიციის აღმოჩენა	
3	ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა	
4	ადამიანის უფლებების დაცვა	
5	ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცება	
6	ხელშეწყობა და კენიჭების მომართვა	
7	ენობრივი ურთიერთობის დაცვა	
8	კრიმინალიზაციის სიჭრელის შემცირება	

დავამტკიცებ/იტი კითხვას

იმსახურებენ თუ არა თქვენს ნდობას საქართველოს პოლიტიკოსთა ნაწილში?

დიახ	არა	მიტოვებ

(შესაბამისი უნდა ვადასტურო)

მკითხველის პრემია

დაასახელეთ ნომრის საუკეთესო ჟურნალისტური ნამუშევარი

თქვენი სახელი, გვარი

მამის (რამის)

სახლი

ტელეფონი

შეზღუდვა! თუ საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგში მონაწილეობის მისაღებად რამდენიმე ბარათს აწვავთ, მისიონი, დამატებით კითხვასა და „მკითხველის პრემიას“ მხოლოდ ერთხელ (ერთ ბარათში) დაუთმობთ თქვენი აზრი.

უმცოქნესიკი © უმცოქნესიკი

აბა, ვინ ვარ ახლა მე?

— „ვის უნდა“ შეამოგონის ნოვატი

„კვირის პალიტრის“ წინა ნომერში გამოქვეყნებული „ფოტოანტიკვარის“ ფოტოზე მინაწერი — „მხიარული და საზრიანი ბალოებიდან ვიყავი...“ ჩვენი პატარა გმირის ბიოგრაფიაზე მიგვანიშნებს — იგი, **ზურაბ ბარჩილაძე**, უფრო **ჯონჯო** ცნობილი, ძველი „კავკეზ-შჩიკი“ გახლავთ. როგორც ჩანს, მკითხველი ჩვენს საზოგადოებაში უამრავ პერსონას მიიჩნევს მხიარულად და საზრიანად და ალბათ ამიტომაც იყო, რომ მხოლოდ 32%-მა ამოიცნო ამ ბიჭუნაში შონჯო. დასახელებულთა შორის კი უამრავი ნაცნობი სახეა, როგორც პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწეები, ასევე, ტელეჟურნალისტები და შოუბიზნესის წარმომადგენლები: ზურაბ ჟვანია, გიორგი ბარამიძე, ვასილ მაღლაფერიძე, ოტია იოსელიანი, ლევან თედიშვილი, დავით კიკელიშვილი, შალვა რამიშვილი, გიორგი თარგამაძე, „უცნობი“ (გიორგი გაჩეჩილაძე), დათო გოგიჩაიშვილი, ზვიო, დუტა სხირტლაძე და სხვ.

შონჯო — ზურაბ ბარჩილაძე, 4 წლის

ზურა ნიკოლაიშვილის მეგობრული შარფი

